

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

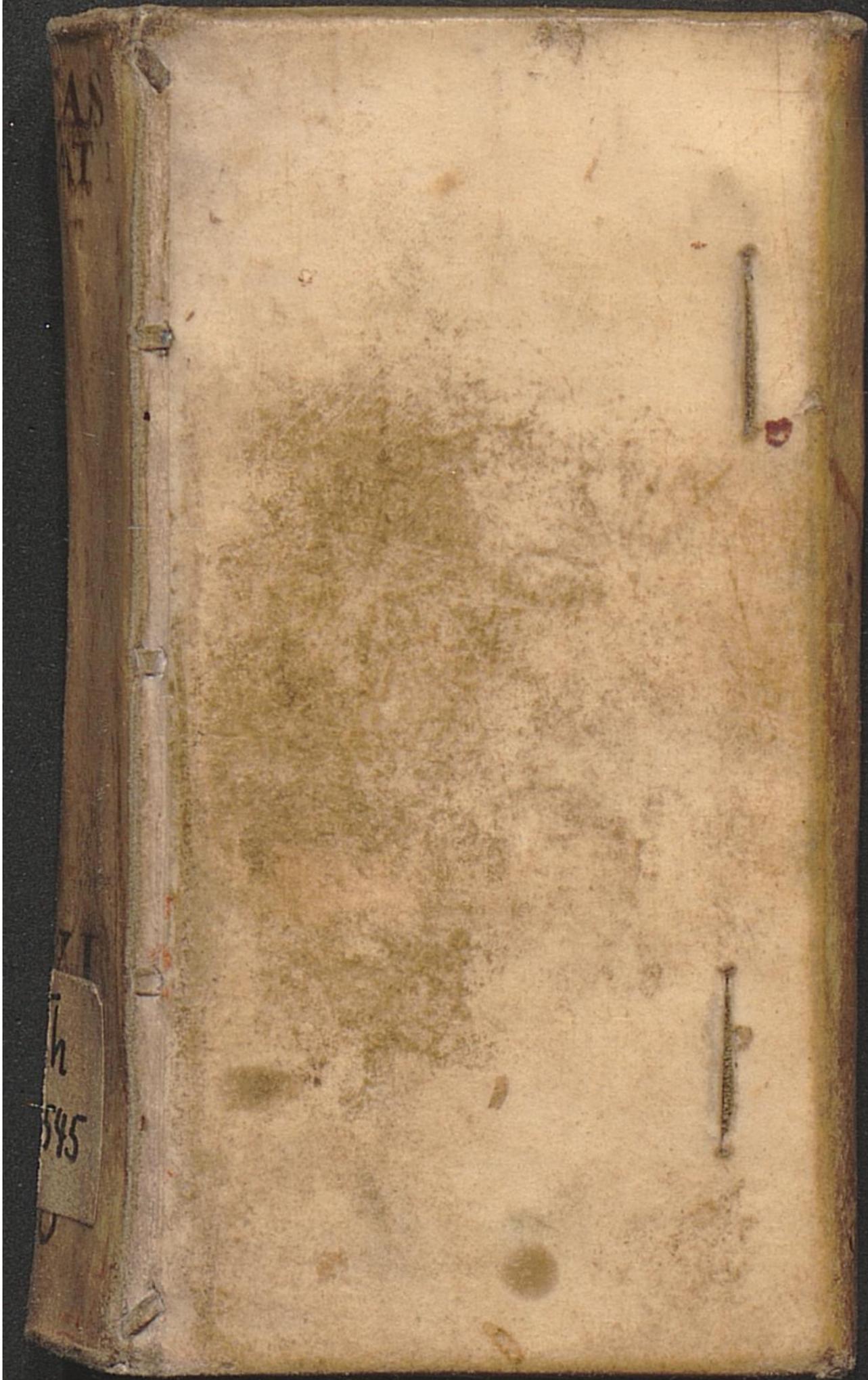
In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

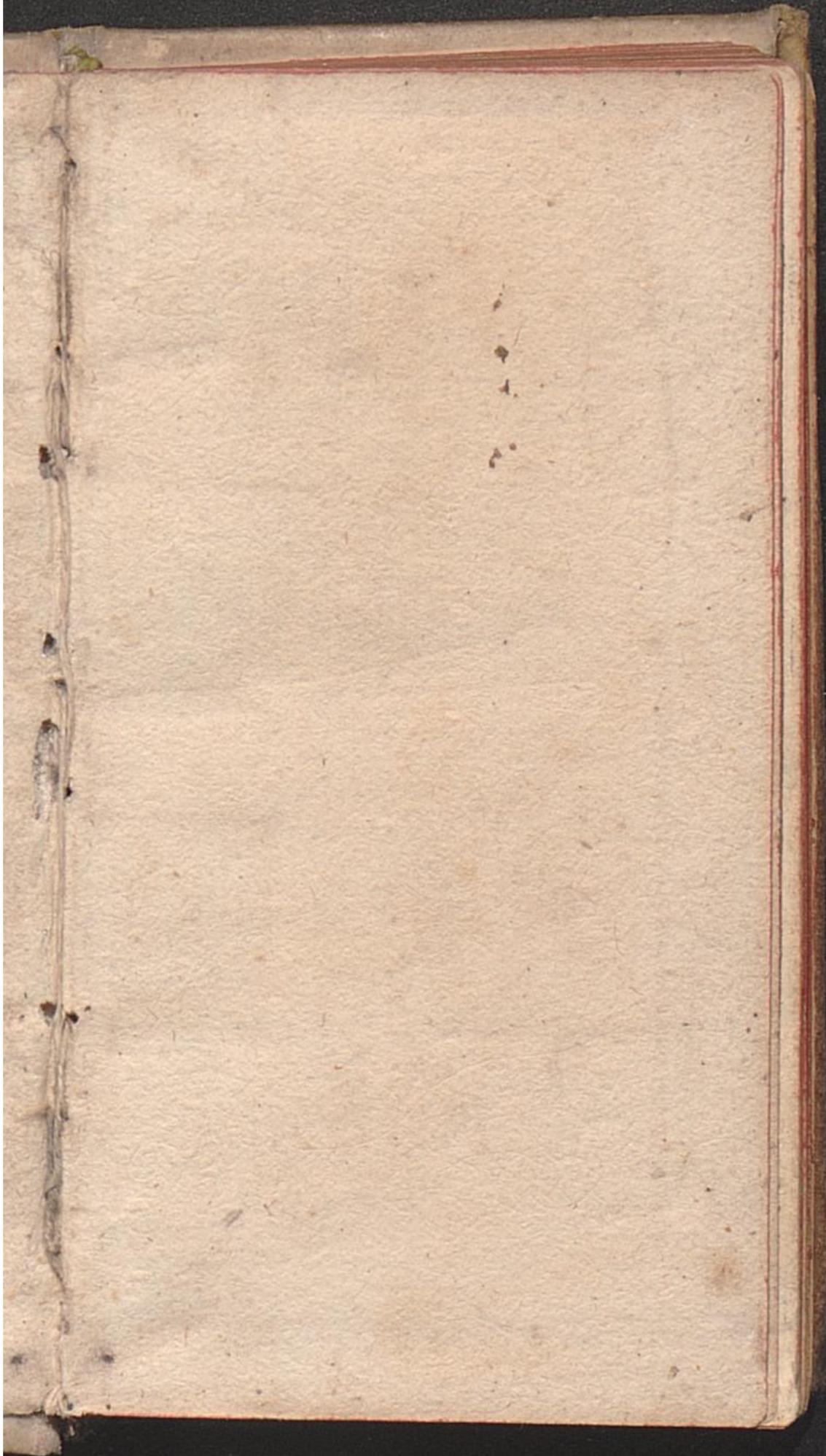
Arias Montano, Benito

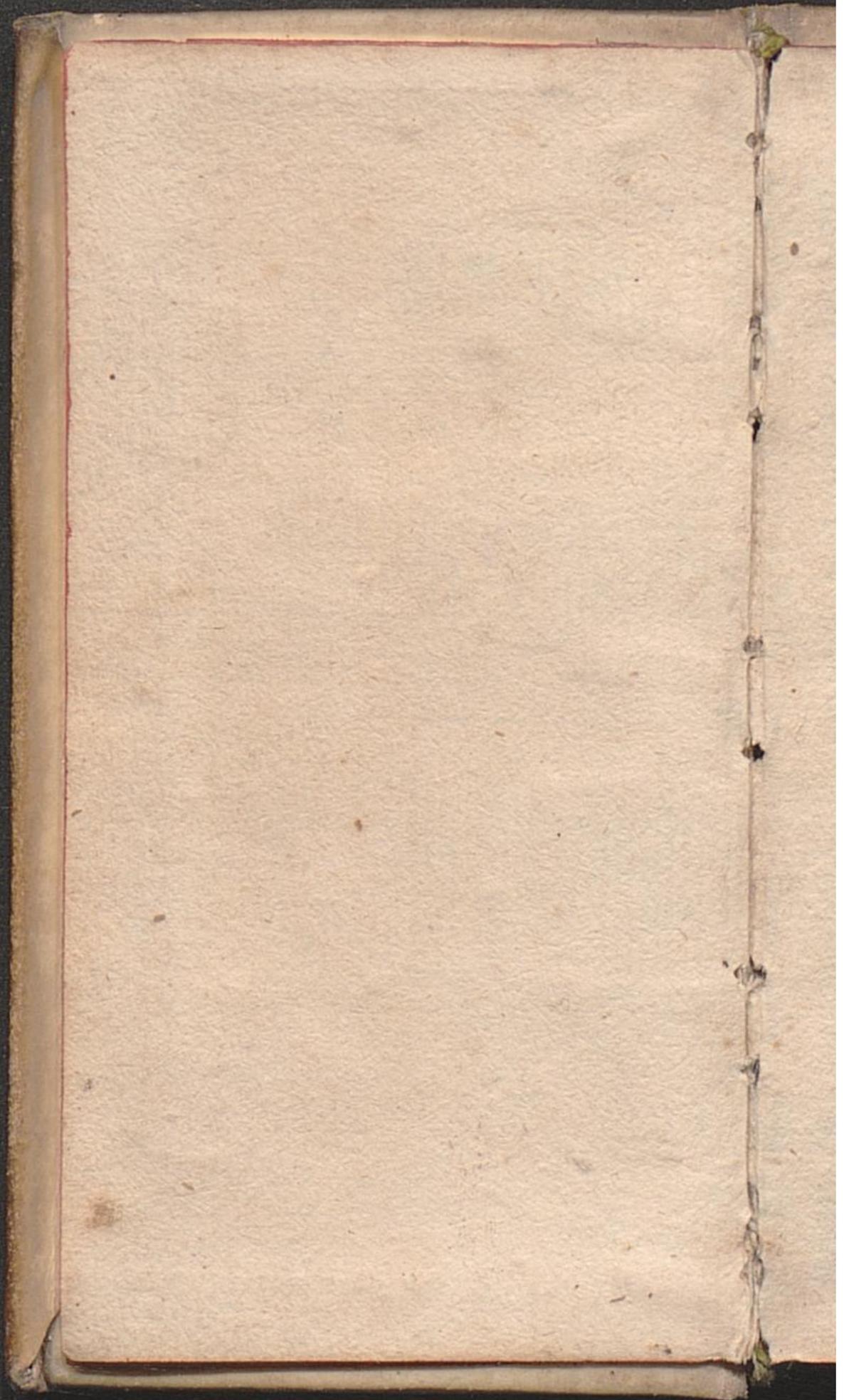
Antverpiæ, 1589

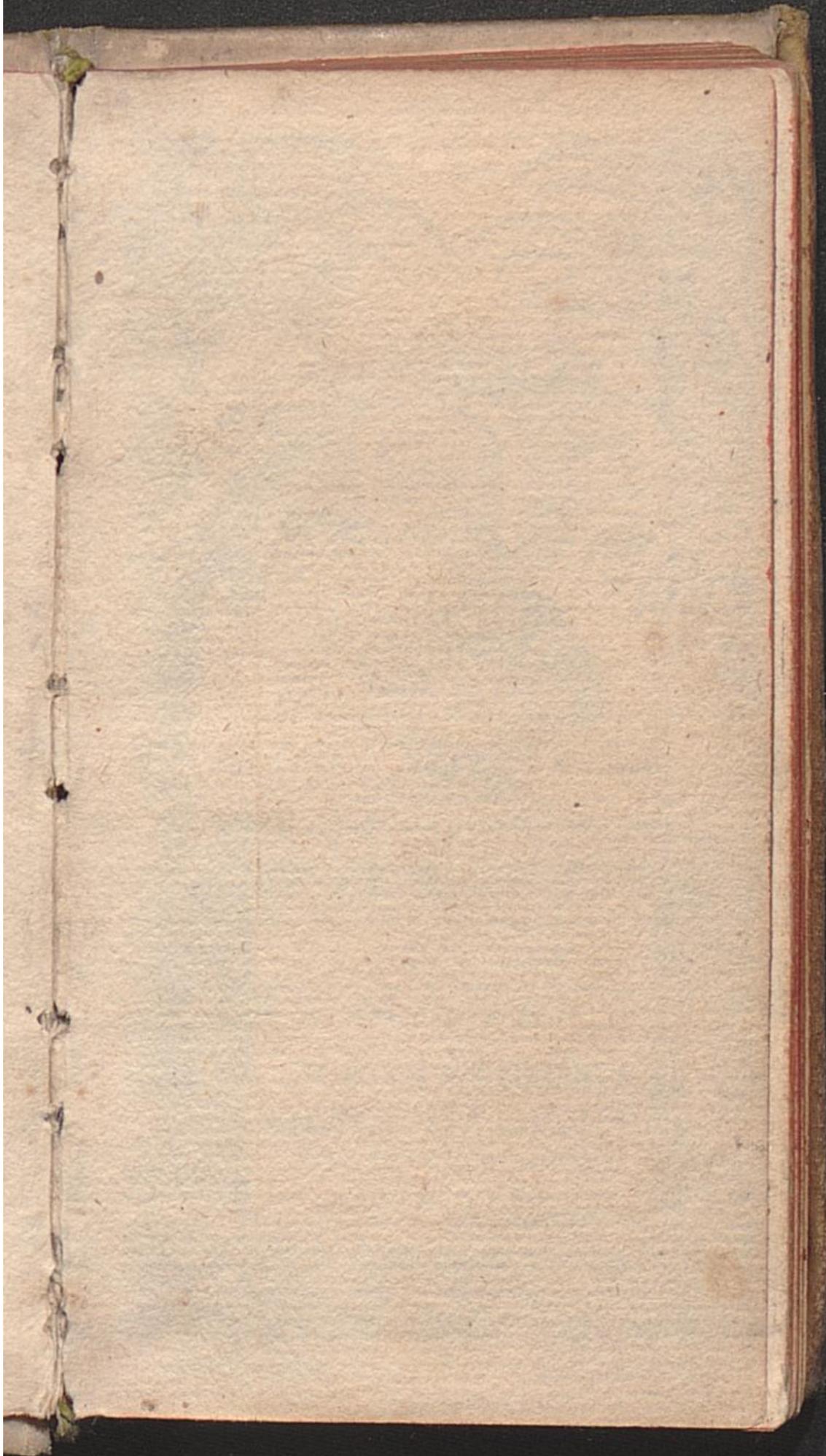
urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

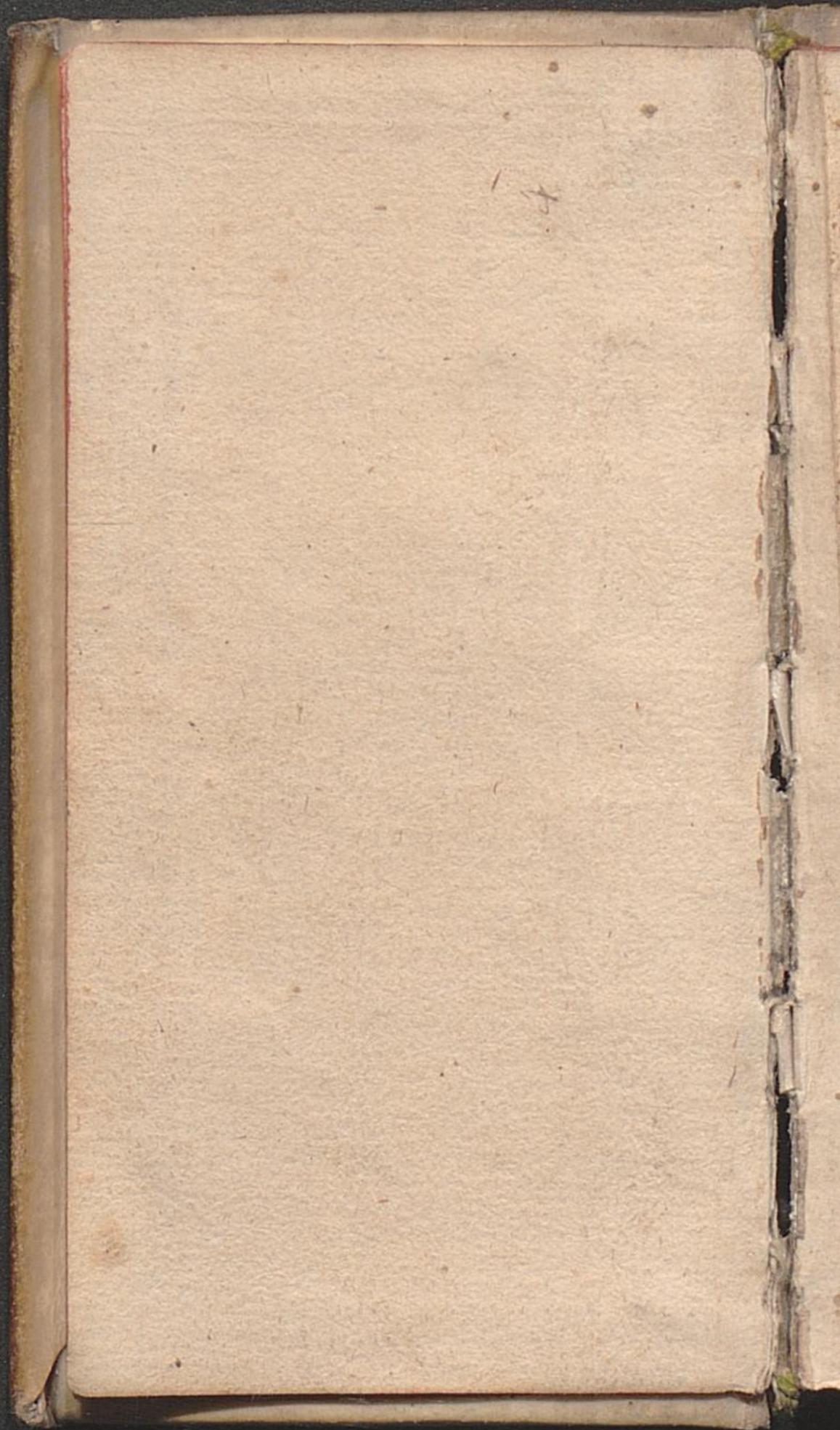

K
I
8. Th. 2545.

B E N E D I C T I
A R I Æ M O N T A N I
H I S P A L E N S I S
P O E M A T V M
T O M V S S E C V N D V S :

In quo

Davidis Regis ac Prophetæ, aliorumque
sacrorum Vatum P S A L M I; ex Hebrai-
ca veritate in Latinum carmen obser-
uantissime conuersi.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini
Architypographi Regij.

M. D. LXXXIX.

BENEDICTI

ARNE MONTANI

HESPALENSIS

POEMATA

IN V. S. S. S. S. S.

IN V. S. S. S. S.

Tridius Regis ac Professor, aliorumque
Magistri in Veteris et Novi Testamenti
et in Philosophia, Mathematica, Astronomia
et in aliis scientiis.

B E
M
R

F E
D
O n
D
Laxi
E

Vnc
N

Con
E

Mec
E

Olic
D

Ind
F

Paff
C

Vrf
P

Illu
M

Inte
I

Am
A

BENEDICTI ARIAE
MONTANI DE PSALMO-
RVM STUDIO ATQVE VSV.

AD LYRAM.

Carmen dicolon distrophon.

Festis quid mediter pius
Diuini vel agam tempora post sacri?
O me quæ teneris soles
Delectare modis Barbyte, cur diu
Laxis artibus hortida
Et suspensa taces? desere ferreos
Vncos, excute puluerem, ac
Nervos imparium turbine clauium
Contentos anima in sonum;
Et gratam superis lætitiã moue
Mecum, si liber ordinem
Exerce te nouum; carmina concines,
Olim quæ veniens polo
Dictabat facili numine Spiritus,
Indæ in montibus arduis,
Formoso ante alios, sed magis & pio,
Pastori niuei gregis;
Cui rexisse pecus, cui Deus asperos
Vrsoſ sternere; cui dabat
Perfregisse feris ora leonibus.
Illum sæpe virente sub
Vmbra sicamini, roboris aut sacri,
Intentum patrij Dei
Dicendis iuuenem laudibus, vndique
Ambibat tacitus diu
Armenti pater & lanigeri gregis

A 2

Denſo

4
Denso cum pecore accubans (mor:
Pugnax dux, & aquæ & graminis imme-
Progressumque etiam loco,
Immotis oculis, composito & gradu,
(Ne turbet strepitus sonum)
Certos visa sequi turma per ordines.
Illis carminibus feræ
Victæ vel fugiunt, vel pecori vago
Parcunt, omnis & incio
(Is dum pastor adest) horribilis metus,
Errent valle vel infima, aut
Propter lustra cubent vel saliant licet.
Illum sæpe comantibus
Ramis excipiens pennigerum genus
Aut tuta è silicis domo
Attendit, veritum sacra silentia
Cantu rumpere garrulo ; aut
Alarum strepitu vel pede concito.
Donec vox pueri modis
Intermissa suis susteret, ac sonos
Plectro sollicito exciti
Nervi continuis ictibus ederent:
Tunc siluæ iuga frondea,
Collis cum tumidis montibus herbifer,
Et cum fontibus integris
Deducta irriguis flumina vallibus,
Lenis verberare spiritus
Atque vadæ tremulis cursibus, agnitam
Sanctæ vocis imaginem,
Excepti referunt carminis & modos.
Ramis multa loquacibus
Tunc respondet avis versicolor; magis
Suaues

Sua
D
Par
E
Tun
Sa
Nor
Q
Reg
C
Vne
E
Que
A
Ide
P
Et n
A
Ang
A
Mo
E
Nat
R
Illiv
P
Aln
L
Lm
P
Nu
C

5
suaves concinit & magis
Distinguit numeros, & minuit breueis,
Paruo gutture mobilis,
Et lingua docilis fingere Dædala.
Tunc & nomen amabile
Sanctis personuit sapius in locis,
Nomen perperuò efficax,
Quod cælû recreat, quod superos fouet,
Regna & concutit infera,
Quod scisso in pelago fornicibus cauis
Vndas concamerat leueis,
Et muros liquidis fluctibus exstruit;
Quod montes trepidi pauent,
Amnes & refluxis gurgitibus timent.
Idem terigenûm pios
Permulcens animos afficit & trahit;
Et mortalia spernere,
Atque optare decus perpetuum monet,
Angustam que sequi viam;
Ac dat regna poli scandere lucida;
Mortalem que vicem super
Et dici & fieri atque esse iubet viros
Natos & sobolem Dei,
Regesque æthereis in solis locat.
Illivt carmina nomini
Plectro tessiades concinuit nouo,
Almi numine spiritus
Dictata; innumeris gentibus omnium
Linguarum vario sono
Post excepta, sacris ædibus & choris,
Nullos irrita per dies,
Constant, & resonant, culta parentibus,
A 3 Natis

Segnis Desidia & graui

Somno merfa hominum viscera deserit,
Conceditque bonis locum

Curis & studijs. Denique cantibus
Illis cuncta vel abstinent,

Vel parcunt vitia impellere turpibus
Humanos animos dolis;

Virtutumque choros vincere promptius
Sese ac tollere sentiunt:

Et versare nouis pectora motibus,
Exercereque nobili

Vires arte, magis reddere & vtilis.
Quid mirum? tremunt hos modos

Ac audire fugit, nec patitur ferox
Atti rex Erebi, genus

Qui mortale malis fraudibus impulit,
Casu ac precipites dedit,

Detrusitque patres, primaque pignora
Deplorata parentibus,

Natorumque ad ò sacula posterum.
Illa & carmina fulgido

Deductos videas æthere Nuncios,
Et sentire iuuantia

Et verbis totidem excepta reponere.
Illa è sedibus editis

Et cæli solio adducere commodum
Præsentemque solent Deum,

Qui votis faciles annuat exitus.
Hæc nos carmina, Barbyte,

Romanis cupimus legibus ac modis
Sensu aptare tamen suo,

Auctorem & veterem fallere nescio.

8
Ergo tu numeros comes,
Ac voces fidibus funde loquacibus,
Nunquam gratior aut mihi
Antè, aut muneribus commodior tuis.

AD VATEM DAVIDEM

Elegiacum Carmen.

Iesiada mens alma Deo pastoris amari
Esse tui in numero me sine, queso, gregis.
Namque ego iam primis laudes meditatus ab annis
Diuinis tenui carmine composui.
Sed mihi non vanum memini dixisse magistrum,
Nil fore par numeris carminibusq; tuis.
Ille erat excultus vates, castusq; sacerdos,
Ad sacra templa idem dux mihi saepe fuit.
Carmina & ipse sacra hunc recinentem saepe videbam,
Et stupui, Psalms dum canit ille tuos.
Semper grata, noua ac semper, mirandaq; dicta
Sunt tua visa mihi, sunt repetita licet.
Libera Romanis numeris, pede libera quamuis,
Mirabar versus pondera ferre sui.
Hac ego ut excipiam melius collata, profani
Vulgi conspectus & populum fugio.
Abdor & in siluis, nemorose ac rupis in antro;
Scire auido sedes hac mihi amica fuit.
Hic sensi turbis hominum strepituq; remotus,
Quam tua Iesiades carmina dulce sonent.
Vatibus hac Grauis vidi ac prestare Latinis,
Quantum nocturnis ignibus alma dies.
Illic te attente sensi diuina ferentem
Commoda, ut humanum viceris ingenium:
Vtq; pedes numeriq; modos ac dulcia iungas
Digna q; susceptis verba ministra tuis.
O vti nam, dixi, referentem carmina vatem
Audiat hac noster me, prober atque chorus.
Ergo age, meq; tuo cupidum pater imbue sensu,
Esse iube & certum me tibi discipulum.

Dii

Die q
Du
Flumi
Vt
Num
Cor
An f
An
Num
Et
Susp
Et
Nam
At
An ti
Ta
Sed m
Int
Cerne
H
Nulla
Pa
SPI
Er
Illi m
Et
Non
Pe
Sat n
Si
Com
Le
Hac
Pe
Tun
T
Non
V
Dum
N

Die quo monte sedens, quae proxima culmina caelo,
Dum dicenda vides, ipse tenere soles?
Flumine quo sitiens, largo quo fonte bibebas,
Ut fluere pura voce canorus olor?
Num tenuit Tabor meditantem, aut arduus Hermon,
Constrictis Sanirnum tenuitue feris?
An fragrans Galaad, latis Carmelus & hortis?
An tibi cantatus, cultus & ille Sion?
Num te & aquis aestate amplis recreavit Iardens,
Et lacus, à cithara cui bene nomen inest?
Suspirata tibi an putei sacra lymphæ paterni,
Et fusa ante altum te metuente Deum?
Nam certum est quocumque feras; & adire periculum,
Atque tenere tuas, te praesente, vias.
An tibi nullus aqua dederat liquor, aeris aut vas
Tam pulcris vati carminibus fluere?
Sed magis æthereis delapsus spiritus oris
Inuasit pectus corripuitq; tuum.
Cernere & hic maiora dedit, quam lumina possint
Humana ex altis nobilibusq; ingis.
Nulla ut lingua licet nitidis purissima lymphis
Par fluat eloquio, quod dedit ille, tuo.
SPIRITVS ILLE ubicūq; manet, sit nobilis aura,
Erumpunt fontes exaturantis aqua.
Illi me cupidum; quoniam tu gratus amaris,
Et curare vales; conciliare stude.
Non ego quid poscam, te plusquam, dicere magnum,
Ponere & arcanis dicta aliena tuis.
Sat mihi, satq; meis fuerit, dum te sequor vsque,
Signa tenere tui non temerata pedis:
Comminus atque tuas dum certior haurio voces,
Legitima attendere reddere verba fide.
Hæc numero restricta sat est retulisse Latino;
Ponere Romani carminis apta modis.
Tunc ego & antiquos vates superare videbor;
Tunc ego quos florens nunc quoque cingit honor.
Non amo laudari, quod vel magis dulcia fingam,
Vel magis exacto compositioe gradu,
Dum fidus quæ tu cecinisti sensa reponam,
Non melius prisca, at meliora canam.

Quidquid & in nobis contingat fortè placere,
 Id totum volumus muneris esse tui.
 Non deerit, nostros qui versus culpet inertes;
 In me surget edax inuidiaq; furor.
 Et quibus antiqua est tantum laudata vetustas,
 Aut procul a patrio gloria nata solo:
 Fabula quosue iuuat, laus vel male ficta tyranni
 Indigni, atque alio non relegenda die.
 In me quisquis erit, quidquid libet ingerat, ipse
 Excipiam tacitus, compositusq; feram:
 Dum modo quæ inculto carpat mihi reddita versu,
 Is tua dicta avidus proficiensq; legat.
 Si legere hæc nolit propter me, ac tangere vitet
 Arduus ascito quisque supercilio:
 At leget hæc comitum mitissima turba tuorum
 Iessiades, & grex audiet ipse tuus:
 Queis Rex, vel pastor, quocumq; & cultus amictu,
 Murice, vel pingui vellere, diligeris.
 Vos etiam Coreh pueri lectissima proles,
 Queis dedit arcano concinere ore Deus:
 Inter vestra lyram ne spernite & organa nostram,
 Que cupit in vestros grata venire sinus.
 Hæc postrema strepet, sensu tamen apta fideli,
 Attendens vestras excipiensq; notas.
 Quam si prima minus dignentur & atria fano
 Proxima, sublimes quo decet ire sonos:
 Accinat e medio quo surgunt pulpita muro,
 Audire hanc populus possit ut ipse pius.
 Parcite ad extremas illam remouere profani,
 Impuriq; gregis complicitiq; fores.

DE DIVINORVM NOMINVM
vsu & interpretatione.

ANN E ego (quanquam senior sacerdos
 Templæ præstantis celebrare Christi
 Suetus, arcanas repetam frequenter
 Voluere chartas)

Au-

Audeam paruo ingenio superni
Extimum Regis superantis orbem
In breues nomen numeros vocare &
Cogere magnum?

Qui neque antiquis patribus probanda
Laude doctrinae, propriue sensus
Par; neque exemplo valeam quietae
Sistere vitae.

Adde & impuri violenta saeculi,
Fraudis ac plena, & sceleris cruenti
Tempora, & sordes, luteamque faciem
Putris Adami.

Non procul mundi penitus ruentis
Fine ab extremo, nisi fallit aut mens,
Aut pater summa miseratus arce
Sustinet orbem,

Penè nutantem, nimiumque inanem;
Quippe virtutes solidae relictis
Iam diu terris, petiere caeli
Templa superni.

Quis rapit me, quis furor usque, vt audax
Nomen appellem validè sacratum,
Quod pij vates veriticolebant
Dicere parci!

Quin & expertes vitij, beatas
Qui tenent sedes Animi, ter amplis
Nomen æternum excipiunt profati
Laudibus antè.

Me sed afflicti populi piorum
Commouet constans studium iuuandi,
Virget & feruens amor, atque cura
Publica pulsat.

Namque

VM

rdos

i

Au-

23
Namque præduro miseris labore
Vna solamen pietas opemque
Admouet; cunctis clypeus periclis
Præsidiumque.
Format & puras renouatque mentes
Mentio sacri repetita Verbi,
Atque promissi recreantis auctor
Sæpe vocatus.
Ergo nil quanquam ingenio, meis ves
Vocibus possit tibi laudis addi,
Istud ac nomen renuat prophana
Damnet & ora:
Si tamen quicquam populis piorum,
(Quos fides, quos spes animat, tuique
Vis potens Verbi) cecinisse Vates
Vtile possum:
Te meis certum facilemque votis
Redde, qui cælis humiles ab altis
Despicias terras, genus atque pascis
Omne animantum.
Sponte qui Natum proprium dedisti
Sortis & carnis properare nostræ
Compotem, humanæ ac medicam salutis
Sugere mortem:
Nostra dignatus cumulare sancto
Pectora instinctu, patere in sonori
Nomina hæc, queis tu coleris, venire
Carminis artem.
Non opus nostrum meditor nouumue;
Sed quod antiqui meminere patres,
Fidus interpretes cupio decenti
Reddere versu.

Hæc

Hæc t
Semp
Nunc

Sed p
Vince
Quoc

Nulla
Illius
Noste

Ast da
Ceder
Esto,

Ergo
Nom
Versi

Non
Sit m
Sic tu

Ipsa
Nom
Et ca

Casit
Non
Pleni

83
Hæc tibi quondam placuere; sanctis
Semper audita & placuere templis:
Nunc tibi ut grata hæc petimus tuisque
Commoda constent.

Sed prius nomen fateor colendum **יהוה**
Vincere & nostras superare leges;
Quod tuo Moses tremebundus olim
Audijt ore.

Nulla vis nostris valet æqua verbis
Illius plenum referare sensum,
Noster aut versus pariter notanda
Ferre elementa.

Ast dabis primæ monumenta partis
Cedere in nostros numeros; tuumque
Esto, cui linguæ placeat canendum
Cedere totum,

Ergo te dicam reuerenter **I A M:** **יה**
Nomen hoc nostris sonet excolendum
Versibus; nomen resonet Latinis
Auribus **I A E.**

Non ego hoc primus memorem; nefas id
Sit mihi audenti temerare: magnum
Sic tuum Vates breuiare nomen
Vidimus almos.

Ipsa & arcana docuere linguæ
Nomini huic densas repetisse laudes:
Et canit Graius chorus & Latinus
Sæpe Halelu **I A H,**

Casibus tantum variare iustis
Non malè audaces petimus, quod ipsis
Plenius rebus videatur aptus
Poscere sermo.

Te

Te petens I A S Domine ô vocabo;
Vatis esponam tibi dicta & I A E;
Te canens I A M memorabo summo
Doctus ab I A.

Nomen hoc præstans referet benigno
Numine & certo faciliq̃ue promptum.
Esse te nobis, validumq̃ue dicti.
Pollicitiq̃ue.

Quidquid humani generis saluti
Commodum dicis, statuis, parasq̃ue,
Expedisq̃ue auctor, facis & probas, hoc
Nomine firmas.

Viribus FORTEM solidè ac POTENTEM.
Dicimus, quando sonat E L tuorum. אלה
Ore facundo recinente Vatum.
Pontificumq̃ue.

Qui vales terræ, ac pelagi profundi,
FORTIS, & cæli nitidas creare,
Vertere ac moles; renouare & ampla
Mcenia rursus.

Vt regis nostrum genus, atque mundi
Téperas cursû, bonus & gubernas,
Integer IVDEX, DEVS, atq; PRINCEPS
ARBITER audis.

Sic tui primùm docuit legentes
Spiritus index ELOHIM, relatum אלהים
Sæpiùs nomen varijsq̃ue notum
Gentibus olim.

Ast vbi humanæ mala culpa fraudis
Pertinax lentam tibi concit iram,
Et paras dignas scelerum grauesq̃ue
Sumere pœnas;

Into;

Intona
Quod
VLTOB

Nam t
Inferæ
Spiritu

Ne diu
Nomen
Vtere k

Tuq̃ue
Et pro
PRINC

A D
Gue
Hiff
con

O

O no
Hui
V E L

Qu
Virt
Ter

Tecur
Gra

Intonat verbū rigidū TSEBAOTH, תְּשֵׁבַּוֹתַי
Quod pauet late sinuosa Tellus:

VLTOR & VINDBX memorare, BELLIQ;
ARMIPOTENS que

Nam tuos turmæ vigilant supernæ &
Inferæ ad nutus, varij nocentum
Spiritus, Pestes, Gladij, Fames que,
Eadere promptæ.

Ne diu nostris vitiis seuerum
Nomen hoc firmes; magis in superbos:
Vtere hoc Mauros: inimica pacis
Sentiat hoc gens.

Tuque iam nobis placidum te & IAM,
Et proba FORTEM simul & PATRONVM,
PRINCIPEM summū, ac DOMINVM vocari
Numine dextro.

AD D. PETRYM VELLEIVM
Gueuaram Theolog. & Iurisperitum,
Hispalensis Ecclesie Priorem, & Iuris-
consultum Canonicum.

O QUI meorum prasidia intima
Præcordiorum perpetuustenes,
O nomen haud ullis mouendum
Huic animæ memori periclis;
VELLEI, piorum latitia ac decus,
Quicumque puris moribus ardua
Virtutis haud accessa vulgo
Templa colunt sapientiæ que:
Tecum peractos dum memoro dies,
Grata & silentium tempora nobis.

Nos

Nec fallo presentem laborem,
 Nec recreor, velut assolebam.
 Immo dolori, maestitia & graui,
 Quae ipse totis solibus obruor,
 Tormenta coniungit peracti,
 Temporis irreuocanda imago.
 Nam tunc malorum quae miserum generat
 Mortale culpa concutitur sua,
 Spectator expers qui videbar,
 Nunc medius agor in theatris.
 Tunc me cauendis rebus & actibus
 Tu mente maior vocibus & prior
 Quid quaeque preferret notare,
 Scena hominum & populi, iubebas.
 Exemplum nostri turbida saeculi
 Nascentis orbis vespere ab extimo
 Dum comparatis explicamus
 Ponderibus, male pressa vincunt.
 Solamen ergo & consilium unicum
 Auctore nobis te fuerat, suas
 Vulgaribus cessasse partes
 Pro studio & numero petentibus:
 Meque in reducta rupis & edita
 Antro beatum muneribus tuis
 Gaudere quarentem latero
 Impavidum maris ac procellarum:
 Illic superni consilii Dei,
 Vatumque veris vocibus & sacris,
 Vitamque splendentisque lucas
 Assiduis operis vouere.
 Prædulcis at fors inuida me boni
 Tractum quieto sustulit è loco,

Ven.

Vent
 In d
 Quos
 Imp
 For
 Et r
 Testis d
 Iniu
 Test.
 Qu
 Nunc
 Qu
 An
 Oce
 Nunc
 Qu
 Ten
 Ter
 Nunc
 Vel
 Rhe
 Fer
 Illinc
 Rhe
 Et i
 Asc
 Siluas
 Het
 Qu
 Imp
 Illinc
 Pi

Ventis que turbandum molestis
In dubium pelagus remisit.

Quos vita fluctus post mea pertulit,
Impulsa rerum casibus asperis,
Formidat vasa & mens referre,
Et refugit memorare carmen.

Testis dolorum mœstitia & grauis
Iniuriosis aula frequens malis,
Testisque cursus, in remotas
Quo feror excutiôrque terras.

Nunc plena venis gleba metallicis,
Qua membra denso vellere ineptius
Amicit, Hibernumque nomen
Oceano Hesperio tuetur;

Nunc me colore splendida candido,
Qua noctu horas vix numerat breuis,
Tenet vagantem me Britannii
Terra soli Tamesisque amœnus.

Nunc inquietis Gallia sinibus,
Vel flaminialis mœnia Legiæ,
Rheni vel hirsutus colonus,
Fertilis Alacidumve tractus.

Illinc reuisos iam mihi sapius
Rethos, Genauos, Luceria & lacus,
Et iam fide dissentientes
Ascanidum populos pererro.

Siluas & altis alpebus insitas,
Hetrusca & arua, & que Tyberis lauat,
Qui lege mutauit sacratum
Imperium meliore Romæ.

Illinc regressus conspicio tuos
Picens agros, quaque Adria littora

B

Per-

en.

Perfundit insignis refluxu
 Et Venetum populo superbus.
 Taurina rursus trans iuga deferor,
 Et per niualis prona Sabaudia
 Querceta, vicinósque Francis
 Lotarigos, Retelósque curro.
 Hinc longiori tempore iam mihi
 Exculta campis Belgia pascuis,
 Et nata & inuentrix alendis
 Artibus hac regio subitur.
 Nuper probatis ritibus omnium
 Prouinciarum delitia, & suis
 (Dum pax fidesque permanebant)
 Ingenijs operisque felix:
 Heu nunc scelesto dissidio & malis
 Vexata morbis ac vitio intimo,
 Multisque disultans ruinis
 (Ni superi aspiciant) perire.
 Diuersa terra transferim licet
 Ventis neque iisdem regna patentia,
 Sermonis ac distantis usum;
 Forma eadem studiis notatur.
 Fraudes iniquae & multiplices dolé
 Et conitatis ambitio artibus
 Conata tentare, atque sede
 Luciferum ruere emicante.
 Ardens ubique & fax violentiae,
 Inuictarumque irruit impetus,
 Nullisque definita metis
 Sordida & esuriens cupido.
 Reiecta virtus urbibus omnibus,
 Nec certa pagis hospitia obtinet,

Lat
 Voc
 Nullu
 Me
 Vix
 Sai
 Hec se
 Tan
 No
 Egi
 Sermo
 De
 Inf
 Ag
 Vnus l
 Uf
 Fa
 A
 Ergo
 So
 Ve
 Ex
 Vel q
 Ge
 Ho
 Co
 Tu f
 Re
 Se
 El
 Seu
 U

Laudata nonnusquam decoris
Vocibus, officio at repulsa.
Nullus supremi vindicis aut metus
Mortale pectus concutit intimum
Vix signa deprendas rubentis
Sanguinis in facie, aut pudoris.
Hæc summa tantis exilus tuo
Tandem peractis constitit Ariæ:
Novisse, in humanis probandum
Egregie nihil emicare.
Sermonis ergo me istius undique
Desiderantem commoda cognitis
Infecta curarum caterua
Aggreditur, premit, atque pungit.
Vnus librorum, quos Deus edidit,
Vsus labantem me recreans tenet,
Fastidioso dum molesti
Abstrahit officij labore.
Ergo colendis lucibus annua
Sol quas reducit splendidus orbita,
Vel canto quæ David sacratis
Exposuit meditata verbis.
Vel quæ supernæ Fons sapientiæ
Genti probauit promere simplici,
Hæc ipse dedens fidei
Continuo exhibeoque filo.
Tu seu disertos legibus ordines
Rectè explicandis & tribuis modos,
Seu voce conformas decenti
Eloquij sonitum Latini:
Seu scripta docti temporis omnia
Voluis Paneti Socraticam & domum,

Seu pura quos audit magistros
 Religio pietasque voluis:
 Sine ipsa diua plena scientia
 Exhausta nunquam flumina combibis,
 Quae' que ante diduxit supremus
 Per geminos Pater ipse riuos:
 Quidquid regendo temporis aut choro
 Ponis piorum, quos celebres Deo
 Certis canenda semper horis
 Afficiunt retinentque laudes:
 Quidquid vel altis in studijs locas
 Grati laboris; respice opus nouum
 Praesens, quod absentis memor que
 Ipse tui meditabar ager.

PSAL-

PSALMORVM
LIBER I.

PSALMVS I.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum.
SAPIENTISSIMAE VITAE
INSTITVTIO.

Ode Dicolos Distrophos.

NON qui consilio malo
Aut decretà volens impia suscipit,
Aut qui mille nocens vias
Infitit scelerum, criminis ac doli;
Nec qui simplicium vaser

Derisor cathedris confidet inuidis:
Ast ille innumeris modis
Felix, multiplici & sorte beator,
3 Quisquis perpetuos dies,
Et noctes vigiles, grataque tempora,
Et mente & studio frequens
Impendit monitis, legibus ac Dei.
3 Ille (est quale oleæ genus,)
Vt stirps ad placidi consita fluminis
Ripas, quam vitreus petit
Permixa & saturat temperie liquor;
Hæc spes agricolæ bonas
Explet baccifero vota que munere:
Quam nec destituit decor,
Nec vestis foliis densa virentibus;
Quamuis aura nivalibus
Ventis vel feriat flammiferis nemus.
Hæc quos flore nitens nouo
Fructus pollicita est, prospera confouet,
Autumnoque refert suo,
Maturisque probat viribus integros.
4 Contra sed genus improbum
Infestis agitur perpetuo malis:
Magno vt turbinis impetu
Gluma impulsã vagum permeat æthera,
Nusquam & docta quiescere,
Terris præcipiti concutitur fuga.

B 3

Ergo

- 5 Ergo nulla vel impios
Iura admota fouent, vel ratio iuuat;
Quin causę penitus graui
Succumbant stabili iudicio Dei:
Nec quos inficiet scelus,
Iustorum excipiet consilium virum:
6 Namque horum facilem viam
Rex Diuūm placido numine comprobat:
Illum at callibus auis
Errantem exitum peruoluit gregem.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt Gentes.

DIVINI CONSILII PRAESTANTIA.

Ode Dicolos Distrophos.

- 1 Quid iste gentium tumultus omnium,
Manuque pacta fœdera,
Cui tanta mundus extrahit pericula?
Cui tendit immanes minas?
2 Terręque iuncta conferunt negotia
Cum regibus simul duces,
Omnes vt alta cœpta dissipent, sacri
Vnctumque deturbent Dei.
3 Rumpamus arcta vincula & graue impes
Age, heus, repellamus iugum;
Et colla reges atque gentes libera
Speris feramus legibus.
4 Ast, qui poli patentis alto culmine
Astrisque rector insidet,
Curam inquietam & insolentes impetus
Aususque ridens despicit:
5 Verbisque promptus intonabit acribus
Queis corda dura concutit,
Et queis furentes frangit ille spiritus
Terrore percussos graui:
6 Vltro ipse Regem quippe quem dedi mentem
Certo probatum numine,
Alani Sionis arce summa iusseram
Tenere sceptris regia.
7 Iam sancta magni iura proponam Patris,
Qui me benignus vixerat:
Sic fatus IAS, gratus es mi filius
Productus hoc nouo die,
Dic perennis lucis vsque compote
Præsens mihi qui permanet:

- 8 Petes, & addam cuncta regna gentium,
Addicta nutibus tuis.
Has non mouendo iure princeps posside,
Hæresque prolatus tene,
Ac esto regno meta per gentes tuo,
Idemque terris terminus:
- 9 Tuque insolentem ferreis ages gregem
Scepturis, modesto præuius;
Durosque franges imminutis viribus,
Percussa testa ut disilit.
- 10 Ergo potentes stulta corda principes
Cum regibusque iudices,
Mentem furoris cogitate liuidi
Fraudumque matrem linquere:
Prudentioris atque normam consilii
Vestris inite commodis:
- 11 IA E timore patris almi numina
Cultu & sacrate debito:
Edico cuius hæc tremenda pectore
Mandata fido condite;
- 12 Natumque gratis turba docta plausibus
Efferre regemque optimum:
Feruentis iræ ne reiectos fulmine
Viaque mentisque impotes,
Vestris perire cogat ille erroribus
(Contempta quæ vis est Dei)
Quum missa longo & sæpe lenta tempore
Reseruet indignatio,
Hora repente cuncta consumens breui,
Nasoque adurens vindice:
At liberatos excipit fauens pios,
Quos spes tuetur ac fides.

PSALMVS III.

Domine quid multiplicati sunt.

DIVINI PRAESIDII TUTE LA.

1 Psalmus David cum fugeret à facie Absalom filij sui.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 IAS potenti cuius orbis dextera
Permutat alternas vices;
Vides ut in me crescat hostilis timor,
Et quanta consurgat manus?
- 3 Minata turba quam mea vitæ neget
Ex te salutem PRINCIPLE,

B 4

Ex te

Petes

- 4 Ex te parato semper auxiliū mihi
Scuto, salutis ac duce;
Cuius benigno victor ipse numine
Tollam coronatum caput.
- 5 IAS vocantem & VSQVE sacro me suo
De monte præfens audijt.
- 6 Pavoris expers noctis horas dormio
Dulcis soporis arbiter.
Inde excitatus integerque ad munia
Reuertor & preces pias,
Spe vt qui beata nixus IA E commoros
Susceptus vltro prouido.
- 7 Arcto licet me multa gentis agmine
Armata vallent millia,
Omnes & vnum hoc ferui si perant caput,
Terrere non tamen valent:
- 8 IAS ab alto surge, siste mi, Deus,
Ades salutis efficax,
Potens superbis hostibus malas quate,
Et frange dentes improbos.
- 9 Munimen IAS est pijs tutissimum,
Salutis ac summum decus.

PSALMVS IIII.

Cum inuocarem.

VOLVNTATIS DIVINAE ASSERTIO.

1 Ad præstantem in Neghinoth, Psalmus David.

Ode Tricolos Tetraſtrophos

- 2 **O** Sancte nostri pectoris ARBITER,
Verique compos iudicij DEVS,
Adsis vocanti seruo in arctis
Temporibus dubijsque vindex.
- 3 Quis seuenti nam inuidie modus
Aut quis furori, dicite principes!
Vanis meum non vos pudebit
Consilij decus abrogare?
- 4 IA E potentis, discite, numine
Me tam stupendis crescere dotibus,
Quem semper ipse IAS vocantem
Excipiat foueatque custos.
- 5 Ergo tremenri consilio exciti,
Errore duci parcite deuio, ac
Versate per noctem modestas
Corde nouum sapiente curas.

LIBER I.

36

- 6 Puri innocentes officij vices
 Atis placentem ponite victimam;
 Mollibit auersum Tonantem hæc,
 Credite, spemque dabit secundam.
- 7 Incerta veri turba rogat bonum,
 Hoc inquietis & studijs petit:
 Istius at vultus Deus mi
 Da iubar emicuisse faustum.
- 8 Nil ipse mirans, nil cupiens mihi,
 Horum beatis gratulor horreis,
 Vndantis & musti lagenas
 Specto probans oculo irretorto:
- 9 Dum solus adsis tu mihi maximus
 Thesaurus I A S alma beatitas:
 Te namque sortitus benignum,
 Nil metuum cupiamue præter.

PSALMVS V.

Verba mea auribus percipe Domine.

EFFICACIS APPELLATIONIS VOTVM.

1 Ad præstantem super Nehiloth, Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **A**uribus attentis I A S mea dicta reconde,
 Mœstam & querelam percipe:
- 3 Teque meos gemitus, Regemque, Deumque vocantis,
 Sentire curator proba.
- 4 I A S manè tuas mea vox pertingat ad aures,
 Te manè nam spectans peto.
- 5 Nec placet improbitas forti tibi, nec malus arces
 Diuertet hospes in tuas.
- 6 Te tumidus procul absistit iactator, & omnis
 Inuisus est prauus tibi.
- 7 Vaniloquos perdes I A S: foetentque cruenti,
 Et fraudis auctores, Deo.
- 8 Ipse pius sacra templa, tuas ædesque reuisans
 Magnæ salutis conscius:
- 9 I A S insidijs tutum me tramite recto
 Deductor æquus perferas.
- 10 Nil firmum ore sonant, meditantur pectore iniqua hæc
 Queis guttur vt bustum patet.
 Multifida lingua artifices miscere venenum;
- 11 Hos ARBITER tu respue.
 Degeneres tibi que aduersos impelle sinistra in
 Commenta casuros sua.

B §

Ab

22 Ast tibi qui sese credunt, latentur, & vsque
Fundant ouantes carmina.

23 Tu placida latos recreabis nominis umbra,
Cultus amantes & tui:

Namque fouent iustum tua numina fausta latentem
Scuro fauente sub tuo.

PSALMVS VI.

Domine ne in furore tuo arguas me.

SOSPITALIS DEPRECATIO.

1 Ad praestantem in Neghinoth super octauam,
Psalmus Dauid. *Ode Tricolos Tetra-strophes.*

2 **O** Parce naso me miserum tuo
IAS lenero inuoluere cinini,
Iraque desiste incalente.

Emeritas celerare poenas:

3 IAH comminutum me rigidè foue
Misertus IAS, & medica manu
Defende, quem robur solutis
Osisibus exanimat reuulsim.

4 Iamque inquietis visceribus breuis
Vitæ cadentis spiritus euolat;
At tu salutis auctor IAS
Quémue modum statuis laborum?

5 IAS reuersus (nam potes) expedi
Languore vitam protinus obrutam;
Ac dexter afferto salutem
Numine præfacilis benigno.

6 Obliuiose mortis in horridis
Conclusus antris haud memor est tui:
Quis dictus est muto in sepulcro
Possè tuum celebrare numen?

7 Nullum est gementis pectoris otium;
Nocteis per omnes lectulus innat;
Humentis & stratum cubilis
Continuis lacrimis liquefcit.

8 Exesus atra moestitia color
Perdurat hosteis inter & æmulos,
Qui me neque immunem dolorum,
Inuidiæ laqueis coarctant.

9 At vos nefando qui studio mali
Ardetis omnes, me procul irri
Abstite; IAM quippe vox hæc
Atque mei tetigere fletus,

10 Hic supplicantis vocibus annuit

I A S petiti muneris efficax;

11 Non auspicati voti vt hostes

Pertrepidum referant pudorem.

PSALMVS VI L.

Domine Deus meus in te speraui.

IUDICII INIQVI DECLINATIO.

8 S I G A I O N D auid, qui cecinit Domino super
verba Cus filij Iemini.

Ode Tricolos Terraſtrophos,

2 **O** Fortè rebus præſidium meis,
Atque orbis I A S arbiter vnice,
Aſſertor æquus, me ſequentum
Faucibus eripias cruentis:

3 Namque hoſtis artus vt laniet meos
Vtentes audax, obſidet vt leo,
Si fortè contingat carentem
Vindice me & gregibus reuulſum.

4 O Rector I A S, ſi facinus malum
Prudens peregi, ſi dolus improbas
Palmas notauit; vel noſcentium
Crimina criminibus repono.

5 Si me vel is qui non meritum premit,
Fraude abdicata, ferre poteſt reum,
Non ceſſet hoſtili minacem in
Me ſtudio properare curſum:

6 Composque vitam præcipitet grauem,
Terram cruore is dum fatiet meo;
Noſtrumque nec certo in ſepulcro
Puluis iners decus vſque celet.

7 Exurge naſo quo tremere, tuo, &
Me, I A S, prementum pectora turgida
Contunde, ſublimisque monſtra
Iura tibi placuiſſe recta.

8 Te ſpiſſa, gentes, agmina iudicem &
Spectare mores conueniunt tuos:
Excelfus aſſertorque recti
Sedibus ergo tuis coruſca.

9 I A S, nam & orbem iudicio regis,
Cauſam probata lance, precor, meam
Expende, & immunes petentis
Carne manuſque animamque purum.

Iamque

Hic

- 20 Iamque impiorum nequities ferox,
Firmante, desit, iustitiam Deo,
Qui corda rimatur, videtque
Renibus interiora pressis.
- 21 Scutum & latenti praesidium mihi est,
PRINCEP Sque rectis corde salutifer,
- 22 Aequusque iudex est scelestis
Assiduo OMNIPOTENS furore.
- 23 Ac ni relictis poeniteat malis,
Ensem ille fringens exacuit suum,
Contorquet intenditque nervos
Arcubus experiens aduncis.
- 24 Funesta demum tela volantibus
Pennis adaptat sufficiens, celer
Plenis, vt ardentem premendo
Conficiat cuneos pharetris.
- 25 En qui labore hic nequitiam malo
Hauit, dolorum pignora concipit;
Mendaxque producit malignos
Parturiens mediator ausus.
- 26 Excidit altam quam foueam, suos
Auctor subibit, nec fugiet, dolos.
- 27 Iniustus & vertex ruinam
Excipiet meritamque fraudem.
- 28 Ast ipse iusti iudicij Dei
Victor dicatum carmen & offeram;
Laudes & aptaris superno
Atribuum fidibus parenti.

PSALMVS VIII.

Domine Dominus noster.

INTEGRÆ SAPIENTIAE
COMPENDIVM.

- 1 Ad præstantem super Githith, Psalmus David.
Ode Sapphica.
- 2 **G**entis ô nostræ moderator IAS,
Vt tuum terræ spatijs remotis
Nomen excellit, superas micanti atque
Aethera laude!
- 3 Ore lactentis validam puelli
Instruis molem; penitus repulsus
Cedat vt pressor tuus, & superbo
Nomine vindex.

Vt stupens

LIBER I.

39

- 4 Vt stupens cæli radiantis orbes
 (Qui tuis constant digitis) reuiso,
 Mensuram & lunam vicibusque functa
 Sidera certis!
- 5 Quidue mortaleis sobolemque Adami
 Dicam? vt hos cures memor & secundo
 Numine attendas, foueasque magnis
 Crescere donis.
- 6 Huic, parem, Princeps, animis honorem
 Penè supremis, generi addidisti,
 Vndique & mirè celebri, & decòris
 Dotibus aucto.
- 7 Condidit quicquid tua sacra dextra,
 Gentis humanæ imperiis benignus
 Annuis, cuncta huic, pedibus domanda, &
 Vtibus aptas.
- 8 Quot greges agri pecorum, iugales
 Quotque alunt saltus nemorum; feroxque
 Quadrupes quamuis parulis vagatur
 Plurima campis:
- 9 Quæque libratis secat alta pennis
 Nubila & cælum volucris; marisque
 Monstra, quam multis peragratur ingens
 Piscibus æquor.
- 10 Proles ô nostræ MODERATOR IAS,
 Vnice IAS, vt tua fama cunctis
 Eminent quantum celebranda vasti
 Finibus orbis!

PSALMVS IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

INNOCENTIA ASSERTA.

- 1 Ad præstantem super mortem Laben,
 Psalmus David.

Ode Triolos Tetraſtrophos.

- 2 CORDIS dicatis laudibus integri
 CIAM te, honoro & carmine, proferam,
 Miranda professus, tuique
 Consilij imperijque testis.
- 3 Expleta lætus pectora gaudio
 Cogar sonoris vocibus edere
 Cantus, & æternam superni
 Nominis auxiliique famam:

Hofeis

upent

- 4 Hosteis retusis viribus vt meos
Cerno ruenteis præcipiti fuga,
Votisq̄ue detrusos malignis
Vindice te meritos perire.
- 5 Causæ innocentis iudicium meæ
Æquis tulisti lancibus arbiter,
Innixus auditor fideli
Sede manens, bonus atque iudex:
- 6 Tu separator turbida gentium
Fundis tremendis vocibus agmina;
Vnaq̄ue deduci malorum
Nomina cum iugulis securi.
- 7 Iamq̄ue hostis absunt arma minantia
Numquam nouandis commoda cotibus;
Vrbesq̄ue constructæq̄ue moles
Alta ruunt monumenta famæ.
- 8 I A S sed omni tempore permanet,
Thronumq̄ue firmat iustitiæ suum;
- 9 Terrasq̄ue mortalesq̄ue turmas
Iudicijs moderatur æquis.
- 10 Sublime pressis præsidium bonus
I A S vocato numine, constitit
Præsens, nec ignorandus arctis
Temporibus dubijsq̄ue vindex.
- 11 Ergo tui gens conscia numinis
I A S per omnes ipse repetit dies,
Numquam remissa te fouentem
Se tibi qui exposuere, cura.
- 12 Sionis I A M dicite præsidem,
Gentesq̄ue vates ferte per vltimas,
Vt norit infractus stupendas
Consilij stabilire sortes.
- 13 Cùm figit vltor pectora noxia,
Causas piorum persequitur memor,
Obliuiosa nec querelas
Aure piæ gemitusq̄ue condit.
- 14 Vt rebus hostes inuideant meis
I A S memento commiserans pater;
Ac mortis hærentem propinquis
Postibus eripias redemptor.
- 15 Sionis alta ad mœnia debitis
Vt mira dicam munera laudibus,

LIBER I.

52

- Præsentis ac testem salutis
 Expediam tibi lætus hymnum.
- 16 Defossa gentes subruit æmulas
 Fraus, & latentis, reſcia, pars doli,
 Quæ crura tendentum, pedesque
 Artificis tenuere ſeuos.
- 17 Atque æquus IAS emicat arbiter,
 Dum fraudis auctor decipitur malæ,
 Et iura laudandumque cunctis
 Conſilium enituere ſæclis.
- 18 Expectat atrox ſcilicet improbos
 Inferna ſedes exitij domus;
 Gentesque neglectus recider
 AETHERA QVI REGIT atque terras.
- 19 Namque indigentem ſubſidio pium
 Non vſque rector deſtituet poli,
 Attenta neu fidensque ſemper
 Irrita ſpes miſeris peribit.
- 20 IAS ſupernis furgito legibus;
 Mortalis & ne plus vigeat fine;
 Præſensque differtorque recti
 Diſpoſitas preme iure gentes.
- 21 IAS pauorem pectoribus tui
 Sanctique ſenſum numinis iniice;
 Mortalis agnoſcatque ſortis
 Gens hominum malè ſana fines.

PSALMVS X.

Vt quid Domine recessiſti longè.

PROBITATIS DEFENSIO.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

- 1 IAS quid penitus diſſitus heu procul
 Ceſſas? quid miſeris temporibus lates?
- 2 Exeretur inops, dum furit impius
 Fraude vt diſpereat ſua.
- 3 Compos non domitæ namque libidinis
 Gaudet magnificis laudibus improbus;
 Venaliſque fauet plaufibus huic cliens,
 IAM ſpernere nec pauet.
- 4 Geſtu præcipiti dum furit impius,
 Nec curat ſuperos, ſe neque cogitat;
 Quin & ſepoſitum conſilijs DEVM,
 Actis arguit & ſuis.

Illius

PSALMORVM

- 32
 5 Illius dubijs perpetuò vijs
 Fraudes atque mali mille latent doljs
 Altè poſthabitjs iudicijs tuis
 Hoſtes ventilet vt ſuos.
- 6 Ille & cuncta ſibi ſæcula commodis
 Promittit varia ſorte carentibus;
- 7 Os diris precibus peierat, & malas
 Lingua diſſimulat vices.
- 8 Teſtus gramineis inſidias locis
 Occultamq̃ necem, qua perit, impijs
 Obſeruat; miſerum & ſubſidij impotens
 Intentis oculis perit.
- 9 Antris vtq̃ rapax excubat abditis,
 Imbellemq̃ trahit vi pecudem leo;
 Hic tendit miſeris inſidias ferox
 Captos implicet vt plagis.
- 20 Hinc, quando innumeris callidus artibus
 Occultatq̃ animum, ſeſcit & improbum,
 Crebrò præualidis viribus integros
 Proſternit pauidos greges.
- 21 Sic ſecum: Superos aut later, aut nihil
 Noſtrum ſollicitat, cunctaq̃ negligit
FORTIS, non oculos vertere ad inſimas
 Terras perpetuò volet.
- 22 **IAS OMNIPOTENS**, numina iam manus
 Exſurgens ſtatue, vt præmineant, tuæ;
 Namque oppreſſa malis pauperies diu
 Non fert immemorem Deum.
- 23 Nam quid ſancta **DEI** numina prouidi
 Inſandis violat vocibus impijs,
 Audet dum tacitus dicere (proh nefas!)
 Te curare hominem nihil.
- 24 At qui pauperiem proſpicis & graues
 Queſtus, lata pijs quos mala concitant;
 Imponisq̃ manu, quin miſeri tuo &
 Orbi in præſidio latent.
- 25 Iam pridem nimijs cædibus eſſera
 Præuorum horriſono brachia fulmine
 Contunde, vt repetens crimina ab improbis,
 Ceſſaſſe inuenias tamen.
- 26 Nam rex perpetua in ſæcula permanet
IAS, deficiat gens licet improba

Terræ

Terræ exacta procul finibus è sur;
Sunt queis provideat Deus;

- 17 Tu desiderium, vota que pauperum
IAS, cernis enim, cordaque perficis,
Aurem qui penitus supplicibus tuam
Dictis & precibus tenent:
18 Orbi vt iudicium suscipias graue,
Oppressumque leues vindice numine,
Ne mortalis adhuc deprimat infimo in
Terrarum orbe suum genus.

PSALMVS XI.

In Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ
IMPROBITATIS RVINA IVSTA.

1 Ad præstantem, Davidis.
Ode Tricolos tetraëstrophos.

IAE benigna tutò animam meam
In spe latentem turba quid improba
Terretis; in monteis volucris
Proripitor trepidante penna.

- 2 Tentis nocentes arcubus impij
Neruo sagittas addere tortiles
Numquam remittunt, vt latentis
Fraude viros feriant modestos.

- 3 Quòd si malignis artibus edita
Fundo ruerunt mœnia ab intimo,
Cur iustus ultores timebit?
Quam sceleris subitve culpam?

- 4 IAS, sacrata ac regia cui domus;
Sedes & alto constat in æthere,
Inde ille terrarum colonos
Luminibus videt irretortis.

- 5 IAS piorum perspicit & fouet
Mentem, & probandos consilij modos;
Oditque molitos tyrannos
Omne nefas, scelerumque monstra.

- 6 Permixa & ignis sulphura funibus
Et fulminanti spiritus impetu:
Hæc ultionis pars scelestos
Vase suo manet ebibenda.

- 7 Nam iustus IAS iustaque præmijs
Conferre certis nomina diligit;
Examen ac vultu probandum
Nosse valet semel intruenti.

C

PSAL

Saluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus.
PROVIDENTIA VINDEX.

1 Ad præstantem super octauam, Psalmus Dauid.

Ode Dicolos Distrophos.

2 **I**AS ades redemptor & vindex; pius
Nam nullus extat, aut probus:
Rarum est nepotes inter Adæ perfidos
Veracis exemplum viri.

3 Qui verba vanis adparata vocibus
Vtrimque fallentes ferunt;
Docti labellis insonare lubricis,
Binis loquuntur cordibus.

4 **I**AS dolosi labra vt oris lubrica
Linguamque scindat improbam:
Hæc qui insolente proferunt audacia,

5 Nos lingua nostra principes,
Nostrique labri compotes agnouerit,
Quis tutor est nobis datus?

6 Vindex auaræ fraudis, inquit, pauperum
Direpta quærens pignora,
Gementis excitatus vsque egenuli
Lugubribus suspirijs

IAS salutis auctor, insurgam modo
Et liberabo hoc retibus.

7 Quæ dixit **I**AS dicta pura, candida;
Argenti & excretum genus,
Cauo perurens scoriam quod fictili
Ignis recoxit septimus.

8 **I**AS redemptor ò tuum custos pecus
Seruabis, & reges bonus;
Assertor ac de gentis impuræ manu
In sæcla duces postera:

9 Nam cuncta feruent conuoluta ab improbis,
Nusquam & quieti sunt pij:
Furente quum terrenus arte filius
Insurgit, & potens viget.

PSALMVS XIII.

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem?

EXOPTANDA TUTE LA.

Ad præstantem, Psalmus Dauid.

Ode Tricolos Tetraistrophos.

1 **I**AS profundæ quem statuis modum
Obliuionis, qua premor heu, tua?

- Quem negligendi, vt iam negato
Me videas recreesque vultu?
3. Quem vel laboris consilij &, meum
Quis nocte feruens pectus inæstuat?
Exercet aut quæ cor perennes
Anxietas, agitatque soles?
- Quisve insolenti finis erit, meum
Instanti & hosti vt comminuat caput?
4. Auditor aduerte, atque vindex
Excipe iam famuli querelam:
Nostrisque lucem luminibus tuam
Præbe, sopore vt non moriar grauis.
3. Neu iactet hostis prævalentem
Se mihi, neu sua gesta cantet.
Namque inuidorum turba laboribus
Gaudebit amens (si mouear) meis:
4. Ast ipse nostrum in te tuoque
Munere præsidium locauit.
Compos salutis, spero, breui tuæ
Gaudebit altis visceribus meum
Cor, & dicatis semper I A M
Carminibus referam benignum.

PSALMVS XIII.

Dixit insipiens in corde suo.

HUMANI GENERIS
DEGENERATIO.

1. Ad præstantem, Dauidis.
Ode Tricolos Tetraſtrophos.
- D**emens corde ferox sic statuit suo,
Nullus nam est homines qui videat deus;
Hinc corruptio morum,
Hinc nullum studium boni.
2. IAS æthereis arcibus & genus
Obseruans hominum, quis sapiat, DEVM;
Quis curæve, colatve,
Quærit cognitor optimus.
3. Defecere simul, turbaque perdita est
Omnis; nec studio qui calcet boni,
Vnum comperias, vel
Cuius facta Deus probet.
4. An non artifices fraudis, & impij
Norunt, quid referam? qui populum meum

- Escarum instar habent, nec
 IAM vel memores vocant.
 5 Illic ista tremor pectora concutit,
 Iudex fertur vbi, creditur & Deus,
 Iustæ sæcula gentis
 Qui certus probet ac regat.
 6 Turbetis miseri consilium pium
 IAM qui posuit præsidium sibi?
 7 Quisnam ex arce Sionis
 Israelis amabilem
 Rebus præstet opem, quis properet citam?
 IAS cum populi restituet sui
 Res, gaudebit Iacob,
 Fiet latus & Israel.

P S A L M V S X V.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

HUMANVM OFFICIVM DIVINVM Q.
BENEFICIVM.

Psalmus Davidis.

Ode Dicolos Distrophos.

- I**AS receptus quis sub alta culmina
 Umbræ morabitur tuæ?
 Quis monte cuius numini sacro tuo
 Sedes habebit conditas?
 2 Qui rectus arcta semper incedit via,
 Et iura fasque percolit:
 3 Qui corde puro vera semper cogitat,
 Linguaque profert simplici;
 Afferre cuiquam incommoda expers, inscius
 Quemquam probris lacefcere:
 4 Vilesque curas, vana quæque cognita,
 Fastidiosè reijcit.
 Miratur idem culta quos probat fides,
 IAE que deducit timor.
 Iuratus, & si damna deprendat sua,
 Non deterit fratrem tamen.
 5 Ipse innocentem commodat pecuniam,
 Nec auget villo scœnore;
 Vt immerentem fraude pertentet virum
 Nullo domandus munere.
 Hæc qui peregit, rectus incedit, neque
 Labetur villo sæculo.

PSAL.

PSALMVS XVI.

Conserua me Domine, quoniam speravi in te.

OBEDIENTIAE CHRISTI SECVRITAS.

1 Monile Dauidis. *Ode Sapphica.*

SIs mihi custos, tibi nam POTENTI in-
Nititur constans mea spes fidesque.

2 Dixit hæc IAM Dominum, mei qui
Munere regni

3 Non eger, sanctis magis adparati;
Terra quos iustos memorat colonos,
Hos ego cunctis stabilire magnos
Destino votis.

4 Mille & ærumnis miseri modisque
Sunt, quibus cordi est alius salutis
Auctor; ipse horum minimè administer
Partibus addar:

Sive quis fuso vitulæ cruore
Liber, apellans repetita falsi
Numinis nostro procul amouenda
Nomina ab ore.

5 Pars mei ast IAS celebranda census
Est, & æterni calicis; meæ tu
Dextera numquam minuente firmas
Munera fortis.

6 Nam mei quantum patuere fundi
Funibus tensis, niter alma passim
Gratia, & summum decus atque pleno
Copia cornu.

7 Conditis IAM celebrabo magnum
Versibus, cuius monitu probandas
Noctibus totis recolente verso
Pectore curas.

8 Semper est præsens mihi dexter IAS,
Qui dat, vt magnis penitus periculis
Sepius, immotus maneam ruinæ
Protinus expers.

9 Ergo præstanti studio meum cor
Gaudet exultans, decus atque surgit;
Certaque & lethum domitura, carnem
Sustinet hanc spes.

10 Nam neque infernis animam sub vmbriis,
Nec cui foeda patiere corpus

- Tabæ dilecti minui, aut profanæ
Cedere morti.
1 Tu mihi, vt vitas repetam, viarum es
Auctor & ductor: saturante semper
Dextera & vultu decus atque plena
Gaudia præstas.

PSALMVS XVII.

Exaudi Domine iustitiam meam.

PROBITATIS FIDV CIA.

Oratio David. *Ode eadem.*

- 1 **P**osco si iustum, famuli querelas
Excipe o magnum mihi numen IAS;
Fraudis experti auxilium rogantis
Annuè voci.
2 Te meæ summum cupiens adopto
Arbitrum causæ, penitus valentem
Facta quæ consent oculis probanda
Cernere puris.
3 Intimos cordis penetras recessus,
Nocte me obseruas, tacitosque renes
Excoquis, nec tu mea verba curis
Dissona sentis.
4 Ipse verborum memor at tuorum
Lustro dum spectans homines, nocentum
Semitas certè varias latronum
Visere cogor.
5 Ac tuis nostri duce te rotentur
Orbitis gressus, mea ne viarum
Lubrico tandem tremebunda cursu
Crura vagentur.
6 Te voco FORTEM, facilem & vocanti;
Tu meis aurem solitam querelis
Admoue; & quod nunc referam, benigne
Excipe dictum.
7 Ede mirandis tua dona gestis,
Meque (fidentes tibi namque seruas)
Eripe instantum gregibus superbis
Vindice dextra.
8 Me fove, vt puris oculis micantem
Luce pupillam, dubioque casu
Me tuis tutum, procul & timore
Siste sub alis.

Improbis

9. Improbis raptæ cupidisque prædæ
Hostibus circum premor, atque densa
- 10 Corporum mole, & grauibus minantum
Vocibus angor.
- 11 Qua pedem simplex moueam; notantes
Signa perlustrant oculisque acutis
Quæ plagas tendant, laqueosque terræ in
Pulvere celent.
- 12 Qualis est prædæ rabido leoni
Ardor; occultis, catulo aut feroci,
Qui fame obseruans stimulante, captæ
Tempora, lustris.
- 13 Ergo præuerte & rapidos furores
Dissipa exurgens, famuli tuique,
Improbis, isto gladio petitam,
Eripe vitam.
- 14 Eripe ingenti auxilio manuque
Me viris IAS nimium prophanis,
Grata præsentis quibus vsque constans
Munera vitæ.
His, tuis, venter fatur est avarus,
Quas mare & tellus epulas recondit;
Plurima his diues soboles vel ipsis
Reliquijs est.
- 15 Ast mihi fortis satis est beatæ,
Istius iusti speciem nitoris
Cernere; vtque in me tua, te benigno,
Surgat imago.

PSALMVS XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea.

PIA GRATVLATIO.

- 1 Ad præstantem famuli Domini, David inquam, qui
locutus est Domino verba cantici huius, quo die li-
berauit Dominus ipsum è palma omnium hostium
suorum, & è palma Saulis, & dixit:

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **V**isceribus totis IAS te semper amabo,
Qui mea vis, mea robora solus.
- 3 Rupes præsidiumque meum est, me liberat IAS;
Is meus est FORTIS, mea petra;
Cui nitor, clypeusque mihi, cornuque salutis
Cunctis perfugiumque periculis.

C ♣

Inuoco

PSALMORVM

- 4 Inuoco dum supplex illustrem laudibus I A M,
Hostibus eripior violentis.
- 5 Me mors lethiferis laqueis ambire, malorum
Certabant turbare fluera.
- 6 Undique cingebant atri tormenta sepulchri
Me, prætensaque vincula mortis.
- 7 I A M æger pressusq. voco (mihi N V M I N A nota)
Constituto clamore cietur.
Audijt ille meam vocem, questumque superna
Præsentem auribus excipit arce.
- 8 Tunc concussa alto tremefactaque terra fragore est;
Montesque ab radicibus imis
Contremuere graui turbati numinis ira,
Quam nec ferre queat ferus orcus.
- 9 Illius in vultu fumus, deque ore perurens
Ignis carbonisque volabant.
- 10 Destititque polis descendit, subdita nubes
Densa pedes occultat eunti.
- 11 Cherubeo inuectus curru fecat aëra pennis,
Quas venti mouere volucres,
- 12 Obscuraque latens caligine nubibus vnda
Densatis tentoria figit.
- 13 Illo densa etiam nubes fulgente soluta est,
Carbo micans grandoque ruebat.
- 14 Intonuitque polis I A S, vocemque supernus
Edit agens cum grandine fulgur.
- 15 Fulminaque ingeminat (sua tela) ac discutit hostes,
Crebro & fulgure perdit iniquos.
- 16 Tunc & aquis exhausta solo patuere profundo
Flumina, tunc imi situs orbis.
Tantum I A S tua vox valet immutare, minax cum
Spiritus ille grauis tonat ira.
- 17 Ille manum eripiens mihi tunc porrexit ab alto,
Meque altis protraxit ab vndis.
- 18 Sic ex hoste fero me liberat, atque potentum
Quæ me presserat inuida turba.
- 19 Illi etenim, cum iam strages inopina teneret,
Me subito pressere tumultu.
- 20 Sed mihi præsidium est I A S, baculusque labanti;
Ille lætum me duxit in amplum.
Illo ego sum duris ereptus vindice rebus,
Illo inquam mihi numine dextro.
- 21 Integritati I A S nostræ suâ iura reponit,

Inimicus

22 Qu

23 Cu

24 Si

25 Iu

26 Ip

27 Si

28 Pa

29 I

30 T

31 I

A

32 C

33 F

34 C

35 I

36 I

C

37 I

38 I

39

40

Immunesque manus probat idem.

22 Quippe vias IAE tenui, nec PRINCIPIS vnquam
Vlla mei mandata refregi.

23 Cuncta mihi ante oculos etenim consulta Tonantis,
Cuius nec decreta refugi:

24 Simplicitas mea certa illi studiumque cauendi
Delicti molimina prauis.

25 Iusque meum, immunesque manus qui nouerat IAS,
Reddidit ipse mihi vsque benignus.

26 Ipse pijs pius esque viris, esque integer idem
Integer, facilisque patronus:

27 Simplicibus simplex, inuisa fraude dolosis
Callidus es, cautusque vaserque.

28 Pauperis es populi seruator, deiecis altum
Factum hominumque oculosque superbos.

29 IAS tu nostrae fers lumina clara lucernae;
Is tenebras mihi discutit auctor.

30 Te duce per cuneos penetto, praecinctaque muris
Transiliens feror oppida victor.

31 Integer es FORTIS, solidis quoque moribus, IAE
Omnia purgatissima dicta.

AENEUS est clypeus cunctis qui spemque fidemque
Hoc vno fixere patrono.

32 Quodnam etenim numen praeter memorabitur IAM?
Quae tutela, meus nisi PRINCEPS?

33 FORTIS is est, qui praualido me robore cingit,
Instruitque viam mihi firmam.

34 Qui facit vt possim pedibus praecurrere ceruas,
Atque iugis consistere in altis.

35 Ille meas ad bella manus exercet, & arcus
Dat chalybum his fregisse lacertis.

36 Ipse salutarem clypeum mihi porrigis, atque
Dexter ades, me & numine fulcis.

Quoque magis me velle pati mala dura videris,
Hoc magis me amplificat tua virtus.

37 Ipse meum extendis gressum, perque ardua firmis
Tu mihi das percurrere talis;

38 Hosteis vt penitus valeam tenuisse secutus,
Non vllisque reuertar inultis:

39 Vulnere nequicquam conatos sistere nostris
Sub pedibus cumulabo cruento.

40 Tu me namque alacri accingens ad bella vigore,
Cunctos iustos mihi flectis.

- 41 Tuque hosteis mihi terga dare ac mihi cedere cogis;
Cruca cadit mihi & inuida turba.
- 42 Auctorem casto illi I A M clamore salutis
Tunc furdum in sua vota vocabunt.
- 43 Quos ego comminam ceu nubem pulueris Eurus,
Utque lutum tenuabo viarum.
- 44 Præcipitis mihi tu sedas studia improba vulgi;
Tuque caput me gentibus addis:
- 45 Ignotumque mihi populum seruire vel ipsa
Fama, mihi & parere iubebit,
- 46 Quique alias partes studio feruente fouebant,
Se simulare meos properabunt.
Frondebis en similes illi fluxere, suisque
In septis tremuere pauentes.
- 47 Vinat peira mea, & victor celebretur & altus
I A S atque Deus mihi faustus. (pressi,)
- 48 FORTIS & ille, hosteis quo vindice & auspice
Quo populos ad fræna coegi.
- 49 Ille & me incolumem eripuit quoq. ab hostibus, alit
Me super infestos dedit hosteis.
Liberum ab iniustis conatibus vsque ferocis
Me dedit ille virique potentis.
- 50 Ergo tuas I A S laudes perregna per omnes
Ipse memor referam bene gentes.
Carminibusque tuum celebrabo in tempora nomen
Gentibus à cunctis referendum.
- 51 Te mihi sacrato regi auctoremque salutis
Cantabunt semperque fauentem:
Teque Dauid regnum ac sobolem creuisse benigno
Cuncta canent ex ordine sacra.

P S A L M V S XIX.

Cæli enarrant gloriam Dei.

D I V I N O R V M C O N T E M P L A T I O
A B S O L V T A .

1 Ad præstantem, Psalmus Dauid. Ode Sapphica.

2 FORTIS immensum decus & potentis
Dextere numen docet inde apertum
Siderum cursu radiante cælum,
Narrat & æther.

3 Dicit hinc certis numeris dierum
Ordo; nec fuscis variata vultus
Nox tacet, magni aut patitur latere

P R I N C I P I S artem.

Nullus

4 Nullus est sermo sonitusque verbis
 Qui sibi lucis ferat aut polorum
 Vocem inaudiram; sonat illa surdis
 Auribus vsque.

5 Quà patent terræ, penetrant canentis
 Aetheris versus, sonat & rotatus
 Vltimis cursu properante sermo
 Finibus orbis.

Is domum in calis posuit serenis
 Luminis Soli celeri ministro;

6 Qui velut sponsus thalamis decorus
 Emicat altis.

Ille ceu doctus superare cursor
 Prodit exultans, volat & reuersus,
 Fine ab extremo repetitque metæ
 Signa petitæ.

7 Qui licet cæli teneat remotas
 Orbitas alti, tamen vsque ad imas
 Efficax terræ validis cauernas
 Ignibus intrat.

8 Quam tamen puram tulit almus IAS,
 Lex valet lassam recreare mentem,
 Et rudem dictis docilem disertis
 Instruit IAS.

9 Mandat is quidquid penitus probandum,
 Corda permulcens iuuat; ille quidquid
 Præcipit, purum est, oculosque claro
 Lumine complet.

10 Castus est IAE timor ac perennis,
 Iura sunt IAE quibus ipsa iusti
 Veritas mater, quibus ipsa & æqui
 Munera fulgent.

11 Splendidis gemmis potiora & auro,
 Mella quæ vincunt fluidum & fauorum
 Nectar, & quidquid placet appetenti
 Dulcius ori.

12 Adde quòd te qui colit, ille dictis
 Accipit certis, sibi magna tandem
 Esse te magno officij patrono
 Præmia culti.

13 Quis tamen lapsus celeres ad vnguem
 Præcauet doctus? precor expiatio
 Quod mihi errorum latitare cæco in
 Pectore nosti.

14 Motibusque idem famulum superbis
Subtrahe, heu ne me superent; ego tunc
Integer, culpa procul & manebo
Purus & insons.

15 Vt probes oris bona dicta nostri,
Votaque ut præsens animi secundes;
Robur es magnum, meus & redemptor
Et decus I A S.

PSALMVS XX. Exaudiat te Dominus.

VOTVM PRO VICTORIA.

Ad præstantem, Psalmus Dau' d.

Ode Dicolos Dislyphos.

- 1 **D** Vris temporibus tua
I A S vota, bonus protegere, audiats
Et quo iam ex humili pater
Jacob, emineas nomine tu Dei.
- 2 Ille è sede tibi sacra
Adsit, rupe & opem ferre Sionia;
- 3 Illum & thura vocent, pio
Quæ permixta dabas plurima munere:
V S Q V E aris tibi quod facris
Fumat, gratificos in cineres eat.
- 4 Ille & pedore ab intimo
Quæ nunc vota cies, promoueat volens;
Et quod consilio graui
Vrges, prosper iter propositum beet.
- 5 Nos cantabimus obuij
Te læti & reduce & sospite; tunc Dei
Nostri nomen amabile
Hastis impositum signiferis chorus
Tollet; cum tibi prospera
I A S vota dabit prouidus omnia.
- 6 Iam mens certa refert mihi
I A M mirifico numine dexterum,
Vnctum qui incolumem suum
Orantem excipiat sedibus è poli:
Hunc & vindice numine
Ac dextræ validis viribus cruat.
- 7 Hi currus celebrent ciros;
Hi iactent & equos atque equitum manus;
At noster memor in Dei
I A E plausus erit nomine plurimus.

- 9 Illis crura cadentibus
Sunt curuata; dabit sistere nos Deus;
Qui nos amplificat Deus,
Qui nos vltcrius crescere prouehit.
10 IAS tu incolumem dabis
Regem; iam facilis sentit & approbat
Quas fundit populus preces,
Illum quo petimus solliciti die.

PSALMVS XXI.

Domine in virtute tua latabitur Rex.

VOTI PVBLICI INSTAVRATIO.

- 1 Ad præstantem, Psalmus David.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- 2 IAS tuo Rex munere præpotens
Exultat, ò quæ gaudia sospitem
3 Tentant; cupitam qui salutem
VSQVE refert duce te & petitam
4 Hunc tu beare & diuite copia
Pergis bonorum; & prouidus efficit,
Ut regnet æternum nitenti
Ille caput decoratus auro.
5 Vitas roganti largior annuis
Post sæcla, totos viuere per dies;
6 Huiusque seruari patronus
Amplificas decus atque laudem.
7 Hic prosper omni tempore permanet,
Vultusque lætus luminibus tui:
8 Nam fretus IAE rex superni
Muneribus stabilis fruetur.
9 Iam tu inuidentum victor & hostium
Præſente fundes agmina dextera:
10 Fornacis hos IASque flammis
Tempore non dubio peruret.
11 Fractumque gentis, semina & improbat
Summota terris atque hominum choris.
12 Tolles, malorumque labores
Mente tibi invalida parabat.
13 Hos tu finistros ante humerum tibi
Fallente nunquam constitues manu;
Et certus in prospecta neruos
Expedies iaculator ora.

24 I A S tuo te robore præpotens
Victorem & altè conspicuum dabis;
Nos ista mirati sequemur
Carminibus fidibusque gesta.

PSALMVS XXII.

Deus Deus meus respice in me.

PVBLICAE CVLPÆ EXPIATIO.

3 Ad præstantem super ceruam aurore,
Psalmus David.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

- 2 **O** FORTIS mihi, mi FORTIS ades mi
Cur me terribili tempore deseris?
Cur semota salus, dum rugio dolens,
A verbis profugit meis?
- 3 Totam luce Deus te voco per diem;
Respondes tamen haud tu mihi: noctibus
Appello vigil, heu nec modus additur
Clamandi, aut requies mihi.
- 4 Sed tu sanctus eras, sanctus & infides,
Atque immota tenes numina laudibus
Olim culta bonis, quas tuus Israël
Miris concinuit modis.
- 5 Tu nostris proavis spes Deus efficax,
Quos spes certa dedit viuere sospites:
- 6 Hos clamore citus dum rapis è malo,
Sperasse haud puduit viros.
- 7 Nunc sum vermis ego, non vir, & infimum
Quem ducunt homines dedecus, vt vides:
- 8 Derisor populus me labijs petit
Infans, caput & mouet.
- 9 Hic I A M in solidum vertitur, vt rota,
Euadat dubijs hoc duce casibus;
Hunc ipse eripiet, linquite, namque amat
Dilectumque fouet Deus.
- 10 Alui ast ipse tamen de latebris tener
Erupi expositus numine iam tuo:
Tu me dum genitrix vberè pasceret,
Iam spe fulcieras bona.
- 11 Dumque ipse ex vtero solueret, vnicus
Tu exceptor fueras; matris in intimis
Tu mi FORTIS eras visceribus Deus
• Mirandisque modis pater.

- 12 Angustis igitur dum propius premor
 Rebus, ne abfueris longius; en mihi,
 (Ni tu præsidio subuenias citò)
 Mortale auxilium vacat.
- 13 Vt tauri innumeri me obsideant vides,
 Quot Bassan validos saltibus educat:
- 14 In me os, quæ est rabies sæua leonibus,
 Et rictus patulos ferunt.
- 15 Instar fluxit aquæ & disperijt vigor,
 Et corpus fluidis soluitur artibus
 Vt cera, in medijs visceribus nimis
 Cor pressum mihi liquitur.
- 16 Vis, ceu testa recens cocta, peraruit;
 Hæret lingua rigens faucibus asperis:
 Qualis mortis inest pulueribus color,
 Est pellis mihi lurida.
- 17 Nam me prærabidi turba nocens canes
 Circumducta feris rictibus obsidet;
 Perfodere meas cum pedibus manus
 Frendens vnguibus vt leo.
- 18 Ossa vt cuncta ego iam dinumerem mea,
 Me cerno: ast oculis inuvida perfidis
 Hæc me turba videt, spectat & infolens,
 Irridetque meam vicem.
- 19 Diuisere meas; ceu spoliū, sibi
 Vestes: ac tunicam diuidi inutilem
 Sortis iudicio tollere singuli
 Contendunt, cupidè & petunt.
- 20 IAS tu mihi nunc non procul hæseris,
 Fer mi fortis opem, sed propera ô vigor:
- 21 Ex ferro hanc animam protinus vnica
 Defende eque canum manu.
- 22 Tu me de rabidis eripe rictibus,
 Queis pressum impatiens me lacerat leo;
 Et queis me validus rhinoceros iacit,
 Altum cornibus excipe.
- 23 Sospesque ipse tuam fratribus omnibus
 Virtutem referam, nominis ac tui
 Tunc laudes recinam cœtibus integris
 Mirantum, ac repetam frequens.
- 24 IAM qui colitis, ludibus inclytis
 Cantate, alrisonis tollite plausibus
 LYCTATI soboles, semen & Israel;
 Sacro suscipite hunc metu.

- 25 Namque ille haud inopes prospicere abnuie,
Nec fastu miserum despicit inuido,
Nec vultus famulo distinuit sacros,
Sed praesens querulum audijt.
- 26 Vnum te referet laus mea principem
Audita innumeros per populos: tibi
Soluam vota pios inter ouans choros,
Magnum qui metuunt Deum.
- 27 Libabitque epulas turba modestior,
Et laetum peragent hunc saturi diem:
I A M qui celebrant, laude canent nouis
Viuant corda diu pia.
- 28 Telluris memores vndique termini
I A M deposita stultitia petent,
Quem diuisa locis agmina Gentium
Votis supplicibus colent.
- 29 I A S regnum etenim iure tenet suo;
Huic cederetque hominum cuncta potentias
Ille aequo varias (nam sapit, & valet)
Gentes imperio regit.
- 30 Et quotquot saturat delicijs ferax
Tellus, cum dapibus suscipiam meis;
Mirari superum munera, supplices
Grates exsoluent pij.
- 31 Hoc praesente graui corruet impetu,
Quisquis delinuit puluere sordido,
Cuius non animam numine viuido
Magnus restituit pater.
- 32 Sed semen, placido pectore quod coles
Illa aetate Deum, caedet amabilem
Conscriptum Domini ac principis in gregem,
Iunctum ciuibus & poli.
- 33 Illi post genito iustitiam Dei
Narrantes populo, nuntia deferent,
Dicent polliciris denique vt efficax
Numen constiterit suis.

PSALMVS XXIII.

Dominus regit me.

PIETATIS CONDITIO BEATA.

Psalmus David. Ode Sapphica.

DVm salutaris mihi pastor I A S
Consulit, felix ego nil egebo.

Ille

- 3 Ille me caulis stabulat virenti
Gramine lætis.
Ille me lenis fluij quietos
Riuulos propter medium per æstum
Ducit, ac lympha recreat liquenti hæc
Languida membra.
- 3 Callibus rectis bonus atque iustis
Orbitis ducet pecus, & vaganti ab-
uertet errore: hæc bene certa cura est
Nominis almi.
- 4 Pone me, lethi ad tenebras profundis
Vallibus, pallens vbi semper horror
Excubat, nulla hïc mala te pericla
Rege timebo.
Quem geris dextra, baculus, potenti
Et pedum, cunctis metuenda monstris
Arma, securum insidijs iubent me
Viuere cunctis.
- 5 Inuido atque hosti ante oculos refertans
Instruis mensam mihi tu, caputque
Dum bibo plenis pateris, fragranti in-
ungis oliuo.
- 6 Quin beans virtus tua me sequetur.
Luce dum vitæ fruor hac serenæ;
Mox dies IAE innumeros beata vt
Verser in aula.

PSALM. XXIII.

Domini est terra, & plenitudo eius.
ECCLESIAE SECVRITAS.

1 Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- T**erra parens opibus plena, & quos continet orbis
Magni IAE sunt sæcla viroꝝ.
- 2 Isterram super imposuit maria omnia firmans;
Fluminibusque aptauit agendis.
- 3 Quis nam IAE subeat montem loca sancta tenere
IAE quis poterit pede recto?
- 4 Immunes quisquis palmas extendit in altum;
Cui nullis tumidum est vitij cor.
Quiq. animo vanum cupijt nihil improbus, arte &
Iurando semorus ab omni est.
- 5 Hunc chanum & iustum, numerosa ac dote beatum
Rex suus efficiet bonus IAS.

D

Nos

- 6 Hoc genus est sobolesque illum quærentis Iacob,
Lumina qui tuâ visere tendunt.
- 7 Vos portæ mundi, & vos ostia tollite limen,
Rex summi quibus intret honoris.
- 8 Quis nam iste immensi penitus rex dignus honoris,
Cui porta est angustior orbis?
Armipotens IAS qui fortia proelia vincit,
IAS, numine qui omnipotens est.
- 9 Vos portæ, & mundi vos ostia tollite limen,
Rex alti quibus intret honoris.
- 10 Quis nam iste æterni venit huc rex dignus honoris,
Quem capiunt minus ostia mundi?
Agminibus magnis ille est qui præfidet IAS:
Huic, nam rex est, plaudite, honoris.

PSAL. XXV.

Ad te Domine leuavi animam meam.

PIETAS MISERICORDIAE CLIENS.

8

Dauidis.

*Carmen Tricolon Tetraastrophon Acrostichon,
ut in Hebræo est.*

- N**A tollens animum, te peto, maximi
IAS præsidij te mihi PRINCIPLE
- 2 **J** Blando, fidere frustra
Hostes mehaud videant mei.
- 3 **J** Gentis ne patere vt spes pereat piæ;
Confundatque tuos sollicitus pudor;
Sed qui vana petunt, teque
Auertunt, premar hos pudor.
- 4 **J** Dexter fiste tuis me docilem vijs,
IAS meque utas instrue semitas;
- 5 **J** Hinc anquirere verum
Duc me, quâ valeam, tuum.
- 6 **J** Valde si soleo te mihi PRINCIPEM
Expectare dies per solidos, meæ
Auctoremque salutis,
Me nunc discipulum doce.
- 6 **J** Zelatorque tuis consilio artibus,
IAS, orbe nouo nempe prioribus;
Queis noste proprium, queis
Clementem & canimus bonum.

Hea

- 7 ¶ Heu peccata quibus me iuuenem Iouis
 Aeras distinxit, crimina & improba,
 Ne cures memor I A S ;
 Me cura ut memor ac bonus.
- 8 ¶ Totus nempe bonus, rectus & integer
 I A S est ; ideo gaudet amabilem,
 Quos peccata malignè
 Fallunt, ducere per viam.
- 9 ¶ Iure oppressa hominum corda reget bono,
 Deducetque sua rectè humiles via,
 Numquam fallere quemquam
 Certus, d scere qui cupit.
- 10 ¶ Cunctæ, quas solet insistere semitas
 I A S, sancta quibus foedera sint sua, &
 Quis responsa placebunt,
 Sunt verum atque benignitas.
- 11 ¶ Longè intorta licet sit mihi prauitas,
 I A S, missa tamen soluitur ; hoc tuo
 Certè perfacile vsque est
 (Nam I A S dicere) nomini.
- 12 ¶ Magnum I A M metuens quis coler? optimam
 Certe discet enim doctior is viam :
- 13 ¶ Namque is forte beatus
 Terræ ac femine principe est.
- 14 ¶ Sacra arcana pijs integra permanent
 I A E, & quæ teneant foedera dulcia
 Nullo tempore vana,
 Digna ac perpetuo coli.
- 15 ¶ Omnes ipse meis luminibus dies
 I A M prospiciam, qui expediat meos
 Duri casibus hostis,
 Firmetque incolumes pedes,
- 16 ¶ Pressum me atque hominum in cœtibus vnice
 Desertum miserans respice, ab omnibus
- 17 ¶ (Sat cordi anxia cura est)
 Me discriminibus rape.
- 18 ¶ Raptatum varijs sæpe doloribus
 Affictumque vide, ignosceque turpibus
 Cunctis criminibus, queis
 Hæc sum commertus pati.
- 19 ¶ Rursus praxualidis aspice viribus
 Hosteis, inuidia heu quos agitat mei,

Nullo iure petentes
Me, sed consilio feto.

20 **U**Sperantemque tuo praesidio erue;
Et serua hanc animam, spes tua quam foues,
Nec turbet famulum isto
Confisam auxilio pudor.

21 **T**hesauris veluti vasa reconditis
Sic me simplicitas seruet & aequitas;
Expecto facilem te,
A te subsidium peto.

22 **P**RINCEPS ipse tuum casibus arduis
Susceptum redimas protinus Israel;
Vindexque eripe cunctis
Arctè queis premitur malis.

PSAL. XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia:
CONSCIENŦIAE PROBITAS.

8 Dauidis. *Carmen Tricolon Terraſtrophon.*

ME suscipe IAS arbiter integris
Virtz ambulanti moribus; vnica
Sermone me iuuantis IAE
Non trepidus refugusue, fido.

2 IAS paratis saepe periculis
Tentator vrens meque probans, ages
Committe flammis atque renes
Corque meum speculari viuus.

3 Promissa dicto certa satis tuo
Constant apertos ante oculos militz
His (vera nam vigent) receptis
Quidquid ago, ingredior minister.

4 Me nec virorum vana mouentium
Vnquam assidentem concilio dedi,
Astuta nec me turba cecis
Ducta viris comitem notauit.

5 Cxtus nocentum, & terribiles choros
Odi, profanum nil placuit mihi;
Sedissequae auersor malignis
Sedibus, & fugio remotus.

6 Firmare vt, IAS, haec valeam, manna
Puris lauabo fontibus, ac tuam
Inmunis aram saepe circum
Ibo equidem, intrepidusque tangam?

7 Vt voce laudis confitear tibi

Præfatus

- Presente acutis auribus Israel;
 Nattemque miratus tuorum
 Cuncta operum mihi quanta confent.
- 7 IAS amant (scis etenim) tuæ
 AEdis carentes crimine fornices,
 Tentorij, & quæ tu decoras
 Muneribus loca sacra magnis.
- 9 Ne (quis) sensus addideris meos
 Turba scelestum, vivere, neu puteat
 Vixisse cum suis cruentum
 Agminibus socius virorum;
- 10 Incesta quorum fraus manibus viget,
 Plena est iniquo dextera munere:
- 11 Tu me miserus (nam peregi
 Integer) o redime absolutor.
- 12 Immotus æquis moribus ac solo
 Ves (non timebo) quin steterit meus,
 IAM salutarem ac beatam
 Coeribus vt memorem referis.

PSALM. XXVII.

Dominus illuminatio mea.

BENIGNITATIS DIVINAE FIDUCIA.

- 1 Davidis. Ode Tricolas. Tetraastrophos.
- IAS saluatis lux mihi prosperæ, hoc
 Presente quemquam num metuum virum?
 Munimen IAS ipse vitæ est
 Usque meæ, anne homines pauebo?
- 2 Me dum paratis noxia prællis,
 Esura carnem, gens premeret, meam,
 Hostesque tendentes pericla
 Arcta mihi, cecidere capti.
- 3 Me fixa quamuis castra minantiura
 Vallent, timore hæud cor paueat meum;
 Insurgat omnis pugna in vnum
 Me, tamen intrepidus manebo.
- 4 Hæc vna votifumina frequens meæ
 Vigenda, vt IAE consideam domo,
 Vitamque pertotam decori
 IAE adeam speculator aulam.
- 5 Me nam receptum tempore turbido
 Tentorij umbra proteget in sui,
 Tutum & tabernaculi latebris
 Rupe iterum in solida reponet.

- 6 Ereptus alto vertice ab hostibus,
Me qui petiitum perdere cinxerant,
Iam victor ad puluinar I AE
Sacra feram altrifonumque carmen.
- 7 I A ô vocantis vocibus efficax
Misertus adsis, mens mea nam suo
- 8 Intenta te vultu requiret;
I A H que tuas facies requiram.
- 9 Celaris istas ne facies mihi,
Vultuque verso desere ne tuum,
P R I N C E P S salutis auctor ante
Tu mihi; me, precor, haud relinuas.
- 10 Vterque quamquam me timidus parens
Cautus periculum auertere, deserat;
I A S misertus atque tutor
Me tamen excipiet benignus.
- 11 I A S, tuam dux me doceas viam,
Rectoque des insistere tramite,
Securus vt fauas nocentum
Insidiasque dolumque temnam.
- 12 Ne me scelestis arbitrijs virum
Tradas prementum, respice vt inuidè
Mentita testes turba crimen
Constat ouans mihi & instat vrgens,
- 13 De me quid actum, quid foret improbis;
Ni certus I A S, visere crederem,
Vt possit in terra piorum
Protegere & recreare vitas.
- 14 I A M potentem nil pauidus mane,
Exspecta & I A M pectore viuido,
Nullisque deiectum periculis
Firma animum, intrepidusque persta.

PSALM XXVIII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne fileas à me.

INTEGRITATIS COMMENDATIO

I Dauidis.

Ode Dicolos Tetrastraphos.

I A S, praesidium nam voco te meum,
Ne cesses mihi, ne vel fileas tuo;
Obscurum miser heute sine conferat
Deducto in barathrum gregi.

Clamo.

- 2 Clamorem, tibi quem profero, supplicem
Audi, si innocuas explicui manus,
Intentusque adytis prospicio sacram
AEdem nominibus ruis.
- 3 Ne me iunge parem coetibus improbis,
Nec queis vana placent acta nocentibus;
Qui sermone suos pacifico trahunt,
Fraudent pectore proximos.
- 4 Horum redde igitur digna nefarijs
Actis & studijs lædere feruidis;
Mercedemque operis quæ deceat manus
Horum & præmia reddito.
- 5 IAE nam indociles acta, opus & bonum
Observare, mala stultitia negant:
Horum ille artificum diruet impium,
Numquam & restituet, genus.
- 6 IAE semper ego commemorem pias
Laudes, quem mea vox supplicis attigit.
- 7 IAS est clypeus, robur & est mihi,
Cui cor se dederat meum.
Huius subsidium dum peto, dexteram
Expertus solido pectore gaudium,
Expressisse pijs carminibus paro
Laudes illius & decus.
- 8 IAS illa suis firma potentia est:
Hoc auctore salus plurima præsidij
Christo confiterit, quem voluit bonus
Regemque instituit suum.
- 9 O serena populum prospiciens tuum,
Prosperque ipse tuo consule prædio;
Hos tu pastor agens euehe sæculis
Felix omnibus & foue.

PSALM. XXIX.
Afferte Domino filij Dei.

PROVIDENTIA ASSERTA!

Davidis.

Carmen Sapphicum.

Fortium terræ pueri virorum
Robur huic IAE proprium potenti
Cedite immensum, celebres & IAE
Cedite laudes.

D 4

Debitam

- 2 Debitam summo reuerenter IAE
Nominis famam, decus atque cunctis
Partibus pulcrum, penitusque sanctum
Cedite prouisi.
- 3 Vox aquis IAE validisque ventis
Imperat, FORTIS tonat ille compos
Gloriae, & fluctus pelagi profundos
Commouet IAS.
- 4 Vox potens IAE probat obstupendam
Vim, decus summum probat illa magnis
Vfibus reramque hominumque mundana
Clara per omnem.
- 5 Vox minax IAE valet vsque ab imis
Stirpibus cedros rure: ipse & IAS
Strauit excessas Libani virentis
Sæpe cypressos.
- 6 Quæ velut fortes saliant iuuentis;
Saron, summum & Libani cacumen.
Instat exultant canuli ferocis
Rhinocerotis.
- 7 Flammeos IAE iaculatur ignes
8 Vox tonans, tractus quatit & remotorum
Parturit vasti tremefacta ab IA
Silua Cadesi.
- 9 Cogit IAE vox properare duro
Fœtibus ceruas vtero tumentes:
Fronibus audax nemus, huius almo
Gloriatemplo
- 10 Vocibus cunctis sonet: vana IAS
Aethere vltices soliente nubes
Sedit IAS Rex, patulo & sedebat
Prouidus orbis
- 11 Robur & chato populo benignus
Proferet faustum moderator IAS:
Præsidi hoc tuum populum secunda
Prosperiet pax.
- PSALM. XXX.
- Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.
FIDES VICTRIX.
- 1 Psalmus canticæ initiationis Domus David.
Ode Dicolor Terrastrophos.
- 2 IAS te hymnisonis laudibus efferaui,
Qui me de misero latitante gachis

LIBER I.

Nec passus rabida es letitia inuidos
Insultare malis meis.

1) Ut te voce meum inextinsona Deum
I A S ingemui, questibus & pijs
Expectata meis te medico salus
Et membris redijt vigor.

4) I A S tu reducem tartareo specu
Hanc iussisti animam sistere, & è lacu,
Quò iam præpropero funere veneram,
Viuum me reuocas bonus.

5) Ergo experta cohors munera prospera
I A E, huic magnificis psallite laudibus,
Hunc grato memores carmine & optimum,
Hunc & dicite maximum.

6) Huic namque ira breuitemporis horula
Durat, sed placidis muneribus fauor
Vitas perpetuas, vespere stentibus
Manè his lætitiã refert.

7) Hic dum saluus ego disfluere bonis,
Dixi, de stabili non mouear gradu,

8) Hæc dum secla latent: namque meum tuus
Montem munierat fauor.

I A S heu facies dum remoues tuas,
Turbatus miseris excideram modis:

9) I A S te precibus (sicuti siveeram
I A M suppliciter) voco.

10) Vfus quis fuerit sanguinis heu mei,
Cum gressu foueam præcipiti petam?
Num puluis fidei concelebret tuæ
Virtutem, aut referat cinis?

11) Hos I A S gemitus auribus excipe,
I A S me miserum commiserans iuuas,
Auctor presidio quo solitus mihi
Adsis, auxilio & veni.

12) Tunc tristes elegos in placidum chorum
Mutasti, & rigidos, horrueam quibus,
Saccos, me exuere, & cingere gaudia,
Magnam & lætitiã iubes.

13) Ut te lætificio gloria carmine
(Nec cessare sciens) personet, ô Deus:
I A S semper eris tu mihi, quem pijs
Aliorum feras modis.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

PIETATIS ANCORA SACRA SPES.

2 Ad præstantem Psalmus David.

Ode tricolos Tetraſtrophos.

- 2 **I**A S tui ore robore numinis
Fisum premat ne sollicitus pudor
Vnquam; sed oppressum tua me
Eripe iustitia è periculis.
- 3 Aurè mihî istam iam citus admoue
Ereptor alti & præsidij domus,
Et rupis esto mî cacumen,
Ferq̃ tuæ auxilium salutis.
- 4 Nam petra, firmum & præsidium mihies
Dictus: tui nunc numinis ô memor
Me liberaturus benignè
Ductor age ac perage obsecutum.
- 5 Munimen, arx & tu mihî cognita es;
Discriminosus eripe me plagis,
Quas fraude celatas maligna
Hostis atrox mihî iam tetendit.
- 6 Hunc ipse tradens, hunc manibus tuis
Commendo, toto pectore spiritum:
I A S redemptorem mei te
Pollicitus dabis efficacem.
- 7 Odi nihil quos detinet & nihil;
Qui vana seruant consilia; ast ego
I A E potenti nixus vsque
(Spes neque aget dubium) manebo.
- 8 Gaubebo dulci munere iam tuo
Lætus, dolorem videris vt meum,
Non segnis agnouisse nostræ
Difficiles animæ labores.
- 9 Nec me tu in hostis tradideris manum:
Sed liberatos casibus inuidis,
Et stare, & ire hos vsque latis
Efcis ipse pedes plateis.
- 20 I A S misertus rebus in arduis
Me cerne felix; ita etenim meum
Corrosit ardens atque cura
Ventrem, oculos, animamq̃ maxtam.

11 Vides

11 Vide

Præ

Ar

V

Null

12 Ultra

V

T

Qui

Nou

M

M

13 Obli

(Ex

A

F

14 Auc

Impe

V

F

15 Ast

I A

16 M

S

Tu

Me

17

18 I A

Nu

19 Aff

In

20 O

Qu

21 La

Vt

- 11 Vides vt atra sollicitudine
Præcisâ vitæ est tela fugax meæ,
Anniq̄ue fluxerunt gemendo,
Visq̄ue graui tenuata pœna;
Nullusq̄ue rosis ossibus est vigor:
- 12 Ultraq̄ue cunctos, queis premor, inuidos
Vicina me probris perurget
Turba malis, stolidumq̄ue damnat.
Qui norât olim me, sibi nunc timens
Nouisse nollet; quiq̄ue videt foris
Me vitat, auertensq̄ue cursum
Mutat iter, refugitq̄ue cautus.
- 13 Obliuiosis pectoribus virum
(Exstinctus ac si conderet) excidî
Abiectus, instar non probandæ
Fictilis ac pereuntis ollæ.
- 14 Audire cogor, quam mihi plurimâ
Imponat aram colloquijs notam
Vulgus, quod obsedisse tendit
Hanc animam, capere atque certat.
- 15 Ast ipse fidens præsidio tuo
I A S vocauit te mihi P R I N C I P E M,
- 16 Momenta qui compos seuera
Scripta manu mea cuncta ducis.
Tu me invidentum libera ab hostium,
Me qui sequuntur præcipites, manu;
- 17 Ostende seruator serena
Ora mihi, nitidamq̄ue lucem.
- 18 I A S vocantem me auxilium tuum
Nunquam pudebit (sat scio) at improbi
Torpente deuicti pudore
Horrificis lateant sepulcris.
- 19 Assucta fastu fingere turgido
In non merentem crimen, & inuidi
Vaniq̄ue sermonis magistra,
Muta cadant labia & rigescant.
- 20 O quam boni sunt plurima commoda,
Quæ turecondis te meruentibus,
Componis & fisis tua vi
(Ferrigenum grege teste) turbis.
- 21 Latere tutos quos dabis in tui
Vultus latebris, ne quis eis furens,
Insurgat; & tectos sub umbra,
Ne feriat mala lingua, condes.

22 IAE perenni carmine gratulor,
Miranda faustus comoda qui mihi
Produxit, ac tutum recincta
Moenibus exhibuit me in vrbe.

23 Dixi, Timore ac præcipiti fuga
Abscindor absens ex oculis tuis;
Exceptor audisti gementis,
Quam tibi proposui, querelam.

24 IAM benignum qui colitis pii,
Omnes soluto pectore amabitis;
Nam seruat hic IAS fideles;
Reddit item cumulum superbis.

25 Quicumque & IAM rebus in asperis
Desideranti spe cupitis citum,
Durate: robusta hic viris nam
Corda dabit tolerare firmis.

PSALM. XXXII.

Beati quorum remissa sunt iniquitates.

BONORVM FINIS.

Dauidis animaduersio.

Carmen Dicolor. Distrophon.

BEatus vsque qui solutus ambulat,
Liberque prauo crimine;
Opertus atque tutus à nocentibus,
Intactus & culpis later.

2 Homo & beatus vsque cui non æstima
IAS remissum iam scelus:
Cuius reducto fraudulenta spiritu
Persona nulla conditur.

3 Donec tacebam, cuncta consenescere
Gementis ossa senseram:
Gementis ossa solibus cunctis mea,
Dolentis & graui malo.

4 Noctes dies me dum grauis manus tua
Urget, premitque præualens;
Arens vt æstas vrit incoquens fata,
Succus liquens perit meus.

5 Culpam indicavi, nec latere distuli
Delicta quæ gessi, tibi.

IAE improbanda operta, dixi, crimina
In me fatebor improbum:

At tu scelesti pondus VS QVE criminis
Clemente leuas & sustines.

6. Ergo.

LIBER I.

62

- 6 Ergo precatur omnis expertus tuum
Numen petendi tempore:
Vndane certe vt multo aquarum flumina
Intactus ille prodeat.
- 7 Tutela tu qua seruer, es praesens mihi,
Angustijs meque expedis.
Quocumque vertar, clamo liber liberis
V S Q V E. ô triumphe vocibus.
- 8 Certam monebo te meam docens viam,
Tutus queas quâ tendere:
Et consulenti doctor ipse lumine,
Praecessor ac ferar tuus.
- 9 Qualeis equusque & mulus esse absistat
Expers genus prudentia;
Pictis lupatis ora queis constringit
Duris capistris & solent:
Non pariuris aut adhæsuris tibi
Nisic coactis belluis.
- 10 Plagæ & dolorum non ferenda pondera
Manent nocentes impios.
Circumstat vsque munit & benignitas
I A E colentes spem ratam.
- 11 I A M canentes læta turba iustior
Ouante plausu dicite,
Quod corde rectos pulset, atque cantibus
Sonare festis incitet.

PSALM. XXXIII.

Exultate iusti in Domino.

PIETAS DOCTISSIMA.

Ode Tricolos Tetrastraphos.

- 1 I A M iustitiae carmine nobili
Cultores canite, vt grata per integros
Exoptandaque laus est
Quos laudis studium decet.
- 2 I A M vos cithara cum fidibus decens
Laudantes timido & dicite nabilio.
Testudo accinat, hisque
Mixtum psallite canticum.
- 3 Huic cantate nouum carmen, & optatis
Aptate huic numeris lætitiæ modos,

4 Refr.

- 4 Rectè sistere verbum
I AE perualido suum.
- 5 Namque is iustitiam iuraque diligit
I AE plena patet muneribus bonis
Tellus omniparens, hunc
Auctorem celebrat suum.
- 6 I AE atque imperium constituit polos
Et quæ signifero militat æthere
Lucens turris phalanxque
Oris spiritus efficax.
- 7 Ille undas liquidas congerit, & mare
Ceu densum cumulum cogit; & abditis
Cellis condit abyssos,
Præscripto & cohibet loco.
- 8 Ergo I A M metuant finibus omnibus
Terræ multijuges; hunc trepident simul,
Vasto quotquot in orbe
Sedes dispositas colunt.
- 9 Hoc dicente etenim quidquid adest, fuit,
Hoc dictante etiam subsistit audiens
Iussum reddere certum, &
Fines continuit suos.
- 10 I A S consilia ac improba gentium
Euentus soluens dissipat irrito;
Frangitque acta frequenti
Suscepta à populis manu.
- 11 I AE consilium permanet omnibus
Sæcli temporibus; quæque agit arbitro
Corde is, deijcit atas
Nulla, aut imminuens mouet.
- 12 Felix multiplici ac sorte beatior
Gens, I A M voluit quæ sibi PRINCIPEM:
Ille & quem populum optans
Sortem seposuit suam.
- 13 I A S prospiciens sedibus ætheris
Adami sobolem vidit; is omnibus
- 14 Alto terricolisque
Prospexit solio è suo.
- 15 Quorum fictor item, singula prouidus
Nouit corda, simul cunctaque percipit
Quæ gessere volentes,
Vel quæ facta parauerint.

16 Non
Serua
Fo
C
17 Men
Sessio
Se
A
18 I A S
Inten
Se
S
19 Hos
Nec
20 N
Se
21 Auct
Nob
N
C
22 I A S
Nos
V
N
B
P R
2 Dauid
re
2 A
Cui
C
Blau
I
Hæc
M
4 Grat
I

LIBER I.

61

- 16 Non rex multiplicis munere copiae
 Seruatur; valido aut robore virium
 Fortis liber abit, quin
 Casu corruat ultimo.
- 17 Mendax fallit equus dum fugit impotens
 Sessorem eripere; ac nec vegetis valet
 Sese viribus ipsum
 Aut cursu eruere arduo.
- 18 I A S ecce suos seruat amans pios,
 Intentoque videns hos oculo fouet
 Se quicumque benignum
 Sperant, & precibus vocant.
- 19 Hos & mortiferis casibus eripit,
 Nec saeva patitur defixere in fame:
- 20 Noster spirat ad I A M
 Sensus, quem probat vnicum
- 21 Auctorem auxiliij, quem clypeum sacrum
 Nobis perpetuae laetitiae ducem
 Nostrum pectus habebit;
 Cuius numinae fidimus.
- 22 I A S ista, dabis, grata benignitas
 Nos semper populum suscipiat tuum;
 Vt nos excipimus te,
 Nostrumque expetimus Deum.

PSAL. XXXIIII.

Benedicam Dominum in omni tempore.

PROVIDENTIA CONSTANS.

- 2 Dauidis, cum mutauit sensum suum ante Abimelech, &
 relegauit eum, & abiit.

Ode Dicolos Distrophos Acrostichos.

- 2 **A** Tqui tempore quolibet
 I A M gratifica voce canam bonum:
 Cui laus semper erit frequens
 Cantata ore pijs carminibus meo.
- 3 Blandis mens mea plausibus
 I A M dicet enim tam sibi commodum;
 Haec cum turba modestior
 Mirata audierit, gaudeat illicet.
- 4 Gratis dicite laudibus
 I A M magnificum, vota que vos mea
 Augete

PSALMORVM

- 64 Augete o socij, ac Dei
Tollamus superum nomen in æthera.
- 7 Duris consului ducem
I A M temporibus, qui mihi prosperum
Responsum retulit bonus,
Tutum & multiplici me dedit ex metu.
- 8 Hunc qui respiciunt, nitent,
Queis non ora malus corripuit pudor.
7 Hæc scit qui miser atque inops
I A M in vota ciens, auxilium & petens
Sensit liber ab omnibus
Quàm multis penitus pressus erat malis.
- 9 Hinc illinc situs Angelus
I A E munit agens, liberat ac, pios:
9 Si tantum semel integro
Gustu percipitis quàm bonus est suis
I A S, forte beator
Vir certè audierit, qui petit hunc fide.
- 10 I A M quos pia sanctitas
7 Vulgo seposuit, vos colite, & metu
Iusto quærite: nam nihil,
Numen qui metuunt illius, indigent.
- 11 Creuit seua leunculis
U Etcum sollicita pauperies fame:
I A M qui studijs petunt,
Turbat nulla premens indiga vis boni.
- 12 Huc lecti pueri, vt metum
I A E vos doceam, currite protinus.
- 13 Multos quisquis amat dies,
D Qui viuus cupidus cernere commoda,
- 14 Nesciens vincla tux, caue
U Lingux, ne malè sit, neu labijs dolens
- 15 Semotus refuge ac malum,
D Et pulcri studijs, pacis & incuba.
- 16 Obiectos oculis pios
Y I A S cernit amans, auribus & capis
Quidquid vel tacito sinu
Implorant, querulis vocibus aut petunt.
- 17 Firmat sed faciem truce
D I A S, falsidicos iudicet vt viros,
Terris quos penitus solet
Delere, ac memori nomine Gentium,
- 18 Iustis vocibus adfuit
X I A S eripiens casibus omnibus: 89 Quis

LIBER I.

19 Quin & corde dolentibus

¶ I A S sospes adest queis animus dolet.

20 Rara haud comperias mala

7 Quæ iustos varijs partibus imperant:

I A S prouidus omnibus

Victores statuens eruit è malis:

21 Seruans omnia roborat,

¶ Custoditque potens ossa fidelium:

Quorum nec minimum teri

Nec frangi patitur mille periculis.

22 Trux ast improbitas neci.

¶ Tradet (nec dubium est) præcipitem impium.

Iustos qui inuidia graui

Argent, intereunt emeritis modis.

23 Præfenti redimens ope

I A S tutor adest, queis colitur pijs:

Quorum spes bona non finit

Delirigenus aut nomina viuida.

PSAL. XXXV.

Judica Domine nocentes me.

INNOGENTIAE OPPRESSAR
APPELLATIO

Dauidis.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

¶ SUsceptor I A S, quos mihi iurgia

Iniusta cer nis promere, iurgio

Propulsa & expugna parautes

Bellâ mihi immeritamque pugnantis.

2 Et scuta & hastas fortiter arripe,

Præfens vt ad sis auxilio mihi:

¶ Stricto que ferro occurre vindex

Hostibus he u malè me infecutis.

Seruator adsum, dic animæ meæ.

¶ Hanc experente turpis agat pudor,

Cedantque frustrati, mihi qui

Perniciem meditantur acrem.

¶ Vt ventus atri turbinis aridam

Glumam, impetitos prouat Angelus:

¶ Et pellat actos infideli

Vsq;ue via in mediis tenebris:

E

7 Celare

- 7 Celare cæcis in puteis mihi
 Ausos dolosas non merito plagas,
 Vitæque defodisse noxis
 Vsq̄ue meæ foueam carenti.
- 8 Illum imparatum comprimat impetus,
 Detque in retrusas quas posuit plagas:
- 9 I A M salutarem mea vt mens
 Læta canens celebret supernum.
- 10 Sedata magnis ossa laboribus
 I A ô vocabunt, quis similis ruit
 Cui cura seruare à potenti
 Vi miserum ac tenuem rapina.
- 11 Mî ignota sæuæ verba calumniæ
 Testes parantur fingere, qui bonum
- 12 Factis rependant improbandis,
 Hancque animam sterilem reponant.
- 13 A Egros at ipse hos sicubi cernerem,
 Saccis premebar supplicibus, fame
 Ieiunus orabam, meum quæ
 Versa sinum reperisse vellem.
- 14 Ceu frater, arctus seu socius mihi
 Esset, premebar sollicitus, velut
 Materna pullatus gemebam
 Funera curuus inopsque mentis.
- 15 Nutare si quid contigerat mihi,
 Læti coronas cogere, cogere,
 Palmisque complosi inscientem
 (Nec modus) ore sero increpabant.
- 16 Docti impudentes fingere fabulas
 Scurras sequuti, quemlibet vrere,
 In meque stridentes caninis
 Dentibus vsque mouent susurros.
- 17 Quando videbis tu Domine ô meam
 Vitam, maligno restitue impetu:
 Quæ sola iam vix est superstes,
 Assere rictibus è leonum.
- 18 Cætu frequenti te celebrem mihi
 Cantabo, densis in populis tuas
- 19 Laudes reponam, noli vt hosti
 Gaudia suppeditem doloso:
 Neu qui malis me nunc odiis petunt,
 Obliqua nictent lumina, nescij
- 20 Sermone vel pacem vocare,
 Eloquentium aut posuisse recto.

Quia

Quin
Exco21 I
V22 I A S
Abste23 N
Iu24 I A S
AppeN
H25 Ne g
VahSe
Pe26 Turpi
QuofCi
Pr27 Cant
Latiq̄I
R28 Muni
NuncD
C

IMPI

I

A

Hui

I

Cui
Offe

4 Sic

LIBER I.

67

Quin quos quietos terra tenet viros
Excogitatis fraudibus opprimunt:

- 21 In meque diducunt solum os,
Vidimus, euge, oculis ruentem.
- 22 I A S (vides nam) ne fileas, mihi aue
Abstes remotus te D O M I N V M precor;
- 23 Nostrum excitatus cerne iudex
Iudicium D O M I N E atque litem.
- 24 I A S tua me iustitia argue,
Appello certum te mihi I V D I C E M;
Non passus exultare nostro
Hos cohibe & retine in labore.
- 25 Ne gratulanti pectore proferant
Vah vota pulchre nostra valentia;
Sermone neu iactent superbo,
Perdidimus satis en voratum.
- 26 Turpis pudoris corripiat rubor
Quoscunque nostrum lætificat malum;
Circumque perfundant pudenda
Probra mihi nimis imminentes.
- 27 Cantent volentes iustitiam mean,
Læti que dicant, maximus optimus
I A S canatur, cui placet pax
Recta sui & bene firma serui.
- 28 Munus tuæ tum iustitiæ mea
Nunquam peritis lingua silentiis
Dum vesper, aurora ac manebunt,
Carminibus meditata dicet.

P S A L. XXXVI

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso

IMPIAE INSOLENTIAE VINDICTA.

1 Ad præstantem serui Domini Davidis.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 1 **A**ffirmat tacito mi scelus impij
Dum certo penitus pectore cogito,
Huic nulla ante oculos religio aut decens
I A E sistitur aut metus.
- 2 Cui strata ante oculos mollis adest via,
Offensum scelus vt non odio abnuat:
- 4 Sic prauum sibi dux ore fouet dolum
Præcepti indocilis boni.

Quia

E 3

Secretus

68

PSALMORVM

- 5 Secretis agit praua cubilibus,
Insistitque viam certior haud probans,
Nunquam propositum pertinuit scelus,
Aut poenam comitem mali.
- 6 I A S nota tua est vsque benignitas,
Caelos ac penetrat nubila veritas.
- 7 Ista & iustitia est montibus amplior
Longè & fortior inclytis.
Ampliusque Oceanus iudiciis tuis
Angustus magis est; namque homines bonos
Seruas, atque genus quadrupedum simul
I A S incolume efficis.
- 8 I A S omne tua vt summa benignitas
Peruincit pretium; terrigenæ vt tuis
Alis suppositi præsidium sibi,
Vmbra & viuificam petant.
- 9 Vbertate domus hos saturo tuæ
Explebis placidi flumine gaudij:
- 10 Nam vitæ est proprius fons tibi, luceque
Nos lux perficiet tua.
- 11 Produca, vt tua sit fausta benignitas
His norus quibus es, mentibus & probis.
Munus iustitiæ præniteat tuæ,
Queis fraus displicet impia.
- 12 Me neu pes, sine, neu mos petat insolens,
Neu migrare adigat me manus improbas:
- 13 Illic artifices præcipitat suos
Praum, restitui impotes.

PSAL. XXXVII:

Noli amulari in malignantibus.

DIVINI IVDICII ASSERTIO.

2

Davidis.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- N**Ardens nefandi ne artifices mali
Mirere, neu tu iis inuideas, quibus
Iniuriarum sæua mater
Fraus placet utilitasque cæca:
- 2 Namque vt recisum gramen abicit cith,
Marcent cadentes, germenis vt vitor,
Nec praua persistit malorum
Longius, aut soboles nicticit.

EAE

LIBER I.

69

- 1 I A E fidelis nitere numine,
 Honesti & vnum tu studium pete;
 Terris vt ha res haud mouenda
 Sede habites fideique cultor.
- 4 I A M vocabis delicias tibi,
 Is vota cordis perficiet tui:
- 5 I Gratus fidelisque huic viam mox
 Flecte tuam, experiere faustum.
- 6 Is lucis instar iustitiam tuam
 Et ius nitentem proferet in diem:
- 7 I Dedas & I A E te, silensque
 Hunc pius opperiare certum.
 Ne prosperanteis arseris in vias
 Fius, malignum qui scelus explicat:
- 8 I Harere neue iram furoris
 Inuidulus patiare culpæ.
- 9 Scinduntur omnes qui mala perpetrant;
 Quicumque at I A M spe reperunt bonum,
 Terram replebunt incolentes,
 Sedibus intrepidi quietis.
- 10 I Vix indicandi temporis improbus
 Existet horis, mox aberit citò;
 Dumque huius obseruas notatam,
 Haud poteris reperite, sedem.
- 11 Sed quos modestos simplicitas fouet,
 Terram tenentes iure colent pio;
 Hos pacis æternæ ministra
 Semper habet placidos voluptas.
- 12 I Deuoluit amens ingenium impius
 Iusti vt quietem dissipet; ac fremit,
 13 Ac dentibus stridet; propinquam huic
 Ridet agens Dominus ruinam.
- 14 I Heu peruicaces vt gladium improbi
 Stringunt, & arcus tendere non timent;
 His pauperes rectosque morum
 Deicere & iugulare tentant.
- 15 I Districtus ensis cor subiens heri
 Configet, acus dissiient truces,
 Fractique disiectis nocebunt
 Particulis domino furenti.
- 16 I Tam parua iusti quam videas viri
 Angustioris munera prædii;
 Hæc improborum crede magnas
 Vincere opes nimium frequentium.

Nam

E

- 17 Namque impiorum brachia fortium
 Confracta casus comminuet grauis:
 I A S sed assertor proborum
 Resque & opes animumque fulsit.
- 18 I A S probandos simplicium dies
 Nouit beanti munere prouidus;
 Hæreditas mansua quorum
 Perpetuo statuatur tuo.
- 19 Præseuentis temporibus mali
 Illos pudor non conficit indigus:
 Si regnet aut cunctis diebus
 Dira fames saturi hi manebunt.
- 20 Consumet atrox exitium improbos,
 I A E furentum commoda & hostium,
 Ut mollium agnorum peribit
 Pinguis adeps resoluta fumo.
- 21 Lustratur arcta pauperie improbus,
 Soluenda nunquam debita congerens:
 At iustus ærumnas misertus
 Munera distribuit benignè.
- 22 Is, queis misertus prospicit & fauet,
 Terras tenere ac perpetuas dabit;
 Quos urget idem non probatos,
 Excidiis refecantur altis.
- 23 Munit probandis consiliis pedes
 I A S virorum, gressibus & bonis
 Componit inspector, sacramque
 Ipse viam docet atque monstrat.
- 24 Quòd si periculis incidat arduis,
 Non ille casu proteritur graui;
 Præfente quippe hunc fulcit I A S
 Ipse manu, & retinet labantem.
- 25 Nunc iam senescens qui fueram puer,
 Iustum relictum non memini mihi
 Visum, neque illius misellum
 Progeniem rogitare panem.
- 26 Hic & misertus commodat, ac diem
 Nullum benigno fert sine munere:
 Huiusque ditescunt metentes
 Semina post cumulata nati.
- 27 Suspecta fastis crimina turpibus
 Vitabis, ardens & studiis bonum
 Auctor sequeris; tunc quietus
 Perpetuos habitabis annos.

- 18 **I A S** pium nam ius amat & fouet,
 Seruansque charos, deserit haud suos
 Vnquam, sed inuisum improborum
 Stirpe cadet pereunte semen.
- 19 Telluris haeres iusta colons tenet
 Sedes, vt auum prouocat incola:
- 20 **P**rudensque iusti os recta iusque
 Cogitat, eloquuntque lingua.
- 21 Legem sui dum visceribus Dei
 Et corde scriptam continet integro,
 Huic nulla vis instans valebit
 Compasitos temerare gressus.
- 22 **V**Stat, non paratam & querit vt enee
 Iustum, doloso consilio improbus:
- 23 **I A S** sed illum nec manu nec
 Iudicio huic superare tradet.
- 24 **Q**uin spe frequentem tu colito **viam**
I A E, euehendus quia teneas diu
 Terras, & excisos malignos
 Ipse homines videas superstes.
- 25 **R**adice vt alta praenitet ac viret
 Iniussa tellus quam tulit arborem,
 Vidi malignum sic potentem
 Magna soli spatia occupare.
- 26 En ille tantus transiit, vt cito
 Iam nullus esset: quarete perstiti
 Nusquam reperturus, notatis
 Antè locis aberat recisus.
- 27 **S**implex probusque vt promineat **vide**,
 Ac diligenti iudicio tene,
 Certasque constare adnotabis
 Pacificum soboles virorum.
- 28 Exlex furentum turba perit simul
 Deleta; namque hic exitus improbos
 Cunctosque conuoluet scelestos
 Perpetuae excidium ruinae.
- 29 **T**utore iustos percipiet salus
I A, hic prementis tempore turbinis
 Munimen illis est superni
 Praesidij, validumque robur.
- 30 Succurret **I A S** liberet vt pios,
 Quos è malignis eruet, emet:
 Certa que pertunder salure,
 Spesque dabit valuisse iustas.

Domine ne in furore tuo arguas me.

DEPRECATIO SUPPLEX.

Psalmus David ad commemorandum.

Carmen Monocolon Iambicum.

- 1 **A**ccensus I A S ne, calens neue argues;
 Me nec furenti corripe o precor manus
 2 In me sagittæ namque delatæ tuæ,
 In me subitque vis tuæ manus grauis.
 3 Nil carne sanum te æstuante est in mea,
 Peccata pacem nec relinquunt ossibus:
 4 Delicta verticem obruere nam meum,
 Quæ me grauante pondere validè opprimunt.
 5 Foetent tumoris tabe putrida vlcera,
 Monstrare stultus dum medenti distuli.
 6 Pressus dolore terga curuante, & nimis
 Obscurus omnes, ater & dies ago.
 7 Foedo redundant pure nostra & ilia,
 Nec sana ab vlla parte consistit caro.
 8 Ac debilis confractus vsque confremo,
 Tantus tumultus corde surgit intimo.
 9 I A S auenti scis quid ipse pectore
 Poscam, mea ac te non latent suspiria.
 10 Cor inquietis vertitur præcordiis,
 Vires recedunt, luxque nulla luminum est.
 11 Sperata mi tam turba amica proximi
 Fugere vulneris procul plagam mei.
 12 At colligati, vita queis grauis mea,
 Atque invidentum turba molitur mihi
 Fraudes dolosque; quanta percurrit dies:
 13 Ceu surdus adstem, mutus aut ego, nihil
 Audire curo aut ore aperto proloqui:
 14 Instar stupentis auribus qui nesciit
 Redarguenti pellere ore crimina.
 15 Respondeas, exspecto namque **VINDICEM**
 I A S meum te nomine acturum meo.
 16 Ridere, dixi, o ne parent isti malis
 Nostri; triumphant si vacillet pes mihi:
 17 Nam claudicare pronus, heu, dolore sum
 Vrgente semper, vim refringit qui meam.
 18 Delicta sponte narro confessus mea,
 Et cura aduor ipse peccati graui.

- 30 Hosteis valere ac viribus cerno meos,
Mibi invidentes ac beari perfidos.
31 Malam reponunt mi bonorum gratiam:
Bona affectum me perunt calumniis.
32 Me ne relinquant, te peto mi PRINCIPEM,
IAS remotus neu procul sistas mihi:
33 Festinus adsis iam mihi auctor auxilii,
Here o salutis auctor iam notæ ac meæ.

PSALMVS XXXIX.

Dixi, custodiam vias meas.

VNICVM VERVM BONVM DEVS.

Ad præstantem ad Iedihun, Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- 1 O Bseruabo vias meas,
Dixi, lingua nihil peccet vt insolens;
Quamuis me improbus vrserit,
Ori claustra meo prouidus inferam.
2 Ac tam muta silentia
Concepi, nihil vt proloquerer boni,
Dum qui me cruciat dolor,
Conturbata nimis membra furens quatit.
3 Cor in visceribus calens
Flammas, dum meditor, suscitât igneas:
Quas ipsa opprimere impotens
Perrupris loquitur lingua silentiis.
4 IAS indica & exitum,
Et quàm longa mihi restet adhuc dies:
Mundo quàm nimium fruar,
Opto scire libens, quòve fruar modo.
5 En palmos mihi das dies,
Te presente nihilque est spatium meum:
Quin nil quidquid id est homo,
Quisquis constat homo, scilicet est nihil.
6 Certè vmbre & tenebræ viros
Versant, sollicitatque hos trepidos nihil:
Illi plurima congerunt,
Ignari positum quis cumulum occupet.
7 At nunc o here quid velim
Expectémve mihi, spes mea te petit:
8 Cunctis me eripito meis
Noxis, me stolidis dede nox in probrum.

74

PSALMORVM

10 Mutus contineo meum

Os, namque illa tuo non sine numine.

11 Parce o verberibus grauis

In me quæ renouas; heu pereo manus

Infectu valido tuæ,

Impar dura Dei vulnera perpeti.

12 Cum tu crimina corripis,

Obiurgasque virum, defuit huic decus;

Ceu vestis, tineis perit,

Omnis terrigena ac scilicet est nihil.

13 IAS auribus excipe

Clamorem atque preces, nec lachrymas meas

Surdus dissimules, vides

Me (quales proauos noueris) hospitem,

Terræque hospitis incolam;

Nec quidquam stabile hic, nec proprium mihi est.

14 Iam me solue precor, precor,

Et cura sine me vt restituar graui,

Ne si progrediar nimis,

Pressus deficiam, nullus & auolens.

PSALMVS XL

Expectans expectaui Dominum.

MAXIMÆ VICTORIÆ CHRISTI
GRATVLATIO.

1 Ad præstantem Dauidis Psalmus.

*Carmen Sapphicum.*2 **N**Vmen vt sanctum mihi semper IAE
Certus expecto, mihi flexus ille est,
Ac meæ vocem placidus querelæ

Audiit ægram.

3 Ille me extractum puteo sonanti,
Atque cœnosa barathris lacunæ
Rupe firmato pede ferre gressus

Iussit in alta.

4 Tunc nouum grato dedit ore carmen,
Hanc Dei nostri celebrare laudem;
Dum vident multi, metuent & IAM
Speque fideque.

5 Ille vir multis numeris beatus,

Fida

Fida cui spes est bene notus IAS,
Quique mendaces negat & superbos
Cernere nitus.

6 Plurimis PRINCEPS mihi es auctor IAS,
Consul & rebus, tibi quæ stupens dum
Eloquor narrans, superant carentem
Nomine summam.

7 Victima & munus penitus probata haud
Sunt tibi, aptasti mihi fictor aures;
Hostiæ haud fumos petis, expiantis
Nec sacra flammæ.

8 Tunc libens dixi, Venio Deus mi,
Deque me scriptum refero volumen:

9 Grata mi constant tua iussa, & iniis
Visceribus lex.

10 Nuntius iusti populo frequenti
Sum tui & præco; mea labra nunquam
Continens clausi, vt mihi testis IAS
Consciis ipse es.

11 Cor meum nunquam tua iusta celat
Facta, veracem Dominum salutis
Dico te denso in populo benignum,
Teque fidelem.

12 Ne tuum clemens mihi pectus IAS
Clauseris, quin me miseratus atque
Consilii compos tuere, & potentis
Numinis vsu.

13 Me mali, turbæ numero carentes
Obsident, curui & vitij phalanges
Opprimunt; quos non oculis notare aut
Cernere possim.

14 Nam mei vincunt numero capillos
Verticis, nec cor superest dolenti;
Sed volens IAS propera, me & almus
Eripe custos.

15 Turpis atque omnes pudeat repulse,
Qui meam quærunt temerare vitam;
Qui malum mi iam expediunt, pudenda
Damna reportent.

16 Præmium turpi referant ruina
Dedecus qui mi cupiunt, dolenti
Qui graui insulant strepitu; parati
Dicere vah, vah.

87 Gaudeant qui te petere læti,
 Quique amant, quam tu cupidus saluta
 Efficis; magnis memorent ferendum

Laudibus I A M.

88 Ipse inops, pauper licet atque egenus,
 Consulat tutor mihi prosper I A S:

Sed precor sospes mihi ne morere ð

Maxime PRINCEPS.

PSALMVS XLI.

Beatus vir qui intelligit super egenum.

HVMANORVM MORVM
 EXAMEN.

Ad præstantem, Psalmus Davidis.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- 1 **A**uctus beato munere sortium est
 Is quisquis ægro consulit ac fauet.
 Illum diebus sospes I A S
 Casibus eripietque duris.
- 2 Custos valentem hunc, hunc bene viuidura
 I A S beatum terricolam dabit,
 Cessisse nec dedit malignis
 Hostibus atque animis nocentum.
- 3 Lecto hunc iacentem corpore languidura
 I A S fouebit fulciet ac bonus,
 Totum ac laboranti cubile
 Sternit & in melius reponet.
- 4 Namque ipse tristi murmure dixeram.
 I A S miseris sis medicus mihi,
 Peccasse & in te contentem
 Hanc animam recrea miscellam.
- 5 Hostes maligno murmure proferunt
 Infausta, quantum percipiunt mihi,
 Quando interibit nomen, atque hoc
 Lucifugæ tenebræ recondent.
- 6 Ingressus ut me visere fingeret,
 Vnusque & alter vana loquens manet,
 Peruersaque obseruans maligno
 Pectore proloquitur reuersus.

LIBER I.

75

- 8 In me susurrant protinus inuidi,
De me scelesti & perfida cogitant:
9 Hic iam laborans impotenti
Pondere, non penitus resurget.
10 Quin ille pacis confocius meae,
Et cui solebam plurima credere,
Mense & sodalis non remotus,
Nunc pede me quatit insolenti.
11 At tu misertus me statuas precor
IAS, vt illis pro meritis feram.
12 Te me probasse hinc discō, de me
Quod minimè hostis atrox triumphas.
13 Dumque ipse simplex integer atque ago,
Tu me tueris, tu incolumem facis,
Tu me perennem das ministrum,
Ante tuos statuisque vultus.
14 I A E, gubernat qui bonus Israël,
Sæclum per omne huic plaudite, plaudite:
Illi sit ac splendor decusque
Perpetuos proprium per annos.

P S A L M

PSALMORVM
LIBER II.

PSALM. XLII.
Quemadmodum desiderat cervus.

PIETATIS EXERCITATIO
IVCVNDISSIMA.

Ad præstantem, Animaduersio filiis Coreli.
Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- V**iget cerua velut, dum sitiens aquæ
Ad riuos properat: sic anima hæc Deum
Te magnum cupiens ic̄ta fidelibus
Te desiderijs petit.
- 3 Magnum nempe anima hæc nostra sitit Deum
FORTEM, perpetuò qui viget & valet.
O quando veniens aspiciam DEI
Vultus forte beatior?
- 4 Heu mi sunt lachrymæ pro dapibus diu
Et noctu, pariter tritis vt audio;
At nunc ille Deus, quem tibi PRINCIPEM
Afirmare soles, vbi est?
- 5 Effundam ipse dolens hanc animam mihi,
Dum tempus recolam, quo soleo Dei
Iunctis ordinibus, composito & gradu
Aedem visere maximi.
Dum voces memini lætitiæ indices
Et laudum comites, carmina & inclytæ,
Quæ festiua meis turba frequens choris
Sacro reddiderat die.
- 6 Quid nunc vis animæ deiiceris mihi?
In me quidve fremis? certa mane DEVM,
Cuius fausta colam numina liber, &
Sospes vota canam pia.
- 7 In me deiicitur mens mea mi DEVS,
Vnde & te recolo rura per aspera
Iarden præcipitem qua lauat Hermonum &
Parui ad culmina Misgari.
- 8 En turbata trahens vnda voragines
In me congeminat, vocibus excita;

Ventorum

PSALMORVM LIBER II.

Ventorum ac pluuiæ defluuiis tuz
Vndis, fluctibus obruor.

- 9 IAS auxilium cum daret, ac dies
Iussisset facilis surgere prosperos;
Tunc noctu ipse canens dicere sueueram
FORTEM præsidium meum.
- 10 Nunc FORTI ipse meo conquerar (is mihi
Rupes) me quid enim deseris immemor,
Pullatisve facis vestibus ingredi
Me cogentibus hostibus?
- 11 Dissectis veluti me ossibus enecent,
Probris conficiunt; queis premor hostibus,
Dum dicunt, vbi nunc, quem tibi PRINCIPEM
Affirmare soles DEVM?
- 12 Quid nunc ægra anima ô deiiceris mihi?
In me quidve fremis? certa mane DEVM,
Cuius fausta colam numina liber, &
Sospes vota canam pia.

PSALMVS XLIII.

Iudica me Deus, & discerne causam meam.

VOTVM PRO RESTITVTIONE.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 IVDIX DEVS me vlciscere, iurgium &
Iurgare solers incipe tu meum;
Me gente defende ex proterua,
Atque viro nimium doloso.
- 2 Tu (nam DEVM te præsidij mei
Agnosco) cur me longius abiicis?
Cur ater incedam furente
Hoste dolens nimis ac premente?
- 3 Lucem fidemque (vt pollicitus) tuam
Mitte, vt sacrati montis in arduos
Ducar recessus; atque vt arceis
Quas colis, his ducibus reuisam.
- 4 Inde vsque ad aram perueniam DEI,
FORTEMque gaudi lætitiã mei;
Dicamque plectro tunc DEVM te,
Teque meum fidibus PATRONVM.
- 5 Quid te meæ, quid vis animæ abiicis?
Commota cur sic infremis? at DEVM
Intaminata spe maneto,
Carminè quem celebrem reponam;

Ille

PSALMORVM

Ille & salutis multiplicis mihi
Est auctor, illum dicere iam inuat,
Spectata cuius tanta sensi
PRINCIPIS auxilia vsque nostris.

PSALMVS XLIIII.

Deus auribus nostris audiuius.

ECCLESIAE TEMPOR. BEATVS
EXITVS.

Filiis Corch animaduersio.

Carmen Heroicum.

- 1 QVæ DEVS antiquis gessisti gesta diebus,
Certa olim victisque patrum narrata periculis,
Detulit ad nostras sermo verissimus aures:
2 Ut nempe ipse manu disiectis gentibus altè
Miseris hinc nostri plantaria seminis, utque
Contuderis validos populos, siluamque nocentum
3 Abstuleris; non arcu etenim validisve lacertis,
Ipsi regna sibi atque almam peperere salutem:
Dextra tua & lux illa tui clarissima vultus,
Illis summa fuit laudis, quibus ipse volebas.
4 Tu DEVS ipse mihi notus Rex, tu mihi PRINCEPS,
Ergo Iacobæas memor o decerne salutes:
5 Nos, ut ad astra pilas tauri, iactabimus hostes
Te duce; & aduersos pedibus subigemus inulti.
6 Non me securum facit arcus, nulla salutis
Spes mihi in ense meo fuerit; cum tu vndique pressos
7 Hostibus infestis nos eripis, irrita quorum
Consilia impurum tandem meruere pudorem.
8 Cunctos ergo dies nobis laus vnica PRINCEPS:
Hic erit; euge tuum nomen per sæcla canemus:
9 Tu tamen exclusos nos abiicis, atque rubere
Delusa spe sæpe facis; nec ducis ut antè
10 Agmina nostra, fuga ast victos conuertis ab hoste,
Simus ut infestis feralis præda cateruis:
11 Pars, pecora inuiso veluti deuincta macello,
Tradimur; in Gentes alij dispergimur abs te.
12 Nec præsentem quidem pretio, nec vendere magno
Ipse videre tuum populum; vicinus ut in nos
13 Insultet probris, gens vndique & accola nostras
Excipit ad risum, sæua & ludibria, clades.

15. Teque

- 15 Teque volente sumus per gentes fabula, nulli est
 Natio quin sannis nos impetat atque cachinnis.
 16 Totos vsque dies me praesens occupat ille,
 Ille rubor turpis vultus qui velat amarus:
 17 Hinc etenim insultans vis & conuicia dura,
 Hinc hostes iurisa premit me turba nocensque.
 18 Cuncta licet nos haec sensu subeamus acerbo,
 Non tamen est oblita tui mens nostra, nec alnuma
 19 Fallere foedifragi pactum, nec corde proterui,
 Auersive tuo vel flexi calle notamur.
 20 Nos tu confusus adigis, latebrisque draconum
 Obruis, ac tenebris lethi pallentis & umbra.
 21 Nominis immemores nostri si PRINCIPIS vnquam
 Sustulimus tentas aliena ad rumina palmas:
 22 Haec DEVS inquireret iudex, cui cognita sunt quae
 Corde latent hominum tectisque inclusa medullis.
 23 Imò te propter cunctis impune diebus
 Cadimur, utque pecus lanienae ducimur; ergo
 24 Euigila, & DOMINE, heu quid somno mergeris? eia
 Surge, neque aut procul abistas, nimiumve moreris.
 25 Curve nam celas faciem, nostraeque ruinae
 Immemor oppressos discrimine deseris alto?
 26 Sordida vita iacet depresso in puluere, & haeret
 27 Pectus humi nostrum. Surge auxiliator & vltor.
 Teque proba nobis vindex, velut antè, benignum.

P S A L. X L V.

Eructauit cor meum verbum bonum.

DIVINARVM NVPTIARVM
EPITHALAMIUM.

- 1 Ad praestantem, super lilia filiis Coreh, animaduersione
 canticum amorum.

Carmen Sapphicum.

- 1 Mens bonum feruet meditata verbum:
 Nostra, quod plenum cupimus referri,
 Rex modò his nostris teneat canendos
 Versibus orsus.
 Linguaque, vt mentis celeris ministra
 Sit, mihi optanda est veluti stylus, quem
 Scriba currenti digito tabellis
 Leuibus infert.

F.

3 Pulcer

- 3 Pulcer es, natos superasque Adami,
Gratia atque istis fluit ex labellis,
Se tibi saclo D E V S vt benignum
Annuit omni.
- 4 Nunc latus ferro niueum corusco
O potens cinge, & decus atque honorem
Indue, hæc semper tibi namque certo
Munere constant.
- 5 Prosper ascendas celer, ac decorus,
Infidens vero, & moderator æqui,
Tunc tua ostendet noua monstra rerum
Vincere dextra.
- 6 Vt leues sternent populos sagittæ
Quas iacis dexter penitus ruentis;
Sic mos hosteis & iniqua Regi
Pectora figent.
- 7 Istud æternos solium per annos
Constat, atque ipse es D E V S, vsque regni
Nam tui sceptrum tenet æqua iustæ
Pondera libræ.
- 8 Diligis iustum, fugis improbandi
Quidquid est actus, D E V S hinc tuus præ
Cæteris læto sociis bonum te in-
unxit oliuo.
- 9 Muscea ac tædas aloës odoras
Spirat & suaueis casias eburnis,
Quidquid expromptum oculis colit te
Veste decora.
- 10 Candidæ; regum soboles; puellæ
Inter ancillas tibi sunt honestas,
Est comas auro redimna puro
Dextera coniur.
- 11 Nata, des aurem facilem, vidensque
Audias nostris monitis; paternæ
Te domus, chari generisve, nulla
Cura moretur.
- 12 Fac tuum Rex vt cupiat decorem
Quem tibi dat fors D O M I N V M beata;
Tu modò hunc supplex venerere, amesque,
Suspiciasque.
- 13 Iam Tyri te gens opulenta multo
Munere orabit, cupier tuumque
Sæpiùs gratum decus & colendos
Cernere vultus.

14 Tota miranda ac celebranda Regis
Filia & magna est penitus, decet quam
Arte felici variata & auri

Pondere vestis.

15 Ipsa iam picto decorata cultu
Virginum pulchra comitante turba,
Quas sibi optarat, properabit alnum

Visere Regem.

16 Has chorus Irtæ socians sequetur
Vocibus pompæ, venientque in aulam
Regis & gratos thalamos parentis,

Plaudere promptæ.

17 Quod tui patres tenuere regnum,
Quam dabis multam, soboles tenebit;
Principes natos statues patenti.

Lætus in orbe.

18 Quod tuum vates memoro canendo,
Nomen æternum referent per ævum
Laudibus crebris populi futuri

Tempore in omni.

PSALMVS XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

ECCLESIAE DIVINA PAX.

1 Ad præstantem filiis Coreh super Ghalamoth.
Canticum.

Ode Tritolos Tetraſtrophos.

2 **P**rorector est & præsidium DEVS
Nobis probatus, quamlibet asperis
Hoc experiri semper alnum
Casibus auxilium valemus.

3 Muetur ergo sedibus infinis
Conuulsa tellus, sorbeat & mare
Monteis recedentes profundum;
Nos tamen impavidi hæc feremus.

4 Undæ frementes fluctibus algidis
Tollentur alto præcipites salo,
Quarum superba vi trementes
Visque sonent trepidantque montes.

5 Riuu sacrati fluminis, hi DEI
Urbi quietam lætitiã ferent,
Qua sancta dilatatur ædes
Principis hospitium superni.

- 34 PSALMORVM
- 6 Hanc, dum fouentis presidio DEI
 Instructa constat, nil moueat loco;
 Succurret huic PRINCEPS in ipse
 Manè citò properans periculis.
- 7 Percussa magnis regna tumultibus
 Nutent ruentum murmure gentium,
 Et voce concursus tremenda
 Dispereat liquefacta tellus.
- 8 IAS potentis numine vindicis
 Nostrum tuetur perpetuò genus;
 PRINCEPSQUE IACOBO est patronus,
 Arx valida, edita & vsque nobis.
- 9 Venite, gesta exemplaue cernite
 IAE, valentis vertere funditus
 Terras, & extinxisse toto
 Bella nimis furiosa in orbe.
- 10 Arcum refringet, frustraue lanceæ
 Discindet; atris ignibus & citas
 Vret quadrigas. ergo noto
 Cedite Numini & efficaci.
- 11 Gentes per omneis, (quippe ego sum DEVS)
 Terrasque tollar; vitibus & potens,
- 12 Atque vltor IAS ille Iacob
 Arx valida est Deus VSQVE nobis.

PSALMVS XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

DIVINAE TVTELAE PRAEDICATIO.

6 Ad præstantem filiis Coreh Psalmus.

Carmen Dicton Distrophon.

- 3 **P**lausu omnes populi vndique
 Acclamate Deo, ac vocibus affoniss
- 3 Terris nam' omnibus imperat
 IAS terribilis, maximus & potens;
- 4 Nostris qui pedibus dabit
 Deductos populos regnaue legibus.
- 5 Nobis seposuit bona
 Sortis perpetuæ dona benignior;
- 6 Excelsum Isacidae decus,
 Quodque ipse vsque fouens auctor amaueret,
 Exceptus

- Excepit litui ac tubæ
 Mixto IAS fonitu prominuit Deus.
 7 Nostrum psallite PRINCIPEM
 Ac Regem canite hunc, psallite, psallite:
 8 Omnes nam imperio regit
 Terras ipse DEVS, psallite doctius.
 9 Rex hic gentibus est DEVS,
 Et sanctum solium sede tenet Deus.
 10 Famosi in populis duces
 Addunt se socios ad populum DEI;
 Cui se prouidus Abraham
 Permittens retulit nomen. honestius:
 Cuncti nam proceres viri
 Terras qui clypeis cunque tegunt suis,
 Agnoscunt Dominam DEVM,
 Atque alto solide numine PRINCIPEM.

PSALMVS XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

ECCLESIAE BEATITAS.

Canticum Psalmi filiorum Corei.

Carmen Sapphicum.

- 1 **M**Aximis magnus celebratur IAS
 Laudibus celsæ moderator arcis,
 Monte quo se iam solido probauit
 Numine sanctum.
 2 Mons Sion tractu celebris nitenti, est
 Omnibus terris decor & voluptas,
 Regis vrbs magni hæc sedet, atque opacam
 Spectat in arcton.
 3 Arcibus cuius DEVS ipse notus
 Tutor ac præses: sociata in vnum
 4 Quam manus regum petiit minantum
 Præteritque.
 5 Hanc simul visam obstupere, mente
 Perdita, & cursu properante cæci; ac
 6 Impotes, valde doluere, vt ipso
 Femina partu.
 7 Euris & quantus rapidis procellis
 Punicas frangit pelago carinas;
 Quæ patres nobis retulere in IAE
 Vidimus vrbe:

F 3

9 Vrbe.

- 9 Vrbe, quam PRINCEPS DEVS ipse condidit
Vltor & firmans fouet, VSQVE in æuum:
- 10 Quin tua nos te DEVS ò manemus
A Ede benignum.
- 11 Quà riuum perfert cita fama nomen,
Constat extremis tua laus in orbis.
Finibus, iusti tua namque & æqui
Dextera plena est.
- 12 Iudice & ius te referente lætus
Mons Sion, Iudæ & soboles puellæ
Certa plaudentes cecinere grata
Carmina voce.
- 13 Ambitus crebros properate in orbem, &
Turribus quantus numerus Sionis
- 14 Discite attenti, valideque vt exister
Murus & arces.
Audiat vestro soboles futura ex
- 15 Ore, vt hic noster DEVS est PATRONVS,
Exitus faultos duce quo feremus
Tempore in omni.

P S A L M V S XLIX.

Audite hæc omnes gentes.

BONORVM ET MALORVM EXITVS.

1 Ad præstantem, filiis Coreh Psalmus.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **A**vdite hæc populi auribus,
Orbis qui incolitis quadrifidi domos;
- 3 Adæ vos genus infimum,
Summorumque etiam progenies virum:
Quisquis diuitiis valet,
Vel quem semper egens pauperies premit.
- 4 Prudens quas sapientias
Cor dictat, meditans proferet os meum:
- 5 Auri exempla canam mea;
Edam ænigma sacri murmure barbiti.
- 6 Nam cur temporibus malis
Vallatus timeam, finibus aut meis?
- 7 Hæc illi metuant, quibus
Res & percelebres spem cumulant opes:
- 8 Nullum nam redimet suus
Frater, nec pretiis excipiet DE O.

- 9 Vitæ cara redemptio est,
Et quæ victa cadit perpetuò irrita.
- 10 Viuet, scilicet, omnibus
Sæclis, nec tumulos sentiet aut rogos.
- 11 Hic spectet sapientium
Funus perpetuò viuus & integer!
Immo, stultus & insciens,
Decretum stabile est, vt pereant simul.
Tunc quæ parca laboribus
Res multis fuerat, cedit ad alteros.
- 12 Illis pectore in intimo
Aedes perpetuas pollicitis sibi,
Et sedes soboli inclytæ;
Quas non diruerint sæcula plurimæ
Illis nomina in vrbibus
Et fundata locis constiterant sua.
- 13 At fors non homini dabit,
Ornatu vt celebri permaneat diu;
Ergo vt quadrupedum genus,
Abscissi variis intereunt modis.
- 14 Illis stultitiæ via hæc
Quàm stulta: vsque volens posteritas probat.
- 15 Hos inum in barathrum vt pecus
Cogens mors adiget; queis præerunt pij
Cum lux fulserit ac dies.
Deturbata verusque his species ruct,
Aula quos propria exules
Orcus terrifico suscipiet specu:
- 16 Vitam sed redimet D E V S
Semper me excipiens de barathro meam.
- 17 Nullum tu metuas virum,
Aut quem clara domus, diuitiæ aut beant;
- 18 Nam nil is moriens feret;
Quem tandem ipsa comes gloria deferet:
- 19 Hæc dum vita manet breuis,
Ad summum fruitur sollicitis bonis.
Tunc re plausibus excipit
Vulgus, dum fruëris, lautiùs atque agis.
- 20 Cumque ad sæcla parentium
Huius vita venit, perpetuò manet
Luce exclusus, & exteris
Conclusus tenebris cum grege lurido.

21 Hæc totis TERRIGENIS data,
Quos dementat agens præcipites honor;
Vt ceu quadrupedum genus
Scindantur variis & pereant malis.

PSALMVS I.

Deus deorum Dominus.

EVANGELII TRVTVNA.

Psalmus Assaph.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- I**AS DEVS, qui & FORTIS, auens loqui,
Terram vocatam cominus arguet;
Sol vnde primo lucet ortu;
Quaque subit nitida ora celans.
- 2 Ille & decoris summa potens DEVS
Monte è Sionis promicuit sacro,
Noster DEVS non ille surdo aut
Numine perueniet silente.
- 3 Absimet ignis præuius asperum,
Sordensque quidquid comperiet, citus;
Circumque consurgens procella
Cuncta rucas penitus mouebit.
- 4 Cælos vocabit protinus editos,
Terramque certo non refugam loco,
Testes peracti nempe pacti, &
Iudicij huic populo seueri.
- 5 Dicet; Meos huc cogite nunc Pios
Mecum feriti foederis obsides,
Queis pacta firmavit probando
Sacra pecus iugulata ritu.
- 6 Cæli probabunt iustitiam Dei
Nunc vsque prompti dicere: Iudicem
Audite me ius proloquentem
Vos popule ò mihi iam dicite.
- 7 Testata iura en persequar, Israël,
Tecum est quod actor nunc mihi postulem;
Scis me DEVM, scis PRAESIDENTEM
Esse tuum; tibi scis PATRONVM.
- 8 Non ipse raras arguo victimas
Quas parcus aris intuleris meis;
Non vsta totis infrequenter
Sacra mihi reperenda membris.

LIBER II.

29

- 9 Non aut iuuenos cornigeros domo,
Hircosve caulis excipiam tuis:
- 10 Mi silua producit ferasque,
Mille greges pariuntque montes.
- 11 Montes quot vsquam contineant aues
Noui, neque agri me quadrupes fugit.
- 12 Quod si fames me tentet, haud te,
Me ut dapibus cumules, rogabo:
Nam constat orbis multiparens mihi,
- 13 Quidquidque pleno continet is sinu.
Num carne tauri pascat ipse,
Numve capri saturer cruore?
- 14 Discas dicatæ munera gratiæ
Offerre, summo vota ferens DEO
- 15 Me ut liber in duris vocatum
Temporibus celebres supernum.
- 16 Ast aduocato sic DEVS improbo,
Statuta, dixit, quid memoras mea?
Cur ore tentas improbando
Ipse meum meminisse pactum?
- 17 Pertusus ipse es discere quod decet,
Ac verba suetus post mea ponere:
- 18 Furisque conspecti administer
Impiger es, sociusque moechis.
- 19 Proiecto & ore infanda iacis mala,
Fraudemque lingua concipis improbanda
- 20 Confingis in fratrem sedendo
Dedecus, in sobolemque matris.
- 21 Hæc dum patrares, quod tacui, putas
Me moris esse aut ingenij tui,
Sed te redargutum reumque
Criminibus peragam relatis.
- 22 Prudenter ergo cernite, qui DEVM
Oblivioso pectore pellitis,
Ne raptor in prædam solutus
Nemine vos redimente vexem.
- 23 Me, qui fatendo, sacrificat pius,
Is me probato munere suspicit:
Constantque mores cui, salutem
Ipse dabo reperire DIVAM.

F 5

PSAL.

Miserere mei Deus.

POENITENTIA SOLIDA.

1 Ad prestantem, Psalmus David.

2 Cum venit ad eum Nathan propheta, postquam ingressus est ad Bath-Sabagh.

Carmen Iambicum Monocolon, Monostrophon.

- 3 **O** Mi benignus parce, ceu soles, D E V S,
Magna & tuorum vi efficaci viscerum
Delere noxas perge perge iam meas.
- 4 Valde lauto criminum me sordibus,
Peccata purgans amore prorsus mea.
- 5 Noxas meas namque ipse noui, nam ferox
Peccatum obstratis semper instat mi meum.
- 6 Peccator in te constitui audax unicum,
Gessique te presente turpe pro malum,
Ut constet vrgens veritas dicti tui;
Vincasque iudex non mouendo calculo.
- 7 Atqui ecce prauo fictus ipse sum malo,
Fœcunda culpis meque mater fouerat.
- 8 En veritatem renibus vis abditis;
Secreta mi ac tu detegis mysteria.
- 9 Hyssopus adsit me benignè vt expies,
Albam lauansque fac niuem me vincere;
- 10 Audire læto da mihi tu nuntium;
Ut ossa te premente tuis gaudeant.
- 11 Vultum reconde, nostra nec tu conspice
Peccata, prauis & criminis dele notas.
- 12 Purum creato cor mihi, o potens D E V S,
Pectus notioque spiritu firma meum.
- 13 Ne me repelle de tua presentia,
Sanctum tuum ne dimoue a me Spiritum:
- 14 Tuae salutis redde mi tu gaudia,
Et liberalis me refiget spiritus.
- 15 Doctor viarum sic tuarum perfidis
Ero, & redibit turba post te noxia.
- 16 Poenis cruentis crues me sanguinum,
PRINCEPS salutis vnice o D E V S mex.
- 17 Tuum sonabit lingua ius æquum mea,
Laudes tuas vt os meum pronantiet.

- 18 Non vis, daturus quas tibi essem, victimas;
Nec tu, perustam poscis auctor hostiam.
19 Fractus DEO nam spiritus sunt victimæ,
Non fracta spernit, tunsa corda non DEVS.
20 Auge Siona iam benignus & foue,
Murus Salemi & alta pone moenia.
21 Tunc & probabis iusta sacra victimas,
Consumpta adusta tunc fruëris hostias;
Ardebit ara taurus ac frequens tua.

PSALMVS LII.

Quid gloriaris in malitia.

MALORVM MALVS, BONORVM
BONVS EXITVS.

- 1 Ad præstantem, Animaduersione Dauidis.
2 Cum veniret Doeg Edomæus; & nuntiaret Sauli,
ac diceret illi, Venit David in domum Ahhi-
melech.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 3 Quid te laudibus o potens
Sic efferre iuuat, quod malè feceris?
FORTIS diua benignitas
Omni constat enim certa manens die.
4 Fingit lingua dolos tua,
Fraudi vt prompta nocet terfa nouacula.
5 Præfers officiis malum
Iustis, vana probas vsque libens magis:
6 Te argumenta nocentia, &
Fraudis lingua malæ detinet artifex.
7 FORTIS te quoque dissipans
Abcissum penitus, funditus erutum
Tectis eiicere tuis:
Terris ne vsque queat viuere in intimis;
Radicem eruet is tuam,
Viuum terra tui vt iam teneat nihil.
8 Iustis visa pium merum, &
Risum exempla dabunt nominis inuidi.
9 En qui non posuit DEVM
Robur perpetuum ac præsidium sibi:
Fidens pluribus ast opum
Casis, ipse suo nixus erat dolo.

10 Ipse

20 Ipse aut ædibus in DEI

Ceu frondens oleæ ramus in vltima

Sospes sæcula temporum

Nitar subsidiis perpetuis DEI:

21 Gratus laudibus efferam,

Auctoremque canam multifonis meum:

Me spes nominis ac tui

Semper fausta tuis ducet agens piis.

PSALMVS LIII.

Dixit insipiens in corde suo.

HVMANI GENERIS EXAMEN.

2

Ad præstantem super Mahhalath.

Psalmus David.

Carmen Dicolon Distrophon.

3

Infans alto dixit excors pectore,

Est nullus in cælo ARBITER:

Hinc perditorum vulgus in præceptis furens,

Sacrum profanis miscuit;

Fraudem nefandam quisque honesto prætulit,

Nemo probandum perficit.

3

Cælis ab altis vsque despexit DEVS

Adami in errantis genus;

Num quis decori compos & veri studens,

Exstetve qui quærat DEVM?

4

Flexisse visi singuli, qui non pari

Errore corrupti fluunt;

Certi nec vnus exstat è cunctis boni

Probandus auctor numini.

5

Num turba prauæ seruiens libidini

Agnoscet infandum scelus?

Qui panis instar deuorant gentem meatim,

Deum colunt ne, aut inuocant?

6

Illic metu sed horruere, scilicet,

Nullus fuit prorsus metus.

Cùm membra te vallantis hostis sparserit

Vindex tui atque vltor DEVS;

Illos pudore at impotenti affeceris

DEVS quos ipse abhorruit.

7

En ex Sione compos Israël bonæ

Salutis vngquam emerferit?

Cùm.

LIBER II.

Cum seruitutem mutet inuidam DEVS
Gentis dicatq; iam sibi,
Bonam Iacobus gaudat pius vicem,
Lætus triumphet Israël.

PSALMVS LIIII.

Deus in nomine tuo saluum me fac.

VNICVM PRAESIDIVM DEVS.

1 Psalmus in Neghinoth, animaduersio David.
2 Cum uenissent Ziphai, & dixissent Sauli, Nōne
3 David addidit se nobiscum?

Carmen Tricolon Tetraastrophen.

3 Iste salutem nomine mī DEVS
4 Ferto, tui meque asserere numinis
5 Virtute; PRINCEPS, audi & aures
6 Dicta meo repetita ab ore.

7 Instant minantes extera pars mihi,
8 Viam meamque heu terribiles petunt;
9 Nec usque curauit nocens hæc
10 Turba DEVM arbitrio potentem.

11 Ast ecce mī sit subsidium DEVS,
12 Præsens amicis est DOMINVS meæ
13 Vitæ, patronos quos periculis
14 Cura mouet mediis tuendæ.

15 Lethale cunctos excipiet malum,
16 Ponunt latesteis qui insidias mīhi;
17 Scissosque constrictosque in arcum
18 Nempe fides tua certa reddet.

19 Tunc sponte ad aras sacra feram, tuum
20 Vt nomen IAS concelebrem bonum;
21 Liber periculis, & quid hostes
22 Manserit, hic oculus vibebit.

PSALMVS LV.

Exaudi Deus vocem meam.

PROBITATIS EXERCITATIO.

6 Ad præstantem in Neginoth. Animaduersio David.

Ode eadem.

1 A Vrem precanti mī DEVS admoue,
2 Vultum tuō nec contege supplici;
3 Sentire, respondens, proba te,
4 Murmure quæ mediator dolentis.

4 Clamote

- 4 Clamore duro, heu, comprimor hostium,
Quos ardor in me præcipites agit;
Cæcoque dementem furore
Prouocat in mea damna turbam.
- 5 Cor mi in reducto pectore condolet,
Præsentem mortis mens trepidat metus:
- 6 Terror, pauores meque totis
Artibus heu tremor asper angit.
- 7 Votis precari sic soleo, en erit
Instar columbæ vt præpetibus volens
Pennis, & optatas quietus
Ipse queam tenuisse sedes?
- 8 Migrans remotos en petere celer
Tractus, & vsque in solitragis manens;
- 9 Ventique vt impulsi præcellis,
Ipse meam fugerem in salutem:
- 10 Absume, sorbè mi Domine hos citò,
Illisque linguas diuide dissonas:
Iniusta nil ipse vrbe præter
Damna, malas video atque rixas.
- 11 Noctu diuque haud mœnibus illius
Vsqum quietus feruor obambulat;
Vesana nec cessans libido
Occupat hanc penitusque turbat.
- 12 Artes retortæ, vafraque prauitas
Totam pererrat, nec dolus improbus,
Nec fraus recedit seua plenis,
Quas temerans celebrat, plateis.
- 13 Non hostis argens me cruciat malis
Probris, tulisse hunc nam valeam grauem;
Non inuidens vexor amplis
Viribus; hunc potero & latere.
- 14 Mortalis at tu, qui ordinis es mei,
Tu mi magister, tu mihi cognitus;
- 15 Conferre cui verbum tacendum
Dulce fuit: pariter sumusque
Versati in alti PRINCIPIS ædibus;
- 16 Hos damnet vltix mors cita noxiæ,
Viuosque deturbet sepulchrum
Cum domibus sociisque culpæ.
- 17 Ipse inuocabo (sic solitus) DEVM,
IAS salutem constituet mihi;

- 18 Occasu & Ortu, æstuque vocem hanc
Audiet, eloquiumque triste.
- 19 Vitam redemptorque incolumem meam
Reddet parato iam mihi prælio,
Cum turba me magna invidentum
Dispositis peteret cateruis.
- 20 Antiquus vsque est cui thronus, audiet,
FORTI Sque pressos fregerit hos citò,
Quos nec vices nec sors refringit,
Quique DEVM timuere numquam.
- 21 Imò sacrati fœderis immemor
Certos amicos quisque petit manu;
22 Os lubricante lacte fingunt;
Corda mouent inimica pugnam.
Vnguenta verbis vincere lenibus
Possunt, acuti hæc sunt gladij tamens;
- 23 IAE sed imponas onus si
Ipse tuum, reget ille dux te:
Is, ne labanti consilio ruat,
Iustum perenni tempore continet.
- 24 Illos DEVS tu das in alti
Præcipites puteum pericli:
Quoscunque sanguis frausque facit viros,
Hi non dies vel dimidiant suos;
Ast ipse fidens totus isto
Integer auxilio manebo.

PSALMVS LVI.

Miserere mei Deus, quoniam concul-
cavit me homo.

DIVINAE TVTELAE
CONSTANTIA.

- 1 Ad præstantem super columbam mutam remoro-
rum. Davidis Michthan, cum deprehenderent
eum Philisthim in Gath.

Carmen Tricolon Tetrastrophon.

- 3 Clemens misertus me DEVS eripe:
Mortalis in me proruit, atque hiat
Me qui preinendo semper ambit
Belliger atque agitans perurget.

3 O SYM-

- 3 O SVMME, plures assidue mihi
Instant hiatu belligeri fero;
- 4 Tu quo die vexor timore,
Spes mihi certa manes salutis.
- 5 Verbum; DEVS quod protulit integrum,
Laudabo sospes, spem posui DEVM;
Immotus ergo non timebo,
Quid mihi vis paret ægra carnis.
- 6 Si quid vel orno vel loquor, vndique
Contristat vrgens me assiduis labor:
Intenta mens illis mihi actu
Perniciem meditatur omni.
- 7 Illis petendæ vt spes animæ est mex,
Sic & coactis insidiis latent,
Lustrare conati meos qua
Parte feram moueamve calces.
- 8 Illis libido per fugium facit;
Naso sed acri dat populós DEVS
Immane detrusos ruina
Præcipites properare IVDIX.
- 9 Constet tibi cum nostra vagatio,
Infunde in virem has tu lachrymas tuas
Quas fundo, descriptasque libro
Ipse tuo numera effluenteis.
- 10 Primum vocanti cum mihi protinus
Hostes coacti terga dabunt mei,
Hæc certa mi præfens fauoris
Signa sui DEVS ipse ponet.
- 11 Res, verba gratus cuncta feram DEO,
IAH notandi laudibus exitus:
Promissi & auctori benigno
Verba canens celebrabo resque.
- 12 Me spes in vno fida manens DEO
Quicquam timere à terrigenis vetat;
- 13 Quin vota persolnam DEVS, quas
Pollicor tibi ferre laudes.
- 14 Tu morte præfens hanc animam eripis;
Tu liberas hos, ne titubem, pedes:
Vt luce viuens hac fruensque,
Ipse DEVM sequar vsque cultor.

PSALMVS LVII.

Miserere mei Deus, miserere mei.

PROBITATIS ASSERTOR DEVS.

Ad præstantem Ne corrumpas. Davidis Michtham,
cum fugeret à facie Saulis, in spelunca.

Carmen Sapphicum.

2 **M**E, DEVS, me tu miseratus, huic, quæ
Te petit fidens, animæ pericla
Transfer: alarum intereà tuarum

Protegar vmbra.

3 **P**RINCIPEM summum prece suscitabo
Viribus FORTEM, mihi qui probatis
(Sic solet) factis statuetque & idem

Præmia tradet.

4 Sospes utque in me superem VS QVE hiantum
Probra, demittet DEVS ipse verax
Blanda de cælis DEVS efficaci

Numine dona.

5 Flammeos inter iaceo leones
(Mens mihi quæ sit?) sobolemque Adam,
Lingua queis vibrans gladius, sagittæ,

Haltaque, dentes.

6 Tollere in cælos DEVS, atque terram
Glóriæ extendas monumenta in omnem

7 Quæ vales; rete hi pedibus pararunt
Tendere nostris.

Cogitur curis animo hæc in arcum,

Quæ viam tendo scrobibus refossis

Occidunt, casu penitus graui quas

Compleat auctor.

8 Iam mihi exultat, DEVS, & paraturæ
Comodos gestit fidibus canoris

Iungere, ac dulci celebrare cantu

Munera dia.

9 O decus nostrum vigila, atque surge
Nablium, exurgas cithara; ac neque ipsum

Me pigrum surgens præeat nitenti

Lucifer ortu.

10 Te canens multis populis fatebor,
Gentibus necnon DOMINVM, patronum

Gratus & lætus celebrabo, psalmis

Nempe canoris.

G

Nam

- 11 Nam tui doni bonitas benigni
Siderum tractus superat, polosque
Veritas dicti tua certa magnumque
Aethera vincit.
- 12 Tollere in summos DEVS alme calor,
Gloriæ ac terris monumenta cunctis
Tende, qua siccus pelago adiacenti
Prominet orbis.

PSALMVS LVIII.

Si verè utique iustitiam loquimini.

HVMANI IVDICII INIQUITAS.

- 1 Ad præstantem, Ne corumpas, Dauidis Michtham.

Carmen Dicolon Distrophon.

- A**Nne ô concilium iustitiam loqui
Nostis, iudicia an terrigenum genus
Recta æquo trutinæ examine ponitis,
Exacto officio integri?
- 2 Atqui corde delos prauaque perfido
In terra solitos vos frivere laud negem;
Vestris è manibus vis venit improba,
Librata & studio malo.
- 3 Hæcunt nempe vias ex vtero impij,
Ex aliisque petunt devia callibus
Errorum, faciles vana loqui nimis,
Falsa & fingere non pigri.
- 4 Virus pestiferum ceu colubro est quibus,
Virus quale nocens vipera concepit,
Quæ surdas nimium continet aurium
Obdens callida ianuas.
- 5 Frustrà illam magici murruris artifex
Tentat carminibus vincere fortibus;
Nil voces magici carminis audiet,
Temnetque artifices modos.
- 6 Dentes ore suo comminue his DEVS,
Molaresque feris tolle leonibus
- 7 IAS; ceu liquida dispareant aquæ,
Fluxu ac deficient suo.
Et quæ dira solet tendere spicula,
Nequicquam noceant, arcibus irritis
Intercisa velut lentaque vulneri,
Et fallente cadant manu.

LIBER II.

97

- 9 Limax ut fluidis viribus eliquet,
Ut foetus, pereat, femineus putri
Tabo disperiens, lumina cui negat
Solis visere morscita.
- 10 Nondum flamma leues corripit grauis
Spinas, ante lebes incaleat nimis
Vester, consilia ut cruda cadant suis
Ebullita furoribus.
- 11 Iusto exempla Dei vindicis agnita,
Visa & pacificam lætitiā ferent;
Testis namque pedes ipse cruoribus
Tinget, sanguine & improbo.
- 12 Ac tunc dicet homo, nempe manet pius
Fructus iustitiæ; nempe polo edito
Illos quidquid agant despiciens DEVS
Terras iudicat infimas.

PSALM. LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus meus.

INNOCENTIA DEO SVSCEPTA.

- 1 Ad præstantem, Ne corrumpas: Davidis Mich-
tham, cum mittente Saule observata fuit do-
mus, ut occiderent eum.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- 2 S Eruatim rabidis me eripe ab hostibus,
Infestisque mihi protege mi DEVS;
3 His quos prava voluntas
Urget fundere sanguinem.
- 4 Namque ecce immeritas insidias meæ
Tendentes animæ in me coeunt viri,
Robustum genus, IAS,
Culpa aut crimine non meo.
- 5 Pravi in me nihil est, & properant tamen,
In meque arma sibi & consilium parant:
Occurre excitus, ac me
Explora, & propius vide.
- 6 Ultor maxime dux tu armigerum DEVS
IAS, quo fruitur PRINCIPE & Israël,
Expergiscere, & omnes
Gentes pro meritis preme.

G 2

Clemens

Limax

- Clemens sis licet, his parcere desine,
 Sæuæ quos agitans cura libidinis
 Factis vsque malignis
 Et prauis studiis tenet.
- 7 Nocturno assimilis turba latrans canā
 Vicos atque vias vr̄bis obambulat;
 8 His labra, osque, minaces
 Enses. namque quis audiet?
- 9 IAS ludus erunt hi tibi, rideas
 Cunctarum studium cœptaque gentium;
 10 Illud robur ego ad te
 Arx nostra experiar D E V S.
- 11 Clemens meque fouens præueniet D E V S;
 Ipse exempla mihi cernere in hostibus
 Concedet D E V S, atque
 Spectare incolumi dabit.
- 12 Hos ne perde simul, ne & populo meo hoc
 Exemplum graue de mente cadat breui;
 Illos detrahe motos
 Noster tu clypee ô D E V S.
- 13 Peccatum ore suo, verbaque proferunt
 Labris falsa suæ plena superbix;
 Iuramenta que fraudi
 Addent dira loquaculi.
- 14 Hos, ne exstare queant, dirue, dirue ex-
 candens; V S Q V E D E V M munere præsidis
 Norint esse Iacobo
 Oras orbis in vltimas.
- 15 Nocturno assimilis turba latrans canā
 Vicos atque vias vr̄bis obambulat,
 16 Quærun̄t quid comedant; hos
 Sed sistet vigiles fames.
- 17 Ipse at manè tuum præsidium canam;
 Et quantum ista mihi est nota benignitas;
 Veram tempore in arcto
 Te arcem ac perfugium mihi.
- 18 Te psallam fidibus præsidium meum,
 Te qui me solitus protegere es D E V S,
 PRINCEPS ille benigno
 Cuius subsidio fruor.

PSALMVS LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

EX TENEBRIS LVX.

- 1 Ad præstantem super Susan Gheduth : Michtham
Davidis, ad docendum.
2 Cùm contenderet erga Aram Naharaim, & erga
Aram Szobah, & conuersus Ioab, percussit Edom
in valle Salis duodecim millia.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 3 **D**ruptos **D E V S** abstuleras nos percitus ira,
Sed nobis te redde precamur.
4 Nutat terra tuo scissa ac tremefacta furore,
Rimas tu committe labantis.
5 Tu populo exhaurire tuo prædura dedisti &
Plena tremoris pocula nobis.
6 Signa tuis tollenda dabas cultoribus **V S Q V E**
Propositi veri monumentum.
7 Det tua, vt euadant quos diligis ipse, salutem
Dextera, reque mihi facilem da.
8 Sancta loquês responsa dedit **D E V S** irrita nunquam,
Quæ gaudens ego certa tenebo.
Partiar ergo agros Sichimæ vallemque remensus,
Implent quam tentoria Suchoth.
9 Galgedium nemus & Manases mea iura subibunt,
Atque mei munimen Ephraim
10 Verticis : ac Iudas me decernente notabit.
Sunt & balnea nostra Moabus.
Perferet ipsa meam soleam calcantis Idumæ:
Tuque Palæsthine & mihi plaude.
11 Quis me in munitam victorem deferet urbem?
Ducet Idumæas & in oras?
12 Cùm Deus amotos tu nos eiecero, ac iam
Nostra **D E V S** non agmina ducas:
13 Auxilium arctatis nobis tu porrige : vanum est
Ex homine expectare salutem.
14 Nos ductore **D E O** turmas armabimus, ille
Calcando nostros teret hostes.

PSALMVS LXI.

Exaudi Deus deprecationem meam.

S V P P L I C A T I O.

1 Ad præstantem, super Neghinoth Davidis.

Carmen Tricolon Tetraſtrophon.

- 2 **A**Vdi quid orem, quid querar ô D E V S;
Terra vt precans te à fine vocem sacræ,
Defectus ipſe cordis ægri
Viribus atque animo impotenti.
- 3 Rupis præaltæ culmine me loca,
Quamque ipſe ſolus ſcandere non queo:
- 4 Mî namque turum ſis aſylum,
Fiſque fero valida arx ab hoſte.
- 5 Tentorio ipſe in plurima ſecula
Iſto manebo, nil metuens mali;
Ac tutus alarum tuarum
Præſidio fruatur V S Q V E. firmo.
- 6 Tu certa namque & vota facis mea;
Hæreditatem teque timentium
- 7 Das auctor, ac Regem diebus
Accumulas ſaturasque ſæclis.
- 8 Semper ſedebit præſidio Dei
Inſtractus omni tempore, gratia.
Cui certa cuſtos eſt fidesque;
His nihil auſpiciis timebo.
- 9 Sic nomen edam perpetuo tuum
Neruis remixto carmine; ſic tibi
Quæ vota ſacraman, redemptis
Aſiduis ſoliam diebus.

PSALMVS LXII.

Nõnne Deo ſubiecta erit anima mea?

VANITATIS VANI CONATVS.

1 Ad præſtantem apud Ieduthun, Pſalmus David.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

- 2 **N**empe ſpectat hæc mens. D E V M,
Silens petitque, pendet hinc ſalus mî;
- 3 Ille nempe rupes mea eſt
Munimen atque mî ac multa nutem.

4 Quamdiu

- 4 Quamdiu in vitam nequirer
Agetis omnes? murus vt ruens cui
Tenditis necem perfidam,
Impulsa valli ceu caduca moles?
- 5 Nempe de gradu vt derrahant
Vana appetentes consuent; precantur
Ore, quæ probes; cordibus
Malis maligna deuouere sueti.
- 6 Nempe sœstat hæc mens DEVM,
Silens rogatque, pendet hinc mihi spes:
- 7 Ille nempe rupes mihi &
Munimen; haud nutabo nixus illo.
- 8 In DEO salus est mea,
Decusque petra roboris mei ipse est.
In Deo fides est mihi;
- 9 Sperate gens hunc semper omnis vnum;
Corda vestra & huic fundite,
Fausus DEVS nam solus vsque nobis.
- 10 Nempe & Adæ nil est genius,
Virisque natos vanitas reprendit.
Pone hos lancibus tu suis,
Tollet resultans vanitas leuatos.
- 11 Nec vim pone spem tu tibi,
Ne præda vos exerceat superba;
Crescat summa rerum licet,
Nil vestra corda figat aut moretur.
- 12 Quæ semel locutus fuit
DEVS, reponam audita his, valens nam
Constat atque prestans DEVS.
- 13 Here ac benigna gratia est tibi, qui
Singulis potens assoles
Vicem rependere actibus paratam,

PSALMVS LXIII.

Deus Deus meus ad tē de luce vigilo.

EXILIVM VTILE.

- 1 Psalmus Dauid, cum is esset in solitudine Iudææ.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **M**ANÈ DEVS soleo te currere, tu mihi PRIN-
Te nimis hæc anima & sirit ardēs. (CEPS,
Hæc caro te cupit ac petit hic afflicta, vbi tota
Squallida terra arens caret vndis.

6 4

3 Sic

adiu

- 3 Sic ego sancta sola inuisi, vt mihi cura videndi est
Vires atque tuum decus ingens:
- 4 Quippe benigna mihi est melior tua gratia vita, his
Te labiis laudabo canamque:
- 5 Exsoluamque tibi grates dum vita manebit,
Altis ad tua nomina palmis.
- 6 Deliciis anima hæc satuta ac si pinguibus esset,
Sic labia in laudes mea soluam.
- 7 Sum memor ipse tui stratis quæ plurima muros;
Te ac meditor vigil omnibus horis.
- 8 Te, auxilium præsens expertus sæpè, tuarum
Alarum cantabo sub ymbra.
- 9 Hæc anima innitens tibi, subsequitur gradientem;
Dextera me & tua fulsit euntem.
- 10 Quique meæ vitæ exitium cupiere paratum,
Descendent loca ad infima terræ.
- 11 Occisum gladio corpus, sine honore sepulcri,
Vulpibus in prædam cadet amplam.
- 12 Rexque DEO lætus grates laudemque reponet:
Illius & qui numine iurat,
Victor laudis erit compos, dum falsa loquentum
Os clausum obstruatumque silebit.

PSALMVS LXIII.

Exaudi Deus orationem meam.

PROBITATIS PATRONVS DEVS.

3 Ad præstantem, Psalmus Dauid.

Carmen Tricolou Tetraastrophon.

- 2 **O**Rantis audi sancte DEVS meam
Vocem, pauore atque hostis ab improbi
- 3 Defende celatum malignæ
Consilio studiisque turbæ.
- 4 Queis lingua acutis ensibus aptior;
Verba, vt sagittæ spicula tristia,
In non paratos innocentes
Insidiis iaculantur atris.
- 6 Firmata postquam constituunt mala,
Deliberantes vt laqueos sciant
Celare, consultant, loquentes,
Quis noceat ingenia hæc & artes?

7 Com

- 7 Commenta prauis fraudibus ac modis
 Exacta cunctis partibus instrunt,
 Excogitato quisque cordis
 Arbitrio, studio ac profundi.
- 8 Ast imparatos confodiet DEVS,
 Illos sagittæ vulnere concitæ,
- 9 Queis lingua consistat procax, &
 Terror ager trepidus videntes.
- 10 Exempla cunctos hæc homines, DEVS,
 Narrare cogent, quid faciat potens;
 Et facta condiscunt modosque
 Quos inuitis, tenet atque IVDEX.
- 11 IAMque iustus lætior hinc suum
 Dicit patronum & præsidium integrum;
 Laudataque incedet triumphans
 Simplicitas bonitasque cordis.

P S A L. L X V.

Te decet hymnus Deus in Sion.

ECCLESIAE OFFICIUM.

Ad præstantem, Psalmus David.

Canticum.

Carmen Sapphicum.

- 1 LAUS DEVS soli tibi destinata
 Cæteros cantus iubet in Sione
 (Debita agnoscens tibi dum reponit
 Vota) silere.
- 2 Tu preces audis populi colentis
 Te, caro quærens petat omnis vnum
- 3 Te mihi, & cunctis facilem prementes
 Tollere culpas.
- 4 Deligis quem tu facis & propinquum,
 Atriis felix manet ille in istis;
 Is tui sancto fruatur palati
 Munere & ædis.
- 5 Iustus ut nobis memores tremendas
 Res, quibus nostram statuis salutem;
 Spes & his cunctis DEVS & remotis
 Trans mare terris.
- 6 Roboris vi præualida recinctus

- Montibus firmam stabilemque sedem
 8 Ponis, & fluctus pelagi intumentes
 Siftis & vndas.
 Gentium sedas varios tumultus.
 9 Qui colunt fines, tua pertinebunt
 Signa, & occasus recinent & ortus
 Munera mira.
 10 Visitas terræ cupientis aruum, &
 Plurimò ditas reficisque foetu,
 P R I N C I P I S pleno pelago redundans
 Labitur humor.
 Tu paras fruges avidis colonis:
 Ipsa sic tellus tibi præparatur;
 Irrigas sulcos, madidasque complex
 Vbere glebas.
 11 Ebriam stillis penitus caducis
 Reddis, & quantum tulit illa germen,
 Almus augendo recreas fonesque, &
 Perficis almus.
 12 Fertili prodit nitidus corona,
 Quam tuus donis sibi nectit annus;
 Qua gradum flectis, fluit alta pingui
 Muncre nubes.
 13 Pascua in vasto renouata saltu
 Perfluunt foetu saliente, rident
 Et lacus musco redimiti, odoro &
 Gramine colles.
 14 Induit campos pecus, atque valles
 Farris albentes subeunt amictus,
 Vt sonent grato ac recinant ouantes
 Carmine cuncti.

PSALMVS LXVI.

Iubilare Deo omnis terra.

COMMODISSIMA INCOMMODA.

1 Ad præstantem, Carmen Psalmi.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **O**mnis terra simul vos edite iubila ouantes
 Terricolæque DEO:
 2 Illius ac lignis componite nomine laudes
 Canibus altisonis.

3 Dicite,

- 1 Dicite, quanta DEVS sunt o tua gesta, tremenda
Singula, cuncta simul.
Roboris ista tuos vis ampla redarguet hostes
Dicere ficta tibi.
- 2 Omnis terra tibi procumbat, carmine nomen
Personet vsque tuum.
- 3 Ite & gesta DEI spectate, atque acta tremenda
Cernite, terrigenis.
- 4 Nam mare siccatum & pede nos transmittere letos
Ipse dedit fluvium.
- 5 Ipse suo sacrum deducit robore; gentes
Prospicit ille oculis.
Non erit vt propriis humana proteruia votis
Crescat & exuperet.
- 6 Vosque DEVM populi nostrum linguisque animisque
Dicite magnificum:
- 7 Nostras vitæ animas reddens, venit quoque nos
Ille labare pedes,
- 8 Instar & argenti tu nos examine multo
Per mala dura probas.
- 9 Tum pressis sinuosa dabas in retia lumbis,
Vndique nos stimulas.
- 10 Mortalis capiti nostro, te auctore, volente
Teque duce, incubuit.
Per calidos ingressi ignes, gelidasque per undas
In saturam egredimur.
- 11 Ergo sacra tuam veniam facturum in ædem,
Votaque persoluiam:
- 12 Vota ego quæ labus medio in discrimine apertis
Oreque proposui.
- 13 Pinguia sacra tibi fument, ariesque perustus
Ardeat VSQVE frequens:
Cornigerique boues, sacer & cadat hircus, & aram
Imbuat ille tuam.
- 14 Vos quoscunque DEI tangit reuerentia, adeste
Miraque percipite:
Dum memoro ac presens narro, testisque, quid ipsi
Fecerit ille mihi:
- 15 Illum ego sublato lingue clamore vocabam,
Illum ego & ore meo.
- 16 (Non me, si peccus præstrinxit iniqua libido,
Percipiet DOMINVS.)

19 Senferat

- 29 Senferat ergo DEVS nostras vocemque precesque,
Audiit atque fauens:
30 Vnde meis facilem precibus qui præbuit aurem,
Gratulor ipse Deo:
Quique mihi se præsentem exhibuitque benignum,
Gratulor ipse pius.

PSAL. LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis.

VOTVM PRO SALVTE.

- 1 Ad præstantem in Neginoth, Psalmus Cantici
Carmen Sapphicum.

- 2 **N**OS DEVS nutu placidus benigno
Prosperis ornet foueatque rebus,
Vsque nos curans niteat sereni
Lumine vultus.
3 Gentibus terre tua nota cunctis
Sit via, & cunctis tua sacra præsens
Sit salus, laudent populi fatentes
Te DEVS omnes,
4 Iudicem rectum & populis probatum
Te canent læti, recinentque quantes
Qui colunt linguis variis disertum &
Moribus orbem.
5 Moribus, linguis variata tellus
Quæ patet, cuncti Duce te subibunt
Vsque iter certum, studiumque veri
Numinis vnum.
6 Te, DEVS, dicant populi fatentes,
Te (deceat) cuncti fateantur atque
Singuli atque omnes populi, quot ardens
Irradiat Sol.
7 Terra (dicentes) tulit vber ipsa,
Quod deceat, germen proprium: DEVS nam
Prosperos noster DEVS esse fructu
Nos facit almo.
8 Vt DEVS nobis faueat benignus,
Hunc colent fines reuerenter omnes,
Qui mare excludunt cohibentque curuo
Margine terras.

PSAL.

PSALMVS LXVIII.

Exsurgat Deus, & dissipentur inimici eius.

DIVINI VERBI TRIUMPHVS.

1 Ad præstantem Davidis, Psalmus Cantici.

Carmen Hexametrum Monocolon.

- 2 **S**TET DEVS emineatq. modò, subitò inuidus hostis
Illius effugiet disiectus fulmine vultus.
- 3 Furnus vt impulsus flammis, vt cera liquefcens,
Impia turba DEO sic rota micante peribit.
- 4 Parte alia præfente DEO noua gaudia ouantes
Iusti læticiam celebrent, festasq. choreas:
- 5 Dicite grata DEO vos carmina, psallite nomen
Illius, huic animos substernite qui premit æthram,
Perq. polos ac summa regit per inania curram:
Hoc gaudete IAE celebrando nomine læti.
- 6 Pupillis pater hic sanctus, viduisq. patronus,
Æquus & est vindex sanctæ de culmine sedis.
- 7 Soliuagos DEVS in domibus bene collocat, idem
Compedibus vinctos ad vitæ libera ducit
Munia, sed cohibent miseros loca sicca rebelles.
- 8 Te ducente tuum populum per inhospita tesqua,
9 Vsque, DEVS, tremuit tellus, maduereq. cali,
Et gelidos liquido sudarunt æthere rores,
Hoc præfente DEO, Simæque tenente cacumen;
Israëlis præfente DEO atq. huic PRINCIP E gèti.
- 10 Imbribus ipse tuum assiduis semperq. paratis
Sufficiens inspergis agrum DEVS, ipseque fessum
- 11 Restituis; tibi grex illic tuus accubat; vltro
Prospicis ipse inopi DEVS, accumulâsq. benignus.
- 12 Hic DOMINVS narranda solet dictare puellis
Lætaque, magnificos numerofo ex hoste triumphos,
- 13 Castrorum reges cedant, cedantq. phalanges,
Quæque domi résident, spoliis onerentur opimis.
- 14 Et quamquam tripodes inter iaceatis & ollas,
Autamen argento velata columba nitescet,
Flauo alis rutilans pennisq. micantibus auro.
- 15 Cumque in eo Omnipotens reges extenderet, atris
In tenebris, Salmonè niues fulsere nitenti.
- 16 Bassani nil cede DEI mons; culmina Basan
Montis habent celebres laudes, nomenq. superbum.
- 17 Quid montes celsi ac tremuli capita alta salitis?

Hunc

- Hunc amat ipse DEVS montem, sibi figere sedem,
 IAS perpetua ipse sibi hinc habitacula ponet.
- 18 Millia multa DEVM currus equitesque sequuntur
 Multiplici repetita acie, queis presidet ipse,
 Ipse, inquam, DOMINVS Sinai qui sancta tuetur.
- 19 Alta petens fortiq̄ue manu capta agmina ducens,
 Inde hominum generi pulcherrima dona tulisti;
 Vtq̄ue habites DEVS excelsus, tundasque rebelles.
- 20 Assiduis DOMINVM (debet hoc) celebrate diebus
 FORTEM vsque ac validū nostrā cumulare salutē
- 21 FORTESS enim is nobis optandas ferre salutē;
 Estq̄ue IAE DOMINO mortis perumpere portas,
 22 Atque aperire aditus, obstantia rumpere claustra.
 Nempe mali DEVS exempli caput atteret altum;
 Hostilisq̄ue comam transfiget verticis vltor.
- 23 Illa olim, DOMINVS dixit, Basanica redditam,
 Et maris illa olim referam spectacula profundi:
 24 Vt tibi pes rubeat, canibus quoque lingua cruore
 Hostili saturata tuis rubra defuat ipso.
- 25 Spectauere tuos gressus DEVS, illaq̄ue mira
 Consilia, & gressus FORTIS quos hic mens ac REX
 Sancta sibi ipse petens faciensq̄ue paransq̄ue ferebat.
- 26 Ordine præcedunt qui dicunt carmina voce;
 Tibia cum fidibus referunt numerosque modosque;
 Tympana pulsabunt generosa hinc inde puella:
- 27 Israëlis sacro quicumque ex fonte profecti
 Coetibus hinc densis DOMINVM celebrate DEVMq̄.
- 28 Illicet exiguus Biniaminus imperat illis,
 Et proceres Iudæ in coetu quoque nobilis illo,
 Et Zabulon proceres, Nephthali & nomina prima:
- 29 Constituit DEVS ista tuus tibi robora PRINCEPS.
 Te, DEVS ô, nobis auctore hæc robora constant
- 30 Istud apud Solymos templumq̄ue ædemq̄ue beatam
 Sæpe tuam propter Reges donata ponent.
- 31 Hastigeras poris es turbas diffundere tauros.
 Robustos, populorum interq̄ue armenta iuuenos
 Partibus argenti se qui exposuere minutis.
 Sparsit item populos optata in bella feroces.
- 32 AEGYPTUM linquens veniet gens densa Canopi,
 Aethiopiūq̄ue DEO manibus gens curret apertis.
- 33 Terræ regna DEO carinen resonate dicatum,
 VSQVE etiā fidibus DOMINVM celebrate canoris,
- 34 Qui sedet antiquis cæli super æthera cælis.

En da
 35 Huic
 Ille c
 Ille p
 36 Terril
 Israël
 Ac v
 Laud

Sal

A

S

Coet

Vnd

4 Cla

Inte

5 No

Qu

Me

6 Si

7 Sp

Ex

Fla

8 Te

9 Ig

En dabit ille suæ vocem quoque robore vocis;
 35 Huicque DEO robur, vos huic concedite palmam.
 Ille colit nostram gentem, decus Israël ille est;
 Ille potens magnum demonstrat in æthere robur.
 36 Terribilem tua sancta probat te maxime PRINCEPS
 Israëlisque DEVS, populo qui robora magna
 Ac vires fert ipse suo, DEVS optimus atque
 Laudibus assiduus, solenni & carmine dignus.

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt.

VERITAS VICTRIX.

Ad præstantem, super Sofanin Davidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

1 Sospes me DEVS erue,
 Obturare animam nam properant aquæ;
 2 Cœnoso penitus luto
 Immerfis pedibus sistere non queo:
 Vndas detidi in infimas,
 Cursus me & rapidi fluminis abstulit.
 4 Clamando miser hæreo,
 Nec vox rauca sonat gutture in arido:
 Intenti que meum in DEVM
 Dum spectant, oculi deficiunt mei.
 5 Non tam densa caput meum
 Vestit cæsaries, quàm malè mî inuidi,
 Queis nunquam fueram grauis,
 Instant excidium fortiter in meum,
 Mendaci studio hostium,
 Ut quæ non rapui, soluere debeam.
 6 Si quid stultitiæ mihi est,
 Scis, te nulla DEVS culpa latet mea.
 7 Sperantes, HERE, te, mei
 IAS arripotens, ne pudeat grauis
 Exempli miseri ac nimis;
 Non ex me rubeant, qui studio tui
 Flagrant, ô DEVS, Israël
 Quem magnû didicit noscere PRINCIPEM.
 8 Te propter mala pertuli
 Probra, ac ora pudor turbidus inficit.
 9 Ignotus penitus meis
 Hospes relictior fratribus, & mex

Marris

- 19 Matris pignoribus : domus
 Me vrit cura tua. & probra nefaria
 In me iacta tuum cadunt.
 20 Ieiunus fleo, seu squallidus induor
 21 Sacco, materiem parant
 Risus, sanguis viris fabula turpibus.
 22 Qui in portis simul assident,
 De me colloquia atque otia tranfigunt
 Inter pocula me canunt,
 Quos caupona iocis ebria detinet.
 23 Ad te sed refero meas
 IAS ipse preces, iam DEVS annus;
 Responde mihi maximo
 Quo gaudes bonus o nomine dicier,
 Quo verax opifer tuis
 Promissisque tenax nosceris a piis.
 24 Ne mergar, trahe me, luto
 Ereptum inuidix fluctisonisque aquis:
 25 Decursus fluuij celer
 Ne me corripiat, gurgitis aut feri
 Voluens sorbeat impetus:
 In me neu cocant ora voraginis.
 26 IAS dicta foue mea;
 Namque est summa tua & nota benignitas:
 27 Tu, quem maxima veritas
 Delectat, propius respice me; tuo
 Seruo neu faciem nega:
 Angustè premor, o me propera audiens
 28 Accede hanc animam, eripe,
 Hostes conficiunt, erue me erue:
 29 Nam tu probra tenes mea;
 Et quis me pudor atque inficiat rubor.
 30 Quam multis premar hostibus
 Scis, vt probra meum cor feriant mala.
 Quam multum doleam miser;
 Nemo est qui lachrymas commiserans meas,
 Quanquam quaesierim, leuet:
 Solamenque petens, inuenio nihil.
 31 Quin fel in mea fercula
 Miscere haud dubitant, poculaque acida:
 Et corrupta parant mihi
 Prompti porrigere hæc, dum sitio dolens.
 Illis

23 Illi
 Pa
 34 Lu
 35 Ta
 36 Ac
 37 Per
 Et
 38 Pra
 Et
 39 Viu
 30 AE
 31 No
 32 IA
 Te
 33 Ex
 Læ
 34 Nu
 35 Hu
 36 Na
 Se
 De
 37

- 23 Illis mensa ruit sua
Præsentem in laqueum, præmia debita:
Pace & præcipiti ruant:
- 24 Obscuris oculis nil videant, graui his
Lumbos pondere comprime.
- 25 Bilem funde tuam his quos furor ac rursus
Tactos turbet & opprimat.
- 26 Destruata his iaceant alta palatia,
Ac tentoria qui colat,
Horum permaneat nemo superstitum.
- 27 Pergunt vulnere nam graui,
Quem tu cumque feris perdere protinus:
Et narrant numero addito,
Occisi vt nimium perdoleant tui.
- 28 Prauo da vitio arbirer,
Vt prauum vitium connumerent suum;
Et nunquam veniant tuam
Illi in iustitiam (iudicio integro:)
- 29 Viuentum remoue hos libro,
Nec iustis genus hoc annumeres viris.
- 30 Aegrum me atque inopem DEVS
In celsis tuere & pone salutifer:
- 31 Nomen magnificum DEI
Laudabo celebri carmine gratulans.
- 32 IAE hæc dona placent magis,
Quam si taurus ei vel vitulus cadat,
Terram spargere qui vngulis
Diffisis valeat, cornuaque exerat.
- 33 Exemplo atque inopum meo,
Cultorumque DEI viuida gestiens
Lætis pectora gaudiis:
- 34 IAS namque humiles respicit audiens,
Nunquam negligit ac suos
Vinctos solliciti carceris in specu.
- 35 Hunc terra, hunc celebrent poli;
Hunc quidquid liquidis in pelagis meat.
- 36 Nam seruare Sionios
Ciues, restituens moenia & vrbibus
Sedem perpetuam parat,
Quamque hæres teneat turba fidelium:
Deductum & famulis suis
- 37 Semen possideat, qui que colunt sacrum

- 4 Eripe mi DEVS eque manu palmaque maligni,
Atque improborum viribus, feuitiaque graui.
- 5 IAS tu DOMINE o teneris fiducia ab annis
Tutela praesens semper & spes mihi certa manes.
- 6 In te ex visceribus sum nixus, matris & aluo
In lucis vsum me refers, conspicuumque diem.
Argumenta mihi laudum cumulata tuarum,
Quaecunque voluens cogito, tempora sufficiunt.
- 7 Portentum videor multis, tam dura superstes
Vincens pericla: tu sed es robora magna mihi.
- 8 Ore tuam pleno laudem assiduisque diebus,
Tuumque honorem gratulas atque decus referam.
- 9 Viribus exuerit cum me damnosa senectus,
Desertor haud me linquito subsidio vacuum.
- 10 Hostes in me eteum dicta instituere maligna,
Captantque vitam qui meam, consulere simul.
- 11 Deseruit DEVS hunc, aiunt, comprehendere captum,
Iam iam sequuti, nemo quem suscipit eripere.
- 12 Ne procul o DEVS absistas, mihi mi DEVS adis
Festinus, vt me liberes, auxilioque iuues.
- 13 Auerfi hanc animam qui quaerunt perdere, finis
Exterminatos turpiter dissipet atque pudor.
- 14 Semper ego adiciam mi spem, semper tibi laudes
Praeter tot olim debitas soluere constitui.
- 15 Iustitiam narrabo tuamque tuasque salutes
Totis diebus, terminos nescio nam numeris.
- 16 Ingrediar narrare IAE DOMINI inelyta gesta,
Esto tuam mihi satis dicere iustitiam.
- 17 Me DEVS a primis docuisti protinus annis,
Miranda narre quae tua atque hactenus enumerē.
- 18 Usque in canitiem extremam, seniumque recurram
Ne linque vatem numinis me historicumque tui.
Integer aetate meae, sobolique futurae
Tui stupendam brachij vim referam memorans.
- 19 Iustitiam DEVS atq. tuam DEVS, aethera ad, altam,
Et magna facta, par tibi, quisve secundus erit?
- 20 Indice te mala multa, angusta ac tristia sensi;
Vitam quietam, redditus sed mihi, restituis:
Depresso e. terrae centro latebrisque profundis
Sublimem in altu me locum dux bone tu reuocas.
- 21 Auges ipse meam, quo magnus dicar, opum vim;
Solaris idem me & foyes redditus ipse mihi.

- 22 Nabilio & ipse etiam pleno, citharaque DEVM te
Meum canam, sanctū Israēl; teque tuāque fidem;
- 23 Et fidibus mixtum referent labia hæc quoque carmen;
Dexterāque quam redēptor hanc erueras animam.
- 24 Iustitiam cunctis meditata hæc lingua diebus
Tuam requiret, consonis vocibus vt referat;
Cūm mihi consiliis iunctis mala multa parantes
Turpis repulsa mouerit, vestieritque pudor.

PSAL. LXXII.

Deus iudicium tuum regi da.

BEATISSIMI REGNI INITIATIO.

2

Salōmoni.

Carmen Dicolon Tetraſtrophon.

- R**Egi iura DEVS da tua, filio ac
Regis iustitiam confer amabilem,
- 2 AEquis quā populum iudicet is tuum
Princeps, atque inopes regat.
- 3 Montes huic populo atque huic iuga collium
Pacem compositi temporis afferent;
- 4 Hic iudex inopum, ac, hic violentiæ
Vindex, pauperibus salus.
- 5 Te dum Solque die, Lunaque noctibus
Præfint assiduis luminibus, colent
Te sacris soboles postera posteris,
Regem te & metuent bonum.
- 6 Ceu detonsa cadens prata rigat vagus
Imber, ceu pluiæ roribus imbuunt
Tellurem, viridi & gramine vestiunt,
Flore ac purpureo beant;
- 7 Sic hoc Rege piis plurima pax fluat,
Vt ius perpetuo tempore floreat;
Donec Luna suo deficiens loco
Menses auferat ac dies.
- 8 Is cuncta imperio prospiciet sacro,
Externum mare quæ claudit & intimum,
Vnde & prima caput flumina proferunt
Terre littora ad vltimæ.
- 9 Siluanus, genibus iam minor Aethiops
Hunc lincto ac veriti puluere supplices
Hostes hunc precibus; muneribus colent;
Regna hunc Punica præstitis.
- 10 Hunc qui regna tenent per maris insulas
Reges assiduis muneribus petent;

Hunc

Hunc reges Arabum: debita proferent
Dona huic Aethiopes Sabæ.

11 Huic se prapostri gentibus omnibus
Reges prouolliant, illius & ferent
Gentes seruitium, quot variis tenent
Orbem legibus ac modis.

12 Defendet querulum namque inopem, auxill
Dignum, sed vacuum; tutor erit viro
Quem constricta premens pauperies agit,
Ac vis ditior opprimit.

13 Defectasque animas ille salutariter
Seruabit redimens ne pereant mala

14 Fraude aut vi immodica; valde etenim sibi
Horum charus erit cruor.

15 Viuentemque inopem prouidus asseret,
Donabitque Arabum torquibus aureis,
Hunc semper precibus concilians suis
Omni ac muneribus die.

16 Farrisque exiguum vertice in arduo
Montis, ceu Libani cedriseri nemus,
Densa fruge strepet, terra frequens viro,
Urbi vt gramina proferet.

17 Eius perpetuo nomen erit sacrum,
Nomen, quod soboles plurima proferet,
Dum præsens facie ex ætheris axibus
Sol effulserit aurea.

Huius mirifico munere Gentibus
Cunctis plena fluet diua beatitas;
Hunc gentes celebri carmine maxime
Dignumque imperio canent.

18 IAS imperio floreat vnico
PRINCEPS ille bonus, qui DEVS Israë
Dicitus, solus habet mirificis modis
Mira exponere munera.

19 Cuius magnificum nomen in vltimas
Oras amplificans fama ferat memor;
Et terram peragrans gloria compleat
Omnem numinis illius.

Explorata diu hæc consilia exitum
Fautum pollicitis contiguum bonis
Optare ac petere, & credere confore, &
Exspectare iubent pios.

Consummatæ sunt preces Dauid filij Isai.

PSALMORVM
LIBER III.

PSAL. LXXIII.

Quam bonus Israël Deus.

PROVIDENTIA ASSER-
TISSIMA.

3 Psalmus Asaph.

Carmen Tricolon Tetrastrphon.

T nempe si mens purior Israël
Constet, probandus constat itē DEVS
Iis, quos tueri nomen almuin
Cura tenet, studiumque rectum.

- 2 O me (referre exempla iuvat mea)
Quam penè iniquo corrueram pedes;
Namque inquietis iam lababam,
Consilijs temerare gressum.
- 3 Nam me soluto proposito inuidum
Vulgi profani stulticia abstulit,
Florere dum cerno beatos,
Quos furor improbitasque versant.
- 4 Non obligatis hos retinet diu
Mors lenta vinclis; vinida roboris
Vis constat illis, instar aulæ
Præualidæ, solidata pingui.
- 5 Mortalium hos non ægra molestia,
Humana plaga aut tentat, vt insolens
- 6 Hos torque commendet superbo,
Vestiat & violentus ardor.
- 7 Queis crassa pingui fors adipe editur
Erumpet ipsis ex oculis, licet
His ampla cordis vota surgant,
Exitus exuperat secundus.
- 8 Sic dum liquefcunt, improba proferunt
Iniuriarumque ac violentiæ
In verba, fastuque insolenti
Alloquiis furiantur altis.

- 9 Ore & scelesto sidera tangere, &
Sermone cælum rundero perfido
Audent, & infreni per omnem
Lingua aduent temerantque terram.
- 10 Ergo (labore ac non sine maximo)
Haurire plenas mæstitiis aquas
Eius coactus nec quietis
Huc animis populus redibit:
- 11 Ut dicat, Ecquid noscere creditur
FORTIS? superno an constat in æthere
Humana noscendi facultas,
Aut superos tenet vlla cura?
- 12 Isti en nefandis moribus impij
Mundi quietos continuant dies;
Quos res beatis apparatus,
Vis & opum cumulata complet.
- 13 Purgare frustra cor studij meum,
Frustraque palmas innocuas lauo
- 14 Certè; ac diebus manè cunctis
Arguor assidueque pector.
- 15 Si dico, sanè sic referam, quasi
Hæc filiorum conditio notet
Vitam tuorum, falsus ipse
Colligo dum tenerè, fefelli.
- 16 Si scire certo examine cogitem
Hæc; explicanti perpetuus labor,
Et fluctuantis cura mentis
Ante meos oculos oberrat.
- 17 Arcana donec FORTIS in abdita
Mens me vt venirem commonuit mea,
Horum notareque, vt supremus
Exitus, vt recidatque finis.
- 18 Nempe hos locis tu sistere lubricis
Das, & ruinis exitalibus
Impellis, vt scissos repente
- 19 Comminuat cita vis pavorum:
Nocturna qualem somnia imaginem
- 20 Excussa perdunt terribilem prius,
IAS eorum magna in vrbe
Spectra dabis vigilata temni.
- 21 Iam cor mî aceto serbuerat, mei
Renes me usupi pungere coeperant;

11 4

22 Ignarus

- 22 Ignarus atque excors apud te,
Quadrupedes veluti, stupebam.
- 23 Quumque ipse tecum semper obambulems,
Dextram tenentem teque sequar meam;
- 24 Ductum tuo me vera cepit
Gloria consilioque fultum.
- 25 Cælo sed omni quis mihi? nec velim
Terris, neque optem quem socium tibi.
Desit mihi vel cor, caro vel
- 26 Deficiat tenuata membris:
Munimen amplum, robur & est mei
Cordis, neque vnquam deficiens DEVS:
- 27 A te peribunt sed remoti;
Te & violans cadet ecce adulter.
- 28 Hoc, ipse dicam, si experiar DEVM
Semper propinquum, me iuuat, atque HERO
Fidisse in vno semper IA,
Cuncta tua & memorare facta.

PSALMVS LXXIIII.

Vt quid Deus repulisti in finem.

GRAVISSIMAE TEMPESTATIS
DEPRECATIO.

Admonitio Asapho.

Carmen Dicolon Distrophon.

- N**AM cur DEVS remotius reieceris
Nullo reducens tempore?
Tuusque nasus in pecus fumat tuum,
Queis pastor ipse accesseras.
- 2 Memento qualis comparatus iam tibi
Grege, ac redempta quæ tribus:
Illa, est quæ amato lecta patrimonio
Sione monte in inclyto;
Terris magis quem cæteris elegeras
Tuo fouendum numine.
- 3 Attolle gressus vastitatum vindices
Diu iacentumque urbium:
Nam sancta multus hostis impetens loca
Ausu maligno polluito

4 Fremuntque

- 4 Tremuntque ruginique in tuis conuentibus;
Ac nomen angustant tuum:
Panduntque late signa, signa iam sua,
Malo locata & omine:
- 5 Insignis alto monte nouus vt fragor
Bipennibus duris sonat,
Quas in supernis silua ramis arborum
Tulit reciso stipite.
- 6 Cælata quondam, trita nunc sunt malleis,
Tunsa & securi barbara.
- 7 Ademque flammis torridis sanctam tuam
Misere sæuisque ignibus;
Sedis dicatæ ac nomini tuo domum in
Terra prophaniè polluant.
- 8 Dixere secum, Diruamus hæc simul;
Conuentus vndique ardeat:
Quicumque terra constitit prius sacra,
Cesset perustus ignibus.
- 9 Iam signa nusquam nostra, nusquam visitur
Propheta, nullus cognitor,
Qui certa nobis indicare tempora
Modumque casibus queat.
- 10 Quousque probra pressor ingeret, D E V S?
Illudet hostis ac tuum
Nomen nefandis semper ausis impius
Nullo repulsus tempore?
- 11 Manum quid vltra auertis? eia dexteram
Exprope de sinu tuam.
- 12 Antiquo ab vsque R E X D E V S in tempore
Terræ salutifer manens:
- 13 Tu diuidebas vi tua mare, intra aquas
Frangens draconibus caput.
- 14 Tu contudisti cete magni vertices,
Voranda præbens fercula:
Queis cunque sedes tesqua cedunt arida
Magnis adusta solibus.
- 15 Erupit isto rupe fissa numine
Fons, riuus atque ductilis:
Tuisque iussis aruere flumina
Lymphis repressa turgidis.
- 16 Tuus dies est, furua nox paret tuis
Iubarque, Solque legibus:

- Sterere cuncti te iubente termini
Terræ futuri immobiles.
- 17 Hiems & æstas imperata munia
Fictore te custodiunt.
- 18 Hostis memento probra quanta numini
I AE superno fuderit;
Infana quantum turba nomen spreuerit,
Te sæpe prouocans, tuum.
- 19 Feris tuæ ne prode vitam turruris
Disperdere heu phalangibus:
Gregem tuorum néve longa pauperum
Obluione desere.
- 20 Attende pacto, attende tandem fœderi,
Quod saluus orbis audiit:
Nam plena terræ sunt profunda pascuis
Tenebricosæ iniurix.
- 21 Læsus querela ne erubescat irrita
Te dum requirit arbitrum:
Vt nomen istud turba egena pauperes
Dignis loquantur laudibus.
- 22 Sta, surge PRINCEPS, ac tuam tu litiga
Litem tremendo numine;
Memor que cerne probra, quæ iacit die
Infana gens omni tibi:
- 23 Vocem que nec te tam prementum negliges
Clamore sepè, quem tibi
Infesta turba semper vsque in æthera
Tollit tumultu feruido.

PSALMVS LXXV.

Confitebimur tibi Deus.

CONSTANTIS SPEI VO-
TVM RATVM.

- 1 Ad præstantem, Ne corrupas, Psalmus
Asaphi Canticum.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- 2 **T**E gratulati dicimus ô DEVS,
Te gratulanti laude fatebimur:
Miranda nomen facta & ista
Esse tuum referent propinquum.

3 Cdm

- 3 Cùm dicitus adsit, iudice me, dies,
 4 Tunc æqua dicam iura: licet fluat
 Cultore tellus cum suo, vsque
 Cuius ego statui columnas.
 5 Infanientes commonui vetans,
 Infana tandem stultaque sistite
 Patrare, cornu tu & superbum
 Tolle minus genus impiorum.
 6 Istudque cornu tollite ne altius;
 Cervice neu vos crassa loquamini in-
 7 tenta; neque ortu nec cadenti
 Gloria sole venit neque Austro.
 8 Index DEVS namque integer illius
 Demergit imo puluere verticem;
 Hunc sed decora sede in altis
 Collocat ex humili cathedris,
 9 Nam rubra vini pocula miscuit
 IAS, manu quæ plena tenet graui,
 Humore certè effudit ex hoc;
 Fax tamen hîc residet tremenda,
 Hanc suget, hanc & combibet impius,
 Quemcunque tellus continet infima.
 10 Idque ipse narrabo per omnes
 Sæpè dies memor & reponam:
 Psallamque, LVCTANS quem coluit, DEO:
 11 Cuncta impiorum & cornua conteram:
 Ast esserentur iusti in altum
 Cornua, conspicuusque vertex.

PSALMVS LXXVI.

Notus in Iudæa Deus.

SAPIENTISSIMA SCHOLA
ECCLESIA.

- 1 Ad præstantem in Neghinoth, Psalmus
 Asaphi Canticum.

Carmen Sapphicum.

- 2 NOTIOR Iuda DEVS est in omni,
 Illius magnum celebratque nomen
 3 Israël, fixis Solymæ ac Sionæ
 Remque domunq̄ue.

- 4 Ille & ignitas ibi fregit arcus
Cuspides, scutum, gladiumque, & VSQVE
- 5 Bella. Tu clarus, validus rapaces
Vincere monteis.
- 6 Corde robustis spoliata celsit
Præda victori tibi: dormiens tunc
Mens viros forteis tenuit, manusque his
Nulla reperta est.
- 7 Dum tua obiurgans DEVS alme Iacob
Vox sonat, curus, equus, & magistri
Obruti segni posuere somno
Languida membra.
- 8 Tu potens, terrens, metuendus ac tu;
Cum tuus vultus caluitque nasus,
Quis queat præsens trepidante nunquam
Sisteres gressu?
- 9 Iudicem cælo simul ac tonantem
Audiit tellus, metuens quiescit
- 10 VSQVE, dum seruans humiles stat æquos
Numine PRINCEPS.
- 11 Bilis acris nam te hominis fatetur
Vindicem; quidquid tibi restat iræ
Cinge; mortali reliquos tremendos
Cinge furores.
- 12 Vos DEO circum populus propinquus
Vota damnate, atque animum probanti
Soluite, ac munus properate forti
Terribilibique.
- 13 Vineæ plenos veluti racemos,
Spiritus sciadet nimium tumentes
Principum; terræ penitus tremendus
Regibus ipsis.

PSAL. LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

SPEI FVLGIMEN SAPIENS
OBSERVATIO.

2 Ad præstantem super Ieduthun, Asaphi Psalmus.

Carmen Tricolon Terraestrophon.

- 2 **C** Lamore vocis cum querula DEVM;
Voce ac DEVM cum sollicito mea,
Attendit is, præsentem & aure &
Nunquam mi propior benigno.

3 Angusto

- 3 Angusta quando me premeret dies,
 Curis petebam sollicitis H E R V M,
 Manante tota nocte nostro
 Vulnere (nec requies) cruorem.
 Solamen hæc mens respuit ac fugit:
- 4 Tantum D E I cum sim memor infremens,
 Contemplor hic ; & pressus vsque
 Spiritus obruitur dolore...
- 5 Per te meorum sunt quoque luminosa
 Detenta claustra, mutus vt hæream:
- 6 Quondam nec oblitus dierum
 Sæcla suos recolo per annos.
- 7 Et mente nostram dum recolo lyram,
 Cor nocte curis spiritus implicat:
- 8 Sæclis H E R V S num nos repellet?
 Nunquam animum referetque amicum?
- 9 Num vim benigni numinis abstulit,
 Profusque dictum desit omnibus
- 10 Sæclis ; & ignouisse F O R T I S
 Immemor est penitusque cessat?
 An ne vsque clausit viscera, cum furor
 Nasum repletet? duruit intimè
 Pectus benignum, nec misertus
 V S Q V E animum & facilem reducet?
- 11 Correptus inquam, quin labor hic meus
 Altæ reponet tempora dexteræ,
- 12 Antiqua gesta mira & I A E
 Ipse meis memorabo in annis?
- 13 Nam cogitabo exempla que singula,
 Et gesta voluens mente colam tuas:
- 14 Tu more sancto semper idem
 Es D E V S atque viæ probatæ.
 Quis F O R T I S æquat magnificum D E V M?
- 15 Tu F O R T I S auctor mira que perficis,
 Tu robur istud vimque magnam
 Nossè dabas populis tremendus.
- 16 Isto redempta & libera brachio
 Proles Iacob, Iosephidum & genus
 Exultat; & nomen sacratum
 Vsque tibi populo huic reponis.
- 17 Videre & vndæ te, & trepidi quoque
 Videre fluctus te pelagi D E V S,
 Et stagna, spumantesque abyssi
 Oceanus tremuitque vastus.

- 18 Nubes procellas imbris arduæ
Fudere aquosas, vox sonuit polis;
Cursus sagittarum marum
Aethereas peragrauit oras.
- 19 Tunc vox fragoris pertonuit tui
Tractum rotundum, luceque fulgurum
Splendebat orbis; fundo ab uno
Contremuit pauefacta tellus.
- 20 Constrata salsum per pelagus via est,
Cessit reductis quod tibi semitis:
Vestigia aut obducta demens
Turba petit, reperitque nulla.
- 21 Mosis fideli & pontificis manu
Aaronis almus tu populum tuum,
Pastor pecus ceu, congregatum
Per nemora & fluuios agebas.

PSALM. LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam.

IUDICII ET MISERICORDIAE PARTES.

1

Admonitio Asaphi.

Carmen Dicolon Distrophon.

- A** Vribus intentis, popule ô, mea percipe dicta,
Et ore, disce, quæ tibi feram meo.
- 2 Antiquis vates exemplis ora resoluam,
Promptus referre quæ abditis latent modis.
- 3 Quæque ipsi ex patribus nostris audita tenemus,
Malum nefasque sit latere posteros.
- 4 IAE vt narremus laudes mirandaque gesta,
Stupenda celsis atque facta viribus.
- 5 Israëlique datam legem testetur Iacob
Referte iussa filiis monens suis;
- 6 Natorum vt ventura atas sciat, illaque dicant
Et sæcla narrent affutura posteris:
- 7 Inque DEO figant memorem spem, gesta que foris
In mentem secum non mouenda conferant:
Illius ac studio obseruent præcepta probando,
Patrumque facta deserant rebellium:
- 8 Exempla ætatis fugiant, ætatis inique
Malisque corda iam notata fraudibus:

Cuius

Cuius apud FORTEM tunc mendax spiritus hæsit;
Fidemque prodidit piis bonam viris.

- 9 Ephraïdum gens cincta armis, dexterrima & arcu,
Dat verâ terga, prohi, fugitque prælium:
- 10 Nam rupere DEI fœdus, legisque tenendæ
Metu carere non pudebat improbos;
- 11 Illius oblitos gesta & miracula certa
Suis videre quæ peracta sensibus.
- 12 Testibus ille horum patribus miracula quondam
Agris Soanis fecit atque Misrais: /
- 13 Quos, mare diffindens, undæ inter stantis aceruos
Pede haud labante transtulit, nec humido.
- 14 Nube diu, placidique hos lampade noctibus ignis,
Vtrumque & ipse temperans præinerat.
- 15 Hos sterili in tractu disclusis cautibus ampla
Aquæ refecit vt marinæ copia.
- 16 E silicis venis riuos erumpere iussos
Sequente duxit is per arua flumine.
- 17 Amplius addebant illi peccare SUPPERNO
Rebelle mente tesqua per malè hospita.
- 18 Auli animis tentare suis ac poscere FORTEM,
Sibi paranda ferula pro libidine.
- 19 Inque DEVM summû malè sunt dubitata loquuti,
Et hæc furenti protulere murmure:
Mensam structam epulis deserto sternere saltu
Potestne FORTIS? an parare non valer?
- 20 Certè illo nuper caute feriente, fluebant
Aquæ, tumens & instar vnda fluminis:
Num populo præbere suo panemque cibumque
Valebit ille munus atque carnum?
- 21 Audiit ergo IAS feruenti accensus & ira, ac
Iacob vsit ignis, Israël furor.
- 22 Quippe DEO renuit penitus gēs credere, & ex spes
Dii & salutis immemor iam cognita.
- 23 Cælorum portas patefecit, & æthera iussit;
Pluitque manna non profana fercula.
- 24 His dedit annonam cæli, panemque supernum,
Bonumque corda fortiora pascere.
- 25 Has epulas sibi quisque legens vir feminaque edie
Satis benigna dona prouidentis.
- 26 Euro etiam cælis acto vi roboris ampla
Dei vocantis ductus adfuit notus:

27 Pulueris

- 27 Pulveris inque modum pennatam ex aëre carnem,
Auesque, arena quanta littore est, pluit:
- 28 In media atque illis effudit castraque circum,
Domosque, tela quas retexta struxerat.
- 29 Et quamuis avidis, tamen attulit vsque cupitas
Dapes fatis superque quam petit fames.
- 30 Ore & adhuc dapibus pleno non illa remota
Cupido cessit intimo procaz finu.
- 31 Iisque D E I intumuit nasus, pinguesque cecidit,
Et Israël's optimos solo impulit.
- 32 Cuncta licet certa hæc, vrgent peccare, nec illi
D E I stupenda credidere munera.
- 33 Ergo dies tenues illis consumpsit & annos
Malis volantes turbidos laboribus.
- 34 Cumque illos cædens vexaret, manè reuerſi haud
Requirere atque postulare desinunt.
- 35 Tūc F O R T E M meminere D E V M. F O R T E M que
Suumq. robur, & salutis arbitrum; (supernum,
- 36 Ore quidem docti blandiri, & subdola linguis
Simulque vana verba sæpe fingere:
- 37 Cor tamen haud illis firmum D O M I N O q. probandū,
Fidēsve sacri non caduca fœderis.
- 38 Ipse tamen clemens, soliusque ignoscere pravis,
Nec is libenter actus ipse perdere:
Qui studet ipse suum nasum compeſcere, bilem
Sibi paratus temperare concitam.
- 39 Sed meminit, quod fracta caro, quod spiritus alis
Abire promptus, haud redire commodis.
- 40 O quoties illi per sola & inhospita tesqua
Tentant acerbis & premunt negotiis;
- 41 Atque iterum sæpè ac F O R T E M tentare, verendo
Et Israël's arcta signa figere.
- 42 Nec meminere manus, cuius virtute redemptos
Colenda ab hoste nuper extulit dies.
- 43 Cūm Phariis sua signa dabat, portentaque regnis;
Agro & Soanis efficace numine:
- 44 Ilicet in rubrum sunt flumina versa cruorem,
Negant petita & his fluenta poculum.
- 45 Misit apem, vespam, muscas insectaque miscens
Quibus comedit, vsit atque perfidos:
Pestiferam immisit per flumina & oppida ranam,
Reducta ut intret perdere in cubilia.

- 46 Germina cuncta dedit bruchis attondenda, hominumque &
Borum in labores trux locusta scruuit.
- 47 Grandine confecit vires, glacieque rotunda
Agrorum inuisit vtilis sycaminos.
- 48 Tradidit illorum lapidoso grandini inerme
Pecus, globis dedit gregesque flammeis.
- 49 Ardoremque sui nasi permisit in illos,
Furoris iræ in arcta claustra pectorum:
Anguste afflictis furias immiserat atras,
Malos ferenda dona perque nuntios.
- 50 Ipse suum expeditiit nasum cui semita facta, vix
Eat furoris haud reterentis impetus:
Nullas ille animas letho sternente negauit,
Data est necanda vita cuncta pestibus.
- 51 Aegypti primis natorum regna per ampla
Ferita cuncta concidere corpora:
Primitias generis statuendi & roboris omnes
Chami quot ampla fouerat feri domus.
- 52 Inde suum populum semotum eduxit, vt olim
Agri magister in reducta fert gregem:
- 53 Tutos & nulla oppressos formidine duxit,
Salo obruente castra texit hostium.
- 54 Peruenere suos in fines, sanctaque montis
Loca, eius alna dextra quæ sacrauerat.
- 55 Gentibus expulsis metiri prædia iussit,
Agrosque, celsit incolis domos nouis.
Quæque illæ tenuere feræ tentoria gentes,
Fenet colenda diuidenda & Israël.
- 56 Illi altum tentare DEVM, contemnere foedus
Pergunt profani & ampla testimonia.
- 57 More patrum prauè inuersi nimiumque rebelles,
Dolosus arcus vt ferire peruicax.
- 58 Inuidiam cœpere suis altaribus, iras
DEO mouere, signa sculperere & noua.
- 59 Audiit egressus DEVS ac fastidiit Israël,
Suo remouit huncque valde pectore.
- 60 Cultra sibi vicina hominum tentoria Siloh,
Domum reliquit & sibi antè cognitam:
- 61 Præsidij atque sui sedem roburque decusque
Manu afferenda tradidit prementium.
- 62 Ipse suum populum gladiis obiecit, in ira
Suo recessit ipse patrimonio.

- 63 Consumpsitque ignis iuuenes; sine laude Hymenæi
 Nouum sacrandâ nupta venit in torum.
- 64 Ense sacerdotes ceciderunt; mæsta mariti
 Puella luxit orba funus haud sui.
- 65 Excitus vt somno DOMINVS tunc, ac velut heros
 Mero solutus ore, concrepat graui:
- 66 Et ferit ipse suis postica prementibus, addens
 Plagas, pudenda semper atque vulnera.
- 67 Fastiditque Ioseph tentoria, lectaque Ephraim
 Tribus relicta est non probante numine.
- 68 Illi est lecta tribus Iudæ; montisque Sionis
 Amata valde consistere culmina.
- 69 Sancta sibi hinc veluti constructa palatia fixit,
 Velutque terra non mouenda seculo.
- 70 Delegitque Dauid famulum, caulisque vocatum
 Recepit atque de grege hunc bidentium:
- 71 Duxit oues fatas & pabula lata secutum,
 Vt pasceret suum Iacob, & Israël.
- 72 Sincero sic corde ipsos; palmisque peritis
 Greges magister egit impiger suos.

PSALMVS LXXIX.

Deus, venerunt gentes in hære-
 ditatem tuam.

CHRISTI SALVTIFERI
PRAESTOLATIO.

Psalmus Asaphi.

Carmen Tricolon Tetrastrophon.

- H**Aereditatem plurima gens tuam
 Inuasit ausu præcipiti o Deus;
 Aedemque sacratam, tuique
 Sancta ferox temerat palat?
 Salémque aceruis ruderis obruta
 Illa alta quondam, claraque, nunc iacet:
- 2 Calique pennatis cadauer
 Esca data est famulùm tuorum:
 Carnes piorum terræ etiam feræ
- 3 Scindunt rapaces; diffuit & cruor,
 Diruptus amplæ vt riuus vudæ,
 Mœnibus in Solymis abundans:

Nemo

Nemo sepulchro condere prospicit.

4 Probrum malignis nos sumus accolis;

Ridemur, illusiſque circum

5 Vndique finitimis manemus.

5 IAS modum quem constitues diu

Succensus, ira vt flamma equidem tua

Excrescit, ac zelus tremendo

Exuperat, trepidatque motu.

6 Effunde bilem genibus o tuam,

Regnis tui almi & numinis inficis;

Nullus tui quis aut vocandi

Nominis est amor aut colendi.

7 Namque illa Iacob sustulit heu vorax

Gens, culta & arua hæc perdidit ac domos.

8 Delicta iam nostra heu priora

Parce precor meminisse praua:

Festinus imò visceribus tuis

Occurre nobis pauperibus nimis,

9 PRINCEPS salutis almæ, vt olim

Sis DEVS, auxiliumque præstes:

Constet tui vt sic gloria nominis,

Ignosce nostris criminibus; tamen

Nomenque firmando, periclis

Eripe nos, redime & paratis.

10 Nam cur prophano murinare gentium

Dicitur, Horum nunc vbi iam Deus?

Vt sanguinis vindicta constet

His oculis, famulam tuorum.

11 Sit nota cunctis gentibus vitio huc,

Audi gementem carcere in horrido,

Magna tui iam vi & lacerti

Colla neci annumerata solue.

12 Vicina nobis ter ferat & quater

Pornas malorum turbam sine suo

Ludibriorum, quæ, exprobrando

Impia te DOMINVM, vomebat.

13 Semper fatentes nos populus tuus

Et grex, tui nos agmina pascui,

Laudes tuas & nos canemus

Quas soboles reuocanda discant.

Qui regis Israël, intende.

MALORVM DEPRECATIO VERI
BONI PETITIO.

Ad præstantem super Sosanin Gheduth.
Asaphi Psalmus.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 2 **P**Astor prospiciens qui regis Israël,
Ioseph lanigeras ceu pecudes agens,
Aufsculta; resides qui Cherubim super,
Lucem redde fauens tuam.
- 3 Exaltare tuam perge valentiam
Præfens Ephraimo, Beniamino ac tuis,
Præfens ac Menasa; denique tu salus
Nobis omnibus adueni.
- 4 Nos reddens tibi iam restitue ô D E V S;
Vultus da properè fulgeat vt tuus;
Nobis semper erit namque salutifer,
Auctor lætitiæ & bonæ.
- 5 I A S armipotens quem D E V S ô modum
Fumandi in populi sæpè tui preces
- 6 Pones? queis miseris fercula, pocula
Metiris lachrymis mera.
- 7 Certamen positum simus vt hostibus
Nostris, ludus item finitimis, facis:
- 8 Nos redde armipotens, iste salutifer
Vultus fulgeat ô D E V S.
- 9 Vitem, quam Phario transtuleras solo,
Plantasti, penitus gentibus, aduenam,
- 10 Eiectis; colis hanc, & vacuo loco
Radices agere efficis.
- 11 Montes umbra tegens illius induit,
Ramos præualidis persimiles iubes
- 12 Cedris, ac teretes ad mare palmites
Flumen tangere germina.
- 13 Disruptis patulam cur modo sepibus
Cuncti diripiunt (nec labor) hospites?
- 14 Hanc siluestris aper proterit, hanc agri
Depascit varia & fera.

- 15 Iam nunc armipotens ô D E V S huc redi,
Et vitem memor hanc inspicere ab æthere;
16 Ac plantam, tua quam dextera seuerat,
Germen quod tibi fixeras.
17 Ardet scissa ruens, ignibus ac perit,
Dum vultus furor hanc increpuit tui,
Dum flagrat facies ista, periculis
Cunctis heu penitus subest.
18 Constet iam ista manus, conferat ac viro,
Quem dextræ extuleras præsidio tuæ;
Et quem terrigenam tu tibi prouido
Firmum robore feceras.
19 A te distrahier, teque relinquere
Continget minimè; viuere tu dabis
Nobis, cura quibus tunc fuerit tui
Cultus nominis vnica.
20 I A S restituas armipotens D E V S
Nos, ac da, facies splendeat vt tuæ;
Nobis certa salus hæc fuerit: tuo
Ergo hoc perface numine.

P S A L M. LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro.

B E N I G N A E S A L V T I S
G R A T V L A T I O.

1 Ad præstantem super Githith Afaphis

Carmen Sapphicum.

- 2 P R I N C I P I nostro canite, & potenti
P R I N C I P I lætas geminate voces;
Quem D E V M quondam tenuis benignus
Sensit Iacob.
3 Tollite huic hymnum, sonitusque ferte
Tympani ac dulcis citharæ canoros;
Tibiz his mixtæ, referantque lætum
Nablia psalmum.
4 Cùm refert cursum, renouatque mensis
Certus, & festam repetit diem Sol,
Quæ sacra in nostris numeratur annis,
Clangite cornu.
5 Sic statum multis tenet antè seclis
Israel, postquam D E V S ipse Iacob
Prouidus fouit; stata suntque ritè
Debita iura.

I 3

6 Esse

- 6 Effē. quæ magno monumenta Ioseph
 Is dabat, quando Pharij tyranni
 Viferat terras, labij & colonos
 Non mihi noti.
- 7 Ipse onus presso ex humero ferentis
 Abstuli, ac palmas penitus remoui
 Et cabos vda solitas & ollam
 Fingere creta.
- 8 Rebus angustiis tibi me vocanti
 Adfui sospes, tibi iura dixi
 Abdius vasto tonitru; tui vsque
 Quale periculum
 Fecerim, testis Meribæ est aquarum
 Riuus. His audi monitis, mihi que
- 9 Israël pare, & peregrina sperne
 10 Numina cultor.
- 11 Sum tuus quando DEVS vnus IAS,
 Quo duce & terras Pharias relinquis,
 Os tuum profer, pete magna, magnis
 Quippe replebo.
- 12 Vocibus nostris populus remissa
 Aure contabat, mea nec volebat
 Israël dicta aut retinere mente
 Iussa fidei.
- 13 Ergo laxis hos rapidos habenis
 Corde permisi nimium soluto
 Ire qua præceps ageret libido,
 Consiliūve.
- 14 O meus mi si populus fidelis
 Vellet audire, ac potius viarum
 Quæ voco præsens facilisque duco, in-
 sistere calles:
- 15 Iam manu versa peterem prementes
 Quos pauent hostes domitos; & IAB
- 16 Inuidos falsum trepidus profari
 Cogeret horror:
 Tempora & longum stabilita in ætuum
- 17 His forent: flore ac saturos benigni
 Farris, è saxo liquidi replestem
 Flumine mellis.

PSALM. LXXXII.

Deus stetit in synagoga deorum.
 PRINCIPVM EXEMPLI MALI
 REPREHENSIO.

Psalmus Asaphi.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **C**onuentu DEVS imminens
 Adstat magna videns sceptrā potentiae;
 Iura ac iudicibus sua
 Exercet mediis, puraque vindicat.
- 2 Vobis quis fuerit mali,
 Pravi ac iudicij quis pudor, aut modus?
 Quem finem faciet fauor,
 Quo lata improbitas vsque fouebitur?
- 3 Quin pupillus & indigens
 Pauper cum misero iustitiae suae
- 4 Certo vindice gaudeant,
 Dum vos iudicium cernitis integrum;
 Vos defendite & integram;
 Vos fauis tenues eruite improbis.
- 5 Isti munera nesciunt,
 Nec pondus reputant officij sui;
 Obscuris penitusque eunt
 Errorum tenebris; quamlibet omnia
 Nutent cardine proruto
 Fundamenta, quibus terra grauis cubat.
- 6 Omnes vos ego dixeram
 Et natos superi principis & deos:
- 7 At vos mors manet illa Adam
 Et casus similis principibus feris.
- 8 Surge, atque arbitrio DEVS
 Terram corrigito ac terrigenas tuo:
 Nam tu prouidus omnium
 Haeres regna tenes iuraque gentium.

PSALM. LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi?
 DEI VINDICIS ET MISERI-
 CORDIS INVOCATIO.

Canticum Psalms Asaph.

Carmen Dicolon Tetrastraphon.

- PSAL.
 1 **N**E surdus taceas, neu sileas DEVS,
 2 **F**ORTE M nulla quies te teneat precor,
 1 4 3 Hostes

- 3 Hostes ecce tui nam fremitu improbo
Tendunt tollere verticem.
- 4 Occulta hi populum consilia in tuum
Iungunt, atque tuos callida in intimos;
- 5 Aiunt, Huc agite, ac scindere stirpibus
Imis hos simul vndique
Pergamus, genus hoc funditus viuat,
Nec vltra soboles nomen & Israël
Dicatur potius viuere, nec memor
Quisquam hoc enumeret genus.
- 6 Vno corda animo conciliant simul
In te polliciti foedera iungere,
- 7 Quotquot castra, & Edom continet efferus,
Et quotquot vagus Ismael.
Moabi soboles cumque Hagaris grege,
8 Ghebaliq̄ue domus, Ghamonis & genus,
Durus queis Ghamaleq̄ iungitur, & Tyrus,
Infesta & Peleseth nimis.
- 9 His iuncti Assyrij brachia fliis
Loti firma parant; vsque etenim valent
- 10 Hi, quondam vt tumidus Sisara, concidant
Fac, & ceu Madian ferox:
Qualemq̄ue herbiferis vallibus impium
Viderunt Iabinum flumina Kisonis:
- 11 Latamenque olidum caesa dedit manus
Terræ quam Dojrus lauat.
- 12 Horum magnificos nempe dabis velut
Ghorebum, Zeebum, castraq̄ue Salmunagh:
Cunctos pone precor ceu Zebeam ferunt
- 13 Horum precipites duces
Ausos, pulchra quidem, dicere, Sors DEI
Nobis cedat, ager nos dominos beet:
- 14 Ceu vento stipula impellitur, hos age,
Ceu turbo pueris, DEVS.
- 15 Igni frondiferumq̄ue vt nemus vritur,
Vt flammæ altisonis montibus increpant;
- 16 Tempestate rue hos precipites tua
Sic, & turbine dissipa.
- 17 Totam fusus item hos per faciem pudor
IAE nomen agat quærere turbidos:
- 18 Pleni dedecore ac perpetuo ruant,
Turbati & pereant diu.

29 Sic te discere, sic noscere maximam
IAM, te poterunt dicere & vnicum,
Omnis terra tremens suspicit editi
Cuius numina nominis.

PSALM. LXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum.

SOLI DEO GRATI BEATI.

3 Ad præstantem super Gittith filiorum
Corahh, Psalmus.

Carmen Dicolor. Distrophon.

2 **B**ellipotens IAS tua quam tentoria diua
Digna coli sunt, dignaque amari.
3 Atria quam cupit hic animus, quam percupit, IAE:
Testatura caro mea corque est.
Quippe & ouas canet hæc caro, cui tum cõcinet hoc
Et **FORTEM** & viuum celebrabunt. (cor,
4 Inuenit passerque domũ & nidum sibi; hirundo hæc
Pignora deposuit sua, pullos.
Armipotens IAS mihi rex, Deus & mihi, vt aras
Ipse tuas cupio meditorque!
5 Felices quicunque tua versantur in æde,
Vsque & perpetuò celebrant te.
6 Quique homines sibi te robur posuere, beati,
Strata viasque in corde probatas.
7 Vallibus ingressi plorante vbi murmure fons est,
Cisternæ quoque & imbre recepto;
Imbre vt cisternæ testes rebusque secundis
Exudentque fluantque benignè;
8 Ex turma in turmam venient; **DEVS** inque Sione
Hos auctos virtute videbit.
9 Bellipotens IAS **DEVS** audi vota; precesque
VSQVE meas **DEVS** excipe Iacob.
10 **ODEVS** ð noster clypeus nos respice, Christi &
Gerne tui vultus faciemque.
11 Mille dies vnus vincit tua ad atria, tantum
Viuitur ille dies quoque latus.
Ipse mei optarim potius prope limina, vt hospes,
Esse **DEI**, tentoria quam si
Improba possessor nimis ac ditata tenere.
Atque frequentare integra posseti.

29 Sic

2 5

22 NAM

- 12 Nam Sol, nā clypeus DEVS est, namq. optimus IAS,
Et decus & præbebit honorem.
Non negat ille bonum cunctis qui simplice cursu
Ire viam tenduntque fouentque.
- 13 Armipotens IAS, homo, spes tua quem tenet, ille
Multiplici vt fit sorte beatus!

P S A L M. LXXXV.

Benedixisti Domine terram tuam.

DIVINI DONI PRAESTANTIA.

- 1 Ad præstantem filiorum Corahh Psalmus.

Carmen Sapphicum.

- 2 **I**am tuæ terræ miserator IAS
Admoues mentem bonus & benignus;
Iam iugo liber redit ipse fracto
Te duce Iacob.
- 3 **I**am tui prauam populique culpam
Tollis, & noxas vitiosaque acta
Oculis, nullo refricanda, & vsque
Obruis, auro.
- 4 **C**ontines iram superantis omnem
Istius nasi, & colibes calorem.
- 5 **N**os salutaris DEVS ô represso
Redde furorè.
- 6 **N**unquid æternùm subeunda nobis
Istius nubes furibunda vultus?
Tendet in cunctas sobolesque nasi
Istius ardor?
- 7 **N**onne tu vitæ propius redibis
Auctor? vt viuens populus tuus te
Te patre & vitam referente certam
Gaudeat almo?
- 8 **T**e salutarem miserator IAS
Redde nobis, te facilem & benignum of-
- 9 **t**ende. Quid FORTIS Dominus locutus
Proferet IAS
Audiam; namque is populo suorum
Proferens pacem placidam eloquetur,
Ac pijs nunquam in vitium reuertis
Stultitiamve.

10 Proxima

10 Proxima est ipsum gregibus timentum
Iam salus constans aderit, manebit
Gloria hæc, terram sibi futura nostram
Fixa manebit.

11 Competent, fœdus venientque in arcum
Veritas diua & bonitas sorores;
Oscula æternum sibi sancta iungent
Iustitia & pax.

12 Veritas crescet penitus beato
Germine è terra, aspicietque cælis
Alma quæ formet recreetque mundum,
Iustitiæ fax.

13 Et bonum præstans dabit almus I A S;
Nostra præbebit proprios colono
Terra prouentus, referet probandas
Copia fruges.

14 Et via constans gradietur ampla,
Liberos semper moderata genus;
Ipsiusque almam faciem præbit
Iustitiæ vis.

PSAL. LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

MISERICORDIAE SEMPER OPPOR-
TVNA IMPLORATIO.

Oratio David.

Carmen Tricolon tetra-strophan.

1 **A** Vrem miseris verte precor raam
IAS, mihi, prohi, pauperi & indigo

2 Responde, & hanc custos potensque
Serua animam famuli probati.

Te nam Deumque & te mihi PRINCIPEM
Confido certum, te famulus peto;

3 IAS miseris te diebus
Omnibus excipe me vocantem.

4 Gandere iustamque hanc animam foue
Serui, patronum nam colo te meum;
Vni tibi iam dedicatam
Hanc animam fero & ipse tollo,

5 Tu nam bonus, tu parcere promptior,
Valde & benignus tu Domine es tuis:
Quicumque te quærent, bonumque
Te vocitant, Dominumque clamant.

6 Attende & IAS, excipe & hanc precem,

Vocem

- Vocem tuā nec spernito supplicis :
 7 Responde in angustiis vocanti
 Temporibus miserisque presso.
- 8 Nullus tibi par est Domine, ac tibi
 Inter secundus nullus erit, Deos:
 Exempla factis æqua & vsquam
 Nulla tuis memorabit ætas.
- 9 Gentes quot orbis conditor vnicus
 Fecisti, ab omni climate confluent,
 Et supplicabunt, atque nomen
 Laude tuum D O M I N E ampliabunt;
- 10 Nam magnus ipse ac mirificus D E V S
 Tu solus, ergo me doceas viam,
 21 Ritus tuosque, vt veritatem
 Ipse tuam ingrediens frequentem ;
 Vt nomen hoc cor pertimeat tuum,
 Curas inanes vanaque distice
 Huic cogitata, hæc vna tantum
 Cura tui maneat colendi.
- 22 Te corde toto te celebrem D E V M,
 Nomen tuumque ac te Dominum colam;
 Hoc semper vt mihi sit supremum
 Perpetuos studium per annos.
- 23 Nam magna constat mihi bonitas tua,
 Imò (fateri debeo) maxima;
 Tu quippe seruasti è profundis
 Hanc animam barathri cauernis.
- 24 Gens insolentum mihi D E V S institit;
 Et turba præceps ac violentior;
 Curare queis te cura nulla est;
 Hanc animam petiere fortes.
- 25 At FORTIS es tu promere gratiam,
 Mitisque, valde mihi D O M I N E ac bonus,
 Et naribus latis serenus,
 Polliciti stabilisque compos.
- 26 Vt me misertus respicias; tuum
 Roburque præstes huic famulo, tua
 Ancilla quem produxit; atque
 Exhibeas celerem salutem.
- 27 Signum boni in me perface, vt inuidos
 Spectare iustos conficiat pudor;
 Solamine, I A S, quo tuo, que
 Auxilioque fruatur, videntes.

PSALM. LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

ECCLESIAE CATHOLICAE
PRAESTANTIA.

- 1 Filiorum Corahh Psalmus Cantici, cuius fundamentum in montibus sanctitatis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **M**ontibus in sanctis urbem fundauerat I A S,
Firmo quam munimine fixit.
Nempe Iacobiadum præter tentoria cuncta
Portas diligit ille Sionis:
3 Ampla quidem digna ac de te dicuntur, & in re,
Urbs dilecta DEO VSQVE potenti.
4 Ut memorem Rahaba quotquot Babyloneque magna
Me norintque colantque timentes:
Adde Palæsthinam, Aethiopes, Tyriosque; notatur
Ille ibi cen rarissimus ortus.
5 At vir, virque frequens numerusque Sione, SUPERNVS
Quem stabilit, natus referetur.
6 Dum populorum I A S librum scriptumque recæset,
Hunc illic natum inuenit vsque.
7 Cantores tibia cinibus non impare censa
In te suntque omnes mihi fontes.

PSALMVS LXXXVIII.

Domine Deus salutis meæ.

EXPIATIONIS EFFICACIS
POSTVLATIO.

- 2 Canticum Psalmi filiorum Corahh, ad præstantem super Mahhalath Leghanath, Admonitorium Heman Ezraitæ.

Carmen Elegiacum.

- 2 **I**AS teque DEVM nostræ auctoremque salutis
Te, coram clamans, nocte dieque precor.
3 Ante tuos vultus veniant mea dicta pretesque,
Atque aurem penetret nostra querela tuam.
4 Namq. anima hæc saturata malis, mea vita sepulchrū
Penè intrat, certè iam properata tenet.
5 Comparor in foueam demissis, vis mihi, vt illis,
Nulla quibus restat, iam perit atque, viris.
6 Vtque

- 6 Vtque alij extincti defunctus censeor, vt quos
In foueam occisos mors violenta iacit;
Quorum non vltra memor es, scissosque repentē
Diceris ipse tua deposuisse manu.
- 7 Meque ima in fouea (te sic statuente) profundis
Deiectum penitus, sentio & in tenebris.
- 8 Incubuit bilis tua cuncta in me, atque tuis me
Fluctibus immisis omnibus vsque premis.
- 9 Me procul abscedunt noti, te auctore, ego & illis
Horreor inclusus, cui via nulla patet.
- 10 Hique oculi tristes, I A S, mærore laborant;
Te voco, quam longa est lentaque mæsta dies.
Interea palmas ad te & tua numina tendo,
Auxiliumque inter dura pericla peto.
- 11 Nunquid in extinctis facies miracula? an V S Q V E
Ad laudes surgent, qui cecidere, tuas?
- 12 Anne tua exstabit bonitas narrata sepulchro?
An tua in exitio sit patefacta fides?
- 13 In tenebris miranda tua an sint nota? vel ista
Iustitia in terra, quæ meminisse nequit?
- 14 Atqui ego te supplex I A S, te postulo clamans;
Anticipo assidua te quoque manè prece.
- 15 Cur verò hanc animam depellens resuis I A S?
Cur à me facies abdis & ipse tuas?
- 16 Debilis à prima ac pauperrimus ipse iuuenta
Perfero terrores, queis secor vsque, tuos.
- 17 Me super incensique tui venere furores,
Sunt formidinibus membra recisa tuis.
- 18 Ambitus his pressusque laboribus instar aquarum,
Circundor toto contineorque die.
- 19 Me chari sociique procul, te auctore, latentes
In tenebris, noti ac deseruere mei.

P S A L M . L X X X I X .

Miseri cordias Domini in æternum cantabo.

M I S E R I C O R D I A E I N P V B . S A L V -
T E M I M P L O R A T I O .

1 Admonitorium Ethan Ezrahitæ.

Carmen Sapphicum.

- 2 D Ona in æternum miserantis I A E
Subt mihi vati recinenda, & ore
Veritas nostro est memoranda longa in
Sæcla nepotum.

3 Diximus.

- 3 Dixeram, vt mundus, bonitas perennis
 Constat, exstructus; tua & alma calis
 Veritas firma est, ea quippe & ipsos
 Continet orbes.
- 4 Fœdus electo, pepigi sacrarum,
 Vt meo iurans famulo Dauidi,
 5 Comparem totum sobolis futuræ
 Semina in æuum.
 Condidi atque istud folium, quod aras
 6 Omnis exstructum colat vsque; cali vt
 Mira testentur tua congregatis
 Veraque sanctis.
- 7 Præpotens I A S. similis quis I A E in
 Aethere est; I A E. ex pueris P O T E N T I V M
 Par erit quis, vel referetur alter,
 Proximus aut quis?
- 8 F O R T I S arcani validusque magni &
 Consili sanctis; metuendus idem
 Accolis quotquot prope & hunc frequentant
 Finitimisque.
- 9 Copiis I A S. validis D E V S., quis
 Par tibi? quis vel similis? tuos qui
 Protegis, certa ac tua te fides I A M
 Vndique cingit.
- 10 Tu maris fluctus cohibes, superbis
 11 Temperasque vndis. Rahabamque cæsara
 Triueras, hostes valido lacerto
 Dispuleras tu.
 12 Et tibi cali, tibi terra substant,
 Quidquid & nusquam vacuum per orbem
 Durat existens, oritur tuis id
 Statque elementis.
- 13 Dexteram mundi, Boreæ creasti
 Abditam sedem; tibi captat Hermon,
 Et tuum nomen recitat sonoro
 Carmine Thabor.
- 14 Brachij quando valida est tui vis,
 Polleat victrix manus ista, in altum
 Dexterâ exsurgat tua certa summi
 Roboris index.
- 15 Muniunt istud folium perenne
 Aequitas & ius; faciem tuamque

Veritas

- Veritas constans præit, & iuuandi
Certa voluntas.
- 26 Ille dicendus populus beatus,
Qui sciunt I A M resonare, iterque
Qui tui splendens ineunt micantis
Lumine vultus.
- 27 Nominis fient hilares tui vi,
Iustus hos tolles, faciesque iustos;
- 28 Tu decus, robur quibus euehendis
Præsidiumque es.
- 29 Tu probas nostri statuenda regni
Cornua, & figes ea; namque nostri
Regis est cura, est clypeusque sancto
Israël I A E.
- 20 Iam pio, te qui colit, es locutus
Certa visenti, E populo valentis
Auxilium lectum iuuenem superna ad
Culmina tollo.
- 21 Sum David nactus famulum probatum;
Vngere hunc sancto statui ipse oliuo;
- 22 Comparat nostra hunc manus, huncque nostra
Brachia firmant.
- 23 Hostis hunc nunquam superans tributum
Lege vexabit, premet aut iniquus:
- 24 Conteramque ipsi malè amica plagis
Agmina duris.
- 25 Veritas huic & mea vis benigni
Numinis constans aderit, meoque
Illius firmum ac stabile eminebit
Nomine cornu.
- 26 Huius imponam pelago manumque æ
Dexteram cunctis fluuiis timendam:
Hunc colent terræ, mare quas oberrat,
Flumina scindunt.
- 27 Me patrem dicet proprium sibi ille,
Me sibi F O R T E M, scopulum salutis.
- 28 Illum ego terræ faciam priorem
Regibus altis.
- 29 Numinis semper mea vis benigni
Certa constabit, solidique pacti
- 30 Veritas; huius sobolemque in vsque &
Vsque reponatis:

Quot

Que
31 Cor
Fili
32 Qua
Iussa
33 Pro
34 Hui
Nec
35 Pro
36 Nur
Iura
Vt
37 Qua
Hui
Hui
38 Lun
Test
V S
39 Tu
Perc
Vnx
40 Ac
Ster
41 Illi
42 Hui
Qui
Hui
43 Des
Hoi
44 Ga
Pre
45 Spl

Quot dies cæli, solium tot huius

31 Conditum stabit. mea lex tamen si
Filiis huius iaceat, nec illi

Iura frequentent;

32 Quæque decernens statui prophanent,
Iussa nec seruent; scelus ipse virga

33 Prosequar dura, repetamque praua
Verbere facta.

34 Huic meum sed nec studium benignum,
Nec fidem pacti violans negabo:

35 Protuli quidquid labiis meis, hic
Non iterabo.

36 Numine ac nostro celebrata sancto
Iura iurandi semel; illa nunquam
Ut David vana experiatur, ut vel
Irrita, fingam.

37 Quamdiu mundus, soboles manebit
Huic; & ut præsens mihi semper est Sol,
Huic erit præsens solium perenni ac
Tempore firmum.

Ara 38 Lunaque ut mundo superat fidelis
Testis, & nubem variata lustrat;
V S Q V E constanti solium David sic
Comparo mundo.

39 Tu tamen pulsus procul ac reiectum
Percitus flammis tumidi furoris
Vnxeras quem tu, sinis, & repulsus
Negligis heu nunc.

40 Ac tui foedus famuli recidens,
Sternis & sacrum diadema terræ;

41 Illius septa ac ruis, atque muros
Proteris altos.

42 Hunc manu euellunt, pedibusque calcant,
Qui viam iuxta tenuere, cuncti;
Huncque vicini grauibus cachinni
Vocibus vrgent.

43 Dexteram tollis nimis hunc prementuna
Hostium; pectus reficisque magno

44 Gaudio: atque huius tu aciem retundis
Ensis acutam.

Præliis hunc nec stabilis, remisus.

45 Splendor est huius, periitque per te,

K

Atque

Quot

346 PSALMORVM LIBER III.

Atque humi excelsum folium iacet quod

Proruis ipse.

46 Huic dies curæ minuis iuuentæ;
Vsq̄ue & obuoluis misero hunc pudore:

47 Quis tibi est I A S. modus hunc negandi aut
Dissimulandi?

Bilis an, feruet tua quæ instar ignis,

48 Sæuiet semper? quid ego, memento,
Sæculi; an vanè sobolem creasti

Terrigenarum?

49 Quem virum expertem tenet alma mortis
Vita? se quis nam excipiat sepulchro

50 V S Q V E subducens? Bonitas vel ista
Est vbi prisca?

Quæ fides sancto tibi iure pacta

Cum tuo quondam, D O M I N E Ô, D A V I D E:

51 Te tuis par est meminisse seruis

Addita probra.

Iacta, quæ à multis populis recepi,

Periero, atque his in sinibus repono

Probra viuenti tibi non ferenda

Incolumique.

52 Vt petant probris, repetantque vt, I A S,

Gens tui hæc calces inimica Christi:

53 At fides constans celebretur I A E in

Sæcula mundi.

P S A L -

P

CL

N

Et

3 Me

4 An

5 Vo

6 Ma

7 Na

8 Et

9 Te

10 An

Q

C

PSALMORVM
LIBER IIII.

PSALM. XC.

Domine, refugium factus es nobis.

CLEMENTIAE AC MISERICOR-
DIAE PETITIO.

1 Oratio Moſis viri DEI.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

Ansio tu DOMINE es nobis, domus
atque firma in omni

Aetate, mundus quam peregit, antè.

2 Antè graues montes quam terra parens
daret renixa,

Et orbis effret; FORTIS ipse constas.

Et factis idem cunctis prior, inque facta FORTIS
Mansisti, & idem semper & manebis.

3 Mortalem in frustra imminuens teris vt minuta testæ,
Iubesque verti filios Adami.

4 Ante tuos oculos millesimus annus vt dies est
Heterne; hora vt nocte fixa transit.

5 Vorticibus turbas, somnus velut impotens, futuros,
Vt manè foenum transit innouatum.

6 Manè nouum florensque nitet bene; vesperi recisum
Aret viroris roborisque id expers.

7 Namque tuo naso defecimus, atque terret ista
Nos bilis ardens, turbidosque vexat.

8 Et nostra opponis tibi praua; tui manere vultus
Occulta nostra ob lucidam facem das.

9 Te namque omnes diuertere dies fremente nostris;
Anni que nostri, sermo ceu, volarunt.

10 Anno quum nobis denum propè septies dies sunt;
Aut adde denos robori notando.

Quorum vsus summus, cura est grauis, & labor
molestus,

Iniqua facti inuentio improbandi.

Cumque cito (solet vt) praeciditur exciditque vita,
Volamus alis nesciis reuerti.

K 2

31 Istius

DE

AL-

- 11 Istius nasi vim quis sciet? vrat vtque flamma
Ardens, tui pro debito timoris?
- 12 Sic, quandoque dies nostri numerantur, edoce nos;
Et prouidens tunc recta cor feremus.
- 13 I A S ô, redeas; quisnam modus? atque redde seruis
Te iam tuis, & prospice his misertus.
- 14 Nosque tua manè exsatura bonitate, quòd canentes
Lxtas dierum ferias agamus.
- 15 Exhilara nos; vt mxtosque dies dabas premendo;
Longos vt annos vidimus malorum.
- 16 Istud opus monstra atq. istud decus ede te incolctum,
Et genti & horum posteris futuris:
- 17 Vt nostri iucunda D E I D O M I N I q. vis fauoris
Immissa semper sitque fausta nobis.
Dirigat hæc manibus nostris facienda, prosperetque,
Vis nostra quidquid fecerit manusque.

P S A L. X C L.

Qui habitat in adiutorio Altissimi.

D I V I N A T V T E L A V N I -
C E S A L V T A R I S.*Carmen Sapphicum.*

- 1 Q Vi latens vmbra sedet in S V P E R N I &
Copiis M A G N I manet; ille & I A E (vt
2 Dicam ego) Tutor meus, arxque firma,
Spes D E V S & m̃.
- 3 Ille te absconso eloquio remotum
Ernet, dura excipietque peste;
- 4 Te sua penna teget & sub alis,
Tutior vt sis.
Illius scutum & clypeus fides est.
- 5 Noctis horrores nihil, aut volanteis
Per diem clarum celeres sagittas
Inde timebis.
- 6 Non frequentem vmbri nebulisque pestem,
Non luem, qualis medium per æstum
Dira grassatur, rapidoque vastat
Membra calore.
- 7 Ad latusque istud moribunda mille
Corpora, ad dextram decies cadantque

Millies

Millies quamuis ; tamen illa nunquam
Te prope tanger.

- 8 Vt tuis spectes oculis, periclo
Liber ac testis, videasque qualis
Impios merces maneat, mali quæ
Præmia facti.
- 9 Namque tu certus mihi tutor I A S,
Cui loco sedes posita est superno:
- 10 Et mali aduersi tibi nil parari,
Accidere aut quit;
Nec tuo plaga aut violens propinquam
- 11 Se tabernaclo dabit: is suos nam
Angelos iussit comites viarum ad-
esse uarum:
- 12 Esse custodes, leuibusque palmis
Ferre sublimem, tibi saxa lædant
Ne pedem offenso subigetque euntis
Planta leonem.
- 13 Aspida impunè & catulos lænæ
Ipse calcabis, volucrem & draconem
Terga voluentem finuata longis
Squamea spiris.
- 14 Me bene ardenti est animo hic securus,
Arctè & amplexus, procul hunc periculis
Eruam, celsum statuam meo sic
Nomine doctum.
- 15 Certa responsa huic referam vocatus,
Huic in angustiis adeto ipse rebus;
Libero ac tuto decus atque honorem
Prouidus addam.
- 16 Hunc dabo longis saturum diebus,
Et meæ tandem faciam salutis
Compotem sensu solido videre
Dona beatæ.

P S A L M V S X C I I.

Bonum est confiteri Domino.

H O N E S T I O C I I V S V S.

1 Psalmus cantici ad diem Sabbathi.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

2 I A M ueridicis dicere uersibus
Lux hæc læta, bona, & commoda Sabbathi est;

M 3

113

- Isti ac ferre superno
 Psalms cautica nomini:
- 3 Summo ac manè tua exponere munera,
 Vltro quæ bonus hic edere tu soles,
 Quæ & præstare fidelis,
 Totis addere noctibus.
- 4 Testudo fidibus quæ resonat decem,
 Adfintque vtre cauo nablia spiritus
 Plena; & quæ modulantur
 Argutos citharæ fonos.
- 5 Nam quod constat opus te artifice, & manus,
 I A S, quæque tuæ facta patent, mihi
 Læto carminis ampli
 Argumenta parant pia.
- 6 I A S magna tua vt facta! & vt intimè &
 Valde occulta probas consilia vt tua!
- 7 Nossè hoc nec stupidus quit,
 Stultus nec valet assequi.
- 8 Herbarum vt similes floribus improbi
 Crescunt atque nirent qui mala perpetrant,
 Excisi vt pereant, sunt
 Vsq̃ue in perpetuum nihil.
- 9 I A S perpetuo excelsus & editus
- 10 Tu summusque manes: ecce etenim tui
 Hostes, ecce tui I A S
 Hostes vt pereunt malè!
 Et qui praua gerunt, dissilient quoque;
- 11 Disiectique fluent: tu tamen editum
 Cornu vt Rhinocerotis
 Tolles, & statues meum.
 Perfusus viridi iamque oleo fruar
- 12 Ipse. Atque his oculis mi insidiantium
 Finem conspiciam; atque his
 Poenas auribus audiam,
 Infestos mihi iam quæ excipient malos.
- 13 Iustus floruerit palma velut virens,
 Multo & germine crescet
 Felix ceu Libani Larix.
- 14 I A E inque ade boni qui fuerint sati,
 Nostri nempe D E I floridi in atris
- 15 Fient: inque senecta
 Pingues, nec steriles virent.

Ut cuncti referant, æquus ut omnibus
 IAS perpetuò permaneat, mea
 Rupes; cuius in almo
 Nulla est numine prauitas.

PSALMVS XCIII.

Dominus regnavit, decorem indutus est.

DIVINI IMPERII COMMENDATIO.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 IAS regna tenet, vestem vestitque decoram;
 Accinxit se robore & IAS.
 Testis & orbis erit qui conditus, ut stabilisque est
 Firmatus non dissilit vnquam.
- 2 Estque tuum solium, stabilitaque regia præ tunc,
 Ipse & præ mundo quoque constas.
- 3 Flumina vocem, IAS, attollunt, flumina tollunt,
 Et fluij tollunt quoque fluctus.
- 4 Fortibus ac multis vndarum vocibus altè
 Fortior est maris editus IAS
- 5 Fluctibus effractis. Tua sunt testata fideli
 Numine firmata ac bene certo.
 IAS, sancta tua est ædes, sanctumque, decusque hanc
 Secla decent in longa dierum.

PSALMVS XCIIII.

Deus ultionum Dominus.

DEI IUDICIUM PRAESTAN-
TISSIMUM.

Carmen Tricolon Tetrastraphon.

- 1 Vindex refulge numine vindicæ
 O FORTIS IAS, tollere & arbitor
- 2 Terræ repende, & que arrogantes
 Præmia commeruere fastus.
- 3 IAS modus quis, quis modus impiis
 Plausus, nouandi gaudia & improbis?
- 4 Pronuntiabunt dura prauis
 Artifices, loqui & insolescent?
- 5 IAS, tuum qui sic populum atterunt,
 Fundum ac prementes immiaunt tuum:
- 6 Orbunq; & orbatam marito
 (Aduenæ & haud miseret) trucidant.

K 4

7 Dicunt-

- 7 Dicuntque, Non I A H viderit, ac D E V S
Vindex Iacob prospiciet nihil.
- 8 Infana quando turba disces?
Perspicite hoc stupidumque vulgus.
- 9 Qui plantat aurem, non tamen audiet?
Fictor videbit non oculi artifex?
- 10 Qui corripit gentes, reprehensor
Non erit, idem hominumque doctor?
- 11 Quæ cogitata vt sint hominis nihil,
12 Cognouit I A S. Quem virum & erudit
Et lege curas edocendum, est,
I A H, solidis numeris beatus.
- 13 Illum diebus tuta quies malis
Mulcebit, alta exciditur improbo
- 14 Dum fossa: nam fundum suum non
Destituet, populum vel I A S.
- 15 Cum vis redibit iustitiæ sequax,
Atque id sequentur cor quibus integrum est:
- 16 Quis mi in scelestos, quis ne sistet?
Prauificos feret atque reclus?
- 17 Quam penè furua ad claustra silentium
Sedisset altè scissa anima hæc, nisi
I A S mihi, is qui semper adstat,
Feret opem auxiliumque certus.
- 18 Si dico forsân, Pes labat en meus;
Fulcibat, I A S, me bonitas tua:
- 19 Curas & inter me prementes
Hanc animam recreator ipse
- 20 Solaris. An ne is sit socius tibi,
Peruersa fingens qui statuit, thronus?
- 21 Iusti phalange atque acta damnant
Composita, innocui & cruorem?
- 22 I A S meumque est præsidium; meus,
Tutela rupesque est D E V S; & mihi,
Fraus his erit conuersa fraudi,
Artifices repetet suosque.
- 23 Excindet I A S hos proprio malo,
Excindet ipsa hos nempe malignitas,
Noster D E V S, qui nos tuendo
Principis officium probabit.

PSALMVS XCV.

Venite exultemus Domino.

MISERICORDIAE ET IVDICII
ASSERTIO.*Carmen Sapphicum.*

- 1 **V**ocibus iunctis, animisque ouantes
Iubilis IAE properè canamus,
Nostra qui rupes, resonemus, alta est
Spesque salutis.
- 2 Laude præclarum celebri fidentes,
Illiusque os & faciem petamus
Obuij ac docti resonare numen
Illius hymno.
- 3 Magnus est IAS valideque FORTIS;
Magnus est, omnes superat Deosque
- 4 Rex, manus cuius penetranda terræ
Continet antra.
Montiumque illi insuperata obstant
Culmina; auctori huic mare substat; huius
Ficta prudentis manibus, magistri &
Arida constat.
- 6 Ergo prostrati penitusque curui,
Supplices IAE genibusque flexis
(Quo patre, auctore ac, sumus) ante dia
Ora cadamus.
- 7 Ille nam noster DEVS est, & ipsi
Pascui illius populus pecusque,
Quos manus ducens agit & recenset
Illius vna.
Auribus vocem modò si tenetis
- 8 Illius certis hodie; caute,
Vestra ne, vt quondam in Meriba, rigescant
Ferreæ corda.
Quo die Mazzah retulit tremendum
Nomen incultos Arabum per agros;
- 9 Me quidem vestri volvere cum ten-
tate parentes.
- 10 Qui meum experti didicere opusque; &
Ipsè contendi generi per annos
Huic quater denos, populusque, dixi,
Cordes proteruo est!

Gens & erroris studio, meas &
 Quæ vias spernit, renuitque nosse,
 11 (Iuro vt offensus) mea si subibunt
 Regna quietis.

PSALMVS XCVI.

Cantate Domino canticum nouum.

D I V I N A E M A I E S T A T I S
C E L E B R A T I O.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

- 1 I A M carminibus dicite nunc nouis,
 I A M cuncta canat terraque personet;
 I A E nomen & alium
 Gratis dicite laudibus.
- 2 I A M, certa salus quo venit arbitros;
 Vos hunc latificis dicite nuntius;
 Seruantemque die & nos
 Omni vos canite hunc die.
- 3 Illumque amplificum dicite gentibus
 Et cunctis populis mirificum, magis
- 4 Cunctis terribilem diis
 I A M laudéque maximum.
- 5 Omnes nam, populi quos celebrant Deos,
 Sunt diri, & nihili; stultitiæ, impores:
 I A S auctor at ipse
 Cælos fecit & aethera.
- 6 Maiestas præit hunc, claraque dignitas
 Huius sancta decus, robur &, obtinent;
- 7 I A E roboris ampli
 Numen cedite maximum
 Vos ò de populis innumeris genus
- 8 Et linguis varium, moribus &, bono
 I A E afferte probanda,
 Digna & munera nominis.
- 9 I A E sancta pij atque atria visite,
 Insignisque loci procidite huic solo,
 Cuius numina vultus
 Omnis terra tremens colat.
- 10 I A S regnat enim, dicite gentibus
 (Orbis constat vti, nec refugus labat)
 Iudex iuræque recta
 Hic dicet populis bonus.

11 Cæli
 Omn

12 Exul
 Tunc

13

Orbe
 Et c

V I

1 R

2 Cui

3 Hur

4 Ful

5 Ter

6 Iust

7 An

Iac

8 I A

9 I A

Qu

10 Ve

- 11 Cæli lætitiæ per celebri-sonent,
 Omnis terra quibus gestiat accinens;
 Vastumque intonet æquor,
 Quidquidque hoc replet, æssonet.
- 12 Exultent saturi & quidquid habent agri,
 Tunc siluis recinant omnibus arbores.
- 13 IAS cum veniet, cum
 Terræ aduenerit arbiter;
 Orbem iustitiæ qui reget integra,
 Et certæ populos conueniet fide:
 Namque est ipse fideli
 Verax numine maximus.

PSALMVS XCVII.

Dominus regnauit, exultet terra.

VERITATIS DIVINAE COM-
MEMORATIO.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

- 1 R Ege IA exultet tellus, agar insula festos
 Plurima læta dies.
- 2 Cui circum densa est nubes, ius fulsit & æquum,
 Iustitiæ huic folium.
- 3 Hunc rapidus properansque suos flammare prementes
 Anteit ignis edax.
- 4 Fulgura præstringunt orbem, tellusque laborans
 Fulgura clara videt.
- 5 Terra omnis DOMINVM ante IAM motesque
 Cera velutque, fluunt. (liqueſcunt,
- 6 Iustitiæ cuius cæli ostendere; videntque
 Cuncti etiam populi
- 7 Amplificum numen. puduitque dolata colentes,
 Quique DEOS nihili
 Iactant: huic omnes se proiicientque tremantes,
 Et quoque dii suberant.
- 8 IAS læta Sion, Iudæ ac tuæ iura puellæ
 Audierint alacres.
- 9 IAS namque omnis te dicet terra supernum,
 Te Dominumque suum.
 Qui & premis immenso prælatus numine cunctos
 Magna potensque Deos.
- 10 Vos quibus est studium, magni quibus est amor IAE,
 Feruidi & vsque pi)

Fastidite

- Fastidite malum; vitas animasque plorata
 Ille tuetur amans:
 Improba ne lædat manus hos ille eruit, à vñ
 Liberat ille mala.
 21 Lux feritur iustis; & queis rectissima corda,
 His fata lætitia est.
 22 Sancti IAE memores laudum gaudete pij, qui
 Iustitiam colitis.

PSALM. XCVIII.

Cantate Domino canticum nouum, quia
 mirabilia fecit.

DIVINORVM PROMISSORVM CON-
STANTIA ET VERITAS.

1 Psalmus.

Carmen Tricolorum Tetra-strophorum.

- I**AE mirifico vos noua carmina-
 Auctori celebri dicite, dextera
 Cuius certa salutis
 Sancta & vis quoque brachij.
 2 IAE diua salus cognita constitit,
 Præfens iustitia est ante oculos patens,
 Visa & gentibus, illam
 Queis ipse exposuit bonus.
 3 Verax namque, boni ac propositi memor,
 Auxit pollicitis Israëlis domum;
 Terræ ac finibus omnis
 Nostri est visa salus DEI.
 4 IAM terra alacris tota sonans, strepens,
 Exclamans & ouans psallite, psallite
 5 IAE, nec citharæ vox
 Absit, nec citharis fides.
 6 Voci mixta crepans sit tuba cornuum;
 IAM regem alacres præcinire, intonet
 7 Fœcundum mare monstris,
 Orbisque, orbis & incolæ.
 8 Et palmas feriant flumina; montium
 Idem sit studium, vox & quantum
 9 Ante IAM; veniet cum is
 Terram vt iudicet arbiter.

Orbi

Orbi iustitiæ ac arbitrij integri
 Dicens iura dabit, queis populos reget
 Iudex legibus æquis,
 Recti examine ponderis.

PSAL. XCIX.

Dominus regnavit, irascantur populi.
 DEI DOMICILIVM FAV-
 STISSIMVM.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 1 IAS regnat enim, iam populi tremant;
 Nutet terra, sedens in Cherubim editus
- 2 IAS; alma Sion quem colit, altior
 Cunctos qui populos premit.
- 3 Magnum, terribile, & sanctius omnibus
 Falsis percelebre & nomen erit tuum:
- 4 Est Rex ipse potens, iuraque diligit;
 Ipse at recta fouens paras;
 Auctor iura Iacob iustitiam & facis.
- 5 IAM nostrum, agite, extollite vos DEVM,
 Huic ad scamna throni lucida supplices
 Sancto procidite ad pedes.
- 6 Quem Moses; & Aron quem colit illius
 Inter sacrificos; quem Semuel pius
 Sancto magnificum nomine subditæ
 Genti prædicat & docet.
- 7 IAE oracla petunt & referunt data,
 Dum nube è tereti hos alloquitur latens,
 Hi testata patres ipsius obtinent,
 Et decreta colunt data.
- 8 IAS ipse DEVS, quem colimus, dabas
 His responsa, bonus parcere, FORTIS &
 Vlciscens studij crimina non probi,
 Vindex & scelerum malis.
- 9 IAM laude DEVM tollite maxima
 Nostrum, sanctus enim noster & est DEVS;
 Sancto in monte sibi quem dicat ac tenet,
 Huic procumbite supplices.

PSAL.

Tubilate Deo omnis terra.

DOCTRINAE SACRAE SVMMA.

1 Psalmus ad confessionem.

Carmen Dicolon Distrophon.

- I**AM terra omnis numeris resonare canoris,
Hunc voce & plaudente vocate.
- 2 **I**AM leti omnes colite, & sacra illius ora
Voce animi plaudentis adite.
- 3 **I**AS ipse **D**EVS noster cognoscite, & illo
Nos sumus auctore atque valemus.
Non sumus à nobis facti, grex illius imò
Ille & quos pascitque regitque.
- 4 Illius & fassi & celebrantes ostia adite,
Et nomen celebrate parentes.
- 5 Nam bonus est **I**A S, & in omnia secla benignus,
Verax ætatemque per omnem.

P S A L M. C I.

Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine.

OPTIMI PRINCIPIS OFFICIVM.

1 Dauidis Psalmus.

Carmen Tricolon Terrastrophon.

- E**T ius benignæ & mentis opus mihi
Cantanda semper proposui, bone
IA S; tibi vni & hæc reponam,
Et referens mea cuncta psallam.
- 2 Curabo sanam prospiciens viam
Novisse, quando tu venies mihi,
Versabor integro domique
Corde meæ penitusque simplex.
- 3 Nec ferre nequam possum oculis meis,
Nec rem scelestis ausibus edicam:
Obliqua mî ipse hæcere facta
(Odi equidem) patiar nec vnquam.
- 4 Cor prava fingens (sit procul) arceo,
Ignara semper sit mihi mens niali;
5 Detractor occultusque amici
Sit mihi perpetuò recisus:

Nec:

Nec qui praaltis est oculis, neque
Corde arroganti qui intumeat, fero:

- 6 Attendo & in terræ fideles
His oculis, sociosque gratos.
Hos mecum iisdem sedibus applico;
Iffe & vix quem non piget integræ.
Hunc ipse dilectum ministrum
Esse mihi statuo proboque.
- 7 Auctor dolosæ fraudis & artifex
Nullus manebit sub trabibus meis;
Qui vana consulto loquetur,
Ante meos oculos neque adstet.
- 8 Manè ac per omnes sollicitus dies
Omnes recidam protinus improbos
Terræ; sacra ex vrbe vt I AB
Prauifici minuantur omnes.

PSALMVS CII.

Domine exaudi orationem meam.

MISERIARVM DEPRECATIO.

- 1 Oratio afflicti, cum obruitur & effundit coram
DOMINO meditationem suam.

Carmen Dicolon Tetrastrphon.

- 2 IAS aure precem suscipito meam,
Hæc mœsta atque adeat te querimonia:
3 A me neu faciem condideris tuam
Angustum mihi per diem.
Te quo clamo die mœstus & iuoco,
Aurem sœcte precor mi facilis tuam,
4 Respondeque citus: namque dies mei
Ceum fumus tenues eunt:
Vsto hæc ossa pyræ ceum rogas auolant;
5 Itum corque perit gramen vt aridum:
Nam pane ipse etiam non memini meo
Vesci, vt displiceo mihi.
6 Dum suspiro gemens, ossibus hæc caro est
Hærens, assiduis marcida vocibus:
7 Ceum siluestris auis congemo, in aridis
Qualis falco gemit locis.
8 Ceum tecto assiduis passer agit, fui
Solutus, probra meis hostibus heu die

9. Multa.

- 9 Multa omni excipiens; tum mea deierant
Sulta hæc gens mihi per mala:
- 10 Et, panem veluti, sic cineres edo,
Et potum tepidis misceo fletibus:
- 11 Ira hæc nempe tua in me efficit ac furor,
Semper sentio quæ miser.
- 12 Me quem sustuleras, præcipientem iacis;
Inclinata velutque umbra dies mei;
Ipse utque herba, virens, gramen ut, areo,
Fusus viribus omnibus.
- 13 I A S perpetuo tu folio sedes;
Fama &, quam celebret posteritas tuam,
A Etates superat sæculaque omnia,
Quotquot tempus agens volat.
- 14 Rem, surge, ac miserans cerne Sioniam,
Nam tempus placidæ huic munera gratiæ,
Certum pollicitis postulat, illicet
Opportuna venit dies.
- 15 Affecere tuos nam famulos nimis
Dispersi lapides, pulueris illius
Gratos atque pios commiseret, faues
Quorum tu studiis bonus.
- 16 I A E nomen erit gentibus omnibus
Terrori, atque tui gloria numinis,
Reges quod memient quotquot habet sint
Tellus fertilis ac fouet.
- 17 Muros ædificet cùmque Sionios
I A S, conspicuus tunc fuerit suæ
- 18 Maiestatis honos: respicietque de-
ferti haud despiciens precem.
- 19 Hæc & scripta etiam posteritas leget,
Edendus populus I A H celebret quoque:
- 20 Nam sancto folio prospicit è suo,
Celsæ & sedibus è domus.
Terram conspiciere ut non piget infimam
I A M de nitidis sedibus ætheris;
- 21 Ut vinciti gemitus audiat; & neci
Addictos soluat graui.
- 22 I A E ut laudis honos per Solymam sonet,
Narrata & resonent munera nominis
Magni, is constituit quod proprium sibi,
Et grata hoc referat Sion:

23 Cū
I A
24 He
25 F C
Di
An
26 Fur
Te
27 Cæ
Cu
Ex
28 Is
29 Et
Vit
Qu

I N

3

2 Me

3/ Ille

4 Ille

5 Os

6 I A

7 Mo

8 E A

- 23 Cùm regna & populi conuenient simul,
IAM cùmque piis muneribus colent.
- 24 Heu vimque ille meam prefferat in via, &
Soles reddiderat breues.
- 25 FORTIS mī, ergo dies ad medium meos,
Dixi, præproperè exscindere parcito;
Annis ipse tuis vttere, qui omnia
Vincent sæcula sæculis.
- 26 Fundamenta prius fortia iecerat
Terræ; constat opusque è manibus tuis
- 27 Cælorum: pereant quamlibet omnia hæc,
At numen stabile est tuum.
Cuncta hæc, vestis vti trita, verisque, erunt,
Et mutabis vti sordida pallia:
- 28 Is tu, qui fueras, semper eris; neque
Annis finis erit tuis.
- 29 Et nati famulis postera gens tuis,
Vitamque incolumes pacificam colent;
Quorum compositum semen erit piè, &
Vultus ante tuos aget.

PSALMVS CIII.

Benedic anima mea Domino.

INEXHAUSTAE MISERICOR-
DIAE CELEBRATIO.

Dauidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

MENS IAM cane grata mea, & mea viscera sancti
Eius dicetis quoque nomen.

- 2 Mens IAM cane grata mea, ac ne dona canenti
Illius exciderint tibi cuncta.
- 3 Ille tibi ignoscit clemens praua omnia; morbos
Ille tibi medicusque resoluit.
- 4 Ille tuam redimit vitam fouea atque sepulchro,
Te & clemens bonitate coronat.
- 5 Os istud saturatque bonis, aquilæ instar & actam
Antè tuam nouat ille iuuentam.
- 6 IAS iustitias exercet, iudiciorum
Omnibus est auctor quoque presis.
- 7 Monstrauit propriasque vias, mirandaque Mofi
Israëlis natis sua gesta.
- 8 Est clemens facilisque IAS, est naribus amplis,
Et multus bonitate benigna.

L

9 Iurgia

- 9 Iurgia nec semper mouet is, nec seruat iniquam
Offensam longum quoque in æuum.
- 10 Aequa is peccatis nostris non contulit, & non
Reddidit æqua ausis quoque prauis.
- 11 Vt cælum à terra est altum, superare timentes
Inque suos voluit bonitatem.
- 12 Ortus ab occasu quàm longè distat, abesse
Nostra facit delictaque nobis.
- 13 Sic pater est lenis natis, mentibus vt se
IAS est lenis facilisque.
- 14 Figmentum quippe is nostrum nouit, meminitque
Pulvere quo facti quoque simus.
- 15 Mortaliq̄ue dies vt gramen, flosculus vt qui
Floret agris, sic floret & ipse.
- 16 Nam vento inuasus nusquam est, illumque notare
Nemo queat florẽmve locumve.
- 17 Ast IAE bonitas à sæclo in sæcla timentes
Se super incumbitque manetque.
Illius & natos natorum prospera tangit
Iustitia, & iustos facit ipsa:
- 18 Queis cordi est eius custodia foederis, & queis
Iustorum efficiens memor est vis.
- 19 IAS in cælis solium sibi condidit, eius
Inde patens regit omnia regnum.
- 20 Vos IAM angelici cuncti celebrate ministri,
Magno queis stat robore virtus:
Eius qui facitis verbumque, audireque verbi
Vocem eius prompti cupidiq̄ue.
- 21 IAM vos omnes eius celebrate phalanges,
Ad placitum celeresque ministri:
- 22 Vos IAM celebrate eius facta omnia, quidquid
Omnia, quã regnat, loca complet.
Mens IAM cane grata mea, haud celebrasse sit vllus,
Nec cecinisse modus tibi laudes.

PSALMVS CIIII.

Benedic anima mea Domino.

VERAE PHILOSOPHIAE
EXPLICATIO.*Carmen Sapphicum.*

1 **M**ens mea hîc magnum celebrabis IAM,
Mi DEVS magnus tibi valde es IAS,
Laude

Laude vestris celebri, decusque
Induis alnum.

2 Pallij lucem tibi voluis instar,
Explicas caelum veluti que velum;

3 Ille contignat tabulata in altis
Et sua lymphis.

Is sua nubis sedet in quadriga,
Stridulis venti vehiturque pennis;

4 Spiritus legat, sibi sunt & ignis
Flamma ministri.

5 Hic situ terram posuit fideli,
Mobilem nullis refugamve seclis;

6 Quam prius vastis sinibus tegebat
Vestis abyssi.

Montibus lymphæ tumidæ incubabant;

7 Increpas dumque has, fugiunt, tu eque
Vocis ad primum trepidant fragorem,

Accelerantque.

8 Montium celsum subito cacumen
Tollitur, valles subeunt iacentes;

Quæque fundatum petit & locum, quem
Quæque tuetur.

9 Terminumque vudis posuisti, ut illum
Transcant nunquam; aut valeant reuere

Aridæ vultus operire terræ, aut
Temnere metas.

10 Mittis hinc fontes media fluentes
Valle, quæ monteis abigit reductos:

11 Hinc sitim frangunt onagri, bibuntque
Hinc animantes.

12 Hic aues propter resident vagis quæ
Persecant alis, volitant & æthram

Fronde sub læta solitæ canoras
Edere voces.

13 E suis montes rigat is supernis
Fornicum stagnis: saturatur alma

Prouido fructus operum tuorum
Munere tellus.

14 Crescere armentis iubet ille foenum,
Cultibusque herbas hominum feraces,

Terra quo panemque epulasque dulcibus
Præferat alma.

PSALMORVM

- 254
 15 Vina mortali dare nata cordi.
 Gaudium, vultusque oleo nitentes
 Aptius; firmat reficitque panis
 Languida corda.
- 16 Arbores IAE saturantur, & quas
 Seuit is cedros Libani: volueris
- 17 Omnis hic nidos struit, hic domum cō-
 conia fagis.
- 18 Montibus tutæ capreae fugaces
 Editis; rupes foueas minori &
 Antra præbebunt lepori atque iniquis
 Deuia ventis.
- 19 Fecit is certam renouare menses
 Spiritus matrem celeremque Lunam,
 Ostia agnouit varium per annum
 Quæ subeat Sol.
- 20 Ponis obscuras tenebras, & est nox;
 Tunc ferae filius rugiunt & errant;
- 21 Spes agit prædæ atque epulas leones
 Poscere FORTEM.
- 22 Sole se rursus referunt nitente,
 Et suis abdunt recubantque lustris;
- 23 Prodit ad cultus homo tunc suos, dum
 Hesperus exstet.
- 24 Partibus cunctis tua multa vt, IAS,
 Facta sunt, sese & sapientis esse
 Cuncta opus monstrant! opibus tuis quam
 Terra referta est!
- 25 Quid mare hoc magnum? manibus quod amplis,
 Vel tenet terras, aperit vel, altas:
 Reptiles illic numero carentes
 Suntque natantque:
 Magna viuentum genera & minora.
- 26 Hic iter naues faciunt; licenter
 Commeant, ludunt, spatiantur illic
 Grandia cete.
- 27 Cuncta te exspectant, propriis & horis
 Singula exposcunt epulum suum, das.
- 28 Colligunt: hæc tu manibusque apertis
 Commodus explēs.
- 29 His tuam tu si faciem recondas,
 Cuncta turbantur, cohibes & illis

Spirium,

LIBER IIII.

165

Spiritum, extincta in cinerem suum iam
Cuncta redibunt.

30 Spiritum mittes recreator istum,
Rursus exstabit rediuiua, & almos
Denuò vultus renouata tellus
Plena nitebit.

31 Ampla maiestas celebretur IAE,
Sæcla dum durent superentque mundo;
Et suis factis celebratus ipse
Gaudeat IAS.

32 Cuius inspectu tremat ima tellus;
Ardui montes trepidant, rotantque
Fumeam nubem feriente cuius
Fulgure tacti.

33 Ipse dum viuam (probet ille tantum
Vota laudantis) celebrabo & IAM,

34 IAM ego semper referam probato
Carmine latus.

35 Turba peccantium vitiosa terris
Excidat cunctis; penitus neque extere
Impij, mens & mea laudet IAM,
Vosque haleluiah.

PSALM. CV.

Confitemini Domino, & inuocate.

BENIGNITATIS DIVINAE
LAUDATIO.*Carmen Dicolon Tetra-strophon.*

1 IAM vos celebri dicite carmine,
Nomenque hymnisonis dicite laudibus;
Illius populos discere cogite
Mores actaque maxima.

2 Huic voce ac fidibus psallite, tibiis
Mira, attendite, sint quam illius omnia:

3 Sanctum nomen erit, gloria maxima,
Vobisque eximium decus.

Et cor lætitia gaudeat omnium,

4 IAM queis studium est querere, poscite
IAM; vos faciem, vosque potentiam
Eius; querere nec modus.

L 3

5 Eius

- 5 Eius mira colat facta animus memor
Vester; prodigia & indicia illius
- 6 Ora expressa, Abrahæ vos genus & sui,
Scirps & læta Iacobidum.
- 7 IAS ipse DEVS noster; & omnibus
Terris iudicia is constituit sua.
- 8 Aeternum meminit foederis, ac sui
Mille in sæcula crediti
- 9 Verbi, quodque Abrahæ pactus erat, fore,
Iurabatque Isaco; certaque præstitit
- 10 Et firmata Iacob; ius quod & Israël
Pactum & perpetuum foret.
- 11 Tradam, dixit, agros hos Chanaan tibi; hi
Funis forsque tui sint patrimonij:
- 12 Essent exiguo cum numero hospites
Illic, aduenæ & haud diu:
- 13 Et gentes alias gentibus alteris
Migrantes peterent, regnaque linquerent
Illa, illum subeunt dum populum, neque
Certis ædibus insident.
- 14 Hos nullis hominum fraudibus ac malis
Permittit; potius consuluit viris
- 15 Reges corripiens. vñxi ego quos meos
Vates, parcite lædere.
- 16 In terramque vocat sollicitam famem:
Fulcra enque epulis frægerat omnibus;
- 17 Præmisitque Ioseph prospiciens virum
Serui ad munia venditum.
- 18 Arcta crura viri compede vinciant,
Illiusque animam ferrea vis subit:
- 19 Verbi penueniunt tempora dum sibi
I AE dictaque lucida.
- 20 Hunc, (rex curat enim soluer;) imperat
Qui multis populis, liberat, atque herum.
- 21 Præponit domui hunc atque opibus suis,
Summum dicit & arbitrum;
- 22 Promptum conspicuo munere principes
Certa ad vota animæ stringere iam sua,
Aptum consiliis & sapientia
Intraxisse senes suos.
- 23 Aegyptum perit iustus & Israël,
Exceptusque Iacob hospitis Chami;

24 I
25 C
S
26 A
27 I
E
28 C
I
29 H
C
30 R
I
I
31 M
D
32 I
33 V
A
34 T
35 H
E
C
36 T
V
37 N
38 A
I
39 N
40 H
C
41 F

- 24 Is cuius populum crescere, & hostium
Maiores sobole auxerit.
- 25 Conuertitque odiis cor Chamidum, suos
Seruos ac populum vt fraudibus impetant.
- 26 At Moses famulus mittitur arbiter,
Delectusque Aharon sibi.
- 27 Illi mira DEI signa dabant sui,
Et terris & agris prodigia in Chami.
- 28 Obscuras tenebras misit, & omnia
Iis caligine condidit.
Illis nulla mora est iussa facessere.
- 29 His mutauit aquas sanguinis in modum:
Occisis redolent piscibus omnia,
Damnosa & populo nece.
- 30 Ranis squallet ager totaque regia;
Ipsis rana loquax in penetralibus
Importuna salit regibus obstrepens,
Nec puras epulas finit.
- 31 Mixta infecta malis Cyniphibus suo
Dicto iussa ineunt finibus omnibus.
- 32 Imbres terra tulit, damnaque grandinis,
Densis fulgura & ignibus.
- 33 Vitisque icta perit, ficus & interit;
Arbos fracta cadit finibus omnibus.
- 34 Tunc a seita ruit seua locustaque
Bruchi que innumerum genus,
35 Herbae quicquid erat, graminis & noui,
Fructus spesque boni, cuncta voracium
Cedunt pestiferis dentibus, alma quod
Tellus protulerat, perit.
- 36 Terrae prima ferit pignora, & omnium
Viuentum sobolis primitiae cadunt.
- 37 Non offensa tribus agmina proceunt
Auro vaseque diria.
- 38 Aegyptus grauibus pressa paucibus
Ire hos laeta sinit; vela quibus die
- 39 Nubes densa facit: nox duce pergitur
Ignis lampade lucidi.
- 40 His optata venit missa auium phalanx,
Caenura saturos panibus efficit:
- 41 Fissa riu, & fluunt, & properant aquae,
Aerente ac fluuius loco.

42 Namque

- 42 Namque is sancta memor verba, Abrahæ suo
Quæ quondam famulo dixerat, explicat:
- 43 Ergo lætitia & carmine cum pio
Electum populum extulit.
- 44 Illis arua dedit ruraque gentium,
Et quæ continuis parta laboribus
Diuersis fuerant iam populis, habet
Hæres & fruitur nouus.
- 45 Vt decreta suis sanctaque legibus
Obseruent memores & faciant pij,
IAH laudate bonum, IAH halelu bonum,
Hunc & carmine dicite.

PSALMVS CVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

BENIGNITATIS DIVINAE BENI-
GNISSIMA CONSTANTIA.

Carmen Hexametrum Monocolon.

- 1 IAH laudate bonum; grati celebrabitis IAM,
Cuius numen adest æterna in sæcla benignum.
- 2 Fortia gesta IAE digno quis proferet ore?
Quisnam audire eius laudis præconia cuncta
- 3 Narrando dabit? ô quantum grex ille beatus,
Quos iuris pia cura tenet? quos tempore in omni
- 4 Iustitia exercet. Populo memor ipse probando
IAS me annumeres; cum tempestiua salutis-
Hora aderit, me descriptum simul ipse recense,
- 5 Vt compos testisque boni, quo lecta fruatur
Pars tibi, lætitiâque tuis cum gentibus ipse
Ipse ego concelebrem lætus, laudemque ferentis
Consors ipse tui fundi pars certa que fiam.
- 6 Eheu peccati puder heu nostrique patrumque:
Prauâque nostrorum quis nam neget improba facta?
- 7 Nam tua mira patres non aduertere videntes
Aegypto in media; obliti tua multa benigna
Facta rubrum propter pelagus; mare causa timendi
Queis fuit, atque animo tunc defecere soluto:
- 8 Hosque suum propter nomen seruauit, vt orbi
Roboris ostendat proprij vim. Namque minantis
- 9 Voce mare abscedens arenti constitit ino,
Duratumque solo est, populo & concessis eunti,

Gen

Ceu calcaret agros, pelagi transire profundum.

10 Fripuitque odio hos hostis, manibusque redemit.

11 Obruit vnda suos pressores. nemo superstes

12 Fit reliquus. iam credebant, laudesque canebant:

13 Sed cito gestorum inimemores, non illius alium

14 Consilium expectare volunt. vitiosa libido

Quæ iubet, hæc cupiunt; per agros & inhospita tesqua,

Perque arens Iesimon **FORTEM** haud tentare
pudebat.

15 Hisque petita dedit, maciemque immisit in imam

16 Horum animam. Deinde ij Mosenque Aharonaque
sanctum,

Pontificemque **IAE** invidia petiere maligna.

17 Tum Dathanque Abiranque gregem discissa voratos

18 Terra tegit. flammis ignisque vitricibus ardens

19 Impia corripuit collegia. Nemp̄ iuuentum

20 Fufum opus Orebi in tractu coluere; decusque

21 Mutauere suum pascentis imagine tauri,

21 Graminibusque bouis saturi; **FORTIS**que potentis

Scilicet obliti, quo experti auctore salutem

22 Aegypto in media fuerant, & maxima facta

Admiranda Chami in terra, metuendaque rubro

23 In pelago. Vastare illos decreuerat, idque

Fecisset, nisi delectus consisteret antè,

Figeret ac rupto in vallo vestigia Moses,

Verteret vt bilem properantis perdere cunctos.

24 Hos etiam optanda terræ fastidia terra

Corripuere, fidem dictis habuere nec almis:

25 Surgit & infidum mala per tentoria murmur,

Crederè nolle **IAE**, vocemve audire potentis.

26 Extulit ille manum solis vt sternat arenis

27 Hunc populum, & semen, gentes terrasque. per amplas

28 Dissipet abiectum. Phagori illi ad numina vani

Se sociant, comedunt funestaque sacra profani.

29 His studiis stimolata etiam lenta ira laborem

30 Pestiferum cumulat. stetit ipsa ad limina Pinhas,

31 Imminuit precibus plagam: quæ cura ministro

32 Iustitiæ in sæclum ætatem est adscripta per omnem.

Propter aquas Meribah infensum incendere, malè idque.

Illorum ob furiam Mosi quoque cessit iniquam;

33 Spiritus est cuius turbatus, voxque fefellit,

Labraque sermonem non produxere relatum;

34 Perdere nec populos voluere, vt iusserat **IAS**;

370 PSALMORVM LIBER IIII.

- 35 Imò inter populos mixti didicere scelesta
Facta hominum; coluere nihil simulacra inuantura:
- 36 Hic illis laqueus præcepsque immane ruina.
- 37 Et Satyris natos, natas quoque manibus imis;
Infandum flamma scelus incendere voraci,
- 38 Natorum innocuo, & natarum sanguine fuso:
Sacilegi Chanaan diuos coluere nefastos:
Sanguinibus tellus infecta & crimine fædo est.
- 39 Polluti que suis factis studiisque malignis,
Inuertere sacri thalami sanctissima iura.
- 40 Exarsitque IAE natus; populum, atque suorum est
Detestatus eam sortem quam legerat ipse.
- 41 Tradidit & manibus gentis non vnus, his que
Imperat, inuidia ac odiis mota inueteratis.
- 42 Hostibus atque suis pressi, manibusque subacti
Seruium patiendo, humiles: sed sæpius illos
- 43 Eripuit: toties illi cepere rebelle
Consilium: triti & prauis cecidere notandi
- 44 Ausibus. Hos vidit pressos; audire querelam
- 45 Horum dignatus, meminisse ac fœderis à se
Compositi, vtque solet, multa est bonitare misertus:
- 46 Hosque dedit lenis clemensque exempla benigni
Numinis ante omnes populos vbi capta manebat
- 47 Natio. Nos IAS serua DEVS optime noster,
Gentibus eque aliis nos collige, laudibus istud
Vt sanctum nostris nomen celebretur, vt ipsi
Laude tua nobis grati charique fruamur,
- 48 Sit celebris cunctisque modis DEVS Israël IAS,
Quidquid agitque egitque à primo ad sæcula summa.
Hic Amen populus cunctus canat atque Halelulah.

PSAL.

P

MISI

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

PSALMORVM

LIBER V.

PSALM. CVII.

Confitemini Domino quoniam bonus.

MISERICORDIAE DIVITIAE, ET PRE-
CATIONIS EFFICACITAS.

Carmen Heroicum.

- 1 Os IAM celebrate bonum ac per fe-
cla benigno
Numine, quod mundo monstravit pro-
uidus omni.
- 2 Idq. redēpta IAE dicat gēs, ipse redemit
Quos arcti ē manibus domini, variisque locorum
- 3 Collegit terris, occasu & Solis ab ortu,
Vnde later Boreas, vnde & sparia ampla mari sunt:
- 4 Per steriles tractus & inhospita tesqua vagantes
Quarentes inopesque via, quae duceret urbem
- 5 Ad cultam; pressi ante fameque sitique molesta,
6 Obtecta ac tenebris anima est. Clamore sed IAM
Angustis rerum pressi petiere periclis:
- 7 Et grauib. curis hos eruit ille; hominumque
Rectum iter ad sedes dux commonstravit & urbem.
- 8 Ergo IAM propria & bonitas, miraculaque ipsis
Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
- 9 Prouidus ille animam quoniam satiauit anhelam,
Ille bonis animam sitientem saepe repleuit.
- 10 Quique sedent tenebris & opacae mortis in vmbra,
Vincti atque arumnis & iniquo pondere ferri:
- 11 FORTIS dicta ausi quoniam violare, SVPERNI
12 Consiliū spreuere. igitur sua corda labore
Afflicta & miseris rebus cecidere: iniurare
- 13 Hos voluit nemo; donec clamoribus IAM
Rebus in angustis vnum petiere; periculo
- 14 Multiplici & cura pressis tulit ille salutem.
Hos tenebris, gelida ac de mortis protulit vmbra;
Vinclaque conuellens, his libera crura remisit.

15° Ergo

- 15 Ergo sua & bonitas I A M, miracula & ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
 16 Qui chalybum vectes, portas quoque fregit ahenas:
 17 Qui stulti scelerumque via prauorum & amore
 18 Decumbunt pressi; fastidia magna ciborum
 Obducunt animas miseris, foribusque propinqui
 19 Mortis eunt atræ. Demum clamoribus I A M
 Rebus in angustiis petiere; hos ille periculis
 20 Actre; idis curis seruauit: mittere verbum
 Dignatusque suum, medicatos eruit ipsis
 Ex fossis penitus, quibus accessere, sepulchri.
 21 Ergo sua & bonitas I A M, miracula & ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque:
 22 Et sacra testantis laudis certumque fatentis
 Sacrificent cantum, & narrent sua maxima facta.
 23 Qui mare descendunt ratibus, sua munia quique
 24 In magnis obeunt vndis; videre profundo
 Facta IAE in pelago, mirandaque plurima: namq. is
 25 Dixit, & exurgens ventoso turbine fluctus
 26 Tollitur. illi alti iam cælos tangere, iamque
 Imis deducti, absorpti & creduntur abyssis.
 27 Deficit ærumnis anima his. nutantque tremuntque vt
 Ebrius, absorpta hos omnis sapientia fallit.
 28 Rebus ita angustiis I A M clamore vocarunt,
 Anxietate omni penitus quos extulit ille.
 29 Stare iubet, stantem tempestatemque tacere,
 Et posuit motos in tuta silentia fluctus.
 30 Ob tacitas placidasque vndas latantur, & idem
 Incohæres ducit quò mens, quò cura ferebat.
 31 Ergo sua & bonitas I A M, miraculâque ipsis
 Cognita terrigenis fateantur concelebrentque.
 32 Hunc populi in cœtu extollant, clarique senatus
 Confessu hunc celebrent, resonanti & laude saluent.
 33 Desertum posuit fluuios; quique exitus vndis
 Antè frequens fuerat, sitientes transit in agros:
 34 Fructiferam terram in sterilem iubet ire salinam,
 Ipsorum ob noxam, sceleratâque facta colentum.
 35 Rursus aquas in deserto, riuosque fluentes
 Constituit; tellus arens fit & exitus vndis.
 36 Collocat hicq. fame oppressos: queis còdere & urbem,
 37 Atque habitare dedit. Tunc semina iacta per agros;
 Consua maturos produxit vinea fructus.
 38 Multiplici hos auget prole; ac decrescere non vult

39 His p
 Anxi
 40 Obru
 Auia
 41 Extu
 Vrfer
 42 Speç
 Turb
 43. Quis
 Muni

DIVI
 ET

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

- 39 His pecus: imminuit tamen illis dura tyrannis,
Anxietasque, malum proprium, & violenta potestas.
40 Obruit effuso contemptu magnificos, qui
Auiâ deiecti loca, sicca & senta pererrant.
41 Extulit idem inopem, duris quem rebus egestas
Urserat; ut pecus hos componit prole frequenti.
42 Spectantes gaudent recti: peruersâ sed omnis
Turbâque iniqua sibi præcluso concitet ore.
43 Quis sapiens hæc obseruat prudenter? ut IAE
Munera noscantur plura atque exempla benigni.

PSALM. CVIII.

Paratum cor meum Deus.

DIVINA VIRTUS SOLA MAXIMA.
ET EFFICIENTISSIMA VNI-
VERSALISQVE.

Canticum Psalmi David.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 2 **C**onstat cor mihi mi D E V S;
Psallam, teque canam; tum mea gloria:
3 Nablum cum cithara excita,
Cumque aurora venit protinus exciter.
4 I A S te in populis feram,
Te psallam varians natio quâ patet:
5 Cælos nam bonitas tua
Altos, exsuperatque æthera veritas.
6 Cælis tollitor ò D E V S,
Et sit terra minor gloria quàm tua.
7 Ut gens chara tibi eruta
Exitet nempe, tuæ munere dextere
Serua atque asserere; tum mihi
Responde facilis, prouidus & faue.
8 Sic sancto eloquio D E V S
Dixit: Lætus ego diuidere inclytos
Agros quos Sichime colit;
Vallem Suchoti metiar & mihi.
9 Sunt siluæ Gilead mex:
Est & mî Manasès, ac Ephraim mei
Firmamen capitis, meis
Iudas scriba manet legibus vnicus.

10. Moab

- 20 Moab olla mihi est, pedes
 Et qua crura lauem : mittere calcem
 Inque Edom meditor meum;
 Atque vsque in Peleseth letus onans ferar.
- 21 En quis sifset in arcibus
 Me nunc, inque domos ducet Idumedum?
- 22 An non nos DEVS abiicis?
 Nec dux nostra moues agmina prodiens.
- 23 Nobis auxilium dato ex
 Arcis; vana salus est hominis quidem.
- 24 Virtus nostra parabitur
 Ipso auctore DEO, qui premet hostium
 Nostrorum petulantiam;
 Atque illos penitus queis premimur, tere.

PSAL. CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

DEO INIURIARVM VINDICI
 IVSTISSIMO D.

Ad præstantem Davidis Psalmus.

Carmen Elegiacum.

- 1 **Q**uem laudo DEVS, quo laudor PRINCIPE, ne
 Dissimules, surdi aut more precor taceas. (tu
 2 Impia nam fraude artificum patuere super me
 Ora, mihi vanum suntque locuta dolum.
 3 Verba odij me atque inuidiæ obsedere maligna;
 Immeritoque mouent prælia seua mihi.
 4 Hi mihi quos & amo, aduersi infensique minantur;
 Pro quibus ipse pia te DEVS oro prece.
 5 Proque bono officio rursus mihi incommoda ponunt,
 Dantque odium nostræ præmia amicitiae.
 6 Opprimat improbus hunc impunè, ut dexter & ipsa
 Stet Satan prauum crimine iudicij.
 7 Impius in causa ac damnatus prodeat illi;
 Sint sibi peccato quas volet esse preces.
 8 Exiguos agat ille dies, munus ferat alter
 Illius, fido promptior officio.
 9 Sint orbi huic nati, vidua ac deserta sit vxor;
 10 Sint nati instabiles, perpetuoque vagi

Mendici

Menc
 E
 11 Cred
 E
 12 Illi
 Ill
 13 Poste
 V
 14 Et n
 E
 15 I A
 C
 16 Imm
 I
 17 Trito
 C
 Non
 I
 18 Indu
 V
 19 Hun
 C
 20 Hoc
 J
 21 I A
 .
 22 Qui
 23 Iam
 24 Deb
 25 Illi
 26 I A
 V
 27 I A
 28 Ij
 29 Ho
 30

- Mendici excurrant, quærant patriisque ruinis
 Eiecti ac domibus, quas habitare nefas.
- 11 Creditor illaqueet quidquid possederat ille;
 Eius erit cunctus præda aliena labor.
- 12 Illi nullus opem facilis qui porrigat, adsit;
 Illius natis nemove prospiciat.
- 13 Posteritas excisa omnis cadat illius; ætas
 Vna illis nomen deleat atque tegat.
- 14 Et memori constent IAE delicta parentis,
 Peccatum & matris non premat vlla dies.
- 15 IAM sint semper contra, terraque recisa,
 Omnia dispereant his monumenta simul.
- 16 Inmemor ipse fuit miserandi, namque & egentem
 Dum cupit ac miserum perdere, persequitur;
- 17 Trito corde virumque occidere quærit. Amata,
 Quæ sibi quæsiuit, dira nefasta feret.
 Non voluit benedicta sibi, benefaustaque; longè
 Et benedicta illum protinus esugient.
- 18 Induat ut vestem malefausta hæc, pectore ut vndas,
 Utque oleum penetrans ossibus excipiat.
- 19 Hunc & amictus uti velet, ceu cingula semper
 Cingat, & à nodis non sollienda ferat.
- 20 Hoc operapretium, aduersos expectet ab IA
 Hos, optant animæ qui maledicta mex.
- 21 IAS tuque tuum DOMINE ô precor asserere nomen;
 Erue munifico numine meque bono.
- 22 Quippe ego pauper egens peto te; mea visceraq. intra
 Occisum iam cor sentio quippe meum.
- 23 Iam velut umbra cadens abeo, ut propulsa locusta
 Excussus, finem querere pergo meum.
- 24 Debilia hæc genua, assidua ac ieiunia reddunt;
 Macra caro est, succo nam caret ipsa suo.
- 25 Illis ipse fui probrum, quassantque videntes
 Me caput, & moto vertice, despiciunt.
- 26 IAS auxilium mihi fer DEVS atque salutem,
 Ut facilis constans diceris, utque bonus.
- 27 IAS nempe tuam cognoscent vimque manumque,
 Auctorem agnoscent te, ac tua facta scient.
- 28 Ij maledicta ferent, sed tu benefausta repones,
 Surgent, hos turpis sed pudor afficiet.
- 29 Hos pudor obuoluet ceu pallia: gratis ut IAM
 30 Ore canam multum, confitearque meo.

Illuna

Illum etiam mediis cœtu laudabo frequent,
 Atque modis laudes pluribus has repetam.
 31 Nam stetit ipse inopi dexterque, animamq. malignis
 Ereptam insit viuere iudicibus.

PSALMVS CX.

Dixit Dominus domino meo.

CHRISTO REGI ET SACERDOTI
 AETerno PRoBATISSIMO EF-
 FICACISS. DEI FILIO DIC.

1 Daudis Psalmus.

Carmen Dicolon Distrophon.

- D**Vm responsa meo DOMINO pronuntiat IAS,
 Sic ait, Afsideas mihi dexter:
 Donec & ipse tuos deuictos protinus hostes
 Scamna pedum iubeo esse tuorum.
- 2 Sceptra Sione tui mittet tibi roboris IAS,
 Vt medios domineris in hostes.
- 3 Sponte tuus populus veniet tibi, sponte, die quo
 Publica constabit tua virtus:
 Sanctis pulchra inquam virtus splendoribus, ille
 Almus nascentisque tui ros
 Ex vreto tibi; nec tantus descendit ab ipsa
 Aurora, exsurget tibi quantus.
- 4 IAS iurauit, nunquam & iurata recidet,
 Tu mihi perpetuusque minister
 Melchisedek ritu æternus dicere sacerdos,
 Atque eris is verbo mihi certo.
- 5 Ipse die nasique sui DOMINVS tibi dexter
 Vulneribus reges dabit ictos.
- 6 Arbiter in gentes, densoque cadauere complens
 Procedet iustusque potensque.
 Sternet & in multa terra caput ille cruentum,
 Vt spatiis iam victor in amplis.
- 7 Inque via bibet è riuo; caput ergo decoro
 Attollet pulchroque triumpho.

P. S. A. I.

PSALMVS CXI.
Confitebor tibi Domine.

DEO MISERICORDI SALVTARI AD-
PIORVM EXHORTATIONEM
GRATVLATIO.

x Halleluiah.

*Carmen Dicolon Distrophon, Acrostichon
ordine Alphabeti.*

2 **A** Tqui I A M integro laudabo ex corde, bonis ac
Rectis seorsum, sine sim cœtibus in mediis.
3 Grandia facta I A E constant, quærendaq. ab omni
Desiderante mente; qui concupit illa pius.
4 Huius opus laude est dignum pleneque decorum;
Vnius & stat cuncta per tempora iustitia.
5 Summaque mirandis fecit monumenta, probatus
His fautor I A S: gratiæ prouidus atq. parës.
6 Tradidit isque suis prædam metuentibus; ille
Omni memor sæclo sui fœderis ipse manet.
7 Cuius vis operum est populo monstrata fideli, ac
Laus, gētium fundum suo cum dedit is populo.
8 Magna fides ac ius, manuum sunt illius acta;
Quæcunque mandat ille sunt constabilita fide;
9 Sustentata vltra voluentia sæcula mundi,
Et æqua, veritatis & consolidata modis.
10 Pollicitus misit vitam populo ille redempto,
Suumque iussit fœdus in sæcla perenne fore.
Quàm sanctum est eius, quàm formidabile nomē!
Rectū, metusque I A E pius, principii sapere est.
Scit, sapit is, fruiturque aptè qui fecerit illa,
Tenetque laudis integrum perpetuumq. decus.

PSAL. CXII.

Beatus vir qui timet Dominum.

PIETATIS VERAE PRÆSTAN-
TIA ET VIRTVS.

1 Halleluiah.

Carmen Tricolon Tetraastrophon Acrostichon.

A Tqui beatus qui timet & colit
I A M, bene eius iussa que diligit,
M. Grandec

- 2 **I** Grande huic potenti ac dignitate
Terra videt venerata semen.
- 3 **I** Directa virtus est quibus, audient,
Aetate laeti quod memorent sua.
- 4 **I** Huius domumque & copia alma
Diuitiis opibusque complet.
- 5 **I** Vinens stat illi iustitiae aequitas,
Splendensque rectis candida lux nitet
Caliginosa nocte. clemens,
Hic facilis, bonus atque iustus.
- 6 **I** Tam pulchra fors est munifici viri,
Clemens roganti qui sua commodat;
Huic cuncta, res & verba, constant
Iudicio moderata recto.
- 7 **I** Certè labanti nunquam animo cadet,
Longisque iusti gloria saeculis,
Expersque durabit maligni
Murmuris, inuidiamque vincet.
- 8 **I** Nam fixum in I A fidere cor tenet,
Stat corde fultus, nil metuet quidem,
Exempla pressorum suorum
Dum videat stupeatque digna.
- 9 **I** Panditque egenis non tenuem manum,
Sic huic perennis iustitia ac manet;
Quantumque consurgit decorum
Tollitur erigiturque cornu.
- 10 **I** Rectique cernit nescius impius,
Saxit macrescens dentibus & crepat;
Totum peribit quidquid optant
Impia percipiuntque turba.

PSALMVS CXIII.

Laudate pueri Dominum.

EXIGVAE SEMENTIS HVMANAE
VBERRIMVS FRVCTVS A DEO.

I

Haleluiah.

Carmen Dicolon Tetrastryphon.

- 1 **I** AM vos famuli tollite laudibus,
I IAE nomen age ac laudibus edite:
- 2 **I** AE nunc celebre & nomen in vltima
Ultra & saecula personet.

3 Vnde

LIBER V.

170

- 3 Vnde & Sol oritur, quaque cadens subit,
IAE nomen erit laudibus inclytum.
- 4 IAS cellus enim gentibus omnibus,
Caelis amplius & eminent.
- 5 IAE quis similis, quem colimus DEVM?
Qui ponitque thronum sedibus editis.
- 6 Quique ut respiciat quidquid in aethere
Ac terra est, se humilem refert.
- 7 Mendicam tenui è puluere qui erigit,
Deiectumque fimo qui leuat indigum,
- 8 Iungat principibus quem; populi sui
Sitat principibus parem.
- 9 Ille hanc, quae sterilis vixerat in domo,
Fœcundam locat; & pignora dulcia
Dat matri, & cumulat gaudia pectori;
Ergo IAH halelu inclytum.

PSALMVS CXIIII.

In exitu Israël de Aegypto.

HOMINVM EK DEI LIBERALI-
TATE AMPLIFICATIO.*Carmen Sapphicum.*

1. I Sraël quando sobolesque Iacob
Barbaræ linquens populum loquelæ, &
Regna Mitsaïm; nimium molestis
Vrbibus exit:
2. Iuda tunc sanctum in populum sacrat;
Principem agnoscit Dominumque letus
Israël dictis, opere ac potentem,
Imperisque.
3. Hoc mare ut vidit, trepidans refugit,
In caput versus reditque Iarden;
4. Utque verueces saliere montes,
Et iuga ut agni.
5. Dic mare ô quid te fugere, ac te Iarden
Cogit ad summum remeare fontem?
6. Utque verueces trepidare montes,
Et iuga ut agnos.
7. Terra presentem D O M I N V M tremebat
Ac D E V M, cuius puer est Iacob.
8. Vertit is rupem in pelagus, fluentis
Saxaque in amnes.

M. 2.

P. S. A. T. S.

Non nobis Domine, non nobis.

AMPLIFICATIONIS HVMANÆ
POSTVLATIO.

Carmen Sapphicum.

- 1 **N**ostra non nobis celebretur I A S
Gloria, ast istud decus atque nomen
Assere, vt constet bonitas fidesque
Ista per orbem.
- 2 Dicere & cur nam patiēte gentes,
Horū vbi PRINCEPS DEVS est? DEVS nā
- 3 Noster in cælis operis potensque
Consilii que est.
- 4 Plena at ærumnæ simulacha ab istis
Culta sunt, aurum atque hominum labores
Sunt & argentum; manibusque formas
Accipiunt has.
- 5 Os habent, numquam tamen eloquentur,
Nec suis possunt oculis videre,
- 6 Nil vel audire, vt patulis propinqui
Auribus adstent.
Nasus iis expers liquidi est odoris:
- 7 Nil tenent illis manibusve tangunt;
Nec suis vadunt pedibus, sonant nec
Guttare voces.
- 8 Hæc sibi qui vel coluere facta,
Fidit aut quisquis veneratus ipsis,
Horum erunt cuncti similes, deorum
Nempe suorum.
- 9 Israël fidet bene doctus I A E
Is sibi tutor clypeusque; & I A E
- 10 Fidit Aronis domus, huicque tutor
Præsidiumque est.
- 11 Qui timent I A M sapienter I A E
Semper ij fidunt, quibus ille tutor
Est & inuictus clypeus, supernum
Præsidiumque
- 12 Nos memor faustè benedicet I A S,
Israël faustè benedicet ille
Sic domum; Aronis benedicet amplam
Ille domumque.

LIBER V.

181

- 13 Ille cultores benedicet I A M
Qui timent, magnos simul ac minores.
- 14 Vos bonus, natos pariterque vestros,
Augeat I A S.
- 15 Prosperi atque I A E penitus sacrati
Estē, qui cælos solidamque terram
- 16 Fecit. at cæli referuntur I A E
Regnæque cæli:
Filiis terram dedit ille Adami.
- 17 Mortui non I A H celebrant, nec omnes
Antra qui fossæ subeunt silentisque
Atra sepulchri.
- 18 Laudibus crebris celebrare at I A M
Cura sit nobis modò & vsque in omne
Sæculum longè penitus futurum,
Vosque haleluiah.

PSALMVS CXVI.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.

PROMISSIO DEI PRAESIDIUM
PRAESTANTISS.*Carmen Dicolon Distrophon.*

- 1 I A M diligo maximum,
Vocem quippe, meas audiit ac preces;
- 2 Autem mi appulit is suam;
Appellabo dies hunc igitur meos:
- 3 Mortis namque doloribus
Iam iam septus eram; sollicitus frequens,
Qualisque est barathri, labor
Me inuentum penitus presserat, ipseque
Angusta anxiæque omnia
Nancisci poteram, nil mihi commodi.
- 4 I A E nomen at inuoco,
I A S hanc animam, te precor, erue.
- 5 I A S numine gratiæ
Lenis, iustitiæ ac numine qui valet:
Idem, quem colimus D E V M,
Clemens ingento, visceribus bonis.
- 6 I A S simplicium vigil
Custos, certa salus fit tenui mihi.

M 3

7 Ad

PSALMORVM

- 7 Ad certam requiem tibi
 I A S fautor adest, o mea mens redi.
- 8 Morti ipse hanc animam dadas,
 Ipse hac à lachrymis lumina libera,
 Hunc, ne corruerem, pedem.
- 9 Ante I A M ingrediar, terræ animantium
 Inter multiplicis gregem.
- 10 Ipse vt credideram sic loquor; ille ego
 Qui afflicus fueram nimis.
- 11 Ipse ac dum trepido, dum tremo, dixeram,
 Mendax omnis homo quidem.
- 12 I A E quid referam pro meritis bonis?
 Tot pro muneribus mihi?
- 13 Attollam calicem pocula sospitum,
 I A M vocèque proferam.
- 14 I A E, dum populus me ipsius adspicit,
 Reddam vota libens mea.
- 15 I A E est ante oculos chara piis suis
 Mors illata fidelibus.
- 16 I A S (seruus enim sum tuus) en age
 (Seruæ filius ac tuæ)
 Soluisti penitus tu mea vincula.
- 17 Sacrum (profiteor tibi)
 Laudis perpetuæ sacrificans feram,
 I A E nomen & inuocans.
- 18 I A E, cum populus me ipsius inspicit,
 Reddam vota libens mea.
- 19 I A E inque æde sacra stans & in atriis,
 Intraque o Solyme tuos
 Muros, vosque simul I A H halelu bonum.

PSALM. CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

PUBLICAE SALVTIS GRATVLATIO.

Carmen Dicolon Tetrastraphon.

- 1 I A M dicite laudibus
 Omnes vndique gentium;
 Orbis natio plerima
 I A M concelebrate.
- 2 Eius nam bonitas adest
 Nobis robore maxima;
 I A E & perpetua est fides,
 Ergo I A H halelu bonum.

PSAL.

C
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

PSALM. CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

CHRISTO REGI PONTIFICI SALV-
TARI EFFICACISSIMO DIC.*Carmen Dicolon Distrophon.*

- 1 IAE ferte bono memorem laudemque decusque,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 2 Israël hunc dicet primusque fatebitur Alnum,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 3 Dicet & Aronis domus huncque fatebitur Alnum,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 4 Qui memunt I A M, dicent, referentque fatentes,
Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.
- 5 Ipse locis arctis I A H pressus nempe vocabo,
Respondit amplioribus I A H spatii que mihi.
- 6 I A S ipse mihi adsittat, nihil ipse timebo,
Conentur in me quidquid, aut efficiant homines.
- 7 I A S auxiliisque meis mihi commodus adstet,
Ipse invidentes non pavens despiciamque meos.
- 8 Confugere, atque IAE auxilium perquirere prestat,
Niti caduco quam viro, fidere quamque homini.
- 9 Confugere, atque IAE auxilium perquirere prestat,
Quam vel potentioribus fidere principibus.
- 10 Me gentes omnes circumstant, nomine at IAE
Illos paratus cadibusque excidiisque petam.
- 11 Vnliquo me obsessum circudent, nomine at IAE
Illos paratus cadibusque excidiisque petam.
- 12 Me obsideant ut apes; spinis ceu exstinguitur ignis,
In nomine IAE sic eos excidio afficiam.
- 13 Præcipiti impulsu impuleras turbare ruentem
Me aggressus, I A S affuit mi, auxiliūque tulit.
- 14 I A H robur mihi & auxiliū, psalmusque cauendus,
Auctor salutis qui fuit semper eritque mihi.
- 15 Voce salutaris resonent tentoria cantus
Iustis; ut IAE exercitum dextra facit solidum.
- 16 Alta IAE, excellens præstanti numine, dextra,
Vires, & IAE exercitum dextra facit solidum.
- 17 Non moriar, vivens referam I A H fortia gesta;
- 18 Corruptor I A S mi fuit; non dedit ut morerer.
- 19 Iustitix quas ingrediar mihi pandite portas,
I A H gratiarum munus ac debita sacra feram.

M. 4 Hæc

- 20 Hæc porta est IAE, iusti quam semper adibunt:
 21 Laudabo te, exoratus es qui mihi cerra salus.
 22 Quem lapidem artificum proiccerat improbitas, hic
 Est angularis in domo præcipuumque caput.
 23 Hoc nostris oculis mirandum constat ab IA;
 24 Nobis ab IA hic est dies lætitiæ celebris.
 25 Nunc adeo serua, nuncque IAS ferque salutem,
 IAS secunda cœpta fac nunc adeoque fauc.
 26 Prosper & ille, IAE venit huc qui nomine vobis,
 IAE precamur fausta queis contigit esse domus.
 27 FORTIS nempè IAS nobis illuxit; ad aræ
 Ligate cornua hostiam funibus implicitam.
 28 Extollès mihi te FORTE Mq. DEV Mq. fatebor,
 Te laude tollam in astra, te gratus vbiq; canam.
 29 IAE ferte bono memorem laudèmq; decusque,
 Cuius benignum numen est, perpetuoque manet.

PSALM. CXIX.

Beati immaculati in via.

PVLCHERRIMAE LEGIS MI-
RABILIS AMOR.*Carmen Elegiacum Acrostichon.*

N A

- 1 **A**mplè felices illi quibus est via simplex,
 Lege IAE ingressis id studiumque manet.
 2 Ac qui eius testata student seruare, beati,
 Huncque omni quærant corde petuntque pij.
 3 Artifices fraudis prauæ simul esse nequibunt;
 Illius innocuas atque tenere vias.
 4 At tu præcipiens validè obseruare iubebas
 Quæ mandata tuo sunt data consilio.
 5 Atque vtinam tua decreta vt sanctissima seruem,
 Sint mihi constratæ compositæque via.
 6 Abfuerit mihi tuncque pudor, tua cuncta videndo
 Cùm præcepta sequi, conspiciere ac valeam.
 7 Addiscens tua cùm fuero iustissima iura,
 Perfecto grates tunc tibi corde feram.
 8 Attamen vt decreta tua obseruare parantem
 Ne me, valde oro, destituas famulum.

p Blanda

B

- 9 Blanda iuuenta viam quæ purget? seruet vt illa,
Quæ verbis monstas significasque tuis.
- 10 Blando etiam te corde peto, te pectore toto,
Fallere præceptis ne sine meque tuis.
- 11 Blanda tua abdideram iam corde ac pectore dicta,
Ne tibi peccarem, neu vitium facerem.
- 12 Blanda tua o benedicte I A S decreta doce me;
Te mihi doctorem discipulus celebrem.
- 13 Bellè ipse & labiis propriis numerata ferebam
lura, oris mihi sunt quæ monumenta tui.
- 14 Bellis diuitiis tua me testata, meam plus
Omnibus afficiunt lætificantque viam.
- 15 Blanda tua vt mandata libēs meditatorque loquorque,
Aspicio ipse frequens orbita quaque tua est!
- 16 Bella mihi decreta tua & mihi gaudia magna
Inde fluunt, verbi haud simi memor ipse tui.

G

- 17 Grandia redde tuo famulo tua præmia, viam
Observans verbum comperiaturque tuum.
- 18 Grandia vt ipse tuæ inspiciam miracula legis,
Auctor luce meos expedias oculos.
- 19 Grata mihi tua ne abscondas præcepta; etenim sum
Terræ hospes, patriis exul & ipse locis.
- 20 Gestit & in cunctas anima hæc dum percipit horas,
Iura tua exoptans frangitur ac teritur.
- 21 Grex maledictus erit detestandusque superbi,
Præceptis errant qui exiliuntque tuis.
- 22 Garrula probra mihi longè hinc, despectio & absit;
Testamenta etenim sunt mihi sancta tua.
- 23 Grande sonant verbis Domini in me multa locuti,
Sed decreta tua hæc ipse loquor famulus.
- 24 Gaudia summa mihi tua testamenta feruntur,
Sunt mihi consulti consiliique viri.

D

- 25 Demissa hæc anima est hæretque in puluere, verbi
Ipse tui vt viam iam memor efficias.
- 26 Doctum redde tuis decretis me, mihi adésque,
Respondéque, meas dum numero ipse vias.
- 27 Doctus ego tua quò mediter miracula, viam da
Te duce mandati discere posse tui.
- 28 Desluit hæc stillans anima heu nimis anxia, fultor
Me firma, ac verbi sis memor ipse tui:

- 29 Dimoueásque viam mendacem protinus à me;
Iege tua & grata & me miserante foue.
30 Delegi ipse viam veram, veram penitusque fidelem,
Et tua proposui iura ineunda mihi.
31 Diuelli haud possint I A S testata; mihi ista
Hærent; quorum tu ne sine me pudeat.
32 Decurram ipse viam præceptorumque tuorum,
Ipse velis modò cor amplificare meum.

H

- 33 Horteris doceásque viam me, posco, tuorum
Decretorum I A S, quam sequar in solidum.
34 Hic me tu erudiens doceas modò, lex tua cordi
Sic sacra, sic constans, sic erat apta meo.
35 Hanc volo, tuq; mihi hanc monstra, quæ certa tuorum
Est præceptorum semita, quam cupio.
36 Hoc tua propensum cor testamenta petat fac,
Semotum turpi forde & avaritia.
37 Hos oculos, ne vana queant, diuertere, videre;
Mèque tua inspira viuificaque via.
38 Huic statues dictumque tuum responsaque seruo,
Quæque tui possunt accumulare metum.
39 Horrens quòdq; tui opprobrium durà, mihi transfer,
Quippe tua (agnosco) sunt bona iudicia.
40 Hic mandata animus cupit en tua, viuere me fac
Iustum, iustitiæ participemque iux.

V

- 41 Vt tua dicta I A S, tua sic bonitasque salusque
Fac, potes, accedant, adueniantque mihi.
42 Verbum exprobranti mihi iam responsaque reddam,
Istud quòd verbum sit mihi præsidium.
43 Vsq; fidele meo verbum ne dimoue ab ore,
Omnino expectans dum tua iura peto.
44 Vsq; in secla tuæ postque omnia secula legis
Semper ego obseruans cultor eroque pius.
45 Vt tua quæsiui cupidus mandata, per amplum
Vitæ iter instituens progredior spatium.
46 Vfus & ipse tuis testatis, eloquar ante
Reges, nec fuerit mihi pudor illa loqui.
47 Valde amo quippe tua amplexus præcepta; mihi illa
Gaudia perpetuam lætitiæque ferent.
48 Vt tua chara mihi palmas ad iussa leuabo!
Decretisque tuis vt meditabor auens!

I S

- 49 Sis memor ô verbi, famulo iam pollicitus quòd
Cum fueris, certam spem facis esse mihi,
50 Solamen mihi, dum rebus miseris premor, hoc est,
Quod mihi ades, dicto vivere dasque tuo.
51 Sape diu ac valde me derisere superbi;
A lege at flexi non tamen ipse tua.
52 Sum memor, à primo refero tua iuraque mundo,
I A S solamenque hoc mihi fit solidum.
53 Sat mihi membra tremunt, me totū inuasit & horror,
Quòd legem spernant impia turba tuam.
54 Sunt mihi psallendi, tua sunt decreta canendi,
Materies variis queis vagor hospitiiis.
55 Sum quoque nocte tui memor I A S nominis; vique
Obseruem legem, stat mihi cura, tuam.
56 Sancta & culta mihi tua quòd mandata fuerunt;
Hæc mihi contingunt experiorque bona.

H

- 57 Hæc mea pars, I A S, dixi, obseruare tenebor
Verba tua, hoc dixi, propositumque manet.
58 Hoc precor ante tuos vultus miserere, rogo te
Corde omni, cæta ac fac mihi dicta tua.
59 Hos ego nainque pedes tua per testata reduxi,
Dum referoque meas, cogito diuinque vias.
60 Hactenus ipse tua vt seruem præcepta (nec unquam
Cessauit) properans, & celer ipse fui.
61 Haud mihi (me quamuis præda implicuere cateruæ
Impix) erat legis cura relicta tua.
62 Horrida vel mitis nox sit, media erigor, vt te
Iuraque confitear, iustitiamque tuam.
63 His ego sum socius cunctis metuentibus & te,
Et queis mandati cura probanda tui est.
64 Haufit terra tuum numen, quo est plena, benignum;
Decretis me I A S perge docere tuis.

T

- 65 Tu bene munificus famulo mihi nempe fuisti
I A S, quæ verbi vis memoranda tui est.
66 Tuque bonum sensum melius quoque scire doce me:
Nam tua præcepta hæc sunt mihi certa fide.
67 Tramite depulsus, cum nondum frangerer, ipse
Errabam; seruo nunc tua dicta pius.
68 Tu bonus & bene munificus decreta doceto
Me tua, meque tuum perfice discipulum.

69 Toto

- 69 Toto corde tua obseruo mandata, superbi
Quamquam compingant nomina vana mihi.
70 Tanquam pinguis adeps horum cor gliscit obesum,
Lex tua sed magnam fert mihi lætitiā.
71 Tunc mihi, cū fueram afflictus, bene contigit, vnde
Mī tua decreta addiscere posse datum est.
72 Tam mihi chara tui lex oris, comoda tamque est,
Auri atque argenti millia vt exsuperet.

71

- 73 Instrue me vt discam tua iam præcepta, paratus
Quippe ego sum manibus factus & antè tuis.
74 Inspicientque pij me læti, teque timentes,
Quòd spem firmarint hanc tua verba mihi.
75 I A S, ipse scio tua sanctaque iustaque iura:
Quòd me afflixisti, veraque causa fuit.
76 Ista tua ò bonitas me consoletur, vt istud
Verbum, quo famulus stat tuus, exposuit.
77 Interiora tua accedant mihi viscera, viuan;
Nam tua lex certam fert mihi lætitiā.
78 Illos & pudeat, qui me inuertère superbi
Falsò: mandata at proloquar ipse tua.
79 Illi etiam, qui te metuunt, testataque norunt
Qui tua, me reditu vel properante petant.
80 Isto decreto simplex rectumque meum cor
Esto, vt non possit me temerare pudor.

D. C

- 81 Cūque à te hæc anima exspectat poscītque salutem,
Deficit, exspecto sed tua verba tamen.
82 Cuncta & vis oculos hos deficit; in tua dicta
Me consolari, dico vbi tempus erit?
83 Certè oblitus eram nunquam decreta tua, etsi
Instar vtris fumo complicitus fuerim.
84 Certa tuo famulo præbe vt sit summa dierum,
Hostes cū statues iudicio ipse meos.
85 Clām puteos mihi foderunt foueasque superbi,
Lege tua quæ non constituisse licet.
86 Cuncta tua (hoc scio) sunt præcepta fidelia, vanè
Me sequitur turba hæc; tu mihi profer opem.
87 Consumptus penè his fueram, terraque repulsus;
Mandata at liqui non tamen ipse tua.
88 Custodire tuum vt possim testata per os, da;
Viuere & vt possim pro bonitate tua.

89 Laude

89 Lau

90 Lata

91 Lect

92 Lex

93 Libe

94 Læti

95 Lata

96 Lati

97 Me

98 Ma

99 Ma

100 Ma

101 Me

102 Me

103 Ma

104 M

105 Na

106 Na

107 Na

L

- 89 Laude omni verbum dignum, dum sæcla manebunt,
In cælis I A S stâtque manetque tuum.
- 90 Lata ac terra tuis dictis vt condita constat
Sæcula cuncta, manet sic tua certa fides.
- 91 Lecta etenim sunt cuncta tibi, & famulantur ad vn-
Iudiciis hodie certa steterè tuis. (quem;
- 92 Lex nisi me tua delectet, incundaque firmet;
Dum premor afflictus, perditus ipse forem.
- 93 Liber in æternum tua non mandata relinquam
Immemor; his etenim tu mihi viuere das.
- 94 Lætus ego quoniam quæro mandata tua; & sum,
Sum tuus, ergo mihi sit tua certa salus.
- 95 Lata acie expectant me vt perdant, impia turba;
Testamenta tua at tum mage perspicio.
- 96 Latum est vsque tuum præceptum & sine carês, quem
Vidi equidem in summis omnibus ipse aliis.

M

- 97 Me tua lex quanto deuinctum incendit amore;
Hanc meditor totum cogito perque diem.
- 98 Magna mea exsuperat per te sapientia & hostes,
Istis præceptis; quæ mihi perpetua.
- 99 Magna ego dum meditor tua testatissima, multa
Noui, doctores quæ latuere meos.
- 100 Mandata obseruo quoniam tua, iam mihi cedent
Prudentes mouitis consilioque senes.
- 101 Mèque meosque pedes prauis auerto viis, vt
Obseruem verbum, prosequar atque, tuum.
- 102 Me valde doctum fecisti; quippe tuis non
Vllo dimoueor tempore iudiciis.
- 103 Melle magisque meo tua dulcia dicta palato &
Ori sunt, quid tam dulce referre queam?
- 104 Me tua prudentem reddunt mandata, quòd omnis
Detestata ideò semita vana mihi est.

N

- 105 Næ pedibus nostris præstant tua verba lincernam,
Lumen sunt certum tramitis atque mei.
- 106 Non fallam iurata mihi, stabilitaque figam,
Vt iura obseruem iustitiamque tuam.
- 107 Non modus afflictio mihi constat: viuifica me
I A S, quæ verbi spes mihi magna tui est.

190 P S A L M O R V M

- 108 Nostro ore & quæ sponte fero, gratè excipias; me
Iudicia ò I A S edoceasque tua.
109 Nam quanquã hæc animã expositã semper fero, pas-
Inque meis, legis sum memor ipsè tuæ. (mis
110 Non pia turba mihi laqueum posuere, sed egi
Errans mandatis deuia nulla tuis.
111 Nota mihi sũnt sors tua contestata per æuũ,
Illa etenim cordi gaudia certa meo.
112 Nempe ipsè vt faciam tibi quæ decreta, meum cor
Inclino; tandem hoc est mihi perpetuum.

D S

- 113 Sunt inuisa mihi commenta agitataque vili
Ingenio; legem diligo at vsque tuam.
114 Scutum, & qua lateam, mihi tu es tutela; manetque
In verbo constans spes mihi summa tuo.
115 Siste me procul, ò, procul hinc estote maligni;
Vt præcepta mei sint mihi culta D E I.
116 Sustentare tuo, vt viuam, me pergito dicto;
Me ac spe decepta ne patere vt pudeat.
117 Suffer me, vt seruet semper; decreta tua & sint
Gaudia, lætitie materiesque mihi.
118 Spretos calcasti, tua qui decreta relinquunt
Errantes, mendax fraus agit hos etenim.
119 Sanè tu veluti facies terræ impia deles
Agmina, testata hinc diligo & ipsè tua.
120 Statque horrens caro nostra tuo stupefacta timore;
Eque tuis pauidus iudiciis metuo.

Y H

- 121 Hoc egi, vt facerem ius, feci iustitiamque;
Ne parere vt turba heu me violenta premar.
122 Hunc famulum posito confirma pectore in alma
Commoda, ne violens turba superba premar.
123 Hærent dum sperant oculi hi, expectantq. salutem;
Dictaque iustitiae dum tua; deficiunt.
124 Huic famulo, vt solitus te es confirmare benignum
Effice; decretis me doceasque tuis
125 Hoc sum, confiteor, seruus tuus, instrue tu me; ac
Testamenta iube me bene nosse tua.
126 Hora ac tempus adest I A E vt faciatque parerque
Lex tua spreta istis & violata fuit.
127 Hic præcepta tua & mihi sunt charissima plusquam
Aurum, perspicua Pazius ac facie.

128 Hinc

128 Hinc ergo omnino rectè mandata notavi
Omnia, & inuisa est semita vana mihi.

D P

129 Planè mira etiam sunt contestata tua, vnde
Hæc anima obseruans illa colit meritò.

130 Porta ipsa illustrat verborum prima tuorum,
Illa rudes animos erudit atque docet.

131 Pandens osque meum aspiro ac sitibundus anhelò;
Nam præcepta auco percipioque tua.

132 Pone oculos in me aspiciens, miserere mei; qui
Nomen amant, quali iure fuere, tuum.

133 Passus, oro, meos compone ac dirige verbo
Ipse tuos; obliqui vt nil mihi præsit, age:

134 Praua hominis me vi ac violenta fiste redemptum,
Mandata vt seruem perficiamque tua.

135 Prome tui lucem vultus, & lumina seruo,
Decreta ac doctor dicere da tua me,

136 Plena oculi hi lachrymis ideò emiserè fluenta,
Quòd seruata istis lex tua non fuerit.

Y S

137 Sancte I A S iustum celebrent te; iustus enim tu es,
Et tua iustia simul rectaque iudicia.

138 Sunt præcepta tuis testatis iustaque constans
Iustitia, atque fides, sunt tibi chara adèò.

139 Succisus zelo indignor quòd non memores sunt;
Nec recolunt hostes, quæ tua verba, mei.

140 Seruus amat tua dicta tuus, purissima multum &
Explorata etiam sæpè probata fragis.

141 Sum paruus, contemptus ego: mandata tua atqui
Casibus in nullis immemor abiciam.

142 Stat tua iustitia in totum iustissima sæclum,
Est tua lex verax, ipsaque summa fides.

143 Stringens anxietas reperit me angustiaque ingens:
Sed præcepta tua hæc sunt mihi delicia.

144 Sunt testata tua in totum iustissima sæclum:
Intruc me, & viam; scire ea, vita mihi est.

P Q

145 Quum te corde vocem toto, exorare præcor, mi
I A S decreta atque vsque tenebo tua.

146 Qui voco te, mihi tu fer opem, proferque salutem;
Testatisque tuis inuigilabo pius.

147 Quum primùm venit aurora, & prior excitor, & te
Inuoco, dant certam spem tua verba mihi.

148 Quò

- 148 Quò tua dicta loquens mediter, mea lumina somno
Excita, custodes præueniunt vigiles.
- 149 Qua bonitate vales I A S hanc excipe vocem,
Iura tua vt consent, me quoque viuere fac.
- 150 Qui scelus admittunt sectantes, nempe propinqui
Sunt sceleri, atque tua lege abiere procul.
- 151 Quippe prope es tu I A S, tua sunt præceptaque vera,
Immò ipsum verum, certa que summa fides.
- 152 Quòd tua fundaris sæclum testamina in omne,
Iam pridem noram, protinus ac teneo.

R

- 153 Respice me, afflictumque vide, meque erue, quando
Nunquam sum legis non memor ipse tuæ.
- 154 Rixam litigiumque meum rixare redemptor
Suscipe, me dicto viuificaque tuo.
- 155 Restat abestque malis procul atque remota salus est,
Quos decreta piget sollicitare tua.
- 156 Respiciens tua iura I A S, tua viscera, quæ sunt
Multa tibi, vitam da mihi, da propriam.
- 157 Rescidi nunquam tua testamenta profanus,
Quamuis turba petat plurima, meque premat.
- 158 Rumpor, discrucior spectans, vt perhida turba
Observare negat dicta colenda tua.
- 159 Respice vt ipse, I A S, amo quæ mandata dedisti;
Et me viuifica qua bonitate vales.
- 160 Recta fides verum, immò ipsum verbi caput exstat.
Istius, æternæ iuraque iustitiæ.

U S

- 161 Sectantur domini immeritum me, sed tua verba
Excoluit venerans cor timuitque meum.
- 162 Sic ego, sicque tuo dicto sum lætus onansque;
Multa velut cui iam præda reperta fuit.
- 163 Sancta mihi tua dilecta est lex vana peroso;
Omnia detestor ficta dolumque malum.
- 164 Septima per lucem tibi laus mea certa dieque est,
Et pro iudiciis iustitiæque tua.
- 165 Seruat amatoresque tuæ pax plurima legis:
Offendit nihil hos, impedit hosque nihil.
- 166 Seruator mihi sis I A S, nam expecto salutem
Ex te, præceptis & studeo ipse tuis.
- 167 Sunt mihi chara adeò quæ tu es testatus, vt illa
Hæc anima obseruet perpetuoque colat.

168 Seruo tua & mandata, tua & testata; meæque
Omnes te coram suntque patentque vix.

N T

- 169 Te prope & ante tuam faciem clamor meus I A S
Adsit, pro verbo tu instrue meque tuo.
170 Túque tuum dictum firmes vt, me eripe, dáque
Accedat faciem nostra querela tuam.
171 Tunc labia hæc fundet laudem, decreta tua & cum,
Te mihi doctore, addiscere contigerit.
172 Tunc mea lingua tuum referet certissima dictum;
Omnia præcepta vt sint tua iusta, canet.
173 Tota mihi delecta tua vt mandata repono,
Sic tua mi certo sit manus auxilio.
174 Te cupiens I A S poscoque tuamque salutem,
Lex tua iucundæ sunt mihi delicia.
175 Te hæc anima & viuens laudabit, viuere tui da,
Auxilioque mihi sint tua iudicia.
176 Tu famulum perquire tuum præcepta tua laud quis
Negligit; errat & vt perditus agnus agris.

PSALMVS CXX.

Ad Dominum cum tribularer.

DIVINA TUTE LA HVMANAE IN-
VIDIAE CONTEMTRIX.

Canticum graduum, siue, ascensionum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- I**AM cum premor inuoco,
Is respondet enim consulit ac mihi.
2 I A S hanc animam erue
A lingua artificique à labio doli.
3 Quid dat, quid cumulat tibi
Fraudis lingua, mali & consilij artifex.
4 Fortis spicula militis,
Carbonisque graues nempe genitici.
5 Heu me, quique vagus colo
Moschos, quique Arabum non stabiles domos.
6 Per multum hæc anima accolit
Pacis iuncta malis hostibus integræ.
7 Pax mi, pax placet; at strepunt
Pugnam scilicet hi & prælia, cum loquor.

N PSAL.

Leuaui oculos meos in montes.

PIORVM CVRATORI AC PRO-
TECTORI DEO SACR.

1. Canticum graduum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- A**ttenta in montes tollam mea lumina, certum
Vnde meum auxilium veniet mi.
2. Ex I A auxilium constat mihi, terra poli que
Auctorem quem noscere debent.
3. Non dabit vt tibi pes labatur, nec tuus ille
Custos dormire feretur.
4. En neque dormitat, neque dormit prouidus atque
Magnus custos Israël ille.
5. Est I A S custos, I A S tibi & umbra, tibi qui
Dexter adest, dextramque tuetur.
6. Te que diu nec Sol feriet, neque roscida Luna
Lædet nocte etiam afficietve.
7. I A S. namque malis cunctis te seruat, & istam
Ille animam seruat tibi custos.
8. Siue exis, siue ingrederis, custodiet I A S
Te nunc, atque in sæcla patronus.

PSALMVS CXXII.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi.

VNA SANCTA ECCLESIA VERE
PIIS COLEND A.

1. Canticum graduum Dauidis.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- V**T lætis capio nuntia gaudis!
Quæ dicunt mihi, Nos ibimus in domum.
2. I A E; constiterint, ô Solyme, pedes
Vt nostri in foribus tuis.
3. Vrbs constructa velut, iunctaque & vnicè
Fst ipsi; hanc aduent I A H celebres tribus;
4. Testantesque tribus Israël's genus,
I A E nomen vt effierant.
5. Illic iudicij nam folia insident;
Firma inquam folia hæc Dauidis in domo.
6. Pacem vos Solymis poseite amantibus,
Felix pax aderit tuis.

7 Pax.

- 7 Pax in praesidio sit populi tui,
Istis atque quies alma palatiis.
- 8 Pacem nuncque tibi proloquar in meos
Fratres & socios pius.
- 9 IAE proque domo quem colimus Deum,
Ipse omni studio, viribus omnibus,
Contentis precibus prospera & omnia
Quarant, cuncta bona ac, tibi.

PSALMVS CXXIII.

Ad te leuavi oculos meos.

ECCLESIAE FIRMISSIMA
SPES DEVS.

Canticum graduum.

Carmen Monocolon.

- A**D te, qui superas aethera, & infides
Caelis, hos oculos tollo, velut manu
- 2 Spectant serui oculi, quam moueant heri,
Ancilla atque manum ceu dominae sur:
I A M nostri oculi suspiciunt D E V M.
Sic nostrum; dederit munera gratiae
- 3 Dum nobis. miserans munera gratiae
I A S da bonus o, da tua; gratiam
Nobis da futuris multiplici diu
- 4 Despectu; fatias vsque adeo asperi
Cepit nostram animam ludibrii, male
Quo nos excipiunt quos recreat quies;
Contemptusque hominum, qui nimium editi
Fattu nos tenues despiciunt graui.

PSALM. CXXIIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis.

DIVINA SALVS VNICE
EFFICACISS.

1. Canticum graduum Davidis.

Carmen Tricolon Tetraſtrophon.

- I**A S ni adesset (dicat id Israël)
- 2 **I**A S adesset nos nisi liberans,
Cum staret instaretque nobis
Mens hominis furiosa visque:

N 2

3 Vivos

- 3 Viuos vorassent nos penitus nimis
Ardente naso in nos nimium fero:
- 4 Tum nos aquarum vis rapax iam
Volueret, obrueretque torrens.
- 5 Tunc insolentes transfluere aquæ,
Nostramque ferrent tunc animam simul.
- 6 Laus constet IAE, nos qui ab illis
Dentibus haud dedit auferendos.
- 7 Erepta sospes nostra anima, utque auis
Euasit arcto de laqueo aucupum:
Nos liberati, rupta vincla
Liquimus, & laqueum tenacem.
- 8 IAE canendo nomine præstitum
Nobisque præsens auxilium fuit:
Auctore quo constat potenti
Terra humilis superique cæli.

PSALM. CXXV.

Qui confidunt in Domino.

MAXIMVM PROBIS PRAE-
SIDIVM DEVS.

2 Canticum graduum.

Carmen Sapphicum.

- Q Vi bono fidunt patienter IAE,
Ut Sion mons, nec metuit ruinam,
Nutat & nunquam, situs inque sæclum
Confidet altè.
- 2 Ambiunt montes Solymos, beatum
Ambiæ IAS & populum suorum;
Nunc & in longi, bene quos tuctur,
Tempora sæcli.
- 3 Impij virga haud residens manebit,
Possit ut iustis violare sortem;
Ne manus iusti malè praua in acta
Mittere tentent.
- 4 Sit bonis, IAS, bene, te patrono ac
Arbitro, rectè quibus illa cordis
Sanitas constat, placet atque virtus
Simplicitasque.
- 5 Consili sed qui proprii, secuti

Deum

Denia exquirunt, numero patrantur
 Praua ducet, qui facit ipse pacem
 Iſrael I A S.

PSALMVS CXXVI.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion,
 CHRISTIANA FELICITAS.

Canticum graduum.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

- I**A S cūm retulit quondam agmina capta Sionis,
 Somnia viſentum perſimiles fuimus.
- 2 Os noſtrum riſus impletum eſt, linguāque cantus
 Tunc, & delatum gentibus eſt aliis.
 Tunc gentes dixere, I A S eſt magnificus, qui
 Grandia tam præſens efficere his voluit.
- 3 I A S magnificus nobis magna omnia fecit;
 Grati ergo in riſu lætitiāque ſumus.
- 4 Ergo I A S referas noſtra ò capta agmina, vt Auſtro
 Riui ſœcunda poſteritate fluunt.
- 5 Semina qui lachrymis flentes ſeuere, canentes
 Iam dulci plauſu carminibꝫque metent.
- 6 Ibit ſiens, paruū & ſemen feret, inde maniplos,
 Dum veniens veniet, mox referet proprios.

PSAL. CXXVII.

Niſi Dominus ædificauerit domum,

BEATITATIS AVCTOR SO-
 LVS DEVS.

Canticum graduum Salomonis.

Carmen Dicolon Diſtrophon.

- I**A S ni ædificet domum,
 Fruſtra ſtat nimis ſtructa laboribus;
 Fallitque artifices ſuos.
 I A S ſeruet item urbem niſi prouidus,
 Cuſtos manè licet vigil
 Aſſiſtat; tamen hic excubat irritus.
- 2 Fruſtra manèque ſurgitis,
 Tardè & ſolliciti nempe quieſcitis

N 3

Vos

Vos quicumque editis malis
Panem & perpetuis parta molestiis,
Plena & fercla laboribus;
Somnum sic dabit huic quem fouet atque amat.

- 3 Ecce I A E. patrimonium
Fructus atque vteri præmia liberi:
4 Fortis tela velut manum
Armant atque decent; sic iuuenes viri
5 Nati. virque beatior,
His telis propriam qui pharetram replet:
Turpis non tenet hos pudor:
In portis quoties hostibus offeris
Quicquam dicere cogirent;
Sistunt intrepidi & colloquium ferent.

PSALM. CXXVIII.

Beati omnes qui timent Domini.

PIETATIS NEGOTIA.

Canticum graduum.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 I A M, beatus, quisquis & timens colit,
Eius frequentat & vias.
2 Labore vesceris tuo, & manus tuæ ut
Te pauerint; beatitas,
Bonumque certa spe tibi promittitur.
3 Ut vitis vberi in solo
Vxor beatis fructibus replet domum:
Instarque oliuæ contitæ.
Plantæ tuam sic filij circumfident
Mensam; virum, sic qui timet
4 I A M, beabit lata & alma faustitas:
5 I A S Sione te beet;
Bonumque Salem quo fruetur, integrum
Viuenti & vsque det tibi, &
6 Videre natos det tibi nepotibus
Iunctos uti pace Israël.

PSALMVS CXXIX.

Sæpe expugnauerunt me.

PIORVM PATIENTIA VICTRIX.

Canticum graduum.

Carmen Tricolon Tetraastrophæ.

A Ngusta multum (dixerit Israël)
Sunt à iuuenta illata mihi noua:

2 Angustis

- 2 Angustè & oppressum iuuenta
 -Vsq̄ue mea nihil expulere.
 3 Longisq̄ue fulcis terga super mea
 Fortes arabant, quos studium hoc tenet:
 4 Sed iustus I A S scindit hos, quos
 Impia gens posuere, fones.
 5 Turpis repulsæ summoneat pudor
 Omnes Sionis quos odium trahit:
 6 Sint herba vt in tectis, prius quæ
 Quàm siliquas meditetur, aret.
 7 Illa manum non impedit suam
 Messor, maniplos nec posuit sinu;
 Audita dicentum salutem
 Nulla etiam memorata verba.
 8 Nec transeuntes dicere ceu solent,
 Dicent, Ab I A fausta beatitas
 Vobis sit; ipsis nos & I A E
 Nomine fausta, bona ac precamur.
 PSALMVS CXXX.

De profundis clamaui ad te Domine.

FIDELIS POENITENTIAE EXEMPL.

I Canticum graduum.

Carmen Tricolor Tetraastrophon.

- 1 **T**E de profundis anxius inuoco
 I A S, meam tu mi Domine excipe
 Vocem, vocantis te querelæ in-
 tende tuas miserator aures.
 2 Si prauitates I A H D O M I N E intimè ob-
 seruare cures, quis steterit sibi?
 3 Numen benignumque est tuum: sic
 Parcis, yti & metuare iustus.
 4 Exspecto & I A M; exspectat item manens
 I A M que sperans hæc anima, illius
 Spe nitior, attendoque verbi,
 5 Hæc anima à D O M I N O que pendet.
 6 Nec manè tantum exspectat auens vigil
 Custos frequens qui manè cupit nouum:
 7 Exspectat I A M perbenignum
 Israël, & bene vindicantem.
 8 Assertor ille & seruitio graui
 Ducet redemptum prouidus Israël;
 Omni que dimissum resoluet
 Nomine criminibusque prauis.

N. 4

PSALM.

Domine non est exaltatum cor meum.

SINCERAE PIETATIS IN-
GENVA MODESTIA.

1 Canticum graduum Dauidis.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

1 IAS nec altum cor tumuit mihi,
Sublata nec sunt lumina; grandia
Nostræque virtuti negata
Nunquam animo aut studio frequento.

2 Si non silentem hanc ipse animam fero,
Depulsus vt qui matris ab vbere est,
Vt lacte depulsum puellum,
Hanc animam mihi & ipse pono.

3 I A M benignum suscipe & hunc tibi
Attende solum (si sapias) Israël.
Attende nunc & vsque in ampli
Tempora post renouanda sæcli.

PSALM. CXXXII.

Memento Domine Dauid.

VOYVM PRO SALVTE PVBLICA.

1 Canticum graduum.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

1 IAS memento quod tulerit grauis
Dauid labores sollicitudinis:

2 Turabat IAE vora, Iacob
Quem coluit solidè potentem.

3 Tentorium si vel subeam domus
Nostræ vel alci strata petam thoris:

4 Si palpebris præstem quietem,
Dulcem oculisve meis soporem:

5 Donec repertum constituam locum
IAE, Iacobi ac præualido domos.

6 Audiuimus nos hanc Ephratae;
Estque in agris nemorum reperita.

7 Tentoria ergo hinc illius ibimus,
Ad scamna plantis prociduis pedum:

8 IAS quieti tu tuæ adita &
Arca tui solidi valoris.

9 Iustum ministri vestierint tui,

Cantent

Cantent tibi & qui se obtulerint pios;

- 10 Serui memor David nec vncti
Ora tui faciemque vertas.
- 11 Iurauit I A S veraque Dauidi
Et certa, nunquam quæ reuocet; tui
De ventris apponamque fructu,
Qui solium teneat perenne.
- 12 Fœdus meum si posteritas tua ac
Testata seruet, quæ hanc doceam, meæ;
Natiq̄ue natis vsque & vsque
Vsque tibi in folio sedebunt.
- 13 I A S Sionem nam sibi legerat,
Sedemque gratam percipit sibi.
- 14 Hac concupita est vsque & vsque,
Grata quies mihi, & hinc sedebo.
- 15 Eius beatum perficiam cibum,
Et pane egenos exsaturans, suos.
- 16 Ornem sacerdotes salute,
Carmina turba canet piorum.
- 17 Florere & illic cornua Dauidi,
Vncto & lucernam iam foueo meo;
- 18 Hostes pudore ornabo & huius;
Huicque feret diadema flores.

PSAL. CXXXIII.

Ecce quàm bonum & quàm iucundum.

CONCORDIAE PROSPERITAS.

1 Canticum graduum Dauidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

- E**N bona quàm fratrum & suavis concordia, quæ
Et sedes pariter tenet vna: (vncus)
- 2 In caput Aronis ceu lapsa vnguenta sacratum
Quæ barbam barbamque perungunt:
Inque sacram demissa oram, quibus oblita vestis
Iucundos inspirat odores.
- 3 Hermon utque niuet, demisso rore; Sionis
Montes fœcundique fouentur.
Illic quippe & opes I A S vitamque benignas
Tempore perpetuo iubet esse.

PSALMORVM

PSALM. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum.

DIVINARVM LAVDVM PERPETVA
PROCVRATIO.

1

Canticum graduum.

*Carmen Dicolon Distrophon.***C**Vncti IAE famuli vos en benedicite & IAE,
Laudibus atque huic plaudite magnis.

Noctibus æde IAE instantes quicumque maneris,

2 Sancta manus ad tollite vestras;

3 Laudibus atque IAE benedicite. Teque Sione

Prosperet, efficiatque beatum

Ille & sublimis cælorum conditor IAS,

Et terræ quoque fertilis auctor.

PSALM. CXXXV.

Laudate nomen Domini.

NATVRA RERV MET HOMINVM
DIVINAE LAVDIS MATE-
RIA MULTIPLEX.

1

Haleluiah.

*Carmen Dicolon Distrophon.***I**AH laudate IAE famuli, vos nomen & IAE
Concelebrate bonum.2 IAE qui que domo statis, qui & ad atria nostri
Sancta DEI vigiles,3 IAH laudate; bonus quippe IAS, suaueque nomen
Illius accinite.4 Quippe iacob sibi IAH legit, fors certa peculi
Israël est que sui.5 Noui etenim magnamque IAM, cunctosque minores
Hoc DOMINO esse deos.6 Omnia quæ voluit, potuit quoque, fecit & IAS,
(Hunc nihil impedit.)Quæ cælis, quæque in terris, maribusque & abyssis
Infima & alta simul.7 Finibus è terræ suspendit in aëre nubes,
Fulgura & ad pluuiamApta facit; promit ventos cellisque reductis
Elicit ille suis.8 Aegypti percussit item pecorumque ferarum, &
Primitias hominum.

9 Aegypti

9 Aeg

10 Sigr

11 Am

Reg

12 Illo

13 IA

14 Na

15 Re

Su

16 Or

17 N

18 Vt

19 V

20 I

V

21 I

MIS

1

2

3

- 9 Aegypti in mediis Pharaoni eiusque ministris
Prodigiosa dedit
- 10 Signa: idem gentes multas, regesque potentes
Cædibus inuoluit.
- 11 Amorrhæorum Seon, Ghogumque tyrannum
Basanidum nemorum:
Regnaque cuncta olim malè quæ Cananæa premebat
Impia progenies.
- 12 Illorumque dedit terram patrimoniam seruo
Israël ipse suo.
- 13 I A S sæcla tuum nomen memorent; colat I A S,
Cunctaque posteritas.
- 14 Namque suum populum vindex bonus asseret I A S,
Parcet item famulis.
- 15 Relligiosa autem gentes simulachra per omnes
Nomina culta Deum.
Sunt aurum argentumque; hominis quæ finxerit &
Et manus artificis. (mens
- 16 Ore loqui ficto haud possunt oculisve videre, aut
Auribus excipere.
- 17 Nullus & illorum subsistit spiritus ore,
Denique nil & agit.
- 18 Utque illi, sic auctores quicumque fidem v l
His habeant, fuerint.
- 19 Vos domus Israëlis grati benedicite & I A M,
Vos domus atque Aharon.
- 20 I A M vosque domus Leui benedicite & I A E
Quos timor almus agit.
Vos I A M cuncti benedicite; deque Sione
Carmine sit celebris.
- 21 I A S qui Solymis habitat benedictus; age I A M
Laudibus accinite.

PSALM. CXXXVI.

Confitemini Domino quoniam bonus.

MISERICORDIAE LAUS INFINITA.

Carmen Dicoeton Distrophon.

- 1 VOS I A M fassi celebrate, is nam bonus exstat:
Namque ille est in sæcla benignus.
- 2 Hunc fassi cel brate alium, D E V S ille deorum est,
Namque ille est in sæcla benignus.
- 3 Hunc celebri DOMINVM dominorū dicite laude,
Namque ille est in sæcla benignus.

4 Qui

- 4 Qui solus miranda facit, qui maxima solus,
Namque ille est in saecula benignus.
- 5 Cuius stellanteis fecit prudentia caelos,
Namque ille est in saecula benignus.
- 6 Qui liquidis terram solidatam extendit in undis,
Namque ille est in saecula benignus.
- 7 Idem etiam fecit duo maxima lumina mundo;
Namque ille est in saecula benignus.
- 8 Solem qui clari moderatur iura diei:
Namque ille est in saecula benignus.
- 9 Et lunam variae & stellas modo amiva noctis:
Namque ille est in saecula benignus.
- 10 Aegypti primos fixus percussit iniquas;
Namque ille est in saecula benignus.
- 11 Israelem mediis eduxit & hostibus idem;
Namque ille est in saecula benignus.
- 12 Hosque manu eduxit forti, extentoque lacerto:
Namque ille est in saecula benignus.
- 13 Multaque iuncofum per segmina diffidit aequore:
Namque ille est in saecula benignus.
- 14 Israelem medias traiecit & ille per undas:
Namque ille est in saecula benignus.
- 15 Excussit Pharaona mari, illiusque phalanges:
Namque ille est in saecula benignus.
- 16 Duxque suum populum deserta per auia rexit:
Namque ille est in saecula benignus.
- 17 Qui magnos etiam percussit caede tyrannos:
Namque ille est in saecula benignus.
- 18 Occidit reges validos, nimirumque potentes:
Namque ille est in saecula benignus.
- 19 Amorrhoeorum fortem Seona tyrannum:
Namque ille est in saecula benignus.
- 20 Et Ghog Basani nemorosa ad culmina regem:
Namque ille est in saecula benignus.
- 21 Ille dedit cultamque horum patrimonia terram:
Namque ille est in saecula benignus.
- 22 Illa suo Israeli famulo patrimonia fixit:
Namque ille est in saecula benignus.
- 23 Et memor est humilis nostrae qui conditionis:
Namque ille est in saecula benignus.
- 24 Nos dominis valde oppressosque redemit ab arctis:
Namque ille est in saecula benignus.

25 Ille

25 II

26 C

MIS
MA;

I

2 II

3 A

L

4 E

5 C

6 H

N

7 A

F

8 F

9 C

F

I

- 25 Ille omni carni panem quoque suggerit almus;
Namque ille est in saecula benignus.
26 Caelorum sortem cuncti celebrate fatentes:
Namque ille est in saecula benignus.

PSALMVS CXXXVII.
Super flumina Babylonis.

MISERIS INSVLTATIO MISERRI-
MA; SPES VERO OPORTVNISSIMA.

Carmen Elegiacum.

- 1 **F**leuimus haerentes Babylonica flumina propter,
Dum memores illic nos tenet alma Sion.
2 Illius in medio citharas suspendimus altos
Ad salicis ramos, pignora laetitiae.
3 Atque illic, qui nos captos duxere, petebant
Verba sacri quondam carminis apta modis:
Laetitiae ac nostrae pendentia pignora; carmen
Vos canite hic nobis quale Sionis erat.
4 Ergo IAE carmen nos, quondam dulce, canentes
Audiet externo terra dicata Deo!
5 O Solyme, inmemor ipse tui si vixero, dextra
Opto etiam mea sit, non memor ipsa fui.
6 Haereat, oblito mihi te, mea lingua palato,
Haereat arescens faucibus illa meis:
Ni Solymam tollens & certa mente locabo,
Ipse meae statuam laetitiae inque caput.
7 At quoque Idumaeae sobolis tu sis memor I A S.
Turbida cum Solymis adfuit illa dies.
Fundite, dicebant, euerite, fundite, donec
A fundamentis ipsa reuulsa cadat.
8 Filia vastandae Babylonis turba, beatus
Cui nostra solues praemia digna vice.
9 Quique tibi ereptos pueros disperget acutis
Cautibus allidens, ille beatus erit.

PSALMVS CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

PROMISSORVM DEI VERITAS
ET PRAESTANTIA.

Davidis.

Carmen Tricolon Terraestrophou.

Toto corde meo te referam, tibi
Fassus, nempe tua ut munera praedicem:

CORAM

- Coram principibus te
Psalmis dulcisonis canam.
- 2 Ipse ad sancta tui templa palatij
Prostratus meditor dicere nominis
Magna exempla benigni
Veracis solidè ac tui.
Dustum namque tuum magnificas, tumm
- 3 Ultra atque omne foues nomen: eo die
Quo te nempe vocarim,
Respondere soles mihi:
Præstare hanc animam viribus efficis.
- 4 IAS, terricolis regibus omnibus
Oris dicta tui cum
Sint audita, probaberis.
- 5 IAE percelebres carminibus vias
Ponent ij, & referent; maxima gloria
- 6 Est IAE, qui humilem altus
Et celsus videt infimum:
Altumque ille scit, & prospicit eminus.
- 7 Angustè medius comprimam vt licet,
Vium atque incolumen tu
Arcto me cripies loco.
Tendes ipse manum propter & hostium
Nasum (me innumeri quamlibet ambient),
Constabitque salus mi
Dextræ subsidio tuæ.
- 8 IAS perficiet nempe meam vicem.
IAS munificus perpetuo manes
Sæclo; haud facta remittas
Quæ cœpere manus tuæ.

PSAL. CXXXIX.

Domine probasti me, & cognouisti me.

PROVIDENTIA PERSPICACISSIMA.

1 Ad præstantem Davidis Psalmus.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 2 SCRUTATUS penitus me bene cognitum
SIAS ipse tenes; stem, sedeam, litus
Nosti nempe meos: prospicis eminus
Quo me pascere cogitem.
- 3 Quæ mi semita sit, quæue cubilia
Indagator habes, cingis enim; vias
Tu callesque meas, fuerus & omnibus.
Ipse es tramitibus meis.

4 Nondum

4 No
I A
5 Ret
6 Me
Alt
7 Qu
8 Cæl
Illie
9 Pen
10 Illie
Cap
11 At
12 Sed
Cu
Vt
13 Ret
Ma
14 Te
Sur
15 Sci
Te
16 In
Per
De
17 At
F
Vt
18 Ha
O
E
19 P
A

- 4 Nondum lingua mea effariet incipit,
I A S cuncta tibi en dictio cognita est;
- 5 Retrò atque antè etiam me petis, insuper
Palma est indita mî tua.
- 6 Me miranda adeò cognitio fugit,
Altè quam positam tangere non queo:
- 7 Quò me subripiam, quò? vt bene spiritum
Vultusve vt fugiam tuos?
- 8 Cælos siue velim scandere, tu quidem es
Illic; ceu tumulum strauero, tu ecce ades;
- 9 Pennas, vtque habitem trans maris vltima,
Auroræ accipiam leueis.
- 10 Illic ista etiam me manus egerit,
Captumque ista tenens dextera presseris:
- 11 At caligo teget me bene, dixeram, &
Lucem nox mihi suggeret.
- 12 Sed caligo tegit nil penitus tibi;
Cui nox, clara dies lucet vt, emicat
Vt caligo refert lumina, lux ita
Par caligini & est tibi.
- 13 Renes quippe meos arbiter obtines;
Materno me vtero texueras acu:
- 14 Te (miranda etenim sunt mihi) prædico,
Sum mirabilis atque ego.
Sunt & facta tua vt mira, scit hoc bene,
- 15 Scit valde hic animus. Nec latuit meum
Te corpus, fierem cumque ego in abditis
Terræ ac texerer infimis.
- 16 Indigesta tuis massa mea & rudis
Perspecta est oculis, membra libro in tuo
Descripta extiterant, ficta diebus, in
Queis nec defuit vnicum.
- 17 At quam cara mihi, quam pretiosaque &
F O R T I S propositi pabula sunt tui,
Vt præstant solidè ac præualidè omnium
Summarum exsuperant caput!
- 18 Hæc ipse vt numerem, plura minutulis
Occurrent numero tunc mihi arenulis:
Expergiscar item sæpius, atque adhuc
Tecum, haud progrediens ero.
- 19 P R I N C E P S morte soles si afficere improbum;
A me cedite vos sanguipetæ viri;

- 20 Astu occulta tibi dicere qui solent,
Hostes vana ferunt tui.
- 21 Ofores penitus non amo ego tuos
IAS, ast odiis prosequor omnibus,
- 22 Contendo iis quibus & propositum insolens
In te insurgere nascitur.
- 23 Extremo inquam odio hos odi ego, sunt mihi
Hostes oppositi, me penitus, precor,
Noris FORTIS, & hoc sic tibi cognitum
Cor redde, atque animum meum.
- 24 Mentis densa meæ mille periculis
Expertus videas num mihi sit via
Offensa; ipse mihi duxque præi, agnita
Mundi atque ire iube via.

PSALMVS CXL.

Eripe me Domine ab homine malo.

DEI IVDICIUM INTEGERRIMVM.

- 1 Ad præstantem Psalmus David.
Carmen Tricolon Tetrastrphon.
- 2 IAS scelesto me ex homine eripe,
Iniurioso atque asserere me viro:
- 3 Qui corde voluentes maligna,
Bella die experiuntur omni.
- 4 Serpentis instar linguam acuunt suam;
Bilis draconis sub labiis latet
- 5 His VS QVE. Me custodiat IAH
A manibus, precor, improbandi:
Iniurioso atque asserere me à viro,
Curantibusque vt præcipitent mea
- 6 Vestigia. Abscondunt superbi
Mî laqueos tetricosque funes.
Et rete tendunt ad latus orbitæ,
Atque VS QVE ponunt hi pedicas mihi.
- 7 Dico ipse at IAE, FORTIS es mî, in-
tende meæ precis ergo voci!
- 8 IAS salutis præsidium meæ
Notum mihi extas, ô HERE, tu caput
Hoc protegebas, quo die me
Arma trucis petiere pugna.
- 9 IAS cupita haud cesseris improbo,
Astutiam néve illius efferas:
- 10 Tollentur VS QVE, at me ambientura
E labiis caput obteget fraus.

- 11 Et carbo in illos disiliet frequens,
Vrentem in ignem hos coniciet, cauas
Non restituros inque fossas,
Sistere nec penitus valentes.
- 12 Terra in iacente haud prosper & editus-
Linguosus vllus constiterit, mala
Iniuriosum sed frequens fraus
Præcipitem dabit in pericla.
- 13 IAS misello (sat scio) iudicem,
Acquumque egenis se feret arbitrum.
- 14 Rectique coram te sedentes
Nominis esse tui hoc probabunt.

PSALM. CXLI.
Ad te Domine clamaui.

SIMPLICITATIS ASSERTORI
DEO DIC.

Psalmus Dauid.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 IAS vocanti te mihi ades cito,
Attende voci, dum voco te, mee;
- 2 Suffitus atque vt gratus, hæc prex
Missa tibi & bene certa constet,
Dono mearum, quas tibi porrigo
Palmas vt almo munere vesperis.
- 3 Placatus IAS pone custos
Ore meo excubias fideles.
Labris meis & ianua quæ patet,
Qui obseruet addas, qui que notet vigil.
- 4 Ad rem meum cor parce prauam
Flectier, aut studium improbandum.
Obliqua, neu me, qui mala agunt, viris
Iungi relinuas; horum ego dulcibus
Pasci cauebo suauibusque
Deliciis, fluido & sapore.
- 5 Me iustus imò pulset, id arbitror
Munus benignum, carpat & increpet;
Id principale vnguentum in hoc si
Deciderit, caput haud resfringet.
Vox nempe constat, imò etiam mea
Vox constat inquam, dum video malis
Istos laborantes misellis,
Eripier cupio precor que.

O 6 Labana.

- 6 Labantur horum si in silicis latus,
Possint tamen quo sistere, iudices;
Audire per faustum precata
Dulcia dicta mea ac licebit.
- 7 Fissor vekat qui dificiens humi est,
Sic ad sepulchri os dissiliunt mea
- 8 Dispersa iam ossa IAS, at in te
Fixi oculos DOMINE hos benignum.
Te fido in vno, ne hanc animam sinas,
- 9 Oro, vacare, & me laquei manu
Serua, mihi quem praeligarunt
Funibus ac mala prauè agentum.
- 10 Suis ruent in rebus improbi,
Quæ quisque praua fraude tetenderit
Illæsus ipse at præteribo
Interea patkerque tutus.

PSALM. CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

IMPROBITATIS VINDICI
DEO DICAT.

- 1 Animaduersio Dauidis cum esset in spelunca, Oratio.
Carmen Dicolon Disirephon.
- I AM voce mea clamabo, supplicè voce
2 Implorare IAM mihi certum est.
3 Ante illum mea & effundam meditata; mihi que
Quanta sit anxietas referam ipsi.
- 4 Spiritus obruitur meus in me, semita nostra
Nota tibi est quando; & tamen isti,
Incedam quacunq; via, mihi tendere opertum
Non cessant laqueumque dolumque.
- 5 Attentè ad dextram aspicias; mihi nemo repertus
Agnitor; effugiumque deest mi.
Sedulus huic animæ assertor, quæsitore & æquus;
Quisve satis præstet mihi nemo est.
- 6 IAS ad te clamaui, dixi, vt mihi constas
Viuorum in terra vnica pars tu?
- 7 Exhaustus nimium, miser ac, sum; intende meæ tu,
Quam supplex expono, querelæ.
Eripe me seuis à sectatoribus, ij nam
Mi valido mage robore præstant.
- 8 Hanc animam è clauetro profer; nomèque professam,
Deinde tuum & celebrare paratam.

Cum

I V S
1

A

(F

Re

2 Tu

,Ad

Vi

3 Vit

Hu

Sed

Ter

4 In

Stu

5 Quæ

Opi

Exe

6 Con

Mar

7 Et v

IA

Vult

Nar

8 Aud

Nur

Iter,

Oste

9 IAS

Tege

10 Tibi

Meu

Tuo

Nar

11 IAS

Vt n

Exen

Cum videantque vices in me & tua premia iusti, in
Me expedient nec tententque coronas.

PSALMVS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

IVSTISSIMI IVDICII APPELLATIO.

Psalmus Davidis.

Carmen Monocolon.

Avditor I A S excipe o meam precem,
Meam querelam senti & auribus tene.
(Fidem tuam probabis) atque æquus mihi
Responsa redde iusta iustus arbiter.

- 2 Tuum seверо iure parce seruulum
Adire, iustum nemo namque lampada
Viuens probabit se vt ferat vultus tui.
- 3 Vitam sequutus hostis obtundit meam,
Humi refringens atra & in caligine
Sedere cogit me, velut quos abdidit
Tempus remotum per sepulchra conditos.
- 4 In me est mei vis obuoluta spiritus,
Stupet meo cor destitutum pectore:
- 5 Quondam dierum tempora vt colo memoro,
Opus tuumque verso & omne cogito;
Exemplum & efficacis istius manus
- 6 Contemplor omne: Pando tunc meas tibi
Manus, auensque te peto ex solo arido;
- 7 Et vsque dico; Redde mi precor cito
I A S referque, linquor ipse spiritus;
Vultus tuos ne prouidos mihi abdito:
Nam par sepultis ipse, si negas, ero.
- 8 Audire numen manè me iube tuum,
Numen benignum; fido quippe te vnico.
Iter, viamque quam sequutus ambulabo,
Ostende, auenti te ac volenti te, mihi.
- 9 I A S latere in te volo; me tu meis
Tegens latentem proteges ab hostibus.
- 10 Tibi probanda me doceto & exequi,
Meum colo nam te atque duco **P R I N C I P E M**,
Tuo bono voloque duci spiritus;
Namque ille plano rite me ducet solo.
- 11 I A S probabis nomen, vt soles, tuum,
Vt me iubebis auctor ipse viuere;
Exempla iusta moris ac feres tui,

- Meam si ab arcta proferes angustia,
 Qua viuo, partem, spiro, quaque sentio.
 12 Hostesque stringes & premens coges meos;
 Quippe es benignus fautor & clemens tuus:
 Meam prementes, viuo qua, partem exitu
 Digno perire tu iubebis ac modo;
 Tuum studentes seruulum me perdere.

PSALMVS CXLIIII.

Benedictus Dominus Deus meus, qui doceet
 manus meas ad praelium.

VICTORIAR. ET REGNOR. AVCTORI:
DEO SVPPPLICATIO.

11.

Dauidis.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- R**upes & IAS praesidium mihi
 Est praedicandus, nam de eet is manus
 Pugnare nostras, instruitque
 Hos digitos ad acuta bella.
 2 Is mi benignus, praeualida arx mihi;
 Praeruptus idemque editus est locus:
 Is me tueturque eripitque;
 Et clypeus mihi constat idem.
 Securus illo protegor vnico;
 Subiecit idem mi populum meum.
 3 IAS homo quid? nosti & illum,
 Et reputas misero ac caduco
 4 Mortale natum; persimilis quidem
 Nil atque vanis constat homo; dies
 Illius vmbrae vt transeuntes
 Praetereunt celeresque currunt.
 5 IAS polorum flecte micantium
 Axem tuorum prouidus; indeque
 Descende, fumatura montis
 Culmina multiplicisque tange,
 6 Flagranti & illos fulgure fulgura;
 Perde, & minutim praecipites rue;
 Absume turbatos tuique hos
 Misilibus penitus sagittis.
 7 Extende celso; atque erue me; mantis,
 Et me profundis eripias aquis;
 E vi manusque ac pertimenda,
 Quam soboles aliena tendit.

- 8 Os vanitatem falsaque nuntiat;
Horumque mendax dextera dextera est:
- 9 Carmen canam PRINCEPS nouandum
Nabliolo fidibusque denis.
- 10 Dicam salutis regibus efficax
Quis sit, suum qui Dauida liberet
Seruum dicatum, de malisque
Excipiat gladij periculis.
- 11 Extraneorum de sobolis manu
Ereptor vt me suscipias precor,
Os vana quorum proloquutum,
Dextera & est quoque dextra mendax.
- 12 Nostris iuuentus fit pueris, velut
Plantata crescit filua, puellulae &
Nostrae angulorum ceu lacunar
Marmorei nitidum palati.
- 13 Nobis repletis ac licet angulis
Proferre frugis multiplicis genus,
Nostris greges & mille nostris
Concipiunt decuplantque vicis.
- 14 Nostris iuuentus sustineant, trahant
Carnes onusque, vt dispareat nihil,
Nil effluat, non in plateis
Vox sonet haud bene grata nostris.
- 15 Quamuis beatus sit populus bonis
His vsus, atqui est ille beator
Quicumque IAH spectat colitque,
Principe & hoc fruitur benigno.

PSAL. CXLV.

Exaltabo te Deus meus rex.

DEO POTENTISSIMO, SAPIENTIS-
SIMO, ET MISERICORDIS-
SIMO SAC.

I Laus Dauidi suscepta.

*Carmen Dicolon Distrophon, Acrostichon ex Hebrai-
carum notarum serie, vt Hebraice habet.*

- 1 **A** tollens celebrabo meum rex magne DEVM te,
Tuumque nomen predicam perpetuo referam:
- 2 **B**landa equidem referam, referam pulcherrima gratas
In omne seculum tuo nomini & ulterius.

- 3 **I** Grandis & est I A S valde & laudandus; at idem
Quam magnus exstet, astringet nemo hominū pe-
- 4 **7** Dicet facta tua a tati, laudabit & atas, (nitus.
Exponet atque prædicans fortia gesta tua.
- 5 **7** Hoc decus eximium, tua quo fit gloria pulchra,
Narrabo, mira verba, queis te memor ipse feram.
- 6 **7** Verè etiam metuenda tua exponentque seuera
Exempla, magnitudinem commemorabo tuam.
- 7 **7** Sacra bonique tui magni memoranda profati
Exempla dicent canticis, iusticiamque tuam.
- 8 **7** Hi que I A M placidū, miserantem, naribus amplū,
Et liberalitatibus magnificis facilem.
- 9 **7** Totus & exemplis bonus I A S, denique cunctis;
Eius superque facta cuncta est miserantis amor.
- 10 **7** I A S, cuncta tua agnoscunt te facta professa;
Quin prædicabunt & pij te referentque tui:
- 11 **7** Clarum atq. amplificū regnū, tua sceptraq. dicent,
Et fortitudinem tuam proloquio referent.
- 12 **7** Laude ac terrigenis gesta illius alta docebunt,
Regni que splendorem sui, magnificumq. decus.
- 13 **7** Mundis est regnum cunctis istud quoque regnum;
Aevis potestas sæculisq. omnibus ista præest.
- 14 **7** Sanè I A S cunctos fulcitque tenetque ruenteis;
Idem recuruos erigit, quos premit anxietas.
- 15 **7** In te cuncta oculos vnum spectantia figunt,
Præbesq. cuique pabulum comodus ipse suum.
- 16 **7** Pandēs ipse manū, saturas genus omne animantū, &
Vinēs benignus quidquid his & placet & petitur.
- 17 **7** Sistet nempe viis cunctis iustissimus I A S
Suis benignus, hunc sua ergo omnia facta probet.
- 18 **7** Quin & se verè pureque vocantibus I A S
Cūctis adest, propinquo & est omnibus auxilio.
- 19 **7** Ritè optata suis faciet metuentibus; horum
Salutis auctor supplicem sentiet ille precem.
- 20 **7** Seruat & ipse suos I A S custodit amantes
Cunctos, & omnes improbos diruet ille etiam.
- 21 **7** Talem I A E laudem nostrum os per sepe loquatur;
Caroque cuncta nomen hoc efferet eximium.
Illius hoc sanctum nomen per sæcula dicent;
Quidquidve sæclo & vltimo posterius fuerit.

PSAL. CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

● PTIMO, MAXIMO, LIBERALISSIMO,
IUSTISSIMO, AETERNO PRIN-
CIP I DEO DICAT.

I

Haleluiah.

Carmen Dicolon Tetraſtrophon.

- 1 I A M laude cole ô mens, anima ac mea,
2 I A M laude colam, vitere di m mihi,
Esse ac dum liceat, constitui piis
I A M dicere canticis.
- 3 Ah non munificis fidite vos, viro
Neu vos terrigenæ: non etenim salus
Illi est, quam validus prospiciat sibi
Auctor vel ferat alteri.
- 4 Exhibit leuis huic spiritus, inque humano
Concedet propriam: perdet ea ac dies
Huius propositum, vota que splendida,
Curas, consilia ardua.
- 5 Felix multiplici sorte Iacobidum,
Cui dux FORTIS adest auxilio efficax,
Qui vult seque suo credere PRINCIP I,
I A E & fidere prouido.
- 6 Cælos ille facit; terra ferax, mare
Atque his quidquid inest, hunc perhibent suum,
Auctorem; orbis & hunc perpetuum sui
Veri continet arbitrum.
- 7 Fraudatos liquido iudicio afficit;
Pascit quos cruciat sæna fames; cauo
I A S quosque ligant carcere vincula
Solvit, liberat ac lenat.
- 8 I A S pandit item lumina turbida
Cæcis, quosque premit, curuat & impetus,
I A S constabilit, iustitiæ probos
I A S diligit affeclas.
- 9 I A S curat item, seruat & aduenas,
Pupillum cumulat, nec viduam minus:
Toiquebitque viam, quam tenet improba
Turba & quem instituit modum.
- 10 I A S perpetui in sæcula sæculi
Regnabit tuus, ô crede Sion, bonus
P R I N C E P S, præterita vt prædicet hunc, simul
Aetas postera prædicet.

● 4

PSAL.

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus.
LAVDVM DIVINARVM LAVDATIO EXIMIA.

Carmen Sapphicum.

- 1 **N**amque I A H psalmis celebrare pulchrum est;
Laude iucundum celebrate nostrum
P R I N C I P E M; laus hæc penitus decora
Grataque constat. 12
- 2 Auctor est I A S, Solymùmque is urbem 13
Condit, & pulsos repetet legetque,
Coget ac iungens perière quotquot
Israëlitum.
- 3 Ille contractis, miseroque ruptis 14
Corde, deiectisque animo medetur,
Ac ligans acres solidat dolores
Tristitiasque his.
- 4 Siderum solus numerum recenset, 15
Singulis nomen proprium vocando;
Singulis vires, propria atque cunctis 16
Munia didit.
- 5 Noster est magnus D O M I N V S, neque impar; 17
Plurima est illi valida atque virtus,
Prouida at quam sit, numerus valebit
Ponere nullus.
- 6 Ampliatque I A S cumulatque mites; 18
Improbos idem penitus repulsos
Deicit, terram redigitque ad ipsam
Vsque ruenteis.
- 7 Inuicem cantu memorate grato, 19
Publico atque, I A M celebrem professi:
P R I N C I P I nostro resonetque vestris
Gloria psalmis.
- 8 Nubibus cælum tegit ille densis, 20
Is parat terræ pluuiam feraci,
Ille foecundat viridi supinos
Gramine montes.
- 9 Belluis escas varias dat, atri &
Filiis corui, his vbi cura matrum
Negligens voces mouet, & rogare
Cogit anhelos.
- 10 Ille equi non vim validam requirit,
Non amans curat solidè viriles
- 11 Tibias : se vult, fouet ac, timentes
Curat & I A S: Illius

Illius qui cum didicere votis
 Omnibus sanctum, placidum, benignum
 Numen & fidi & solido manentes
 Pectore poscunt.

12 Prædica vrbs IAM Solymûm, tuumque
 PRINCIPEM laudans celebra Sione,
 Quod tuis veſtes foribus valenti
 Robore firmat.

13 Prosper & natos sobolem tuamque
 Euehit, magnis cumulatque donis;
 Quos tui muri cumulant, tua & quos
 Mœnia claudunt.

14 Limitem, pacem & requiem beatam
 Is tuum ingit, statuitque; pingui
 Tritici ac multa varij medulla
 Te saturabit.

15 Legat vt terræ proprium ipse dictum,
 Currit illius properatque verbum;

16 Et niuem vt lanam, glaciemque, sparsuram
 Vt cinerem, dat.

17 Et suum frustis simile at minutis
 Is gelu canens iacit: heu feret quis
 Illius durum, stabili aut manebit
 Pectore frigus?

18 Mittet vt verbum proprium, liqueſcent
 Flante subtili, tenuique vento
 Defluent lymphæ, cadet atque vinclis
 Stilla solutis.

19 Indicat verbum proprium, refertque
 Ipse Iacob quæ statuit, sua atque
 Iura delecto populo piisque
 Israelitis.

20 Fecit haud omni simile ipse genti, haud
 Quippe nouerunt ea quæ feruntur
 Iura mirandis celebranda semper
 Consiliis IAH.

PSAL. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis.

CAELESTIS GRATIAE SIGNIFI-
 CATIO ADMIRABILIS.

1 Haleluiah. *Carmen Dicolon Distrophon.*

Pincipium laudis de cælis ducite, & IAM
 In templis laudate supernis.

- 2 Hanc omnis laudate cohors, quam legat & ipse
Huncque sua omnis dicite turma.
- 3 Hunc Sol, Luna etiam celebrate, & lucida cuncta
Sidera vos hunc dicite laude.
- 4 Cæli, qui cælis incumbitis, edite laudem huic,
Quæque vnda superant quoque cælos.
- 5 His laude & nomen celebretur, numen &, I AE;
Quo sunt cuncta creata iubente.
- 6 Ille eadem statuit sacris manfira, datumque his.
Decretum transire negavit.
- 7 I AE etiam à terra reperitis dicite laudes
Vos colubri & vos infima cuncta.
- 8 Ignis, grando, niues, vapor, ac vis turbida venti
Illius qui verba facefit.
- 9 Montes & colles omnes, lignumque ferax ac
Fructiferum & laricum genus omne.
- 10 Bellua & omne pecus, iumentaue, reptile, & alia
Quæ volueris secar aera pernix.
- 11 Vos terræ reges magni, & res publica cuncta,
Et proceres iurisque ministri.
- 12 Vos iuvenes lecti simul inuptæque puellæ;
Iuncti etiam puerique senesque.
- 13 Laudabunt I AE nomen, nam tollitur altum.
Id nomen, solumque supernum est.
Imminet illius decus atque honor vndique terræ,
Imminet & cælis honor ille.
- 14 Ille suo populo cornu extulit, omnibus eius
Hæc laus certa piisque bonisque est;
Israëlis natis, populo, quem nempe propinquum
Ipse sibi fecit, I A H dicite laude.

PSALMVS CXLIX.

Cantate Domino canticum nouum.

VENTURAE SALVTIS LAETITIA
PRAESENTIA.1: Haleluiah. *Carmen Dicolon Tetraastrophon.*

- I AE carmen age o dicite vos nouum,
Hunc cærus celebri laude sonet pius;
- 2 Auctoriue suo gratior Israël
Festum & letitiam colet.
Fausta ac rege suo turma Sionia
Prodât multisonis gaudia plausibus.
- 3 Huius concelebrent cum citharis chori &
Nomen tympana personent.

4 I A H

4. I A 3 namque fouens vult populura suum,
Ornabitque humiles ipse saluifer:
5 Securos adiget dulce decus pios
Lectis concinere in suis.
6 Vt FORTE Mque ferat laudibus affluens
Horum guttur erit, tum gladium manus
7 Stringens ancipitem, quo populis graues
Poenas, gentibus & paret:
8 Vt reges manicis stringere, vinculis
Magnates valeant claudere ferreis:
9 Et praescripto vt eos iudicio mali
Admissi aficiant reos.
Ipse at splendor & est omnibus vnica
Virtus nempe bonis atque nitor suis,
Clarabitque pios quotquot erunt, sacrum hos
Valde, ac perpetuum decus.

PSALM. CL.

Laudate Dominum in sanctis eius.

PERORATIO GRATVLATORIA, CHRIS-
TO MVNDI SALVATORI, ATQVE
HVMANI GENERIS AMPLI-
FICATORI EFFICACISS.

- x. Haleluiah. *Carmen Sapphicum.*
L Audibus fortem celebrate in alta
Ipsius sede & folio sacrato;
Dicite hunc rerum validè efficacem
Aethere vasto.
2 Fortia atque huius celebrate gesta
Clara mortali generi, atque magnis
Laudibus magnum memorate multis
Nominibusque.
3 Cornua hunc acres resonent tubæque,
Spiritu ac pleno referat tumens hunc
Nablium, claros cithara eloquatur
Huius honores.
4 Tympana hunc laudent, alacres chorique;
Dispar hunc iunctis calamis cicuta
Rumpat; huic blandas minuatque longa
Tibia voces.
5 Tinnula hunc ludo recinant loquaci
Sistra, & hunc pulsū crepitante sinistra:
6 I A H sonet nomen, celebrétque laudes
Halitus omnis.

FINIS LIBRI PSALMORVM.

PSALMORVM INDEX.

Conseru i me Domine.	115
Credidi propter quod locutus.	115
Cum inuocarem, exaudiuit me.	4

D.

D E profundis clamaui.	129
Deus auribus nostris.	43
Deus deorum Dominus.	49
Deus Deus meus ad te de.	62
Deus Deus meus respice.	21
Deus in adiutorium meum.	69
Deus in nomine tuo saluum.	53
Deus iudicium tuum regi da.	71
Deus laudem meam ne iac.	108
Deus misereatur nostri &.	66
Deus noster refugium.	45
Deus quis similis erit tibi.	82
Deus repulisti nos & dest.	59
Deus stetit in synagoga.	81
Deus uenerunt gentes.	78
Deus ultionum Dominus.	93
Dilexi quoniam exaudiet.	114
Diligam te Domine fort.	17
Dixi, custodiam uias meas.	38
Dixit Dominus Domino.	109
Dixit iniustus ut delinquat.	35
Dixit insipiens in corde suo.	13
Dixit insipiens in corde suo.	52
Domine clamaui ad te.	140
Domine Deus meus in te.	7
Domine Deus salutis mea.	87
Domine Dominus noster.	8
Domine exaudi orationem meam.	101
Domine exaudi orationem meam.	142
Domine in uirtute tua.	20
Domine ne in furore tuo.	6
Domine ne in furore tuo.	37
Domine non est exaltatum.	130
Domine probasti me, &.	138
Domine quid multiplicati.	3
Domine	

PSALMORVM INDEX.

<i>Domine quis habitabit.</i>	14
<i>Domine refugium factus es.</i>	89
<i>Domini est terra & plenitudo.</i>	23
<i>Dominus illuminatio mea.</i>	26
<i>Dominus regit me.</i>	22
<i>Dominus regnavit, decorem.</i>	92
<i>Dominus regnavit, exultet.</i>	96
<i>Dominus regnavit, irascantur.</i>	91

E

E cce nunc benedicite.	133
Ecce quam bonum.	132
<i>Eripe me de inimicis.</i>	58
<i>Eripe me Domine ab homine.</i>	139
<i>Eruclauit cor meum verbum.</i>	44
<i>Exaltabo te Deus meus.</i>	144
<i>Exaltabo te Domine, quoniam.</i>	29
<i>Exaudiat te Dominus.</i>	19
<i>Exaudi Deus deprecationem.</i>	60
<i>Exaudi Deus orationem.</i>	54
<i>Exaudi Deus orationem.</i>	63
<i>Exaudi Domine iustitiam.</i>	16
<i>Exspectans expectaui Dominum.</i>	39
<i>Exultate Deo adiutori.</i>	80
<i>Exultate iusti in Domino.</i>	32
<i>Exurgat Deus & dissipentur.</i>	67

F.

F undamenta eius in.	26
I.	
I nclina Domine aurem tuam.	85
I n conuertendo Dominus.	125
<i>In Domino confido.</i>	10
<i>In exitu Israel de Aegypto.</i>	113
<i>In te Domine speraui.</i>	30
<i>In te Domine speraui.</i>	70
<i>Iubilare Deo omnis terra.</i>	65
<i>Iubilare Deo omnis terra, seruite.</i>	99
<i>Iudica Domine nocentes.</i>	34
<i>Iudica me Deus, & discerne.</i>	42
<i>Iudica me Domine quoniam.</i>	25

Letatus

L
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau
Lau

M
Mis
Mis
Mis
Mis
Mis

N
Noli
Non
Noti

O
P
C
Qu
Que
Qui
Qui
Qui
Qui

PSALMORVM INDEX.

L.

L actatus sum in his qua dicta.	121
L auda anima mea.	145
L auda Hierusalem.	147
L audate Dominum de celis.	148
L audate Dominum in sanctis.	150
L audate Dominum omnes,	119
L audate Dominum quoniam.	146
L audate nomen Domini.	134
L audate pueri Dominum.	112
L exavi oculos meos.	120

M.

M agnus Dominus &.	47
M emento Domine.	151
M iserere mei Deus.	56
M iserere mei Deus, quoniam.	55
M iserere mei Deus secundum.	50
M isericordiam & iudicium.	100
M isericordias Domini.	28

N.

N isi Dominus edificauerit.	126
N isi quia Dominus.	123
N oli emulari in malignantibus.	36
N onne Deo subiecta erit.	61
N otus in Iudæa Deus.	75

O.

O mnès gentes plaudite manibus, iub.	46
---	----

P.

P aratum cor meum Deus.	107
--------------------------------	-----

Q.

Q uam bonus Israel.	72
Q uam dilecta tabernacula.	83
Q uare fremuerunt gentes.	2
Q uemadmodum desiderat ceruus.	41
Q ui confidunt in Domino.	124
Q uid gloriaris in malitia.	51
Q ui habitat in adiutorio.	90
Q ui regis Israel, intende.	79

Sape

PSALMORVM INDEX.

S.

S Aepe expugnaverunt me.	128
Saluum me fac Deus.	68
Saluum me fac Domine.	11
Si verè utique iustitiam.	57
Super flumina Babylonis.	136

T.

T E decet hymnus Deus.	64
-------------------------------	----

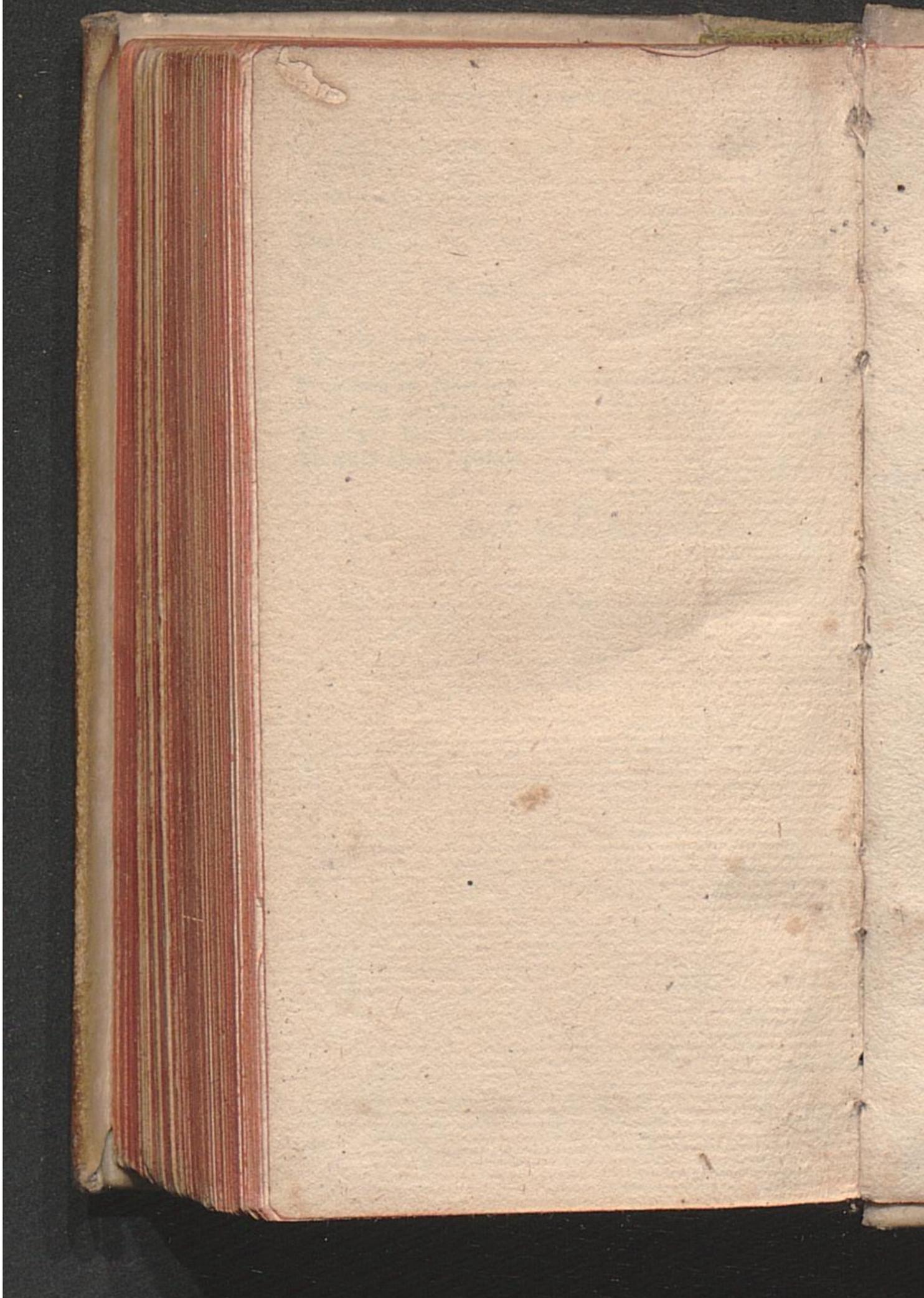
V.

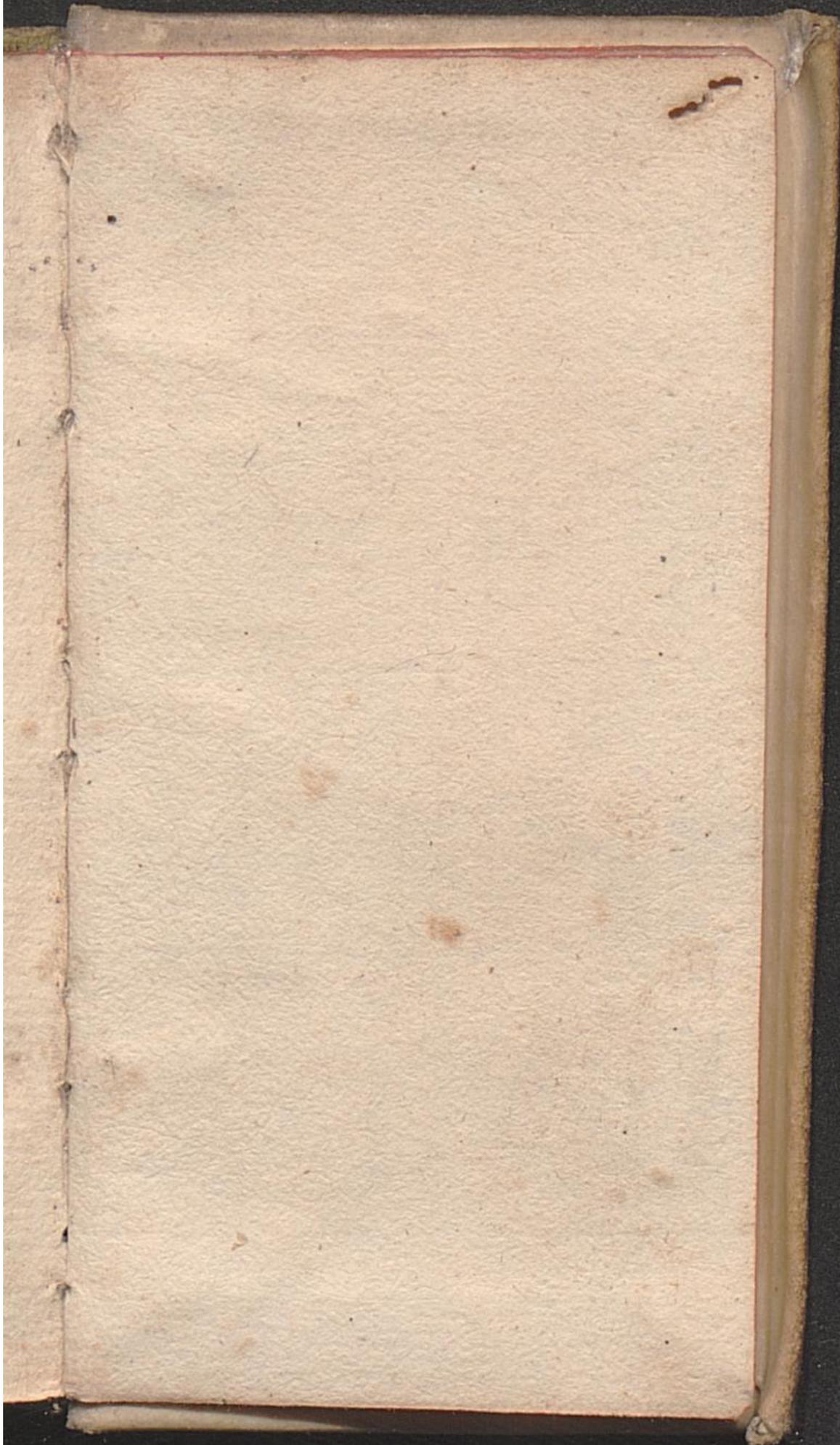
V enite exultemus Domino.	94
Verba mea auribus percipe.	5
Voce mea ad Dominum.	76
Voco mea ad Dominum.	141
Usquequo Domine obliuisceris	12
Ut quid Deus repulisti.	73

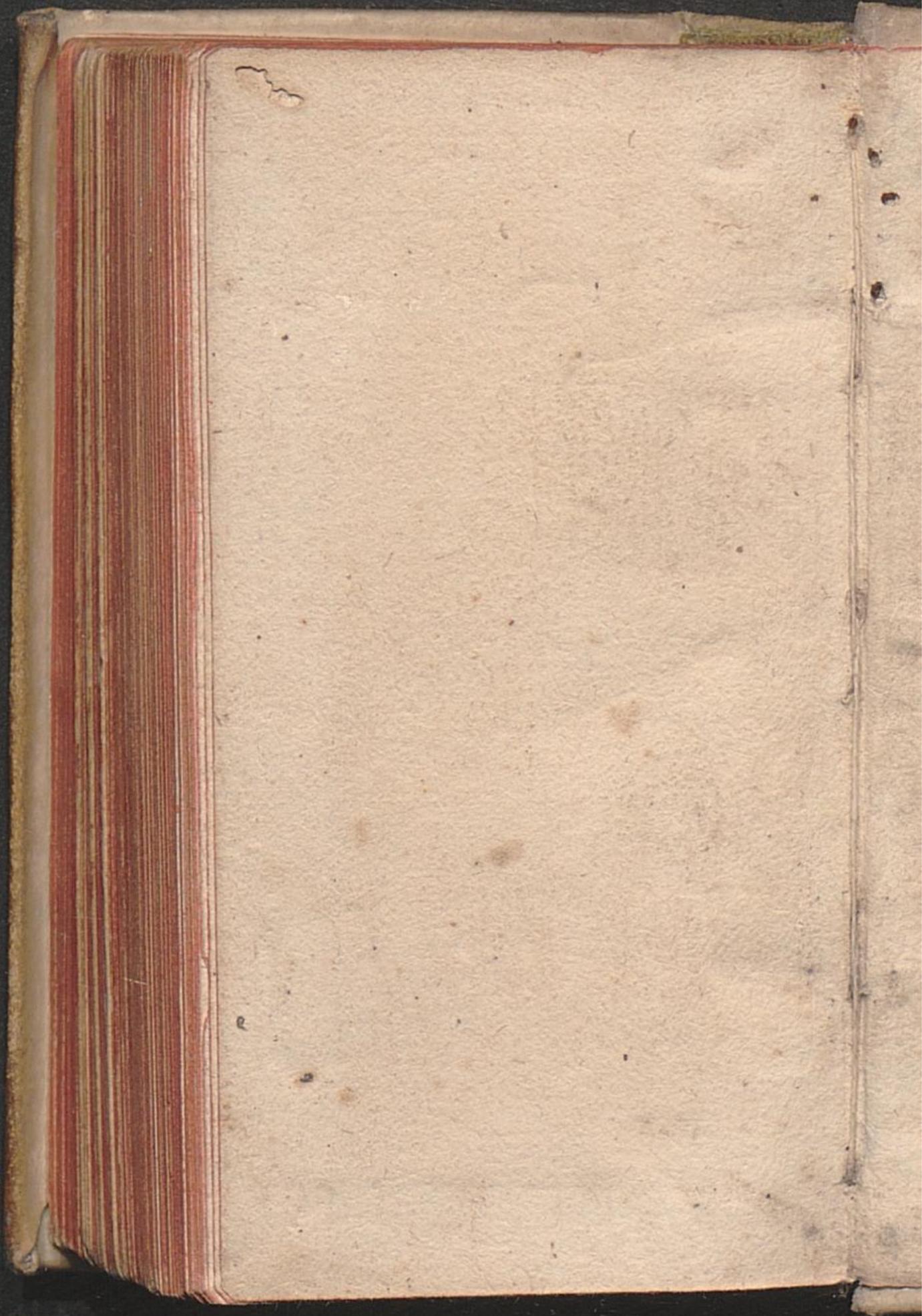
F I N I S.

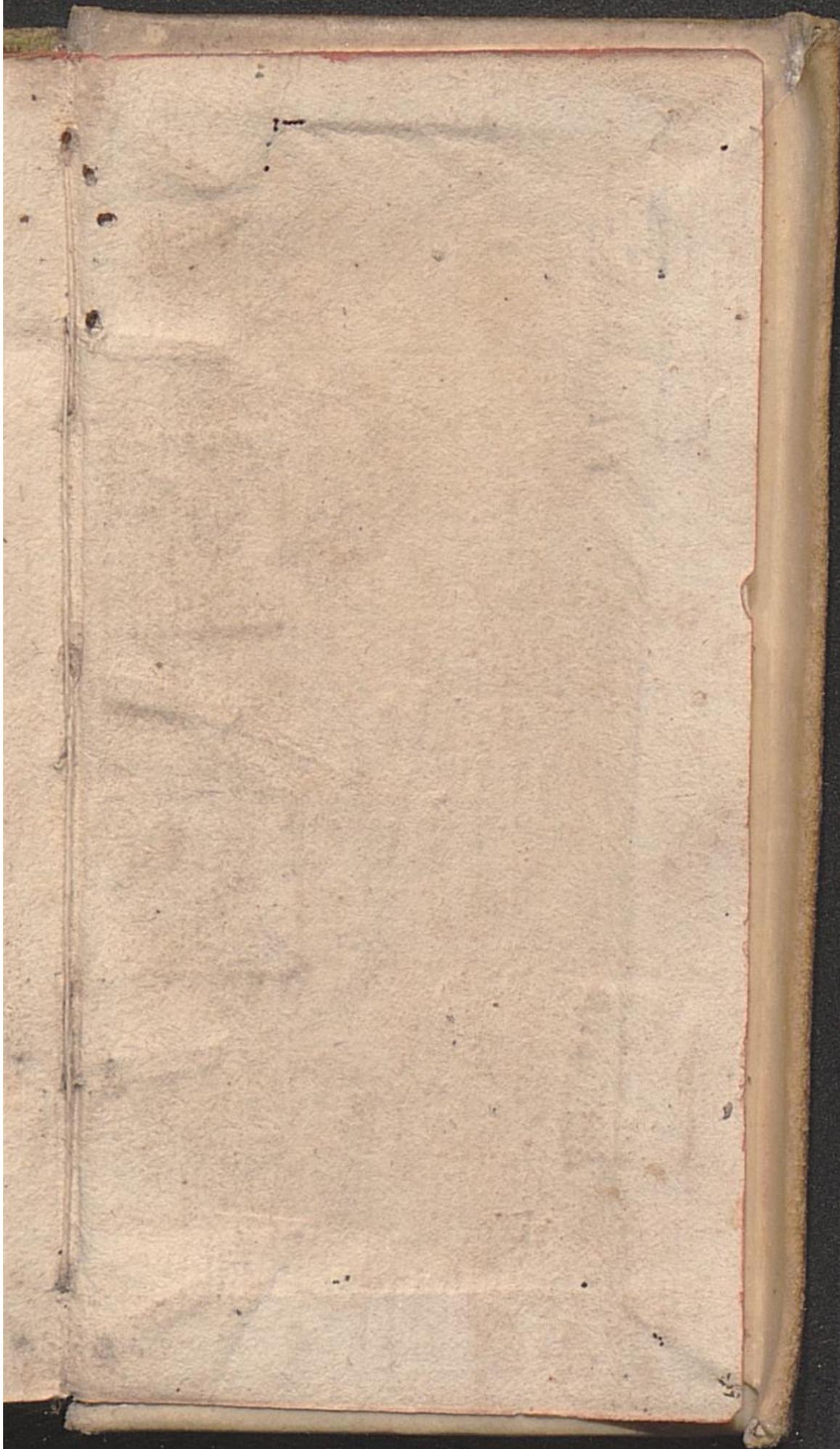
28
8
1
7
6
4
4
5
6
1
2
3

Handwritten scribble or mark in the top right corner.

VITAS
IGNATI

III

Th
2545